

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A woman with long dark hair, wearing a black leotard, is performing a pole dance. She is holding onto a vertical pole with her right arm and has her left arm extended downwards. Her body is arched, and her head is tilted back. The background is dark with vibrant purple and blue stage lights. The overall mood is sensual and energetic.

V.B. EMANUELE

JUST
BUSINESS

A Club Euphoria Novel

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Birinci Baskı Telif Hakkı© 2019 by V.B. Emanuele
İkinci Baskı Telif Hakkı© 2021 by V.B. Emanuele Üçüncü
Baskı Telif Hakkı© 2023 by V.B. Emanuele

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmadan çoğaltılamaz veya herhangi bir şekilde kullanılamaz.

İzin istemek için mvon.management@gmail.com veya vbemanuele@gmail.com
vbemanuele.com & linktr.ee/vbemanuele

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle ya da gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından belirtilmemiştir.

Herhangi bir gerçek kişi, şirket ve/veya ürün adının kullanımı sadece edebi etki içindir. Tüm ticari markalar ve telif hakları ilgili sahiplerine aittir.

ISBN: 9798388414700 (Ciltsiz)
Üçüncü Ciltsiz Baskı Mart 2023
Üçüncü e-Kitap Baskısı Mart 2023

Kapak Fotoğrafı: CHOASS
Kapak Tasarımı: Michael Von
Düzenleme: Hana Blue C.

Euphoria Yayıncılık 8901
Tehama Ridge Parkway
Suite 127 #617
Fort Worth, TX 76177 vbemanuele.com

*Hannah Look için
1980- 2023*

*Arkadaşım ve ARC Ekip Üyesi
Cennette dinlen, Koolhannah! Hepimiz seni özliyoruz.*

WARNING

Bu bir Karanlık Aşk romanıdır. Bazı okuyucular için rahatsız edici olabilecek ciddi karanlık temalar ve grafik cinsel içerik içerir.

Spoiler vermeden okumaya başlamanızı çok istesem de, bazı okurların tetikleyicileri olduğunu biliyorum. Ne bekleyeceğinizi bilmeden sizi üzecek bir şeyle karşılaşmanızı istemem. Ayrıca herkesin diğerleriyle aynı tetikleyicilere sahip olmadığını da biliyorum.

Bu nedenle, ilerlemeden önce kontrol etmeniz gerekirse, web sitemdeki en karanlık tetikleyicileri sizin için listeledim.

Just Business kitap sayfasındaki tetikleyici uyarıların tam listesi için lütfen vbemanuele.com resmi web sitesini kontrol edin.

CONTENTS

Önsöz

1. Yeniden Başlamak
2. Club Euphoria
3. Benim İçin Dans Et
4. Jealousy
5. Dick, Patron
6. İade edildi
7. Daha yakın
8. Akşam Yemeği
9. Tehlikeli Dans
10. Mafya için
11. Bir
12. Gone Girl
13. Yardım
14. Yakaladım Seni
15. Aftermath
16. Karanlık İşler
17. PH 7768
18. Kabuslar
19. Değişiklikler
20. Bitir şunu
21. İyileşme
22. Haberler
23. Eve Dönüş
24. Aile
25. Yeni Başlangıçlar
26. Sonsöz

Yazar Hakkında

Ayrıca VB Emanuele
tarafından

Teşekkür

PROLOGUE

JENNA

Ailemin oturma odasının köşesindeki bordo berjer koltukta hareketsiz otururken gözlerimden yaşlar süzülüyordu. Geniş cumbalı pencerenin dışında sallanan ağaçlar beni büyülüyordu ve fırtına şiddetlendikçe onların dansında kayboluyordum.

Birkaç gün önce, anne ve babamın bir trafik kazasında öldüğüne dair bir telefon aldım. İşin en kötü yanı, ben aramadan önce böyle bir şey olduğunu bilmemdi. Babam çok tanınmış bir beyin cerrahıydı ve annemin de televizyonda kendi sabah talk-show'u vardı. Medya hikayeyi aileden önce öğrendi.

Şimdi, Brookline, Massachusetts'teki malikanenin kapılarının ötesindeki dolambaçlı araba yolunun sonundaki kaldırımda kamp kurmuşlardı.

Akbabalar, kederli ailemin fotoğraflarını çekmeyi umarak on beş dakikalık şöhretlerini bekliyorlardı. Biz ailemizin evinde acı çekerken, onlar dışarıda normal hayatlarını yaşıyor ve bizim üzüntümüzden faydalanıyorlardı.

Gök gürledi, ardından parlak bir örümcek ağı gibi şimşek çaktı. Roman avucunu omzuma dayayıp beni hayallerimden çekince irkilerek sıçradım.

Gözyaşlarımı kırıpıştırarak gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım.

Hayat asla eskisi gibi olmayacaktı ve bunu kabul etmekten başka seçeneğim yoktu.

Roman İtalyan aksanıyla yumuşak bir sesle, "Hadi," dedi ve beni sandalyeden çekerek atletik, bronzlaşmış kollarını vücuduma sıkıca sardı. "Hadi yemeğe gidelim." Dalgalı, omuz hizasındaki siyah saçlarını topuz yaptı ve elimi avuçlarının içine aldı.

Cenazenin üzerinden bir hafta geçmişti. Boston şehir merkezindeki dairemin ortasında oturmuş eski fotoğraflara bakıyordum ki telefonum katlanmış bacaklarımın yanında yerde vızıldadı. Fotoğrafları bırakıp telefonu elime aldım ve ağabeyim Tyler'ın mesaj attığını gördüm. Gözlerimi devirerek mesajına doğru ilerledim.

Jen, hangi ?

Ne oldu? Oh hayır! Onunla bir hukuk firmasında buluşmam gerektiğini unutmuşum.

Çok üzgünüm!

En kısa zamanda orada !

Mutfak masasından el çantamı ve anahtarlarımı alarak hızla kapıdan çıktım. Konu ailemin vasiyetiydi ama ben sadece onları geri istiyordum. Her gün bir kâbusu yaşamak gibiydi. Bir ay içinde üniversiteye geri dönecektim ve bana bıraktıkları parayla hukuk fakültesi harcımanın tamamını ödeyecektim. Başka hiçbir şey için ihtiyacım yoktu.

Ofise giden tren yolculuğu bulanıktı. Çantamı sıkıca kavırıyor, pencereden tünelin karanlığına bakıyor, turistlerle ya da trene binmeyi başarmış tuhaf tiplerle göz göze çalışıyordum. Tüneldeki tek ışık her durakta durduğumuzda yanıyordu. Dört durak sonra, kapılar açılır açılmaz dışarı fırladım.

Merdivenleri koşarak çıkıp kaldırıma çıktım ve trafik işaretini tam zamanında yakalamadan önce derin bir nefes almak için durdum. Kalabalığın arasından aceleyle sıyrıldım, vardığım anda Tyler'ın geç kaldığım için beni azarlayacağını biliyordum. Döner kapıdan aceleyle geçip asansöre binerek on beşinci kata çıktıktan sonra, büyük, oval, maun konferans masasından bir şişe su aşardım ve kardeşimin yanındaki sandalyeye oturdum.

manşetini biraz yukarı çekerek saatine baktı, sonra koyu kahverengi bakışlarını benimkilere çevirdi. Parmaklarını

Kapuino rengi saçlarının arasından yanağının içini kemirdi. "Geç kaldın," diye mırıldandı nefesinin altında.

Tyler genel olarak göz korkutucuydu. On altı yaşına geldiğinde boyu bir metreye ulaşmıştı ve okulda futbol oynadığı için o zamandan beri spor da yapıyordu. Büyürken her zaman olduğundan daha yaşlı görünürdü.

Onu görmezden gelerek bakışlarımı odadaki diğer insanlara odakladım; firmayı temsil eden dört erkek ve bir kadın. Zihinsel olarak, toplantının detaylarını unutmak için elimden geleni yaptım. Orada olmak istemiyordum ve doğrusunu söylemek gerekirse, içlerinden biri ailemin adını her andığında gözyaşlarına boğulmamak için kendimi zor tutuyordum. Odanın karşısındaki uzun bir vazoda parlak bir çiçek aranjmanı buldum. *Buna odaklan,* diye tekrarlardım içimden, ta ki kardeşim beni yanımdan dürtene kadar.

Dikkatim tekrar konuşan avukata kaydığında, mal varlığı haberiyle gafil avlandım. Tyler'ın her şeyi aldığını ama ailemin bana hiçbir şey bırakmadığını bildirdi. *Uyuşmuş.* O anda nasıl hissettiğimi tarif etmenin tek yolu buydu. *Nasıl olur da Tyler'a her şey bırakılır?!* Olay çıkarmak istemediğim için sabırla bekledim ve bizi gönderdikleri anda tek kelime etmeden dışarı fırladım.

Eve döndüğümde, pastırma ve kahve kokusu dairenin küçük antresine yayılıyordu. *Cennet* gibi. Mutfaka girdiğimde Roman'ın bizim için brunch hazırladığını gördüm. Az önce yaşadığım sabahtan sonra, tek istediğim yemekten sonra onun kaslı kollarına kıvrılmak ve ona her şeyi anlatmaktı.

"Nasıl gitti bebeğim?" Ses tonundaki heyecan benim ruh halime hiç uymuyordu. Yanıma yaklaşıp yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra cızırdayan pastırmanın sesi çok yükselince hemen ocağı döndü. "Ve sen söylemeden önce, şimdilik yemek ve bu gece için sugo yapıyorum."

Mutfak masasındaki koltuğa çöktüm ve çantamı servis altlığının üzerine bıraktım. "Sadece bittiği için mutluyum."

"Elimize geçen parayla," diye sırttı omzunun üzerinden, "artık beklediğimiz tatile çıkabiliriz. Ve kendimiz için daha fazla şey satın alabiliriz. Yeni bir araba işime yarayabilir."

Gözyaşlarıma engel olmaya çalışırken, sözleri kalbimi delip geçerken yüzümü buruşturdum. Roman paranın bir kısmını bizim için kullanmak istemişti... *ve kendisi* için. Biraz eğlence için harcamayı umursamıyordum ama okulumun borcunu ödemek için harcanmasının daha iyi biliyordum. Ve kendisi için yepyeni bir BMW *almıştı.*

İç çekerek başımı avuçlarımın içine bastırdım. *Neden nasıl sormadı?* Paraya o kadar odaklanmıştı ki. Cenazeden beri her gün paramı ne zaman alacağımı soruyordu.

"Seni Bali açıklarında okyanusta becermek için sabırsızlanıyorum."

Sözlerini özümsemişimde başım yukarı kalktı. Duygularıma daha fazla karşı koyamadım. Sandalyemden fırladığım gibi dökülmeye başladılar. "Ailem öldü!" Çığlık attım. "Tek düşünebildiğin tatil, yeni bir araba ve seks mi?!"

"Özür dilerim, bebeğim." Bir çift maşayı ba- con tabağının üzerine bıraktı. "Soğukkanlılığımı kaybettim. Sadece bundan sonra biraz uzaklaşmaya ihtiyacın olduğunu düşünüyorum."

Burnumu çektim.

"Duyarsız davrandığım için özür dilerim Jenna." Tahta bir kaşık olarak kaynamakta olan domates sosunu karıştırdı.

"Önemli değil." Gözyaşlarımı kolumla sildim. "Bana hiçbir şey bırakmadılar, o yüzden bugün bir pislik gibi davranma lütfen."

Kaşığı sosun içine fırlattı ve kırmızı sıvı beyaz yer karolarının üzerine sıçradı. Bana doğru döndüğünde, kara gözlerinde öfke yanıyordu. Üzerime yürüdü, boynumu tuttu ve sıktı. Hava almak için mücadele ettim.

"Beni dinle seni aptal, çirkin, işe yaramaz kaltak," diye öfkesini dile getirdi. "Ailenin zengin olduğunu bile bile bir yıl boyunca sana katlandım."

Boğuldum, nefes almak için soluk soluğa kaldım, herhangi bir nefes. Bileklerini ve dövmele çıplak göğsünü pençeledim. Her zaman agresifti ve korkunç bir öfkesi vardı.

"Eğer paran yoksa," diye tükürdü, "o zaman ben de yokum." Beni geriye doğru iterek, yatak odasına doğru hışımla yürüdü. Boynumu ovuşturarak onu takip ettim. Dolaptan bir bavul ve birkaç spor çantası kaptı ve kıyafetleri olabildiğince hızlı bir şekilde içlerine tıktırmaya başladı. Ne yaptığını görür görmez aceleyle oturma odasına gittim.

Sonunda yatak odasından çıktı ve bana sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca ters ters baktı. Sonunda tek kelime etmeden daireden çıktı. Hemen kapıya koştum, biri anahtarlı birinin girmesini engelleyen iki kilidi çevirdim. Sonra gözyaşları içinde yere yığıldım.

BAŞTAN BAŞLAMAK

JENNA

Cenazenin üzerinden dört ay geçmişti ve üniversite yeni başlamıştı. Neyse ki Roman'dan, hışımınla çekip gittiği öğleden sonradan beri haber almamıştım. Hâlâ biriktirdiğim bir miktar param olsa da, pahalı okul harçlarımla birlikte hızla tükeniyordu. Devam etmek istiyorsam bir iş bulmam gerekiyordu; yüksek maaşlı bir iş. Boston yaşamak için pahalı bir yerdi ve hiçbir parçam büyüdüğüm ve çok sevdiğim şehirden uzaklaşmak istemiyordu.

Kanepeye kıvrılmış, ev ödevimi bitiriyor ve bir fincan Earl Grey çayını yudumluyordum. Arka planda televizyonda egzotik dansçılarla ilgili bir belgesel oynuyordu. Aldırış etmeden, üzerinde hukuki terimler olan bilgi kartlarımı hazırlamaya devam ettim.

Sahnede dans eden çıplak kadınların görüntüleri ekrandan yansıyınca dikkatimi çekti. Bu kariyer seçimine aşına değildim, bu yüzden gözlerimi devirip kıs kıs gülererek dikkatimi projeme geri çevirdim. "Akıllı başında kim para için soyunup kıcını sallıyor ki?"

Bu söz ağzımdan çıkar çıkmaz bir kadın haftada yaklaşık on bin dolar kazandığını .

"Ne?!" Nefes nefese kaldım, sehpadan kumandayı aldım ve sesi açtım.

Bölümün geri kalanını izledikçe, dansçıların paylaştıkları hikayeler ve onları bu hayata iten nedenler karşısında giderek daha fazla şok oldum ve etkilendim. Onlara büyük saygı duymaya başladım. Bazıları mücadele ederken, diğerleri sadece heyecanı seviyordu. Bazıları bu işi sadece para için yaparken, bazıları da dans etmeyi seviyordu.

Bir an için bunun yapmak isteyeceğim bir şey olup olmadığını merak ettim. Dans etmeyi severdim. Çocukluğum boyunca dans ettim, üniversiteden hemen önce bıraktım. Turuncu tekirim Mac kanepeye atlayıp pençelerini kalçalarıma geçirmeye ve yüksek sesle mırlamaya başlayınca bu düşünceden sıyrıldım. "Bu gecelik bu kadar çılgınlık yeter." Televizyonu yatağa gitmeden önce kafasını kaşıdım.

Başımı yastığa koyar koymaz bir kez daha uyandım. Telefonumdan bir iş bulma sitesinde gezinirken, yerel bir gece kulübünde yerleşik bir dansçı için açık bir pozisyona rastladım, ancak yer belirtilmemişti. Yılda altı haneli rakamlar garanti ediliyordu. Ağzım açık kaldı ve hemen bilgi formunu doldurdum.

Ertesi sabah, ilk dersime sabah 7:56'da girdim. Her zamanki öndeki yerime oturmak yerine, kendimi amfinin arka ortasına yakın bir yerde otururken buldum. Ders sırasında, çantamdaki telefonum çalana kadar pencereden dışarı bakarak dalmışım. Telefonumu çıkardım ve sürpriz bir şekilde, başvurduğum işten bir yanıt almıştım bile. E-postayı açtım.

Merhaba Jenna.

Başvurunuzu aldıktan sonra, eğer mümkünse bu öğleden sonra kulüp sahibiyle sizin için yüz yüze bir görüşme ayarlamak isterim
İçeri gel. Kısa bir süre olduğunu biliyorum. İletişim numaram (617) 555- 0169.

Jade Sinclair
Yönetici Asistanı Club
Euphoria

Yüzümü geniş bir gülümseme kapladı, neredeyse çığlık atacaktım. Telefonumu çantama geri atarak dersin geri kalanında dikkatimi profesörüne ve onu takip eden diğer dört arkadaşına verdim. Günün son dersinden çıkıp arabama doğru yürürken telefonumu göğsüme bastırdım ve Jade'i aramaya hazırlandım.

"Hey güzelim!" En iyi arkadaşım Chance hızımı kesmezken bir el belime dolandı ve dudaklar yanağıma yapıştı.

"Heyyy."

"Lanet olsun, bu kadar çabuk nereye gidiyorsun?"

Siyah Mercedes Benz'imın yanında durduk. Altın Versace güneş gözlüklerini indirdi, üstünden baktı. Yüzgeçlerini boyalı, platin sarısı saçlarında gezdirerek sürücü tarafındaki aynadan yansımalarını kontrol etti.

"İş görüşmesi." Kulaktan kulağa sııttım.

Omzundaki çantasını düzeltirken bakışları benimkine kaydı. "Gerçekten mi?!"

Başımı salladım.

"Sonunda yeniden gülümsemene ." Göz kırptı ve gözlüğünü tekrar burnunun üzerine yerleştirdi. "Bunu bu gece kutlayacağız. Amélie ve benim menajerimin ofisine çok hızlı gitmemiz gerekiyor." Omzunun üzerinden kendisini bekleyen sarışın, profesyonel modeli işaret ederek geri çekildi.

Kıkırdadım. "Henüz işi alıp almadığımı bile bilmiyorum."

"Sen halledersin, bebeğim." Dönüp koşarak uzaklaşmadan önce bana iki kez başparmağını kaldırdı. Kolunu Amélie'nin omzuna atarak onu arabasına doğru götürdü.

Gülerek başımı salladım. "Zavallı kız." Chance seri flört eden ve sikişen biriydi, bu yüzden onun için üzölmekten kendimi alamıyordum.

Sürücü kapısını açtım ve çantamı diğer koltuğa atarak içeri girdim. Jade'in bana verdiği numaraya tıklayarak aramasına geri döndüm. Hemen cevap vermesini beklemiyordum.

Merhaba, Club Euphoria yönetici süiti.

Merhaba, Jade ile mi görüşüyorum?

Merhaba! Evet!

Ben Jenna Prescott. Başvuru formunu doldurdum mu?

Sesini duyduğuma çok sevindim. Yalvaran sesinin ardındaki gülümsemeyi duyabiliyordum.

Zaman hala uygunsa röportajla hala ilgileniyorum? Kesinlikle.

Tamam, mükemmel. Rahatlayarak iç çektim.

Kısa bir ileri geri konuşmadan ve adresi aldıktan sonra görüşmeyi sonlandırdık. Telefonumu çantama attım ve başımı koltuk başlığına yaslayıp derin bir nefes verdim. Arabamı çalıştırdım ve güneşliği indirerek ışıklı aynadan kendime baktım. Parmaklarımı uzun, koyu çikolata kahvesi saçlarımda gezdirdim, sonra orta konsoldan açık pembe dudak parlaticımı alıp sürdüm. "Mükemmel." Dudaklarımı şapırdatarak parlaticıyı tekrar odaya attım ve Club Euphoria'ya doğru yola koyuldum.

Otoparkın arka tarafındaki dört araba dışında, ıssızdı. Kapıya yakın bir yer seçtim ve arabayı içeri çektim. Arabamdan indiğimde, geniş binaya bakmadan önce kıyafetimi bir kez daha düzelttim. Daha önce pek çok kulübe gitmişim ama burası muhteşemdi.

Gri, pürüzsüz, modern bir dış dokuya sahip ve muhtemelen üç kat yüksekliğinde. Binanın yan göz alıcı **CLUB EUPHORIA** tabelası kapalıydı, ancak geceleri çekici olduğunu hayal ettim. Gündüz bile davetkâr bir görünümü vardı.

Yine de içeri girmek üzere olduğum şey gözümü korkutmaya devam ediyordu. Çantamı omzuma daha sıkı sabitleyerek ön kapıya doğru yürüdüm. Tam elimi siyah kapı koluna koymuştum ki, kaşları çatık, iri yarı bir adam çıkageldi.

Utangaç bir sırıtışla geri sıçradım. "Oops."

"Dokuza kadar açmıyoruz."

"Sahibiyle bir iş görüşmesi için mi buradayım?" Gerginliğime rağmen olabildiğince profesyonelce gülümsedim.

"Sen mi?" Kıkırdadı. Bir sigara yaktı, uzun bir nefes çekti ve kapıyı benim için açık tuttu. "Kim olduğunu biliyorum." Hafif bir sırıtışla başını salladı ama ben kendimi tuttum. "Tamam, madem öyle diyorsun."

Eşikten içeri adımımı attım. "Teşekkür."

"Senin gibi bir kız böyle bir yere ait değil," diye mırıldandı. Bir an için donakaldım ama sonra . Büyük olasılıkla fa-
annemle birlikte. Ya da belki cenazeden sonra ailemin medyasını görmüştü... ya da her ikisini de.

Lobi olduğunu düşündüğüm yerde gözlerim açıldı. *Burası bir gece kulübü müydü?* Belki de doğru yerde değildim, gerçi öndeki tabela doğru yerde olduğumu doğruluyordu. İçerisi bir kulüpten çok modern, beş yıldızlı bir otele benziyordu. Siyah ve beyaz mobilyalar her yere serpiştirilmişti ve odanın ortasında yuvarlak bir resepsiyon alanı vardı. Geniş, gümüş renkli, şelale görünümlü bir avize tepede asılıydı. Simsiyah bir kadın elinde bir kulaklıkla masada oturuyor, merakla bana bakıyor, da kulaklığı bana el sallıyordu.

"Merhaba." Ona doğru geniş adımlarla ilerledim, aynı sırtış yüzümde sabit duruyordu.

"Club Euphoria'ya hoş geldiniz." Kaşlarını hafifçe kaldırarak görünüşümü kontrol etti. Uzun, ipeksi siyah saçlarını at kuyruğu geriye atarak kulaklığı tekrar kafasına taktı. "Size nasıl yardımcı olabilirim?" Bir parmağıyla perçemini yüzünden çekti.

"Bir röportaj için buradayım."

"Jenna, değil mi?" Bir an için masasının arkasını karıştırdı.

"Jade?"

Uzun resepsiyon tezgahının üzerine bir pano koyarak kıs kıs güldü. "Um, hayır. Lonnie, ama burada olduğunu ona bildireceğim." Kireç yeşili tabut çivisini panoya vurdu. "Adınızı buraya yazın." Ona teşekkür edemeden bir telefona cevap verdi.

Gümüş tutucudan siyah bir kalem alarak adımı düzgünce yazdırdım, ardından en yakın oturma alanına doğru ilerleyerek lobiyi inceledim. Her ayrıntıyı incelerken dekor seçimine hayran kaldım. Bakışlarım kısa süre sonra hipnotize edici bir su sergisi duvarına takıldı. Mavi, pembe ve mor ışıklar yanıp sönerken baloncuklar etrafta dans ediyordu.

"Merhaba, ben Jade." Bir ses beni transımdan çıkardı. Uzun bronzlaşmış bacakları ve şimdiye kadar gördüğüm en parlak mavi gözleri olan kusursuz sarışın bir kadındı. Şık, siyah çerçeveli gözlükler takıyordu ve saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmıştı.

"Merhaba, ben Jenna!"

"Ev sahibi bir toplantıya takıldı." Kaşları birbirine çarptı. "Sorun olmazsa bugün sizinle ben görüşeceğim."

"Hiç değil." Başımı salladım.

"Güzel!" Parmağını döndürerek dönmemi işaret etti. İtaat ederek, bir daire içinde dönerken sinirlerim yıpranmaya başladı.

Kendime bunun bir dans pozisyonu için olduğunu hatırlatana kadar kaynaşmıştım. Görünüş önemliydi ve mekâna bakılırsa standartların en üst seviyede olduğundan emindim.

"Vay, vay, çok güzelsin," diye mırıldandı. "." Duraksadım, yüzümü ona döndüm, ellerimi önümde kavuşturdum.

Gözleri vücudumda aşağı yukarı geziniyor, her küçük ayrıntıyı inceliyordu. Sonunda bana onaylayan bir gülümseme fırlattı. "Mükemmel. Beni takip et ve başlayalım."

Beni bir dizi siyah çift kapıdan geçirdi, uzun bir koridordan asansöre götürdü. Kapılar açıldı ve içeri girdik. En sevdiğim şarkılardan biri hafifçe çaldı ve sözleri ağzıma almamak için kendimi zor tuttum.

"Kulübü iyi buldun mu?" Kısa yolculuk boyunca havadan sudan konuştu.

"Ben yaptım."

"Güzel."

Kapılar ayrıldı ve dışarı çıkarak beni başka bir dizi siyah kapıya götürdü. Kapılardan birini çekerek açtı ve kolunu uzattı. İçeri girdim ve etrafımdaki zarif modern alana baktım. Odanın ortasında lobidekine çok benzeyen büyükçe bir oturma alanı vardı. Kanepeye doğru işaret etti ve o karşımdaki sandalyeye otururken ben de oturdum.

"Peki, bana neden Club Euphoria için çalışmayı seçtiğinizi anlatın." Başını sandalyenin koluna yaslamış, çenesini parmak uçlarına dayamıştı. Cevabımı beklerken yüzünde hevesli bir gülümseme belirdi.

Normalde kendime güvenirdim ama mükemmel kelimeleri bulmakta zorlandım. Onu etkilemek istiyordum ama sırf işe girmek için yalan söylemek istemiyordum. Tek bir doğru cevap vardı ve o da gerçektir. "Dans etmeyi seviyorum. Bu benim tutkum. Bir zamanlar profesyonel bir dansçı olmak istemiştim. Sahneyi seviyorum ama bu günlerde sadece üniversitedeyim."

Ellerini kucağında birleştirdi. "O zaman burada harika bir arkadaşlığın olacak. Üniversite masraflarını karşılayan pek çok kızımız var."

Ayağa kalkmadan önce yaklaşık otuz dakika daha ileri geri sohbet ettik. Beni kovmak üzere olduğunu düşünerek çantamı omzuma attım.

"Büyük turu ister misiniz?" Kaşlarını oynattı. "Evet, lütfen!"

Jade bulunduğumuz yere yakın bir başka siyah kapıya doğru ilerledi. Ben de onu takip ettim. Üzerlerinde gümüş, elmas desenleri vardı, şimdiye kadar gördüğüm tüm diğer düz siyah kapılardan farklıydı.

"Burası sahibinin ofis odası ve o söylemedikçe buraya asla girmeyeceksin." Ellerini kalçalarına dayayarak gözlerini devirdi. "Bu, burada çiğnemek istemeyeceğin çok az kuraldan biri."

Eyvah. Başımı sallayarak alt dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırdım. Birden, onun yanından gelen boğuk bağırış sesiyle sıçradım.

ardından bir yüzeye çarptı. Gözlerim büyüdü ve bir adım geri attım. *Birini mi dövüyordu?*

Jade sanki onun için sıradan bir günmüş gibi bir an eğlenerek kapıyı izledi. "Bazen," gözlerini tekrar bana çevirdi ve homurdandı, "o, şey, bir tür-" sesi kesildi.

"Dick?" *Oh Tanrım.* Avucumu ağzıma kapattım. "Ben-" demek istememiştim.

"Evet," diye kıkırdadı, "aynen öyle." "Jade, çok üzgünüm-"

Bir elini kaldırdı. "Tatlım, bana karşı dilini tutmak zorunda değilsin." Avucunu koluma koydu. "Hepimiz aileyiz ve onun hakkında çok daha kötü şeyler söyledim, inan bana."

"Sen onu tanıyorsun, ben ," diye iç geçirdim, "ama ."

Bir parmağını kaldırdı ve başını eğdi. "Bir daha düşündüm de," diyerek bir kez kapıya doğru baktı, "belki de onun yanında ağzını kapalı tutmalısın."

Aceleyle uzaklaşırken sessizce kıs kıs güldük. Yönetici lobisinden ve birkaç ofisten, bir konferans odasından ve bir dinlenme odasından geçmeye devam etti. Ofisinden gelen seslerden bunaldığım için tüm detayları anlayamayacak kadar dikkatim dağılmıştı.

Girdiğimiz yerin karşı tarafında tek bir kapıyı açarak uzun, dar bir koridoru ortaya çıkardı. "Şimdi sizi gizli yoldan götüreceğim." Bir çift siyah asansör kapısının önünde durdu ve bir anahtar kartı okuttu. *Sonunda siyah temayı algılamaya .*

Kapılar açıldığı anda içeriği görünce gözlerim büyüdü.

Vay canına!

"buyur, canım." Elini uzattı.

İçerisi lüks, karanlık ve gizemliydi. Köşede, üzerinde loş bir ışık bulunan siyah, kadife taht tarzı bir sandalye duruyordu. Duvarlar, zemin ve tavan tamamen aynayla kaplanmıştı.

Bakışlarım yere doğru kaydı. Bacaklarımı kapattım, kendimi açıkta hissediyordum ama neyse ki bugün etek giymemiştim. Sonra, benim

bakışları tekrar sandalyeye indi. Bu kadar kısa bir yolculuk için tuhaf bir seçimdi. "Bina o kadar uzun değil. Neden bir sandalye?"

Yüz ifadesi neşe doluydu. "Sahibi istedi ama hiçbirimiz nedenini bilmiyoruz." Yalan söylüyordu. O sandalyenin neden burada olduğunu çok iyi biliyordu. Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi gülümseyerek omuz silkti. "Hiçbirimizin oraya oturmasına da izin verilmiyor. Ben bile bu asansörü nadiren kullanıyorum ve *alt kattaki personelin* hiçbirinin buraya girmesine izin verilmiyor, o yüzden bugünlük kendini özel say."

Kapılar, sonunda bir perde olan kısa bir koridora açıldı. Perdeyi geri çekti ve buraya adım attığımdan beri yüzüncü kez gözlerim büyüdü. *Muhteşemdi. Buradaki her şey muhteşemdi.*

Mor, pembe ve mavi ışıklarla aydınlatılmış devasa odayı inceledim. Gölgelerin arasına gizlenmiş diğer alanları. Gözlerim her şeyi içine çekti; üç bar, yüksek tavana bağlı direkleri olan birden fazla sahne ve her yerde siyah deri sandalyeleri olan masalar.

Odanın yan tarafında, komşu tablolarla mahremiyet sağlayan, siyah yüksek arkalıklı kabinlerle döşenmiş, etrafı çevrili bir bölüm vardı. Her birinin önünde kendi özel direği vardı. Yasak bir şey dikkatimi çekti. VIP alanının yanında, pembe bir ipe örtülü koyu renkli bir perde onu kapatıyordu. Bariyerin ortasında bir tabela asılıydı.

ÖZEL

Gerçeklik yüzüme bir kamyon gibi çarptığında yüzümdeki kan çekildi. Şaşkın bakışlarım odanın arka tarafındaki devasa sahneyi ve ön ortadaki direği buldu. Normal bir gece kulübüne iş başvurusu yapmamıştım. *Aman Tanrım. Burası bir striptiz kulübü!*

Ağzımı hafifçe aralayarak, yüzünde bir sırıtışla beni izleyen Jade'e doğru döndüm. Kollarını kavuşturmuş, yakındaki bir masanın yüzeyine yaslanmıştı. Konuşmak için ağzımı açtım ama yüz ifadem benim yerime konuştu.

"Bunun egzotik bir dansçı için bir pozisyon olduğunu bilmiyordun, değil mi?" Bir kahkaha patlattı. "Bu bir filmin konusunu ağır çekimde izlemek gibiydi."

Dudaklarımı ağzıma götürdüm ve bakışlarımı kaçırdım. Aşağılanmış bir halde kapıdan kaçmaya hazırdım. Onun tepkisi yüzünden değil, ama-

Çünkü soru sormadan kendimi nasıl bir işe bulaştırdığıma inanamıyordum.

"Ben... hayır, bilmiyordum."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Kıkırdadı. "Dinle, eğer bunu yapmak istemiyorsan, seni tamamen anlarım. Bu herkes için değil. Güven bana."

Sessizce başımı sallayarak, az önce meslekle ilgili bir belgesel izlediğimi söylemeyi ihmal ettim. Garip de olsa bu bir işaret gibi görünüyordu. Düşüncelerimi ve özgüvenimi toparladıktan sonra yüzüme gergin bir gülümseme yerleştirdim. "Hayır, hayır, işi kesinlikle istiyorum. Sadece *bunu* beklemiyordum..."

"Anladım, harika!" Blazer ceketinin cebinden bir kartvizit çıkarıp bana uzattı. "Yarın akşam 8'de burada olabilir misiniz?"

"Bekle! İş aldım mı? O tepkiden sonra bile mi?"

"Gözetim altında olacaksın ve eğitim almak zorunda kalacaksın ama evet." Neredeyse gururlu görünüyordu. "Peki, o zamana kadar burada olabilir misin?"

"Evet hanımefendi, o zaman burada olabilirim."

"Hayır, asla hanımefendi." Şakacı bir şekilde yüzünü buruşturdu.

"Daha otuz yaşındayım.

Henüz yaşlı değilim."

"Özür dilerim." .

Anlamsızca el salladı. "Kıyafete gelince, sadece seksi kıyafetler getirin. Neyiniz varsa. Yarın gece diğer personelimizi gözlemlemeni isteyeceğim. Bu şekilde iş hakkında bir fikir edinarsin."

"Tamam, harika."

Birkaç dakika sohbet ettikten sonra bana arabama kadar eşlik etti ve sarıldı. Şaşırmıştım, beceriksizce karşılık verdim. Ailem öldüğünden beri hiç sarılmamıştım. Roman sayılmazdı. Onun sarılmaları, benim mirasım la hayatını lüks içinde geçirme umuduydu.

"Çok heyecanlıyım!" Geri adım gözlerini parlak güneşten korudu. "Biz büyük bir aileyiz ve burada bizimle çalışmayı gerçekten seveceğini düşünüyorum. Yeterince iyi görünüyorsun, belki biraz fazla iyi, ama sorun değil."

Evimin önünde durduğumda kendimi direksiyona attım ve arabanın kornası çaldı. İrkilerek geri sıçradım,

Kimsenin fark edip etmediğini görmek için etrafına bakıyordu. "Ughhh!" Başımı dramatik bir şekilde direksiyona yasladım. "Kendimi neyin içine soktum ben?"

Sahip olduğum tüm seksi iç çamaşırlarını Roman için giydim ve o hiçbir zaman bunu takdir etmedi. Muhtemelen paradan yapılmadığı için. Arabamdan çıktım, kapıyı kilitledim ve içeri girdim.

Asansöre adımımı attığımda, o tahtta ne yaptığını merak ederek iç çektim. Kapılar dördüncü katta ayrılmadan önce kendimi düşüncelere kaptırdım ve koridorda daireme doğru yürüdüm.

Mac beni kapıda karşıladı. Onu sevdikten ve boş olmadığından emin olmak için otomatik yemliğini kontrol ettikten sonra, bir süre çalışmam gerektiğini bilerek masaya oturdum. Ders kitapları yığınının bakarak inledim. *Lanet* olsun. Şu anda yapmak istediğim en son şeydi ama yapmak zorundaydım. Ne olduğunu anlamadan saatler geçmişti.

Telefonum yanımdaki masanın üzerinde vızıldadı. Açtım ve Chance'in mesaj attığını gördüm.

Nasıl geçti?

İnanılmaz!

İşi aldın mı?!

Evet anladım!!!!

Hemen geliyorum ve seni dışarı çıkarıyorum!

A-list aktör her zaman parti için çok hızlıydı. Partinin ta *kendisiydi*. Chance ile birkaç yıl önce annemin talk show'unda bir filmin tanıtımını yaparken tanıştım. O gün stüdyoda ona yardım ediyordum ve anında yakın arkadaş olduk. Kendini beğenmiş biri olmasını beklerdim, zaman zaman öyleydi de ama bana karşı asla. Çekimde olmadığı zamanlarda *normal* bir Chance'ti.

Halkın kendisine gösterdiği ilgiye tahammül etmesine ve çekici olmasına rağmen çok fazla insandan hoşlanmazdı. Programlarımız uyduğunda birlikte takıldığımız küçük bir çevremiz vardı. *Yakınım* dediği kişileri severdi. Ona açılmak, çıplak elle bir istiridyeyi açmaya çalışmak gibiydi.

Bir müzik uygulamasından en sevdiğim çalma listesini açtım ve yüzümü ıslatmamaya dikkat ederek aceleyle duş aldım. Chance'i tanıdığım için

makyajımı tazelemek için zamanım olmayacaktı. geldiğinde, gitmeye hazır olacaktı. Ve haklıydım. Evime sandığımdan daha yakın olmalıydı çünkü havluya sarınıp banyodan dışarı adımımı attığım anda yatağımın ortasında yan yatıyordu.

"Aman Tanrım!" Nefes nefese kaldım, neredeyse havluyu düşürecektim.

Bir dirseğine dayanarak, geniş bir sırtışıla parmağında bir çift mor el işi iskarpinimi döndürdü. "Hey, bebeğim."

Birkaç hızlı nefes alarak başımı salladım ve hâlâ titreyerek gömme dolabıma girdim. "Tam bir seri katile benziyorsun!" Havluyu duvardaki bir kancanın üzerine attım.

"O zaman bana anahtar vermemeliydin, tatlım!"

Elbiselerimden birkaçına göz attım, askıdaki siyah minilerden birini kaptım ve başıma geçirdim. Aşağı doğru kaydırırken kapının arkasındaki boy aynasında yansımamı kontrol ettim. Ardından, gördüğüm ilk altın topuklu ayakkabıyı alıp giydim. Dolaptan çıkarken dalgalı saçlarımı kabarttım.

"Muhteşem!" diye alaycı bir şekilde bağırdı, kusursuz beyaz gülümsemesini göstererek. "Bayıldım, seni seksi kaltak!"

Gözlerimi devirdim ve karşılığında dramatik bir şekilde reverans yaptım. "Bütün erkekler göğüslerine bakacak, ha!"

"Bırakın yapsınlar." Kıkırdadım. Club Euphoria'ya gelirlerse yakında hepsi onları görecek. Kapıya doğru yürüdüm ve çıkarken siyah el çantamı aldım.

"Bu gece biriyle kavga etmemi ve haberlere çıkmamı sağlamaya çalışıyorsun, değil mi?"

KULÜP EUPHORIA

JENNA

Chance'in sümbül kırmızısı Mercedes-Benz AMG'si kükreyerek şehrin aşağısında lüks bir gece kulübü olan Enigma'nın önündeki kaldırımında durdu. Vale anında kapımda belirdi ve kapıyı benim için açtı. Ona teşekkür etmek için dışarı adımımı attığım anda Chance yanımda yerini aldı ve beni binanın önündeki sıranın yanından geçirirken bir elini belime koydu.

Kızlar onun adını haykırdı ve biz girişe doğru ilerlerken kameraların flaşları üzerimizde patladı. Fedai ipi geri çekti ve bizi hemen içeri aldı. Birinin bizi birlikte fotoğraflaması ilk değildi ve son da olmayacaktı.

Sanırım artık halk aramızda paylaştığımız yakın ve tuhaf arkadaşlıktan başka bir şey olmadığını anlamıştı. Bizi kucaklaşırken ya da birbirimize suşi yedirirken gören herkesin bilmek istediği ilk soru, *hiç birlikte olup olmadığımızdı*. Cevabım hayırdı. Sadece bu şekilde garip bir şekilde yakındık.

"Durup hayranlarınıza istediklerini vermemenize çok şaşırdım!" Deniz mavisi mermer zeminli ve uyumlu aydınlatmalı, siyah ve altın rengi masif odaya girdiğimizde bangır bangır çalan EDM müziğinin üzerine bağırardım.

"Ben onlar için burada değilim." Elimi avucunun içine aldı. "Bu gece buraya en iyi arkadaşımı kutlamaya geldim."

Bizi kalabalığın arasından geçirerek arkadaşlarımızın beklediği VIP masasına götürdü. Biz yaklaşırken alkışladılar. Chance bana döndü ve alkışlayarak onlarla alay etti. Onu şakacı bir şekilde ittim, sonra yarım yuvarlak kabine kayarak girdim. O da yanıma kaydı.

Esmer kız kardeşi Lizzie masaya doğru eğildi. "Bir işe girdiğini duydum!"

"Sana bu fikri kim verdi?" Gözlerimi devirdim.

"Nerede?!" Geyik gözlerini kırıştırarak ince, siyah bir pipetle kokteyli yudumluyordu. Lizzie yirmi bir yaşında bir mankendi ve aynı zamanda bir cilt bakım reklamında oynamıştı. Yüzü gözle görülür biçimde kusursuzdu.

"Henüz kimseye söylemeye hazır değilim!" Ben de bağırdım. "Yerleşmem için bana biraz zaman verin, sonra size söyleyeceğim."

Bardağının kenarını dudaklarına götürerek başını salladı.

Chance, masanın ortasındaki şişe servisi tepsisinde bulunan birkaç likörden bardaklara doldurdu. Bardakları herkese dağıttı, ardından kavisli altın rengi bankın üzerinde durdu. *Aman Tanrım*. Yanaklarımın ısındığını hissettim. Chance bir ilgi orospusuydu ama aynı zamanda benim en büyük amigomdu. Ailemi kaybettiğimden beri benim kurtarıcım olmuştu. Her zaman kendimi gelişmiş ve kutlanmış hissetmemi sağlardı. Bazen çok fazla.

Çemberli alanın dışındaki insanlar onu izliyor ve fotoğraflarını çekiyorlardı. Muhtemelen her birinden keyif , ancak bu gece dikkatini onlardan uzak tuttu ve bana gülümsedi.

"Jenna'nın şerefine!" diye bağırdı geniş bir sırtıyla. "O bir J.O.B. aldı!
Sláinte!"

Başımı arkaya attım ve arkadaş grubumuzla birlikte içkimizi yudumladık. Anında hepimiz boğulduk. Yüzlerimiz buruştu, Chance içkileri karıştırdığında dayanılmaz derecede etkili olduklarını unutmuştuk. Elini masanın altından kalçama koyarak yere düştü.

"İyi misin?"

Ateş gibi yanan boğazımı tutarak başımı salladım.

"Güzel." Masaya doğru döndü. "Bu gece boku yiyoruz!"

Kendimi hazırladım çünkü Chance o anonsu yaptığında, unutulmayacak bir gece olacaktı... *ya da olmayacaktı*.

Bir erkek sesiyle gözlerim fal taşı gibi açıldı. Parlak güneş lavanta rengi tül perdelerin arasından parlıyordu ve başım sanki beş yüz fil kaşlarımın üzerinde dans ediyormuş gibi hissediyordu. Sonunda doğrulduğumda acı içinde inledim.

Chance banyodan çıktı, havluyu beline dolamıştı ve bir yandan da telefonda biriyle konuşuyordu. Kendi dünyasındaydı, parmak uçlarını kolundaki dövmede aşağı yukarı gezdiriyordu. Konuşmanın sonuna bakarak bunun işle ilgili bir arama olduğunu varsaydım. Odadan çıkıp koridora doğru adım attı.

Beynim bu sabah daha yavaş işliyordu ve hâlâ sarhoş olma ihtimalim yüksekti. *Oh. Aman Tanrım. Tanrım.*

Battaniyeyi geri çekerek altını kontrol ettim ve çıplak olduğumu fark ettim. Çıglık atarak çarşafı yırttım ve vücuduma sardım. Ayağım takıldı, alt kısmı yerden topladım, aceleyle banyoya girdim ve kapıyı çarptım. Kapıyı bıraktım ve lavaboyu açtım. Avuçlarımı tezgâha dayayıp aynadaki yansımama bakarak panikledim. *Lütfen bana bunun söyleyin.*

"Tak tak," diye seslendi Chance kapıya vurarak.

Yüzüme soğuk su çarptım, sonra kurulandım ve çarşafı tekrar üzerime geçirdim. Kapıyı çekip açtığımda, elinde iki fincan kahve ile kapının pervazına yaslanmıştı. Şeytani bir sırıtişla birini bana uzattı. Aceleyle yanından geçtim ve bir iniltiyle bedenimi yatağa attım.

"Relaxxx, Jen." oturdu. "Beynini sikip atmadım. İnan bana, gelecek haftaya kadar hâlâ hissediyor olurdun."

Bakışlarımı onunkilere çevirerek alay ettim ve pembe beyaz bardağı aldım. "O zaman ben neden çıplağım?"

"Asansörde soyundun ve şimdi de para için soyunduğunu haykırdın." Kaşlarını kaldırarak bana baktı.

Nutkunuz tutuldu mu? Dehşete mi düştünüz? Utandınız mı? Evet. Yine kaçıp tuvalete saklanmak istedim. Bu çocukçaydı ve normalde nasıl davrandığımın tam tersiydi. Ayağa kalktım ama elimi tutup beni tekrar aşağı çekti.

"I-" Sesim önce söyleyebildiğim tek şey buydu.

"En iyi hayatını yaşıyordun." Kıkırdadı. "Neyse ki kamera yok ama koridorda ayağın takıldığında komşun dışarı baktı ve seni omzumun üzerinden atmak zorunda kaldım. Çıplak kışına iyice baktı."

"Harika," diye iç geçirdim. "Misafir odasında kalmadın mı?"

"Kendi kusmuğunda boğulmanı istemedim," diye omuz silkti, "o yüzden burada seninle kaldım."

Dudaklarım ince bir çizgi halinde sıkıştı. "Teşekkürler."

"Yine de sürük gibiydin." Güldü ve bardağı dudaklarına götürdü.

Kıs kıs gülerek onu hafifçe ittim. "Kapa çenen." Birden ciddileştim. "Yaptık mı?"

"Herhangi bir şey?" Başını iki yana salladı. "Hayır, olsaydı bile hiçbir alkol sana dokunuşumu unutturamazdı."

Gözlerimi devirerek onunla alay

ettim. "Eee?" Başını öne eğdi.

İçimi çekerek kahvemi komodinin üzerindeki bardak altlığına bıraktım. Ne olacağını biliyordum.

"Şimdi de striptizci mi oldun?" Boynunun arkasını ovuşturdu. "İşin bu mu?"

Sessizliğim herhangi bir kelimenin söyleyebileceğinden daha yüksek sesle konuştu.

"Yani, bunu yaptığını hayal bile edemiyorum, gerçekten." Nefes verdi. "Çok klas görünüyorsun, ama dün gece-"

Ouch. Çok mu klas? Hayatının çoğunu striptiz kulüplerinde ve birçok kadının bacakları arasında geçiren adam söylüyor bunu. Konuşmaya devam etti ama ben onu dinlemedim.

Chance paraya ihtiyaç duymanın nasıl bir şey olduğunu asla anlamayacaktı ve ben de şimdiye kadar anlamamıştım. O da benim gibi varlıklı bir aileden geliyordu ama aynı zamanda çocukluğundan beri oyunculuk yapıyordu, dolayısıyla on sekiz yaşına geldiğinde biriktirdiği kendi parası vardı. Tüm ailesi de eğlence sektöründeydi. Ailesi harika insanlardı.

Boyalı platin sarısı saçları, kristal mavisi gözleri ve uzun, kaslı yapısı onu seçmelerdeki herkesten ayırıyordu. Onunla birlikte birkaç seçmeye katıldığım için bunu kesinlikle ilk elden biliyordum. Birkaç yıllık arkadaşlığımızın ardından, birkaç çılgın hayranı tarafından takip edildiğini de görmüştüm.

Sektörün en çok aranan oyuncularından biriydi; dışarıdan bakıldığında kusursuz ama en büyük . Kaç tane

Yıllar boyunca onu birçok kadınla gördüm. Onlara iyi davrandım ama onları hiç tanımadım çünkü günler sonra gittiler.

Onunla yatmak arkadaşlığımızı sonsuza dek değiştirirdi. Bu benim asla riske atacağım bir şey değildi. Birbirimize karşı oldukça flörtözdük ama hepsi masumdu.

Elini dizime koyduğunda beni konuşmaya geri döndürdü.

"İyi misin?"

"Evet," parmaklarımı şakaklarıma bastırdım, "ama başım ağrıyor ve tekrar uyumam gerekiyor."

"İlaçlara ve yemeğe ihtiyacın var, sonra uyuyabilirsin." Ayağa kalktı ve odadan çıktı.

"Ne yapıyorsun?"

Başını kapı aralığına yasladı ve gülümsedi. "Yemek yapıyorum, sürtük."

Kahvaltıdan sonra Chance'in iş için Kaliforniya'daki evine uçması gerekiyordu. Öğleden sonrayı akşamdan kalma halimi yatıştırmak, okul ödevlerimi yetiştirmek ve ilk vardiyamdan önce çok ihtiyacım olan uykumu almak için kullandım.

Hazırlanmadan önce telefon bildirimlerimi kontrol ettim ve Jade'in bana e-posta gönderdiğini gördüm.

Hey, Jenna!

Bu gece sizi göreceğim için çok heyecanlıyım! Size işe gelirken yanınızda getirmeniz gereken şeylerin küçük bir listesini vermek istedim:

Makyaj- Kendiniz yapmalı ve gece boyunca rötuşlamalısınız.

İç çamaşırı/Seksi Kostümler- Kulüpte normal sokak kıyafetleri giyin ve burada üzerinizi değiştirin.

Yedek kıyafetler- Dans etmeye başladığınızda kullanmak üzere birden fazla seksi kıyafet içeren bazı kıyafetleri burada tutmak isteyebilirsiniz.

Hijyen - Bebek mendilleri, dezenfektan, deodorant ve parfüm.

İhtiyacınız olan başka her şeyi getirmekten

Akşam görüşürüz.

Jade Sinclair
Yönetici Asistanı Club
Euphoria

Bu sefer çok daha rahattı, ancak e-posta yeni hayatımı gerçeğe dönüştürdü. Ekranı bakarak alt dudağımı kemirdim. *Bunu yapabilirim. Hayatım boyunca dans ettim. Derin nefesler.*

Kulübe vardığımda, otoparkın arka tarafında bu kez birkaç araba daha vardı. Açık olmadığı için çalışanların park ettiği yer olduğunu düşündüm. Dışarısı artık karanlıktı ve içerisi lüks olmasına rağmen dışarıdaki sokak lambalarına hiç para harcamamışlardı. Tek ışık tabelada ve binanın dış cephesindeydi. Bina yan tarafını mavi, pembe ve mor renklerle aydınlatan bu ışık çok etkileyiciydi.

İçeri girmeden önce vizörümü indirdim ve aynada makyajımı kontrol ettim. Arka koltuktan spor çantamı alarak kulübün kapısına doğru ilerledim. Ben yaklaştığımda aynı iri adam ön tarafta sigara içiyordu.

"Geri döndün." Dumanı ters yöne doğru üflerken ağzında bir parça eğlence belirdi.

"Kolay kolay korkmam." Gergin duruşumu düzelterek omuzlarımı geriye attım.

"Burada çalışırken bu özgüvene ihtiyacın olacak." Kıkırdayarak bana kapıyı açtı.

Lobiye girdiğimde yorumu zihnimde orman yangını gibi yayıldı. Kısa sürede nereye gideceğimi bilemediğimi fark ettim. Olduğum yerde durdum, sahte güvenim gitmişti, resepsiyonist Lonnie de öyle. Zihnim bana oyun oynuyordu.

Ya okuldan biri gelirse? Ya kardeşim ? Ya arkadaşlarım gelirse? Yararsız düşünceler gelmeye devam ediyordu. Jade'e mesaj atıp nereye gideceğimi sorabilmek için çantamı karıştırıp telefonumu aradım.

Aşağıya bakıp çantamı karıştırmaya odaklanmışken, bir çift parlak siyah Oxford ayakkabının bana yaklaştığını gördüm. Şaşırarak başımı kaldırdım ve hayatımda gördüğüm en nefes kesici adamla göz göze geldim.

En az bir metre boyunda, mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş koyu renk saçları ve gizemli kahverengi gözleri beni korkutuyordu. Siyah kirli sakalla kaplı belirgin çene çizgisi cildinin zeytin tonunu tamamlıyordu. Özel dikim olduğu her halinden belli olan takım elbisesi vücudunu kusursuzca sarıyordu. Onun önemli biri olduğunu anlamak için bir ge- nius olmaya gerek yoktu. Aurası para ve gücü, hatta şehveti haykırıyordu. Kolonyasının hafif kokusu bir ton tuğla gibi çarptı, anında beni büyüledi; sıcak tütün, biraz da narenciye.

Adamın koluna asılmış olan kadının dikkati telefonuna gömülmüştü. Uzun kıvılcık saçları, neredeyse iki beden küçük elbisesinin üstünden taşan sahte göğüslerinin hemen altına düşüyordu. Arkalarında takım elbiseli iki kule gibi adam duruyordu. Kulaklıklarına bakarak bir tür koruma olduklarını tahmin ettim.

Sonsuzluk gibi görünen bir süreden sonra nihayet konuştum. "Dansçıların değiştiği yeri arıyorum, sanırım?"

Başını eğerek bir an için dudaklarını büzdü, gözlerini vücudumda gezdirdi ve tekrar yukarı kaldırarak bakışlarımla buluştu. "Sahne arkasındaki *hazırlık odasını* arıyorsunuz."

Başımı salladım, ona nereye gitmek istediğimi neden söylediğimi tam olarak bilmiyordum. Bildiğim tek şey, onun sadece geceleri kafayı bulmak için gelen bir adam olduğuydu. Ancak kulüp açık değildi.

"Şuradan geç." Çenesini odanın karşısındaki kapıya doğru kaldırdı. "Hâlâ açık olmalı ve sizi giyinme odasına götürecekt."

"Teşekkür ederim." Omzumdaki iki çantayı düzelttim, sonra elimi uzatarak onunkini sıktım. Kaşlarını kaldırdı. Metanetle uzandı ve iki elini benimkilerin etrafında kavuşturdu.

"Ben buranın müdavimlerindenim," diye söze girdi, "bu yüzden buranın içini dışını bilirim."

"O zaman görüşürüz." *Aman Tanrım, öyle demek istememiştim ama ağzımdan otuz çıktı.*

"Umarım öyledir." Ben aceleyle yanından geçerken dilini alt dudağının üzerinde gezdirmeden önce sırtıttı.

"Çok beceriksizdi," diye söze karıştı sonunda yanındaki kız.

"Kapa çeneni de gidelim," diye bağırdığını duydum koridora girerken.

Loş koridorda ilerledim, birkaç köşeyi döndükten sonra çıkmaz bir girdim. Siyah bir perdenin diğer tarafındaki konuşmalar

doğru yerde olduğumu söyledi. Derin bir nefes alarak perdeleri yana çektim ve içeri girdim. Önceden hazırlıklı olmadığım şey, diğer tarafta ne olduğuydu. Bir oda dolusu çarpıcı, kendine güvenen kadın. Bazıları giyinik, bazıları yarı giyinik, bazıları ise tamamen çıplaktı.

Bu tür bir şey için uygun görgü kurallarını bilmediğimden, bakışlarımı yere çevirdim. Konuşma sessizliğe gömüldü. Gözlerimi tekrar kaldırdığımda hepsinin bana baktığını gördüm. *Ben buraya ait değilim. Ben bir sahtekârım. Bunu görüyorlar.*

Birkaçı gülümsese de kimse beni selamlamadı. Hayatımda ilk kez görünmediğimi hissettim. Annem ve Chance sayesinde insanlar beni bazen tanırdı ama burada kimse kim olduğumu umursamıyordu... ve o anda, bununla ne kadar iyi olduğumu fark ettim. Bu özgürleştiriciydi. Yine de ortama uyum sağlamaya çalıştım. Kızların ve eşyalarının etrafından dolanarak odanın arka tarafına doğru ilerledim.

Uzun boylu, iri göğüslü bir esmer bana yaklaştı ve herkes yaptığı işe geri döndü. "Merhaba, ben Amber! Sen Jenna olmalısın?"

"Evet, o benim." Dudaklarımı birbirine bastırarak başımı salladım.

"Harika, adını hatırladım!" Elleri kalçalarına dayadı. "Jade bu gece sana ipleri göstermemi istedi." Şimdi vücudumun çeşitli yerlerinde, bana doğru fırlayan gözler tarafından delikler açılıyordu. "Aldırma onlara," diye tısladı. "Bunu bütün yeni kızlara yapıyorlar."

"Neden?"

"Biz bir aile gibiyiz ama yeni gelenlerin hepsi burada kalmıyor," diye fısıldadı. "Bazı kızlar buraya ait olup olmadıklarını anlamak için onları test etmekten hoşlanır."

"Tam olarak nasıl test edeceksiniz?"

"Şey," diye omuz silkti, çantamı benden aldı ve duvara dayalı bir sandalyenin üzerine koydu, "ilk başta seni görmezden gelecekler." Köşedeki bir sarışını işaret etti. "Sana meydan okuyacak ve seni bir dizi testten geçirecek. Sakın kırılmayın."

Şaşkınlığım endişeye dönüştü. "Buraya kimseyi incitmek için gelmedim." "Ve günün sonunda hepimiz bir şekilde rekabet halindeyiz. Yeni

kızlar gelir ve ortalığı karıştırır. Müdavimler bazen yeni favoriler seçiyor."

Çantamın fermuarını açtım ve kırmızı dantelli bir iç çamaşırını çıkardım.

Yanımdaki duvara yaslanarak devam etti: "Hepimiz zengin müşteriler ve bahşışler için yarışıyoruz. Sadece arkanı kolla. Bir aile olabiliriz ama bu şimdiye kadar parçası olduğum en işlevsiz aile."

Odanın etrafına baktım, şimdi uyarıyı anlıyordum. Kadınlar kaltak olabilirdi ama aynı zamanda en zoru severdik. Ne yazık ki benim için paraya ihtiyacım vardı. Zengin müşterilerle ilgili bu küçük bilgiyi aklımın bir köşesinde tuttum ve şimdilik kapıdan içeri adımımı atmaya odaklanmayı seçtim. "Sanırım burada değişeceğim?"

"Evet." Kıs kıs güldü. "Yani yakında yabancılar için soyunacaksın, o yüzden şimdiden başlayabilirsin, değil mi?" Beni yanımdan dürttü.

Neyse ki giyinirken hiçbir göz bana bakmaya cesaret edemedi. Utangaç olduğumdan değil ama bilmediğim bir bölgedeydim. Daha da önemlisi, buraya arkadaş edinmek için gelmemiştim ama kesinlikle sefil bir iş hayatım olmasını da istemiyordum.

Kulüp tıklım tıklımdı. Amber'ın arkasında süzülüyor, yakında benim de yapacağım görevleri yerine getirmesini izliyordum. O baş dansçıydı ama bu gece beni ana alanda eğitirken VIP masalarında bekliyordu.

Vardiyamın yarısında meşguldü ve benden bir VIP masasına sipariş götürmemi istedi. Bara doğru adım attığımda bir beyefendi yaklaştı. Şüphesiz sarhoştı, önümde durduğunda tökezliyordu. Pantolonunun içinde giderek büyüyen ereksiyonla uğraşıyordu. Hevesle göğsüme baktı ve parmaklarının arasında on dolarlık bir banknot tuttu.

Bakışlarını göğüslerime indirerek, "Onları yalamama izin ver!" dedi.

Sadece iç çamaşırı ve topuklu ayakkabı giydiğimi bu kadar çabuk unutmam komikti.

Samimi davranarak başımı salladım. "Buna izin veremem, üzgünüm."

Club Euphoria'nın kurallarına göre, müşteriler ellerini üzerimize koymadıkça ya da dansçılara ellerini vermedikçe dansçılara dokunamazlardı.

onlara izin ver.

"Siktiğimin namuslu orospusu!" Bir adım daha yaklaştı.

Burnumu tiksintiyle kırıştırarak cevap vermeye hazırlanırken bir fedai önüme çıktı ve kollarını göğsünde kavuşturarak adama baktı. "Hadi Larry." Kolundan tuttu. "Buradan çıkıyorsun. Bayanları rahatsız etme! Bunu biliyorsun! Seni buradan kovarım." Fedai bana doğru döndü. "Bunun için üzgünüm, yeni kız."

İtiraz eden sarhoş adamı sürükleyerek dışarı çıkarmadan önce başımı salladım. Bakışlarım itiş kakış sırasında yere düşürdüğü on dolarlık banknota kaydı. Etrafıma bir göz attıktan sonra parayı alıp dantel külotumun lastiğinin içine sokmadan önce etrafımı kontrol ettim. *Woo! Gecenin ilk parası!* Her ne kadar hak etmemiş olsam da.

"Hey, Taze Et!"

Barmene doğru döndüm.

"İçkiler hazır." Gözlerini dört likör şişesinin bulunduğu tepsiye çevirdi. Karıştırıcılar, temiz bardaklar, kokteyl peçeteleri, meyveler, şeker ve tuz şişelerin etrafına ustaca dizilmişti. Sanki bana bir sır vermek istiyormuş gibi bara yaslandı. Bir adım daha yaklaştım.

"Bununla başa çıkabilecek misin?" diye sordu iri göğüslü sarışın. örgülü kuyruğu.

"Tabii ki." Kıs kıs güldüm. "Teşekkür ."

"VIP'de iyi şanslar, güzelim. Buna ihtiyacın olacak!" Kıkırdadı ve dikkatini bekleyen bir müşteriye çevirdi.

Bununla ne demek istedi? Elimi siyah tepsinin altına sokarak nefes verdim ve tepsiyi dikkatlice kaldırırken avucumun üzerinde dengeledim. Şişeler hafifçe sallandı ama kontrolü ele aldım ve kalabalığın arasından geçerek kapalı girişe doğru ilerledim.

Fedai onu geri çekti. "Adımına dikkat et."

Mavi ışıkların aydınlattığı iki geniş basamağa baktım. "Teşekkür ederim."

"Masa üç," diye mırıldandı, ipi tekrar yerine bağlarken.

Masaların sırayla gittiğini varsaydım, bu yüzden geçerken her birini saydım. 1... 2... *ah* 3. Kafamı kaldırdığımda lobideki iki korumanın yarım yuvarlak kabinin yanında olduğunu gördüm. Birinin etrafında manevra yaparak tepsiyi masanın kenarına bıraktım. Yedi kişilik grup için ortadaki eşyaları yüzeye dizerken arkamda bir kız en yakın direğin üzerinde dans ediyordu.

"İlk gecenin tadını çıkarıyor musun?" Bir ses konsantrasyonumu bozdu.

Gözlerimi daha önce lobide tanıştığım yakışıklı adama diktim. Gergindim, neredeyse elimdeki Grey Goose Votka şişesini deviriyordum. "Bu-" Durakladım, akşamımı tanımlayacak kelimeyi bulamıyordum.

"İlginç mi?"

Endişeyle kıkırdadım. "Öyle de ."

Adamın yanına yapışmış olan kızıl saçlı, elini adamın çenesine koydu ve yüzünü kendi yüzüne çekti. Onu agresif bir şekilde öptü. Sanki bilerek kendi bölgesine sahip çıkıyormuş gibiydi. Gitmek için döndüm ama koltuğun ucundaki adam parmaklarını bileğime doladı. Bakışlarım onunkilere kaydı. Dalgalı açık kahverengi saçları kulak memelerinin hemen üzerinden sarkıyordu ama elini geri çekti ve parmaklarıyla geriye doğru taradı.

"Ben Luke." Sırıttı.

Göz ucuyla diğer adamın sülüğünün dudaklarından kurtulup bize doğru baktığını gördüm.

Luke devam etti, "Bizim için dans etmelisin." Arkasına yaslandı, uzun kirpikleri yavaşça kırpışırken karanlık bakışları varlığını içti. "Benim için dön." Bir parmağını döndürdü.

"O daha yeni Luke," diye uyardı diğer adam. "Onu bırak."

"Gerçekten utanç verici." Luke başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi, bakışlarını benimkinden hiç ayırmadı. "Seni kucağında görmeyi çok isterdim."

Masanın etrafındaki diğer adamlara baktım. Hepsi kendini beğenmiş sırıtışlarla izliyor, arkadaşlarıyla eğleniyorlardı. Lobideki hariç hepsi.

Siyah saçlı, nefes kesici adam masanın ortasındaki viski şişelerinden birini çekerek bir bardak doldurdu. "Artık işinin başına dönebilirsin."

Hızlıca başımı sallayarak bakışlarımı indirdim ve koşarak uzaklaştım. Yapmak istediğim son şey VIP'lerden birini kızdırmaktı. Eminim Jade ya da Am- ber beni anında kovardı. Barmen gözüme iliştiği anda, diğer masalara götürmem için bana eliyle işaret etti.

Ne olduğunu anlamadan önce, artık Amber'ın gölgesi değildim ve işin garsonluk kısmının akışına kapılmıştım. Fırsat buldukça dansçıları inceliyor, yaptıkları çeşitli rutinler hakkında zihinsel notlar aldığımdan emin oluyordum. Çoğu inanılmaz derecede seksi ve etkileyiciydi. Kıyafetlerimi çıkarmaya pek hevesli değildim ama dans etmek istiyordum ve paraya ihtiyacım vardı... hem de çok.

Bir direğin üzerinde baş aşağı dönen dansçılardan birini izlerken omzuma dokunan bir parmakla irkildim. Etrafımda dönerken bakışlarım otoriter VIP'ye doğru kaydı. Bir adım geri attım. "Merhaba."

"Size de merhaba." Odaya bir göz attı, korumaları arkasında hazır bekliyordu. "Doğru dürüst tanıştırılmadık." Ellerini ceplerine soktu. "Ben Ian."

"Jenna," diye geveledim gergin bir sırıtışla.

"Jenna," dedi kulağıma yaklaşarak, "benim için dans etmeni istiyorum."

BENİM İÇİN DANS ET

JENNA

Nefesim kesildi. "Şu anda mı?"

Kafası karışmış gibi görünerek başını salladı.

Bakışlarımı tekrar onunkilere çevirmeden önce odayı taradım. "Henüz dans etmemem gerekiyor," diye elimdeki boş tepsiyi işaret ettim, "ya da garsonluk yapmam."

"O zaman başınızın belaya girmeyeceğinden eminim."

"Hâlâ eğitimdeyim." Daha da yaklaşarak müziğin sesini bastırmak için, "Jade'i üzmem istemiyorum," diye bağırdım.

"Jade'i sikeyim!" diye bağırdı. "Benimle gel."

Sanki bana sahipmiş gibi bileğimi kavradı. Belki de masadaki etkileşimden dolayı hâlâ kızgındı. Elini benimkine doğru kaydırarak parmaklarımızı birleştirdi. Gözlerim açıldı. *Belki de önemli biri olduğu için kuralları çiğnemesine izin veriliyordu?* Amber bu konuda hiçbir şey söylememişti.

Korumaları peşimizden gelirken kalabalığın arasından geçtik. Beni pembe bir ipin kapattığı karanlık perdeye götürürken bazı personelin bize aval aval baktığını gördüm. Tabela hâlâ yerinde asılı duruyordu.

ÖZEL

Loş koridora girdiğimiz anda elini benimkinden çekip belime koydu ve beni önüne doğru yönlendirdi. Koridor, her iki yanında kapıların sıralandığı bir labirent gibiydi.

Sonunda koridorun sonunda bir kapıya geldik. Aslında bu koridordaki tek kapı buydu. Korumalar önümüze geçtiler, her iki yanımızda demir atmışlardı, ellerini önlerinde kavuşturmuş, dosdoğru önümüze bakıyorlardı. Ian önce beni odaya aldı, sonra kapıyı arkamızdan kapattı.

Oda da hafifçe aydınlatılmıştı ama modern ve... seksiydi. Birkaç lacivert kanep ve birkaç büyük boy sandalye köşede oturuyordu. Büyük siyah perdeler duvarları kaplıyordu ve tavanda uçsuz bucaksız bir ayna vardı. Mobilyaların her yanında kül tablaları ve bardak altlıklarıyla birlikte sehpa vardı. Odanın ortasında tek başına duran dairesel bir sahne vardı. Pembe ve mavi ışıklar tavandan aşağıya ve küçük platformu çevreleyen zeminden yukarıya doğru parlıyordu. Odadaki tek aydınlık alan burasıydı.

Bir perde geri çekildi ve çıplak bir esmer ortaya çıktı. Onun ani varlığı karşısında şok olmuş bir şekilde gözlerim büyüdü. Ian'a gülümseyip dudaklarını yalamadan önce bana kısa bir bakış attı.

"Size ne ikram edebilirim Bay Knight?"

"Her zamanki gibi." Bana dönerek kaşlarını kaldırdı. "Sen ne istersin?"

"Mesai saatindeyim."

Garson homurdandı ve Ian ona dönmeden önce gözlerini devirdi. "Sadece bütün şeyi getir."

Başını salladı, gururla gülümsedi ve ayrılmadan önce ona göz . Süzülerek uzaklaşırken, perdenin arkasında kaybolmadan önce mükemmel şekilde kabarmış poposunu salladığından emin oldu. O gidene kadar gözlerini ondan ayırmadı, sonra dikkatini bana çevirdi. Bu nasıl yürüdüğünden emin olmadığım için endişeyle ağırlığımı kaydırdım.

"Rahatla, Jenna."

"Patronumun çalışmam gerekirken içki içmemi onaylayacağından emin değilim."

Bakışlarını tavandaki hoparlöre doğru kaldırdı, sonra gözlerini tekrar benimkilere dikti. "Bu benim en sevdiğim şarkı." Kanepeye doğru geri çekildi ve minder üzerine çökerek direği işaret etti.

Beynimin onun ne ima ettiğini anlaması bir an sürdü. Bunun ikimiz için de felaketle sonuçlanacağını biliyordum. Direkt dansı yapmayı bilmiyordum ve henüz yapmam da gerekmiyordu. Neredeyse

Kıkırdadım, kendimi kulüpten sedyeyle çıkarılırken ve önümüzdeki birkaç ay boyunca tüm vücudum alçıda yaşarken hayal ettim. Konsantre olarak platformu ve direği daha fazla ölçtüm.

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," diye yutkunarak ona döndüm.

"Peki o zaman," diye tekrar elini uzattı, "oda sizindir. Beni bilgilendirin."

Gözlerim kapandı ve endişelerimi yatıştırmaya çalışarak derin bir nefes aldım. Kendime neden burada olduğumu hatırlattım. Bu benim para kazanma fırsatımdı. Adamın önemli biri olduğunu ve bana muhtemelen iyi bahşış vereceğini söyleyebilirdim ama aynı zamanda Jade ve Amber'ın ana odada olmadığını gördüklerinde kızmayacaklarını umuyordum. Dans geçmişime sığınarak müziğin ritmini dinledim ve beni uzaklara götürmesine izin verdim. Muhtemelen çok uzağa.

Kalçalarımı ritme uydurarak salladım, parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. Ian telefonunu yanındaki kanepenin minderine bıraktı ve dirseğini koluna dayayarak arkasına yaslandı. Garson kız elinde içkisiyle tekrar döndü ve bakışlarını benden hiç ayırmadan içkisini ondan aldı.

Yanına bir şişe içki ve boş bir bardak koydu, sonra bana döndü ve bir an durakladı. Ters ters bakarak, sırtı ona dönük bir kıs kıs güldü.

Parmağını ona iki kez şaklattı ve kadın hemen odadan dışarı fırladı. Yanımdan geçerken bana tehditkâr bir bakış atarak onaylamadığını gösterdi.

IAN

Buradaki diğer kızlardan farklıydı ve onu lobiye girerken gördüğüm anda dikkatimi çekti, telaşlı ve sinirliydi ama özgüvenini korumak için elinden geleni yapıyordu. Onu tanımak istedim. Onu tanımak zorundaydım. Güzelliği büyüleyiciydi, gülümsemesi ıslık ıslık ve parfümünün kokusu bana ulaştığında neredeyse ölüp cennete gidecektim. Tamamen sarhoş ediciydi; greyfurt esintileri içeren çiçeksi notalar.

O dans ederken kanepede dinlenmek yapmayı planladığım tek şeydi. Ancak kalçalarını döndürdüğü anda kendimden geçmişim. Tüm dikkatim ondaydı. Dilimi üzerinde gezdirdim.

Kadehimi ağzıma götürmeden önce alt dudağımı ısırđım ve onun müzikle mükemmel bir ritim içinde hareket edişini izledim.

Hâlâ mesafesini koruyarak yaklaştı. Tavandaki pembe ışıklardan biri teninde mükemmel bir parıltı yaratıyor, boğucu vücudu ve parlak dudaklarıyla beni büyölüyordu. Jenna beni şok etmişti. Daha önce egzotik bir dansçı olmalıydı ama geçmişte tanıştığım kızların nasırlaşmış kibrine sahip değildi.

Bakışlarımı ayırarak bardağının kenarına bir misket limonu koydum, sonra şekere batırdım ve içkisini karıştırmaya başladım; votka, or- ange aromalı likör ve mango suyu. Onunla birkaç kez göz teması kurdum. Belirsizlikle beni ama hiçbir şeyi kaçırmadı.

"Gel." Ayağa kalktım, parmaklarımı oynattım.

Dinleyip dinlemeyeceğini bilmiyordum ama kalçalarını oynatarak bana yaklaştı. Bardağı ona uzattım ama bana avuçlarını göstererek tam önümde durdu. Çok yaklaştık. Çok yakındık. Ve ikimiz de anlık gerilimi hissedebiliyorduk.

"Patronum beni öldürecek," diye boğuldu. "Bana iş yerinde içki içmenin yasak olduğu söylendi."

"İstiyor musun?"

Başını hafifçe salladı, dudağını dişledi. "Ama bir şekilde senin tarafından sındığımı hissediyorum."

Bir kolumu beline dolayarak onu kendime doğru çektim. "Tadına bak o zaman. Bu odada ne istersen alabilirsin ve kimsenin bundan haberi olmaz."

"Umarım burada hiç kamera yoktur." Gözlerini tavana dikip her yöne bakarak kıkırdadı ve bakışlarını tekrar benimkine çevirdi.

"Olmaları gerektiği zaman kapalıdırlar."

Elimdeki içkiyi alacağını düşünmüştüm ama beni şok etti. Elini benimkinin üzerine koyarak, doğrudan gözlerimin içine bakarken yavaşça kenarındaki şekerini yaladı.

Siktir! tanıdık bir kıpırtı hissettim. O bir profesyoneldi. Parayı istiyordu ve nasıl alacağını biliyordu. "Aferin kızıma."

Bardağı elimden alarak, tüm sıvıyı hüpletmeden önce kenarlarında kalan şeker kristallerini kışkırtıcı bir şekilde yalamaya devam etti. Boş bardağı bana uzatırken kaşlarını kaldırdı. "Bu ?"

"Mükemmel," diye mırıldandım, ondan aldım ve oturmadan önce masaya geri koydum.

Ellerini iç çamaşırının arkasına uzatıp üstünü çıkardı ve yanındaki yere bıraktı. Tanrım, o kadar kusursuzdu ki; göğüsleri yuvarlaktı ve pembe meme uçları emilmek için yalvarıyordu. Kulüp hayatına çok alışmıştım ve bu kadınların yanındayken nadiren ereksiyon oluyordum. Yeniler gelir ve giderdi. Hiç umursamadım. Deneyimli dansçılara da gözümü kırpmadım. Hepsine karşı duyarsızlaşmıştım... şimdiye kadar.

Ben içkimin tadını çıkarırken yaklaşmaya cesaret etti ve elini benimkine uzattı. Başımı salladım, bardağı masaya bıraktım ve onu kucağıma çektim. Bana ve sürtünmeye başladı. *Hay sikeyim!* etkisini bildiğinden, vücutlarımızın birleştiği yere baktı, sonra bakışlarını tekrar benimkilere kaldırdı.

Daha yakına eğilerek dudaklarını boynuma sürttü. Nefes alış verişi değiştikçe tenimdeki sıcaklığı hissedebiliyordum, dikleşmiş meme uçları gömleğimi tırmalıyordu. Sikimi serbest bırakmak istedim. Onu hissetmeye ihtiyacım vardı. Onunla yeni tanışmış olmam umurumda bile değildi.

Sanki pis zihnimi okuyabiliyormuş gibi ayağa kalktı, benden uzaklaştı ve kıcını kucağıma yerleştirdi. Kalçalarını ereksiyonuma daha sert bastırarak başını geriye attı, omzuma yasladı ve kendini ileri geri hareket ettirdi. Kendime onun sadece işini yaptığını hatırlattım, sertçe yutkundum ve ona izin verdim. uzanarak onu okşadı, sonra parmak uçlarını yüzümden aşağıya, çenemdeki sıyrıklara kadar takip etti.

"Tanrım, bana ne yapıyorsun?"

Başımı kanepenin arkasına yasladım ve aynalı tavanın sunduğu manzaradan yararlandım. Onun her hareketini izlerken, üzerimde performans sergilerken içim acıyordu. Ne kadar harika olursa olsun, ondan külotunu çıkarmasını istemeyecektim, ama kendim çıkarmak istiyordum.

"Bana dokunmak ister misin?" diye mırıldandı.

Sadece rol yaptığını biliyordum ama yine de cevap dudaklarımdan kaçtı. "Evet."

Anında döndü, bir kez daha üstüme çıktı ve kelimelerle anlatamayacağım bir şehvetle bakışlarımın derinliklerine baktı. Doğal olarak uzun olan kirpikleri masumca kırışıyordu. Ellerimi avuçlarının içine alarak göğsüne doğru kaldırdı.

Göğüslerini okşayarak başparmaklarımı meme uçlarında gezdirdim ve birini ağzıma almakta ısrar ettim. "O kadar mükemmeller ki."

Yüzünde memnun bir gülümseme belirdi. "Bunun olmasını planlamamıştım," diye fısıldadı. "Bana ne oldu bilmiyorum. I-"

"Devam etmemi ister misin?" *Neden oynadığı oyunu savunuyor?* Benim de en az onun kadar zevk aldığım açıktı. Bir elimi çekerek aşağı uzandım ve vücudunu kalçalarımın üzerinde daha da geriye kaydırarak kucaklarımı izlemeye başladı. "Beni ne kadar sertleştirdiğini hissediyor musun?" Bir parmak eklemimi dar külotunun dışına bastırdım, meme ucunu sertçe kıştırırken klitorisine baskı uyguladım. Birazdan *merhamet* diyecek ve bu andan pişmanlık duyacaktı.

İnledi, vücudu öne doğru benimkinin üzerine düştü. "*Beni* ne kadar ıslattığını hissediyor musun?"

Bunu daha fazla zorlamak için bir izin olarak kabul ederek telefonumu aldım ve kanepenin daha gerisine, yolumdan çekecek şekilde yerleştirdim. Onu sırt üstü minderlere yatırdım; bacakları hâlâ açıktı. Tırnağını ağzına götürdü ve külotunu yana kaydırmamı izledi. Ona dokunmadan bile parlayan, tüysüz yarığını görebiliyordum. Dansçılardan birine dokunmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki. Durmalıydım ama yapamadım.

İki parmağımın ucunu girişine yerleştirerek kıvrımlarının arasını okşadım, yukarı aşağı, yukarı aşağı. Kanepede kıvranıyor, parmağını ısıyor, inlemelerini bastırmak için elinden geleni yapıyordu. Bir parmağımı sıırılsıklam olmuş tümseğine soktuğum anda telefonumun ekranı bir titreşimle aydınlandı ve beni içinde bulunduğumuz trans halinden kopardı.

Ne yaptım ben böyle? Külotunu tekrar yerine kaydırdım ve hiç düşünmeden parmaklarımı ağzıma sokup özünü emdim. *Vay anasını.* Tadı kesinlikle sarhoş ediciydi. Telefonumun ekranı tekrar parladı, derinin üzerinde vızıldadı.

JENNA

İşi fazla ileri götürerek onu bir şekilde üzdüğümü düşünerek hemen koltuktan fırladım. Özür dileyen bir ifadeyle etrafımda dönerek kendimi savunmaya hazırlandım ama dikkati telefonuna . *Ne yapıyordum ben?* Kendimi kaptırmıştım. Bir kız arkadaşı vardı ve yüzündeki ifade bana mesaj atanın o olduğunu söylüyordu. Hayatımda hiç böyle bir şey yapmamıştım.

Sonunda Ian soğukkanlı bakışlarını kaldırdı ve telefonunu ceketinin cebine soktu. "Özür dilerim. Bir var." Pantolonunu düzeltti. "Ice Man ödemele ilgileceek." Beni odanın ortasında bırakarak, bir perdenin arkasındaki başka bir gizli kapıdan aceleyle çıktı.

O gittikten sonra gecikmeden iri yarı bir adam içeri girdi. Nefes nefese, avuçlarını çıplak göğüslerimin üzerine vurdum. Oda nedense şimdi daha küçük geliyordu.

Kıkırdarak göz kırptı. "Daha önce görmediğim bir şey değil, güzel bayan." Bana rulo haline getirilmiş bir tomar para uzattı. "Bunu güvenli bir yere saklamak isteyebilirsiniz." Kulağıma eğilerek fısıldadı, "Buradaki kızlar Bay Knight hakkında biraz şirret olabiliyor."

Cunty. Ian'ın çıktığı gibi o da çıkarken güldüm. *Bay Knight, hmmm. Ian Knight mı?* "Ben ne yapıyorum ki?" Gözlerimi çıplak vücuduma indirmeden önce kendi kendime fısıldadım. O anda, kulübün en ateşli erkeği üzerindeki etkimi hatırladım. Elimdeki tomar tomar paranın kalınlığına bakılırsa, belli ki yüksek ödeme müşterilerden biriydi. *Bunu yapabilirim. Burası bir striptiz kulübü Jenna. Üstsüz olman gerekiyor. Kimse bunu sorgulamaz.*

Üstümde fazla bir şey yoktu ama paranın etrafına sardım ve çantama saklamaya gittim, vardiyamı bitirirken kimsenin çalmaması için dua ettim. Aceleyle soyunma odasına gittim ve onu çantamın dibine sıkıştırdım. Sütyenimi bir başkasıyla değiştirmeye zahmet etmedim. Sadece giyecektim.

Uzun koridordan çıktım ve gösteri salonuna geri dönene kadar adımlarımı takip ettim. Kalabalığı tarayarak beni gören olup olmadığını kontrol ettim. Rahat bir nefes alarak bar alanına döndüm, masalarda bekledim ve hala sadece antrenman yaptığım gerçeğini görmezden geldim.

Amber artık ortalıkta yoktu, Jade de ortalıkta yoktu. Başka ne yapacağımı bilmiyordum. Öylece durmaktan nefret ediyordum. Her yer tıklım tıklımdı ve elimden geldiğince yardım etmek istiyordum.

Üstsüz çalışmak benim avantajıma çalışıyordu. Birçok bahşış kazandım ve para kazanmamın tek yolunun bu rolü iyi oynamak olduğu gerçeği kafama dank etmeye başladı. Bu iş tamamen rol yapmak ve cazibemi kullanmakla ilgiliydi. Bu yüzden gecenin geri kalanında tam da bunu yaptım, özel odada az önce yaşananların yasak hatasını görmezden gelmeye çalıştım.

Gecenin geri kalanı uçup gitti. Ne olduğunu anlamadan mekân boşalmıştı ve ben de diğer kızlarla birlikte soyunma odasındaydım, sokak kıyafetlerimi giyiyordum. Ian'dan aldığım paranın hâlâ çantamda olduğundan emin olmak için kontrol ettim. Neyse ki çantamdaydı. Amber gülümseyerek ayağa fırladı ve ben de aniden parayı çantamdan çıkardım.

"Eee, ilk gecen nasıldı, piliç?" Elini koluma koydu. "Üzgünüm, özel bir müşteri için çağırıldım ama birileri seni kontrol etti ve ne yaptığını biliyor gibi görüldüğünü söylediler, bu yüzden devam etmene izin verdik."

Başımı eğdim, ne dediğini merak ediyordum. "Özel müşteri mi?" Birden Ian'ın mesajını hatırladım ve bakışlarım kabardı. *Aceleyle uzaklaşmasının sebebi o muydu? Neden hafif bir kıskançlık hissettim?* Ona sahip değildim.

Başıyla onayladı. "Yüksek ücretli müşteriler için gerçekten özel bir salonumuz var. Buralarda takılırsan sana yakında gösteririm."

Tembel bir gülümseme sundum.

"Elbette." "Eee?" Kıkırdadı. "?"

"Ah!" diye sııttım, başımı gömleğimin üstünden çıkardım ve kollarımı kolların arasından geçirdim. "Aslında oldukça iyi bir deneyimdi."

"Eminim." Kıs kıs güldü ve cevabının daha anlamlı olduğunu hissettim. "Her neyse, birkaç kızla birlikte kahvaltıya gidiyoruz. Katılmak ister misin?"

"Kahvaltı mı?" Telefonumun ekranına baktım ve saati gördüm. Bu kadar geç saatte uyanmayalı uzun zaman olmuştu.

"Evet! Gece geç, sabah erken, kahvaltı."

Kot pantolonumu giydim ve omuz silktim. "Çok isterdim ama-" "Harika! Beni takip edebilirsin!"

Ben daha tek kelime edemedi üstünü değiştirmeye gitti. Giyindikten sonra ona arabamda bekleyeceğimi söyledim. Ona söylemediğim şey, diğer kızların hepsinin bana baktığı ve beni garip hissettirdiği idi, bu yüzden sadece kendimi affettirmek istedim.

Gece vakti binanın dışına çıktığım atmosfer değişti. Birden kendimi çok açıkta ve savunmasız hissettim. Neredeyse çok karanlık ve ürkütücüydü. Deso- boyunca ürkütücü bir yolculuk

Geç kalan park yeri sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu ve eskisinden iki kat daha büyüktü.

Arkamda ayakkabılar tıkırdadı ve korkuyla arkamı döndüm. Yutkundum.

"Tek başına yürüyerek ne yapıyorsun?"

Omurgamdan aşağı bir ürperti inerken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve neredeyse ağlayacaktım. Panikledim ve derin sesle yüzleşmek için hemen vücudumu döndürdüm.

"Tanrım!" Kim olduğunu gördüğümde bağırdım.

"Hayır, ama iltifatınız için teşekkürler." Ian sıırıttı.

Ceketi çıkarılmıştı ve gömleği artık düzgünce içine sokulmamıştı. Kolları dirseklerine kadar kıvrılmıştı ve saçları yüzünün etrafında düzensiz bir şekilde dağılmıştı. Ellerini soğukkanlılıkla ceplerine sokmuştu. Kavga etmiş ya da yeni sevişmiş gibi görünüyordu. İkisi arasında bir şey yoktu. İki güvenlik görevlisi geride, binaya daha yakın duruyordu.

"Her zaman gecenin bir yarısı kadınlara gizlice yaklaşır mısınız?" Paniğimi gizleyerek sordum.

"Her zaman karanlık bir otoparkta tek başına mı yürürsün?" Aramızdaki boşluğu kapattı, kulağıma yaklaştı, "birinin sana yaklaşması ve bir şeyler yapması için yalvarır mısınız?"

Bacaklarım güçsüzleşti. Sertçe nefes alarak geri döndüm ve arabama doğru yürümeye başladım ama o da benim hızıma ayak uydurdu. "Evet, sahibi tüm parayı içeriye harcamış ve belli ki bu ürkütücü aydınlatmak için parası bitmiş." Anahtarlığı arabama doğrultarak motoru çalıştırdım.

Başını eğdi. "Bu senin araban mı?"

Başımı salladım, kapıyı açtım ve eşyalarımı yolcu koltuğuna attım. Etrafımda döndüm.

Kollarını kavuşturarak arabanın yanına yaslandı. "Şimdi eve mi gidiyorsun?"

"Hayır, kızlarla kahvaltıya gidiyorum."

Kaşları birbirine çarptı. "Dansçılar mı?"

"Bunda bir sorun mu var?" Onu taklit ederek kollarımı kavuşturdum.

"Hayır." Kaşları daha da çatıldı. "Sadece dikkatli ol. Hepsi göründükleri kadar iyi değiller."

"Hepsini özel odaya götürdüğün için mi hepsini bu kadar iyi tanıyorsun?" Bana yaptığı gibi hepsine dokunup dokunmadığını sormak istedim,

ama ben yapmadım.

Bir an durakladı, şaşkınlık yüzünü boyuyordu. "Sadece dikkatli ol Jenna. Sana bir şey olduğunu görmekten nefret ederim." Arkasını dönüp bir elini cebine sokarak uzaklaşmadan önce birkaç adım geri attı.

Kapımı çekerek açtım, içeri girdim ve hemen kilitledim. *Ne tuhaf bir adam.* Amber'ı beklemeden gitmeye karar verdim. Bir sonraki vardiyamda ona bir şey açıkladığımda anlayacağını umuyordum.

Ön kapıdan geçerken çantamı ayaklarımın yanına bıraktım. Mac beni karşıladı ve yere oturup onu kendime çektim. "Beni özledin mi?"

Etrafımda dönüyor, mırıldanırken bacağıma sürtünüyordu. Onu okşamakta yeterince hızlı değildim, bu yüzden yere yattı ve sırt üstü yuvarlandı, cıvıldayıp miyavlarırken patilerini bana doğru uzattı. Ben daha iyi biliyordum. Açıkta kalan yumuşak karnını okşamamı ister gibi yaptı ama ikimiz de bunun bir tuzak olduğunu ve kolumu lime lime edeceğini biliyorduk.

Kıkırdayarak çantamı kenara çektim ve fermuarını açtım. Para hâlâ yerinde duruyordu. İç çamaşırımı açtım ve lastik bir bantla sıkıca bağlanmış parayı çıkardım. Lastiği çözerek paraları düzelttim. Ağzım açık kaldı. Hepsi yüz dolarlık banknotlardı.

Sanırım saydıkça sayının değişeceğini düşündüm. Üçüncü seferden sonra, şok içinde onları bıraktım. Onun için otuz dakika boyunca dans ettim. Bir hata olmalı. Eminim bana *diğer şey* için ödeme yapmıyordu.

Yatmaya hazırlanırken, o yüksek sayıyı kafamda tekrar tekrar oynattım. Rahat battaniyelerime gömüldüğümde komodinden telefonumu aldım ve mesajlarımı kontrol ettim. Chance'ten üç mesaj almıştım.

Umduğumdan biraz daha uzun süre Los Angeles'ta olacağım.

Umarım orada her şey yolundadır.

Seni özledim boo thang
xo

Sizi de özledim Bay Popüler!

Telefonumu kablosuz şarj cihazına geri koydum ve gözlerimi kapatarak yuvarlandım. Rahatladıktan birkaç dakika sonra telefonun tanıdık vızıltı sesini duydum. Yuvarlandım ve ona uzandım. Chance'ti, Facetime'dan beni arıyordu.

"Hiii," diye inledim uykulu bir gülümsemeyle.

O da yatağında uzanmış, bir eliyle telefonu havada tutarken diğer eliyle çenesini ovuşturuyordu. *Geç kalkmışsın.*

Gülümsedim. "İşten yeni çıktım."

Nesin sen, diye şaka yaptı, *lanet bir striptizci mi?*

Dudağımı ısırdım ve yavaş, titrek bir nefes alarak gözlerimi kapattım. Ona bakmaya korkuyordum.

Jenna! Nefesi kesildi. *O gece bunun bir şaka olduğunu sanmıştım!*

Göz kapaklarımı yavaşça araladım, yüzümde acı dolu bir ifadeyle sessizce telefona baktım ve kendimi onun vereceği yanıtı hazırladım.

Hayatta olmaz, diye bağırdı. *Ciddi misin sen?*

Başımı salladım, hâlâ utangaç bir gülümsemeyle dudağımı ısırıyordum. "Deli misin sen?"

Deli mi? Kıkırdadı. *Eğer benim kız arkadaşım olsaydın, kesinlikle öfkelenirdim.* Yüzündeki gülümsemeyi çabucak sildi. *Eğer biri sana zarar verirse, onu öldürürüm ve kaza süsü veririm.*

"Oh, lütfen." Ortamı yumuşatmaya çalışarak kıkırdadım. "Orası kadınlarla dolu ve çoğu mükemmel göğüslerini silah olarak kullanıp cüzdanınızı boşaltır."

Hmmm, kulağa hoş geliyor. "Tabii seviyorsun."

Birden şefkatli bir baba gibi göründü. *Sadece dikkatli ol.*

"Neden herkes bunu söyleyip duruyor?"

Gözlerini kaçırdı ve yanında bir gölgenin hareket gördüm. *Hey, gitmem gerek, tamam mı? Bana geri döndü. Eve gittiğimde görüşürüz.*

Aramayı çabucak sonlandırdı ama telefonu kapatmadan önce bir sarışının çerçeveye girmesiyle yatağın değiştiğini gördüm. Telefonumu masaya geri koydum ve kendi kendime kıs kıs güldüm. Bir süre sonra uykuya daldım.

Vardiyamın ikinci gecesi idi ve arabamda bangır bangır müzik çalarken işe gidiyordum. Avazım çıktığı kadar şarkı söylüyordum ki Bluetooth'um müziği kesti ve hoparlörlerden bir çağrı geldi. Arayanın kimliğine baktım ve sıkıntıyla inledim.

Selam Tyler. Gözlerimi devirdim.

Şu anda konuşmak istediğim son , çünkü böyle bir işe girmek zorunda kalmamın nedeni oydu.

Çarşamba benimle yemekte buluşabilir misin?

Sanki beni görebiliyormuş gibi inanmayarak başımı

salladım. *Neden? Abla, ama. Sadece konuşmak istiyorum.*

Yüksek sesle nefes verdim. *İyi, her neyse, Ty. İşe gidiyorum. Gitmek zorundayım.* Aramayı sonlandırdım, cevabını kestim.

Bu kez kendime biraz daha güvenerek otoparktan binaya doğru yürüdüm ve dışarıdaki karanlıktan duyduğum tedirginliği gizledim. Gülümseyerek fedaiyi selamladım. Sırıtarak başını salladı ve beni içeri aldı.

Bu gece lobide Ian'dan ya da küçük çevresinden iz yoktu, ben de aceleyle koridordan geçip soyunma odasına gittim. Bu sefer kızlardan birkaçı gülümsedi ve ben de karşılığında gülümsedim. Dansçıların arasından zig zag çizerek ilerledim ve arkada köşede Amber'ı gördüm.

"Hey!" Gözleri büyüdü ve sıırttı. "İşten sonra sana oldu?"

"Aniden yoruldu ve eve doğru yola çıktım, ama numaranız bende yoktu, bu yüzden size söyleyemedim."

Elini uzattı. "Bana telefonunu ver."

Ona verdim ve tekrar bana çevirmeden önce birkaç saniye üzerine dokundu. Ekranı baktım, sonra onu göğsüme bastırdım.

"İşte, artık numaram sende var," diyerek iç çamaşırını başının üzerinden çekti, "ve kendime mesaj attım, yani artık seninki de bende var."

IAN

Kulübe normalden daha geç girdim ve sevgilim, birkaç arkadaşım ve korumalarımınla birlikte her zamanki masama doğru ilerledim. Oturduğumuz anda Luke içkileri doldurdu ve ele dolaştırdı ama benim dikkatim başka yerdeydi. Bir yandan da

Kalabalık, çoğunlukla evin favorilerinden birinin sahne aldığı ana sahneyi izliyordu.

Jenna için odayı taradım ama onu göremedim. İçimde bir randevusuzluk hissettim. Birdenbire, dün gece hiçbir şey olmamış gibi davranarak geniş bir sırtıyla standımızın önünde belirdi. Yerimde kıpırdanırken gülümsememi bastırmaya çalışmaktan kendimi alamadım. Bu gece yeni bir kendine güven duygusu taşıyordu... *ve bu hoşuma gitmişti.*

Britney yanımda sesli bir şekilde iç çekti, kendi fotoğraflarını çekip birine mesaj attı. Bu fotoğraflar onun sosyal medyasına hiç düşmüyordu, bu yüzden beni aldattığına dair şüphelerim vardı, tabii buna aldatmak denebilirse. Karmaşık bir ilişkimiz vardı. Birlikte yaşıyorduk. O sadece dikkatimi dağıtıyordu ve buradan uzaktayken aletim her sertleştiğinde beni etrafta dolaşmaktan alıkoyuyordu.

Jenna masadaki arkadaşlarımla konuştuktan sonra gözleri benimkilere takıldı ve yüzünde samimi bir gülümseme belirdi. "Lütfen sizinle özel olarak konuşabilir miyim?"

"Sıradaki ben olabilir miyim?" Arkadaşım Mark şaka yaptı, serulean mavisini gözlerindeki açlıkla zorlukla görülebilen kirli sakalını okşuyordu.

Jenna avuçlarını masanın üzerine koydu, sonra da baştan çıkarıcı bir şekilde eğilerek yüzüne baktı. Mutlu görünmüyordu ama kesinlikle rolünü oynuyordu. "Eğer paran varsa, yakışıklı."

Çocuklar onun geri dönüşüne gülerken ben de ani bir kıskançlıkla yumruğumu sıktım. *Ona ne olmuştu?* Arkadaşlarım kenara çekildi ve ben de önümden yürümesi için başımla işaret ederek kabinden çıktım. İnsan denizinin içinden sıyrılıp özel koridora doğru yürüdü.

Elimi korumalarımın doğru kaldırdım. "Takip etmeyin." İpi yana ve perdeyi tuttum. İçeri adımını attı ve bizi dün geceki odaya götürdüm. Kapıyı açtım ve onu nazikçe içeri soktum. Arkamızdan kilitledim.

Kokteyl garsonu içeri girdi, ben de elimi kaldırdım. Hızla dışarı çıktı. Kollarımı kavuşturdum, Jenna'nın bir sonraki hamlesini bekliyordum. Kapalı bir yumruk uzattı, yüzü aşağı dönüktü. Avucumu açtım ve elime para sıkıştırdı. Bakışlarımı onunkilere çevirmeden önce başımı eğdim.

Nezaketi gitmiş ve yerini kaşlarını çatmaya bırakmıştı. "Bunu kabul edemem."

"Benim param mı?"

Başını salladı, kalçalarını tutuyordu. "Bu çok fazla. Senin için sadece otuz dakika dans ettim ve neredeyse hiçbir şey yapmadım."

Bakışlarım vücudunda bir aşağı bir yukarı gezinirken parmaklarım saçlarımda gezindi. Kravatımı gevşeterek gömleğimin üst düğmesini açtım. Bir tomar parayı küçük sahneye fırlattım. Dudağının kenarı belirsizlikle kalktı. Yavaşça kanepenin kenarına doğru geri çekildim ve kollarımı arkaya doğru uzatarak oturdum. Bileğimi dizimin üzerinden geçirerek sııttım.

"Ne yapıyorsun?" diye tısladı. "Senden o kadar para kabul edemem, Ian."

Gözlerim şehvetle parladı. "O zaman hak , Jenna."

KISKANÇLIK

JENNA

Keskin bir nefes vererek afalladım. Onun buralarda önemli biri olduğunu biliyordum ama neden diğerlerinin arasından kendisini eğlendirmek için *beni* istemişti? Evet, yetenekli bir dansçıydım ama para için kıyafetlerimi çıkarma konusunda, öyleymiş gibi davransam bile, hiç deneyimli değildim.

Bekledi... ve bekledi. Odanın ortasındaki yerden tavana kadar uzanan direğin bulunduğu küçük sahneye baktım. Kendi başıma pratik yapmak için zamanım olana kadar bununla uğraşmaya hazır değildim.

"Direk değil." Bacağının çaprazını açtı ve parmağını oynattı. "Buraya gel." Seksi görünmek için elimden geleni yaparak yanından geçtim ama elimi tuttu ve bana ulaştığı anda beni kucağına çekti.

Şimdi, üst üste ikinci gece seksi yabancıyı kucaklıyordum. "O parayı kazanmak için seninle seks yapmayacağım." Kollarımı kavuşturdum, dün geceki ödemenin bu olayla ilgili olmadığını umuyordum.

Dudaklarını bükerek bir gülümsemeyi bastırdı. "Senden *beni* *becermen*i istemiyorum." Yavaşça *sık* dediğinde dişlerinin alt dudağını sıyırması mideme doğru yayılan bir çırpınma hissi yarattı.

Hayatım boyunca sadece bir kez, tek gecelik bir ilişki ve suçlayacak alkolüm bile yoktu. Nasıl cevap vereceğimi bilemediğimden sessizce oturdum. Merkezim artık ağrıyordu.

Kaşlarını kaldırdı. "Senden sadece benim için dans etmeni istiyorum."

"Bir içkiye ihtiyacım olabilir," diye mırıldandım, ancak beni duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Masanın ucuna uzandı ve yuvarlak mavi bir düğmeye bastı.

Birkaç dakika içinde perdenin arkasından bir kadın çıktı ve kanepeye yaklaştı. "Evet, Bay Knight?" baştan çıkarıcıydı.

Gözlerimin içine bakarken elleriyle kalçalarımı kavradı. "Yeni arkadaşım ve ben bu içkileri şimdi istiyoruz." Bakışlarını ayırdı ve çıplak vücudunda gezdirdi.

Manzarayı seyretmesine izin verdiğinde gözlerimi devirdim. Elini kaldırdı ve dudaklarında kendini beğenmiş bir sırıtışla bakışlarını bana dikti. Vals yaparak dışarı çıkmadan önce bir kez daha hoş sohbetleri kayboldu.

"Kızgın görünüyordu," diye .

"Evet, buralarda bazen böyle şeyler oluyor." "Peki kız arkadaşın tüm bunları sorun etmiyor mu?"

"O aslında ben değilim-"

Cümlesini bitirmeden tepsiyle döndü ve yanımızdaki masaya koydu. *Hazırlanmış olmalı.* Yakınımızda durdu, ağırlığını ileri geri kaydırarak daha fazla talimat bekledi.

"Şimdilik hepsi bu kadar Kirsten."

Ortadan kaybolduğu anda, kalçamı okşadı. "Ayağa kalk." İtaat ettim ve masaya dönüp iki içki karıştırdı, sonra birini bana verdi. "Oldukça sert."

Bir yudum aldığım anda anında öksürdüm ve o da kıkırdadı. Kalanını olabildiğince hızlı içerken gözlerim doldu. Bardağı aldı ve bir tane daha karıştırdı. Bana uzatırken parmak uçlarımız birbirine değdi ve kendimi büyülenmiş hissettim.

"Teşekkür ederim." Yarım bir gülümsemeyle yüzümü buruşturdum. "Lütfen patronuma söylemeyin."

"Bu rahatlamana yardımcı olur." Uzanıp bir kez elimi tuttu.

"Merak etme, bu bizim sırrımız olacak." Elimini .

Alkolün beni vurduğunu hissetmem uzun sürmedi. Nadiren içerdim ve içtiğim de hafif kiloluydum. Bir konuda haklıydı. İçkiler sertti. Kısa süre sonra, sahte bir güven duygusunun üzerime çöktüğünü hissettim.

Ben de müzikle birlikte sallandım. "Jade beni öldürecek." Kalçalarımı onun önünde sallarken ellerimi saçlarımda gezdirdim.

Konuşmak için ağzını açtı.

"Jade'i becermek mi?"

Kıkırdadım.

Sıkı bir gülümsemeyle başını salladı. İçkisini yudumlarken, benim dans etmeye devam edişimi izledi. Kollarımı başımın üzerine kaldırarak müziğin beni daha önce hiç bulunmadığım bir yere taşımaya izin verdim. Ian'a gittikçe yaklaşırken mükemmel bir ritimle hareket ettim. Oturduğu yerde kıpırdandı, alkolün tadını çıkarıyordu.

Döndüm, göğüslerimi ve popomu sallayarak onunla alay ettim. Küçük üstümü çıkarıp ona doğru fırlattım. Yüzüne çarptı, sonra da kucağına düştü. Sırıtarak onu aldı ve kanepenin kenarına koydu.

Gözleriyle tamamen büyülenmiş bir şekilde, her hareketimden nasıl etkilendiğini izledim. Açlıktan ölmek üzere olan bir hayvan gibi üzerime atlamayı bekliyordu. Ona yaklaştıkça, bunu hayatının en iyi kucak dansı yapmak için daha fazla kararlılık hissettim. Ne de olsa parasını o ödüyordu. Önünde dururken yüzgeçlerimi göğüslerimin üzerinde gezdirdim.

Hiçbir uyarıda bulunmadan bir elini uzattı ve beni kendisinden uzaklaştırdı. Külotumu aşağı indirirken birden parmak uçlarını parmaklarımla üzerinde hissederek kıcımlı oynattım. Bunun kurallara aykırı olduğunu biliyordum ama VIP odalarında halka anlatılardan daha fazlasının yaşandığını da biliyordum. Vardiyamdan önce internette araştırma yaptım.

Birlikte külotumu çıkarmayı bitirdik ve beni tekrar kucağına çekti. Ona sürtünmeye başladığımda, ereksiyonunun bana karşı büyüdüğünü hemen hissettim. Müziğin ve içkilerimin etkisiyle kendimi tamamen kaybetmişim, artık ne kadar sürtükçe davrandığımı umursamıyordum.

Kollarını üst bedenime doladı, parmak uçları sertleşmiş meme uçlarını parmak uçları arasında yuvarlamadan önce zar zor sıyırdı. Yavaşça beni kendine doğru çekti ve bir elini kaldırarak kalçamı sıkıca kavramadan önce yan tarafımda nazikçe ilerledi.

Benimle senkronize bir şekilde hareket etti, giyinik ereksiyonunu çıplak tümseğime bastırdı. Birlikte dans ettikçe beni daha sert bıçaklıyordu. İkimiz de hipnotize olmuşuk ve bir bütün olarak hareket ediyorduk. Bir kolumu kaldırdım, başının arkasına geçirdim ve parmaklarımla yumuşak, dalgalı siyah saçlarında gezdirdim. Başını dokunuşuma yasladı, parmakları kalçalarımı öfkeyle sıktı. Saçlarını daha sert çekiştirdim, sonra tırnaklarımla ensesini yavaşça kazıyarak onu çılgına çevirdim.

Dudaklarını kulağıma bastırđı ve hırlayarak, "Eğer durmazsan, boşalacağım," dedi.

Kolonyasının kokusuyla nefesim kesildi. Beni kendine daha da sıkı çekti, bir elini tümseğimin üzerinden kaydırđı, bir parmağını ortama daldırırken başparmağıyla klitorisime masaj yaptı. Bir inilti çıkardım. Odadaki gerilim artıyordu ve aniden onun merhametine kaldığımın farkına vardım. Aniden durdu. Tekrar dışarı çıkacağını düşünmüştüm ama beklemediğim bir şey yaptı. Beni zahmetsizce kaldırdı ve yüzümü ona çevirdi, bacaklarım uyluklarının iki yanında bükülmüştü.

Gözlerini kucağıma dikti ve bir kez daha birbirimize doğru hareket ettik. Siyah pantolonu için üzölmem gerekirdi ama üzölmedim. Bakışları benimkilere kaydı ve işte o zaman ikimizin de içinde bir şeyler kıpırdadı. Birbirimizin varlığının tadını çıkarırken gözlerimizi birbirimizden alamıyorduk, ne olacağının eşiğinde olduğumuzu biliyorduk. İkimiz de bunu durduramıyorduk.

Dilini alt dudağının üzerinde gezdirdi ve pantolonunun düğmelerini açarak başını kanepeye yasladı. Aşağı uzanarak devasa ereksiyonunu serbest bıraktım. Kahretsin, serbest kaldığında keskin bir nefes aldım. Parmaklarımı şaftının etrafında kıvrırarak onu aşağı yukarı okşadım. Ucundan bir damla ön sperm parlıyordu. Parmağımı kaydırđım, bakışlarının derinliklerine bakarken ağızıma bastırdım.

Kalın, uzun sikini okşamamı izlerken gözlerini indirdi. Nefesinin altında inledi, kalçalarımı kavradı ve amımı ona doğru çekti. Kıvrımlarımın arasından kaydırarak, yarığımın arasında aşağı yukarı kaydırđım.

"Öp beni," diye emretti.

Kalçalarımı onun sertliğine doğru daha hızlı sararken vücudum içgüdüsel olarak onun üzerine düştü, dudaklarım onunkilere çarptı. Dillerimiz dönüyor ve tepemizde çalan müzikle dans ediyordu. Sıcak ucu girişime doğru itti. Hayatımda gördüğüm en ateşli adamla sevişmek üzereydim. İçinde. Striptiz Kulübü'nde. *Tanrım, panik yapma.*

Korku beklenmedik bir şekilde üzerime çöktü. Bir kulüpte rastgele bir müşteriyle yatan kadın olmak istemediğimi fark edecek kadar aklımı başıma topladım. İsteksizce tüm gücümü toplayarak, fikrimi değiştirmeden önce aceleyle kucağından geri çekildim.

Ayağa kalktı, ereksiyonunu pantolonunun içine geri itip kendini ayarlarken kafasını şaşkınlıkla eğdi. "Ne yapıyorsun sen?"

Küçük kıyafetimi aldım ve üzerimi giyindim. "Sevişemeyiz, Ian!" Tersledim. "Patronum beni gerçekten öldürür."

"Siktir J-"

"Jade?" Alaycı bir şekilde araya girdim. "Hayır, görüşmem sırasında bağırdığını duyduğum üst kattaki *sik patronu*. Tanrım, muhtemelen o da birilerini dövüyordu. Onları öldürebilirdi. Sıradaki ben olabilirim!" Üstümü düzelttim. "İkinci gecemde VIP odasında bir ran- dom sapığını beceren kız olmak istemiyorum... ya da herhangi bir gece!"

Dehşete mi kapılmıştı yoksa aşağılanmış mıydı anlayamadım. Her iki durumda da, söylediklerim karşısında şok içinde donup kalmıştı ama dudaklarının kenarı sanki söylediklerimle bir şekilde eğlenmiş gibi kıpırdadı.

"Bu işe ihtiyacım var ve bu konuda bana bağırmasını istemiyorum... ya da beni öldürmesini!"

Ağzını açtı ama ben dönüp ona konuşma fırsatı vermeden hışımın dışarı çıktım. Kulübün ana salonuna doğru yürürken kendimi tamamen telaşlanmış hissediyordum. Böyle patladığıma inanamıyordum ama kendimi o ana kaptırmıştım. İşimi kaybedemezdim.

Sandalyesinin yanından geçerken rastgele, yakışıklı bir adam uzanıp kalçama vurdu. Eğildim ve üstümün askısına para yerleştirdi. Gülümsedim, parmaklarımı saçlarında gezdirdim, sonra kulübün diğer tarafına doğru aceleyle ilerledim. Daha fazla uzaklaşmadan bir el bileğimi kavradı.

"Dinle Ian, ben-" Arkamı döndüm, gelenin Jade olduğunu görünce cümlemin ortasında durdum. "Tanrım, merhaba, ben-"

Kıkırdadı. "Dinle, dansçılarımızdan biri eve hasta gitti."

Yüzüm kızarmıştı ama düşündüğüm yere gitmemesi için dua ederek başımı salladım.

"Bunu sormaktan nefret ediyorum," diye iç geçirdi, "ama kızlardan birinin iki kez sahneye çıkmasını engellemek için ana sahnede onun yerini doldurabilir misin?"

IAN

Pantolonumdaki esans izlerini silmek için banyoya daldıktan sonra, kalabalığın arasından özel kabinime doğru ilerledim ve içeri kaydım. Bu geceye kadar gözlerimizin buluştuğu anla ilgili düşünceler kafamda dönüp duruyordu. Böyle şeyler bana göre değildi. Kelimenin tam anlamıyla her şeyi dışarıda bırakabilirdim... *onun* dışında.

Onu özel yapan şeyin ne olduğunu merak ediyordum. Zihnim farklı senaryolarla oynuyordu, hepsi de onu mahvetmemle sonuçlanıyordu. Hâlâ ereksiyonumu dizginlemeye çalışıyordum ama o beni becerdi ve aletim bana bunu hatırlatıyordu. *Lanet olsun sana Jenna.*

"Ne oluyor lan?!" Mark bağırdı.

Bakışlarım içkimden ona kaydı ama o bana dönüp bakmıyordu. Bakışları kulübün ortasına sabitlenmişti, huşu içinde içkisini yudumlarken dikkatle onu izliyordu. Bakışlarım onun ana sahneye giden yolunu takip etti ve ağzım açık kaldı.

Sağımda oturan Luke kulağıma doğru eğildi. "Bu kalabalığı delirtmek üzere." Bardağını benimkinin yan tarafına vurdu. "Görünüşe göre yeni kızımızı bulduk."

Kahretsin! Jenna, hayal gücüne hemen hemen hiçbir şey bırakmayan beyaz bikini tarzı bir üst giymişti. Eşleşen alt kısımda etek görüntüsü veren küçük bir fırfır vardı. Kıyafetinin üzerine serpiştirilmiş elmas taşlar, vücudu ışıklar altında hareket ettikçe parlıyordu.

Sahneyi kullanma şekli sanki hayatı boyunca bu işi yapmış gibiydi. Kalabalık onu sevdi. Erkekler yirmi yıl boyunca bir mağarada kilitli kaldıktan sonra gördükleri ilk kadınmış gibi onu alkışladılar ve tezahürat yaptılar.

Kadınlar ya kıskanarak ya da tahrik olarak yerlerinde kıpırdandılar. Odaya hükmediyordu ve sahne onun oyun alanıydı. Direğe bir aşağı bir yukarı bakarken, birdenbire yalnızken sahip olmadığı bir özgüven duygusuna kapıldı. *Tanrım, lütfen düşüp kendini öldürmesine izin verme.*

Ne olduğunu tam olarak anlayamadan amuda kalktı. Bacaklarını direğin etrafına doladı, birini diğerinin üzerinden geçirdi ve ayak bileklerini kilitledi. Karnını esneterek kendini yukarı çekti. Gözlerim büyüdü ve neredeyse içkimi yudumlayacaktım. Eliyle direği kavrayıp etrafında hareket ederken arkadaşlarımdan hepsinin nefesi kesildi.

Sırtını kamburlaştırdı, ağırlığını değiştirdi, müzikle birlikte hareket ederken kendini metal çubuğa bastırdı. Aynı şekilde az önce sikime sürtünüyordu. Hem etkilenmiş hem de sinirlenmişim. Kocaman bir sırtış ve boğucu bir ifade takınarak ayaklarını serbest bıraktı ve direği tutarak etrafında döndü. Kalabalığa doğru yürüdü ve ağzının suyu akan seyircilerden bahşiş topladı.

Britney uzandı ve elini kucağıma koydu. İrkilerek yerimden sıçradım, onun yanımda olduğunu bile unutmuştum. "Benden

Bunu senin için halledeyim mi?" diye kulağıma şarkı söyledi, buna neden olanın kendisi olmadığına dair noktaları birleştiremiyordu.

Gözlerimi Jenna'dan ayırmadan başımı salladım, sadece eğlenmek için yanımda tuttuğum kadının ne sorduğunu yarım yamalak duyuyordum. Britney pantolonumun düğmelerini açarak beni masanın altında serbest bıraktı. Burası yabancı değildi. Arkadaşlarım ve ben sık sık kabinde el işi ya da oral seks yapardık.

Sıkı bir tutuşla yavaşça okşadı. Başını tekrar bana doğru eğerek kulağımı öptü. "Oh, baba, benim için çok sertsin."

Bana *baba* demesinden nefret ediyordum ama şu anda umurumda bile değildi. Zorlandığım kişi o değildi ama yine de başımı sallayarak onayladım ve başımı arkaya yaslayıp sahnedeki gösterinin tadını çıkardım.

Gözlerimi Jenna'dan alamıyordum. Artık üstsüzdü ve etrafında dönerken göğüsleri mükemmel bir şekilde zıplıyordu. Kucağımda ortalığı dağıtmak istemediğim için Britney'i saçlarından tutup yüzünü aşağıya doğru ittim ve Jenna'nın sularıyla kaplanmış sikime öğürdüğünü hissettim.

Beni boğazının derinliklerine aldı, tadının neden aynı olmadığını hiç sorgulamadı. Saniyeler içinde patlayıcı bir güçle patladım. Sahnedeki kadına olan arzum neredeyse başa çıkılamayacak kadar fazlaydı. Ve onun büyülediği tek kişi ben değildim. Bu gece kulüpteki herkesi etkilemişti. Onun gösterisini takip edecek olan assolist için üzüldüm. Jenna seyircisini kırdı.

JENNA

"Bu ne lan sürtük?!" Kulüp kapandıktan sonra soyunma odasına adımımı atar atmaz biri saçımı çekti.

"Ow!" Bağırđım, döndüğümde uzun boylu, sıcak pembe dudaklı bir sarışın gördüm. "Afedersiniz?"

Bütün kızlar durdu. Bu gergin atmosferde bir kayanın altına saklanmak istedim ama burada hayatta kalmak istiyorsam yerimde durmam gerektiğini biliyordum. Oda o kadar sessizdi ki, sesini bir kez daha yükseltmeden önce bir an için iğne düşse duyabilirdiniz.

"Bana beş bin dolar borçlusun seni kaltak!"

"Sen tam olarak kimsin?" Kaşlarımı kaldırdım. Elbette bir dansçıydı ama neden ona borcum vardı?

"Ben kimim?" Kendini beğenmiş, öfkeli bir bakışla odayı taradıktan sonra bakışlarını tekrar benimkilere dikti. Cüretim karşısında kıkırdayarak kollarını kavuşturdu, kahverengi gözlerini bana dikti. "Ben başrol oyuncusuyum seni işe yaramaz orospu!"

Sinirli, şaşkın ve açıkçası gitmeye hazır bir şekilde nefesimi verdim. Yapmak isteyeceğim son şey düşman edinmekti ama neyi yanlış yaptığımdan da emin değildim. "Şu anda kafam çok karışık."

Diğer dansçılardan biri bize doğru yürüdü. Yumruklarını kalçalarında birleştirdi. "Bahşişlerini çaldığınız için çok kızgın."

"Bu!" *Başrol oyuncusu da .*

Amber dengeli bir duruşla yanımda belirdi.

"Bunun nasıl benim hatam olduğundan emin değilim?" O anda gergin olsam da hiçbir zaman kolay lokma olmadım.

Odayı birkaç soluk ve sessiz fısıltı doldurdu.

"Sen benden önce gittiğinde," diye yakındı kızgın dansçı, "o kadar iyiydin ki, bana geldiğinde hiç para kalmamıştı! BEN BAŞROL OYUNCUSUYUM!"

"Yeter!" Amber havladı. "Git!"

Dansçı Amber'ın öfkeli ses tonu karşısında oflayarak başını geriye attı. Ben sadece Jade'in benden istediği şeyi yapmıştım. Her ne kadar kendimi savunmak istesem de, başrol oyuncusunun seviyesine inemezdim. Tam arkamı döndüğümde, öfkeli dansçı bana bir tokat attı.

Acıyan yanağımı tutarak ofladım. Kendimi savunmak istedim, belki de savunmalıyım ama soğukkanlılığımı korudum. Gururumu, darbenin sızısını ve öfkemi yutarak odanın arka tarafına, eşyalarımın olduğu yere doğru yürüdüm. Amber da peşimden geldi. Arkama baktığımda kız gitmişti ve onun tarafını tutan arkadaşı da öyle. Odadaki hareketlilik yeniden başladı ve bunun düzenli bir olay olduğu hissine kapıldım.

Amber sonunda, "Halledilecek," diye konuştu. "Bunu sahnede nasıl yapacağını nereden öğrendin?" Ortamı çalıştığını biliyordum.

Omuz silktim, bu gece kimseyle daha fazla konuşmak istemiyordum ama yine de cevap verdim. "Dans ve jimnastik geçmişim var."

"Bence harikaydın!" Öne doğru atılarak bana sarıldı.

Garip bir şekilde ben de ona sarıldım. "Teşekkürler."

Bir adım geri çekildi. "Kahvaltıya geliyor musun?"

"Şu anda çok yorgunum," diyerek kot pantolonumu yukarı çekip bağladım, "ve gerçekten eve, kedimin yanına gidip lavantalı bir Epsom tuzu banyosu yapmak istiyorum."

"Hedefler." Kıs kıs güldü. "Zaten eve, erkek arkadaşımın yanına gitsem iyi olacak. Eve çok geç gelirim üzülmüyor." Kostümünü değiştirmeye başlarken aniden sessizleşti ve rahatsız oldu. Üstünü almak için döndüğünde kürek kemiğinde ağız şeklinde bir morluk fark ettim.

"Amber!"

ve arkasına döndü. "Ne?!"

"Sırtında bir çürük var," diye tısladım nefesimin altında.

Omuz silkti. "Ben iyiyim ama bu yüzden bir hafta kadar daha az açık tişörtler giyeceğim."

"Seni ısırmasını mı istedin?" Ağzımdan kaçırdım. "Bu senin bir sapkınlığın mı?" İçimi çektim çünkü benimkilerden biriydi. "Üzgünüm, birine kibarca kendi sapkınlıklarını ya da... daha kötü bir şey olup olmadığını nasıl soracağımı bilmiyorum."

"Keşke bu bir sapkınlık olsaydı. Bu şekilde çok hoşuma giderdi." Gözleri yaşlarla doldu. "Ama eve çok geç gelirim biraz saldırganlaşıyor."

"Ne yaptığını biliyor mu?"

Bakışlarını yere çevirdi. "Walmart'ta çalıştığımı sanıyor." Kıkırdadı ve bana doğru baktı. "Paramın yarısını saklıyorum ve eve kazandığımdan daha azını getiriyorum ki bilmesin. Para biriktiriyorum." Kollarımı ona dolayarak, onu tekrar kendime doğru çektim. "Eğer kalacak bir yere ihtiyacın olursa, iki yatak odalı bir apartman dairem var."

."

"Jenna, yok." Geri el salladı.

Sonraki birkaç dakika boyunca hiç konuşmadık. Ne söyleyeceğimi bilmiyordum ama onun için işleri daha da kötüleştirmek istemiyordum. Belki de burada çalışmak onun tek kaçış yoluydu ve ben bunu büyütme istemiyordum... henüz. İçten içe yeni arkadaşım için üzülmüyordum.

Çantamı omzuma attım. "Sonra görüşürüz."

İsteksizce oradan ayrıldım ama ayrılmamalıydım. Güvende olduğundan emin olmak için onu evine kadar takip etmeliydim. Roman'la çıktıktan sonra böyle bir erkeğe sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyordum. El salladı ve gülümsemesinin sahte olduğundan emindim.

Bu gece kulüpten olaysız ayrıldım. İkinci kez tokat yemedim ya da otoparkta Ian'ı görmedim. Eve dönerken kendimi gecenin önceki olaylarını düşünürken buldum. Her şeye rağmen

Her şeyi, o sahneyi ben yönettim ve gurur duydum. Küçükken sahip olduğum bir yeteneğin şimdi bana yardımcı olacağını kim bilebilirdi? Annem jimnastik geçmişimi egzotik dans için kullandığımı bilseydi çok kızardı.

RING! ZİL!

Esnerken telefonumu kontrol etmek için yan döndüm.

Günaydın Jade.

Günaydın, uykucu!

Ehhh, halsizce mırıldandım. Kahvemi içmedim. Lütfen

işe gelebilir misin?

Şu anda mı? Bir an için hâlâ hafta sonu olduğunu unutarak telefonumu kontrol ettim ve tekrar kulağıma götürdüm.

Evet, sesi biraz telaşlı geliyordu.

Elbette, kısa zamanda orada olacağım.

Teşekkürler! Yakında görüşürüz. Telefon .

Anında yataktan fırladım, beni kovacağını biliyordum. Biliyordum işte. Ian'ı öğrenmişti ya da belki de soyunma odası olayını. Her neyse, başımın büyük belada olduğunu biliyordum ve aceleyle hazırlanırken endişem tavan yapmıştı.

Duştan sonra bulabildiğim ilk kıyafeti aldım; yırtık, lacivert kot pantolon, omzu açık, bol gri bir sweatshirt ve pembe Converse'lerim. Saçıma dağınık bir topuz yaptım ve dişlerimi fırçaladım.

Gergin bir şekilde, her şeyin yolunda gideceğini umarak kulübe doğru hızla ilerledim. Zor bir başlangıç yaptığımı biliyordum ama sahnedeyken kendime olan güvenimi kazanmıştım. Şimdi durmak istemiyordum. Dans etmek benim tutkumdu ve yeni rolümden keyif almaya başlamıştım. Kafamda bir özür provası yaptım.

Kulübün otoparkına girdiğimde, iş makineleri tavanın bazı bölümlerini sökerken turuncu koniler birkaç alanı kapatmıştı. *Ne haltlar dönüyor burada?* Kamyonların ve sarı baretli gömleksiz adamların etrafında manevra yapmak zorunda kaldım. *Her zamanki iş* yerime park ettim ve engebeli kaldırımı koşarak geçip ön kapıdan içeri girdim.

Lobi Lonnie dışında boştu. Beni gülümseyerek karşıladı ve el salladı. Hızla geçip eski yönetici ofislerine açılan kapıya yöneldim. Dehşete kapılarak asansörü atladım ve Jade'in masasında oturmuş telefonla konuştuğu merdiven boşluğuna koştum. Çabucak kapattı.

"Günaydın!" Onu neşeyle selamladım ve kötü kaderimi hissetmemek için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım.

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve dudaklarını büzdü. "*İyi* olduğundan emin değilim Ben olsam söylerdim."

Gözlerim mermer zeminde odaklanacak bir desen bulduğunda kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Beni mi görmek istedin?"

"Ben değil, hayır." Ayağa kalktı.

Bakışlarımı onunkilere çevirdim. "Ne?"

Başını sahibinin ofisine doğru salladı. "Öyle ama."

"Olamaz." Yutkundum, yüzümdeki tüm kan çekiliyordu. "Sahibi mi?"

Başını salladı. "Görünüşe göre dün gece olanlardan haberi olmuş ve en kısa zamanda sizinle bir görüşme talep etmiş."

Ian'la olanları mı yoksa işten sonra dansçıyla olanları mı kastettiğini bilmiyordum. Beni büyük, korkutucu çift kapısına götürüp ikisini de açarken mide bulantısı beni tüketiyordu.

Birden nasıl giyindiğimin farkına vararak içeri girdim. Kapıları arkamdan kapattı ve tık diye kapandıklarında sıçradım. Sürünerek ilerledim ve onun tavandan yere kadar uzanan pencerelerin yanında durduğunu gördüm. Dışarıdan gelen güneş ışığının yansıması yüzünde parlıyor, erkeksi bir silüet oluşturunuyordu. Bana doğru dönerek masasına doğru yaklaştı. Midem bulandı. *Oh. Aman Tanrım. Tanrım!*

"Oturalım mı?" Kaşlarını çatarak arkamdaki sandalyeyi işaret etti.

Başımın döndüğünü hissettim. "Ian... yani Bay Knight... Yani-"

Kollarını kavuşturarak başını hafif bir sırtıyla eğdi. dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi. "Ya da bazılarının bana dediği gibi, Çük, *Patron*.

DICK, BOSS

JENNA

Avuçlarını masanın üzerine koyarak öne doğru eğildi ve gözlerini bana dikti. Kendi isteğimle bakışlarımı yere çevirdim ve kollarımı karnımın üzerinde kavuşturdum. Nedense aynı anda hem üşüdüğümü hem de ısındığımı hissettim. Şimdi, onun için dans etmenin muhtemelen yeni kızları profesyonellik eksikliklerini kışkırtmak için yaptığı bir test olduğunu biliyordum ve ben başarısız oldum... iki kez. İçimi çektim, ağırlığımı ileri geri kaydardım, sonunda onu duymadan önce düşüncelerimin içinde kayboldum.

"Gözler üzerimde."

"Ne?" Başımı kaldırdım ve bakışlarım onunkilerle buluştu. "Üzgünüm, ben sadece-"

"Bunu beklemiyor muydun?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturup omuzlarını geriye attı. Pazuları takım elbisesinin kollarından fırlamak için yalvarıyordu.

"Sana a-" demek istememiştim.

"Dick Boss?" Masasının çekmecesini açtı.

Yüzümü buruşturarak gözlerimi kapattım.

"Ne yapıyorsun?"

Göz kapaklarımın arkasından yavaşça dışarı bakarak, çekmeceyi kapatırken yüzümü gevşettim. "Silah çıkardığını sandım."

"Çok fazla film izliyorsun." Masasının ortasına bir tomar para attı.

"Bence bu sefer fazlasıyla hak ettin."

Faturalara uzandım ve şüpheyile inceledim. Yığının boyutu en az iki katına çıkmıştı. Onu gücendirmek istemedim ama bir hata olmuş olmalıydı ve bu da başka bir testti. "Bu başlangıçta olduğundan çok daha fazla."

Ellerini ceplerine soktu ve masasının önüne doğru ilerleyerek birkaç santim ötedeki kenara yaslandı. Alt dudağını dişleriyle sıkarak beni inceledi. "Dün gece tam bir şov yaptın." Şov derken sahneyi mi yoksa özel hayatı mı kastettiğini merak ettim. "Bunu yapmayı nereden öğrendin?"

Ah, ana sahne. "Sonsuza kadar dans ve en fazla on yıl jimnastik dersi aldım. Jade'in başı dertteydi ve ona yardım etmem gerekiyordu."

"Peki ya özel olarak?"

"Sanırım daha büyük kalabalıklar için daha iyi performans gösteriyorum." Ellerimi önümde kenetleyerek alt dudağımın iç kısmını dişledim.

"Kalabalık seni sevdi." Sert yüzü gevşedi. "Gurur duymalısın." İfadesinde daha fazlası varmış gibi hissettim.

Gözlerimi onunkilere diktim. "Herkes beni sevmedi." "Ne demek istiyorsun?"

"Önemli bir şey değil." Titrek, yavaş bir nefes aldım. "Başka bir şey var mıydı? Bir yere gitmem gerekiyor," diye yalan söyledim.

KİLİT. KNOCK.

Dikkati kaydı.

Jade, "Bay Knight, bir sonraki randevunuz burada," diye mırıldandı.

Başıyla onayladı ve kapı kapandı. "Bu görünüşünü beğendim Jenna." Bakışlarını kıyafetlerimde gezdirdi ve tekrar yukarı kaldırdı.

Parayı geri vermek için uzandım ama elimi iki elinin arasına aldı ve parmaklarımı kalın kâğıdın etrafında kıvırdı. "Al ve açıklığa kavuşturalım," gözlerimin içine bakarken bakışları sıkılaştı, "bu dans için, diğer şey için değil." Dokunuşunu geri çekti.

"Tamam," diye mırıldandım. Başımı dik tutarak ofisinden çıkmak için yeterli gücü topladım. Yönetici lobisine anda durdum.

Dün geceki kızgın kaltak başrol oyuncusu, kollarını savunmacı bir şekilde kendine sarmış Jade'in önünde duruyordu.

Jade bana sırtıttı. "Bu gece görüşürüz, Jenna!"

Hızla çıkışa doğru ilerlemeden önce ona sıkı bir gülümseme sundum.

Lobi kapısı kapanırken Ian'ın sesini duydum. "Şimdi görüşürüz." Sesi hiç de heyecanlı gelmiyordu.

IAN

Charity için kapıyı açık tuttum. Makyajlı, bukleli saçları ve o güne kadar gördüğüm en kısa kırmızı elbisesiyle ofisime girdi. Kalçalarını ileri geri sallarken ayakları neredeyse sallanıyordu. Gözlerimi devirerek kapıyı kapattım, sonra yanından geçip masamın önüne oturdum.

". "

Bana gülümseyerek kemer tokama uzandı. Ellerini tokatlayarak uzaklaştırdım. Keskin bir nefes çekerek ellerini birbirine sürttü. Baştan çıkarma her zaman onun oyunuydu ve bugün hiç havamda değildim.

"Charity, dün gece soyunma odasında ne oldu?"

Ofladı, gözlerini devirdi, sonra bana dikti, kollarını göğsünde kavuşturdu.

Cevabını bekledim. Bana doğruyu söyleyeceğine güvenmiyordum ama kulüp sahibi olarak hikâyenin her yönünü duymak zorundaydım ve kızlardan birkaçı Jenna'nın lehine konuştu. Ve soyunma odasında kamera yoktu, malum sebeplerden dolayı.

"Az önce çıkan o yeni kız sanki buranın sahibiymiş gibi sahneye çıktı ve paramı aldı!"

"Peki ona elini sürdün mü?" Birinin Jenna'ya elini sürdüğü düşüncesi yumruklarımı sıktı. *Benim neyim var böyle?*

Başını salladı, suratını astı. "Sanki öyle bir şey yapacakmışım gibi, Bay Knight.

Seni üzecek hiçbir şey yapmayacağımı biliyorsun." "Keşke bu doğru olsaydı."

Yavaşça sandalyesinin arkasına doğru ilerleyerek parmaklarımı uzun, kıvrıkcık saç tellerinde nazikçe gezdirdim. İnledi, dokunuşuma doğru eğildi. Kavrayışımı sıkılaştırarak başını geriye doğru çektim ve boynunu sınırlarına kadar gerdim. Kulağına yaklaştığımda inledi.

"Aksini duydum," diye homurdandım, "ve eğer bir daha ona ya da kızlarımdan birine elini sürersen, şu anda hissettiğin acı endişelerinin en küçüğü olacak." Bıraktım ve bir kez daha onun önünde dönerek dehşete düşmüş bakışlarına dik dik baktım. Ellerimi dizlerimin üzerine koyarak başımı yüzüne yaklaştırdım ve onu benimle göz teması kurmaya zorladım. "Kim olduğumu ve neler yapabileceğimi unutma."

Bir nedenim olmadıkça hiçbir kadına el kaldırmamıştım. Toplumla aynı kurallara göre oynamazdım. Eğer bir erkek ya da kadın beni kışkırtırsa, sorgusuz sualsiz misilleme yapardım. Çalışanlarımı da her ne pahasına olursa olsun korudum. Kızlar arasında zorbalığa asla izin verilmezdi ve hepsi bunu bilirdi.

Gözlerinden yaşlar süzüldü ve başını salladı.

"Git." Pencereye doğru yürüdüm, limandan dışarı baktım. Yansımadan onun burnunu çekerek kapıya doğru yürüdüğünü gördüm. Arkamı döndüm. "Bayan Campbell."

Durdu. "Evet?"

"Artık başrol oyuncusu değilsiniz ve bir sonraki duyuruya kadar doğu platosunda dans edeceksiniz."

Bir eliyle ağzını kapattı. "Bu en küçüğü gibi!"

Kaşlarımı kaldırdım ve ellerimi ceplerime soktum. "Başka bir dansçıya dokunmadan önce bunu düşünmeliydin. Bunu tek uyarın olarak kabul et. Kurallarımı biliyorsun."

Arkasını dönmeden önce gözleri büyüdü, başka bir şey söylemeden ve kapıyı arkasından çarparak ofisimden çıktı.

Yeşim saniyeler içinde odaya daldı. "Bu da neydi böyle?"

"Hayırseverlik şimdi doğu platformunda dans edecek."

Başını salladı ve telefonuna dokunmaya başladı, "Tamam, Shannon'dan manşete çıkmasını isteyeceğim-"

"Hayır!"

"Ne?" Hemen mesaj yazmayı bıraktı ve telefonunu ceketinin cebine soktu.

"Jenna Prescott başrolde olacak."

"Emin misiniz?"

Başımı salladım. "Bir mucize eseri, şu anda elimizdeki en iyi dansçı o."

"Bu konuda sana katılıyorum!" diye kıkırdadı. "Yine de eğitime ihtiyacı olacak."

"O zaman sabahları gelsin ve sen de onunla çalış." Sandalyemi çektim ve masama oturdum. Cevap vermeyince, geniş bir sırıtış görmek için kafamı kaldırdım.

Jade tanıştıkları andan itibaren Jenna'yı sevmişti. Durmadan onun hakkında konuşuyordu. Hatta bir parçam onun Jenna'yla oynamaya çalıştığını düşündü.

Aşk tanrısı. Britney'nin beni perişan ettiğini biliyordu ve ona sürekli 'toksik kaltak' diyordu.

Kararım karşısında sevinçten parlıyordu. Jenna'nın dans yeteneğine inandığından mı yoksa Charity Campbell'dan bu kadar nefret ettiğinden mi emin . Nedeni ne olursa olsun, kararımdan memnun bir şekilde vals yaparak ofisimden çıkarken bir şey söylemedi.

JENNA

İşe gelmem gerekenden bir saat önce gelmiştim. Jade uyukumun sonuna doğru beni aradı ve beş dakika erken gelip gelemeyeceğimi sormak için beni uyandırdı. Nedenini bilmesem de sakinliğimi korudum. Daha önce başım belaya girmemişti, şimdi neden girsin ki? Tabii dansçı yalan söylemediyse. Geçen seferkinden daha güzel giyinerek alt kattaki ana lobiye doğru ilerledim.

Daha önce hiç görmediğim uzun boylu, kaslı bir adam yönetici ofis süitine açılan kapının yanında duruyordu. Önünde durduğumda kulağına dokundu. "O burada."

"Ne?" diye sordum. Şaşkınlıkla sordum.

"Elbette," diye tekrar konuştu ama bana değil. Elini indirdi ve bakışlarına odaklandı. "Jade yakında inecek. Şu anda kimse yukarı çıkamaz."

Sırıtarak başımı salladım ve elimi . "Ben Jenna."

"Kim olduğunu biliyorum." Ellerini önünde birleştirdi ve bakışlarını başımın üzerinden hiçbir şeye çevirmeden iç geçirdi.

Tamam. Dudağımı kemirerek elimi geri çektim ve garip bir sessizlik içinde tırnaklarımı karıştırdım.

Birkaç saniye içinde Jade kollarını açarak kapıdan çıktı. Ona doğru yürüdüm ve o da beni kucaklamak için kendine çekti. Kulağımın dibinde, "Haberlerim var," diye şarkı söyledi.

"Hiii, Jade?" Kıs kıs gülererek çekildim. "Her şey yolunda mı?"

İki elimi de kendi ellerinin arasında tuttu. "Eee," diye gülümsedi, "bazı haberlerim var. Bay Knight seni başrol oyunculuğuna terfi ettirdi." Sanki komik bir fıkra anlatmış ve benim gülmemi bekliyormuş gibi ağzını açık bıraktı.

Birden sözlerinin ağırlığı fark . "Ne?!"

Ellerini geri çekerek siyah çerçeveli gözlüklerini düzeltti. "Oldukça iyi bir izlenim bıraktın ve kalabalık seni sevdi. Bu gece sahneye çıkmanı istiyor."

"Oh, vay canına." Derin bir nefes aldım. "Tamam, anlayışınız için minnettarım ama-"

Bana bir el salladı. "Hafta içi sabahları sizinle birlikte çalışacağım."

"Yapamam." Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde kaşlarımı çatmıştım. "Hafta içi sabahları üniversitem var."

"Tamam, o zaman okuldan sonra gel. Bu pozisyonu hak ediyorsun." Bir adım daha yaklaşarak, "Jenna, gerçekten hiç kimse onu böyle etkilememişti," diye mırıldandı.

Derin bir nefes aldım. "Peki ya diğer kız? Çok... aşağılanmış görünüyor."

"O senin için bir sorun olmayacak," diye tısladı. "Bay Knight bunun icabına baktı."

Bir adım geri attım. "Onu o mu öldürdü?"

Ağzından yüksek sesli, tek bir inanmazlık kahkahası çıktı ve siyah-beyaz, M yırtmaçlı, balıksırtı mini eteğini düzeltti. "Tanrım, hayır! Rütbesi düşürüldü."

"Oh." Beceriksizce gülümsedim.

"Beni takip edin." Birkaç adım önümden geçerken kalçaları bir podyum mankeni gibi sallanıyor, beni soyunma odasının koridoruna götürürken telefonu aceleyle mesajlaşıyordu. Bugün saçlarını tepesinde dağınık bir topuz yapmıştı ve siyah çerçeveli gözlükleri kusursuz makyajına ek bir vurgu katıyordu. Beyaz bluzunun üst düğmelerinden birkaçı açıktı ve geniş göğüs dekoltesiyle seksi sekreter görünümünün sahibiydi.

Soyunma odasına girdik ve ellerini havaya kaldırarak iki kez yüksek sesle alkışladı. "Pekâlâ kızlar, dinleyin!"

Onun hemen arkasında durup odayı taradım. Kızlar dikkatlerini ona vermişti. Konuşmaları sessizliğe gömüldü.

"Bay Knight *kişisel* olarak kadroda bir değişiklik yapılmasını talep etti," diye duyurdu ve arkasına uzanıp elimi tutarak beni yanına çekti. "Şu andan itibaren geçerli olmak üzere, Jenna ana sahneye çıkacak."

Birkaç nefes patladı. Odayı bir kez daha aradım ve köşede eski assolisti gördüm. Diğer iki kişiyle birlikte toplanmıştı. Üçü de bana doğru hançerlerini savuruyordu.

"Charity artık doğu platformunda olacak," diye devam etti Jade, "ve Lacie, sen de ana sahneye terfi ettin. Açılışı sen yapacaksın."

Lacie'nin hangi kız olduğunu, yerinde dans ederken salınan göz kamaştırıcı, gevşek siyah buklelerinden anladım. Yanındaki bir kız onu tebrik ederken sessizce alkışladı.

"Geri kalanınız Lacie'ye yer açmak için ana sahnede bir zaman aralığı geriye çekilecek." Jade odanın etrafını inceledi. "Sorusu olan var mı?" Başını eğen Charity'ye kaşlarını hafifçe çatarak baktı. Jade daha sonra bana dönerek gülümsedi. "Sonra görüşürüz ve bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin." Charity'ye bir kez daha baktıktan sonra her iki yanağıma da birer öpücük kondurdu.

"Teşekkür ederim." Nasıl cevap vereceğimi bilemedim. Heyecanlıydım, gergindim ve bu kararın getireceğı tepkilerden biraz da korkuyordum.

Jade omuzlarını geriye atmış ve sırtını güvenle sallayarak odadan çıktı. Derin bir nefes alıp gülümsüyormuş gibi yaparak odanın arkasına doğru ilerledim ve yolda birkaç kızla göz göze geldim. Odanın arka tarafında durduğumda birkaç göz atma, inleme ve hatta birkaç tebrik vardı.

Arkadaşım hızla odaya girip çantasını duvara dayalı ceviz bankın üzerine bıraktığı sırada etrafıma bakınarak onu aradım.

"Hey kızım, iyi misin?" Neredeyse ona dokunmak için uzanacaktım ama kendimi tuttum.

"Evet, sadece geç kalıyorum." Hızla üstünü değiştirmeye başladı.

İçimden bir ses bunun onun evdeki durumu olduğunu söylüyordu.

"Bana ihtiyacın olursa buradayım."

salladı ve üstündeki askıları ayarlamayı bitirirken gülümsedi.

Kulüp, ana gösteri salonuna dağılmış, gülen, içen ve hayatlarının en güzel zamanını geçiren meraklı müşterilerle doluydu. Masalar arasında dolanarak içki dağıttım ve şimdiye kadar decent bahşış kazandım. Müzik her değiştiğinde, kızların sırasını ezberlediğimden emin oluyordum, böylece sahne arkasında bana ne zaman ihtiyaç duyulacağını biliyordum.

Vardiyamdan önce yeni iş kıyafetleri almak için alışverişe çıktım. Bu gece, içimdeki ucubeyi dominatrix bir görünümle yönlendirmek istedim; siyah suni deri bir üst ve eşleşen altlar. Kayışlar ve tokalarla süslenmişti. Bir kırbaç ve kelepçeyle birlikte geldi. Her ne kadar dominant olmasam da, kontrol edilmeyi arzulayan erkeklerin dikkatini çekmek için harika olacağını düşündüm.

Benden önceki dansçı sahnede idi, ben de üstümü değiştirmek için geri döndüm. Sahnede gözümü yuvasından çıkarmamayı umarak kırbacı elime doladım. Sahne arkasında dansçının setini bitirmesini bekledim. Bir el omzumu hafifçe okşadı. İrkilerek Ian'ı görmek için arkamı döndüm.

"İyi misin?"

"Teşekkür ." Gülümsedim.

Kafası karışmış bir şekilde kaşlarını

kaldırdı. "Ne için?" "Bunun için."

Sahneyi işaret ettim.

"Bunu hak ediyorsun." Yanındaki duvara yaslanarak bir sigara yaktı. "Eğer seni bir daha rahatsız ederse, doğruca bana gel. Anlaşıldı mı?"

Başımı salladım.

Ağızına duman çekerken dudağının kenarı bir sırtışı dönüşü.

Kollarımı kavuşturdum. "Ne?"

Başını salladı, yumuşak bulut dudaklarından uzaklaştı. "Seni bir türlü anlayamıyorum."

Sırtarak bir omzumu silktim. "basit biriyim."

Müzik sustu ve öne doğru eğilip dudaklarını kulağıma bastırdı. "Nedense bundan şüpheliyim Jenna." Parmak uçları çıplak kolumda gezindi, sonra külotumun önünü sıyırdı, geri çekilmeden önce aşağı yukarı okşadı.

Onun dokunuşunda erimek isteyerek ürperdim. Dansçı sahnede belirdi ve gitmek için döndü. İsmimi ve ardından seslendireceğim şarkıyı duydum.

Sahneye çıktığımda kendimi özgür hissediyordum. Kendime daha çok güvenen biri haline geldim. Bu benim günlük hayattan kaçışımdı, kaçmaya ihtiyacım olduğundan değil, ama başka bir dünyaya taşınyordum. Dans ederken başka biriydim. Ailem hayattaydı. Kardeşim iyiydi. Roman'ın mükemmel İtalyan yüzü hasar görmüştü ya da belki de ölmüştü. Her şey tam istediğim gibiydi.

Kalabalıkla etkileşim içinde olsam da onları aynı şekilde dışarıda bıraktım. Özgürlüğüm ve mutluluğum hareketlerime yansiyordu.

Müzikle uyum içinde süzıldüm. Direğin üzerinde dönüyor, henüz pratik bile yapmadığım zahmetsiz numaralar yapıyordum. Ben bu dünya için yaratılmışım. Burada kendimi rahat hissediyordum. Bir rüyanın içinde kayboldum.

Hukuk fakültesi ailemin Tyler ve benim için kurduğu bir hayaldi. Yine de bize hiç baskı yapmadılar. Ama burası... Club Euphoria, kendimi... kendim gibi hissettiğim yerdı.

Setim bitmeden önce yalnız bir adamı sahneye çıkardım, onu bedenime yaklaştıırken kırbacımı beline doladım. Nazik gözleri bana bu gece tam da ihtiyacı olan şeyin bu olduğunu söyledi.

Arkamı döndüğümde, üzerime bastırmaya çalışırken kalçalarımı ona doğru hareket ettirdim. Bir yüzgecimi sallayarak onunla yüzleşmek için geri döndüm. Kırbacımın ucunu yavaş yavaş onun yanından çenesine kadar takip ettim. Beni öpmeye çalıştı ama onu aşağılamak istemediğim için şakacı bir şekilde başımı salladım. Kızarak tokamın kayışlarından birine para sıkıştırdı ve ben setimi bitirirken sahneyi terk etti.

Önceki kıyafetimi giydikten sonra, tıklım tıklım dolu kulübe geri döndüm. Gösteri salonuna girdiğim anda birinin kolumu dirseğimin hemen üstünden kavradığını ve sıkıldığını hissettim. Beni bir dizi kabinin arkasına çekerek, gözden uzak olacağımız bir yere, duvara yasladı.

"Burada ne halt ediyorsun?!" diye bağırdı müziğin üzerine.

Nefesim kesildi, "Roman!"

İADE EDİLDİ

JENNA

"Cevap ver bana!" Yüzüme o kadar yaklaştı ki sıcak nefesini tenimde hissettim.

Hareketsiz bir şekilde bakışlarımı yere çevirdim ve bir zamanlar her şeyden çok sevdiğimi düşündüğüm adamdan korkarak titremeye başladım. İki kolumdan tutarak beni kendine doğru çekti ve bedenimi bir kez daha duvara yaslariken beni şiddetle sarstı. Başım sert yüzeye çarptı.

"Burada çalışıyorum," diye mırıldandım, ancak onun duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

Kahkahalarla kükreyerek kollarımı daha da sıktı, derim onun tutuşu arasında acı verici bir şekilde sıkışmıştı. Sinirlerimde acı verici bir his dolaşıyordu. Parmaklarını saçlarımda dolaştırarak başımı geriye çekti ve diğer eliyle bacaklarımin arasını yokladı. Dokunuşundan irkilirken gözlerimi kapattım.

"Artık lanet bir fahişesin, değil mi? Annen ve baban öldürüldü ve sana hiçbir şey bırakmadılar ve şimdi para için sikişmek zorundasın."

Bir anda dokunuşu kayboldu ve gözlerim açıldığında onu tutan üç devasa adam gördüm. Ian hemen önümde sabitlendi ve yanağını avucunun içine aldı. Adamlara doğru dönmeden önce gözleri kısa bir süre benimkileri aradı. Elimi, darbeyi aldığı yere, başıma doğru kaldırdım.

Ian dikkatini tekrar bana çevirmeden önce çocuklara bir şeyler mırıldandı. "Benimle gel." Elimi tutarak beni *Buz Adam* adını verdiği korumasının önderliğinde en yakın koridora çekti.

Ofisine olan yolculuk tamamen bulanıktı. Asansör yolculuğunu ya da yürüyüşü hatırlamıyorum. Sadece hayal meyal Buz Adam'a kapının dışında beklemesini ve kimseyi içeri almamasını söylediğini duydum. Bir elini belime koyarak bana ofisine kadar eşlik etti ve kapıyı arkamızdan kapattı. Sinirlerimi yatıştırmaya çalışarak yere baktım.

Elimi tuttu, beni masasına doğru yönlendirdi ve kenarına tünedi. "İyi misin?"

Sersemlemiş bir halde başımı sallamış olabilirim ama yüz ifademini ona aksini söylediğinden emindim.

"Jade sana bir numaralı kuraldan bahsetmedi mi?"

Bakışlarımı onunkilere kaldırarak gözlerimi kısıtım.

"Ne kuralı?"

"Yeni olduğun için sana kızgın değilim." Dikkatle bana baktı. "Burada erkek arkadaşlara izin vermememin bir nedeni var. Onlar her zaman-"

"O benim erkek
arkadaşım değil!" "Eski
erkek arkadaşın mı?"

"Evet, ama burada çalıştığımı bile bilmiyordu... şimdiye kadar."

"Ah." Bakışları kıyafetine kaydı ve telefonunu çekip
Ceketinin iç cebinden.

Ne?!

Evet, hallet.

Kim olduğu umurumda değil. dedim.

Telefonu kapattı, ardından telefonunun ekranına dokundu ve tekrar kulağına götürdü.

Jade, lütfen Jenna'nın eşyalarını ofisime getir.

Telefonunu tekrar cebine soktu. "Sanırım son zamanlarda burada yeterince şey yaşadın, değil mi?"

"değil." Yarı gülümsedim.

"Pek sayılmaz." Bir elini çenesine götürdü. "Yalnızca başın bile zor birkaç gün geçirdi."

Kıs kıs gülmekten kendimi alamadım. Masasına doğru yürüdü ve oturup dizüstü bilgisayarıyla meşgul oldu. Oturmalı mıydım yoksa yine ayakta mı kalmalıydım emin değildim. Onu üzmemek istemediğim için yerimden kıpırdamadım.

Jade yaklaşık on dakika sonra odaya girdi ve çantamı bana uzattı. Sarılmak için beni kendine çekti. "Dansçılara bağırıp çağırmadığı sürece onları asla buraya getirmez," diye fısıldadı ve sonra geri çekildi. "Benden başka bir şey ister misiniz Bay Knight?"

Başını salladı, gözleri ekrana yapışmıştı. Jade odadan çıkmadan önce kolumu hafifçe sıktı ve kapıları arkasından kapattı.

IAN

Bir iş e-postasına cevap vermeye çalışırken, çantasını karıştırdığını ve kıyafetlerini çıkardığını gördüm. Merkezlemeye çalıştım ama dikkatim başka yerdeydi. *Jenna lanet Prescott*. Ofisimin aydınlatmasının koyu gri duvarlardan yansıyor ve vücudunu yakalaması, kusursuz zarafetini bir kez daha görmemi sağladı.

Dirseğimi masama dayadım ve başparmağımı alt dudağımın üzerinde gezdirdim. Uzun siyah saçları yanlarından aşağı dökülüyor, yüzünün görünmesini engelliyordu ama kulüp lobisinde tanıştığımız andan her özelliğini ezberlemiştim. Ayağa kalkıp bana doğru döndüğünde ilgimi tekrar başka yöne çevirdim.

"Üstümü değiştirebileceğim bir yer var mı?"

Bakışlarımı ona doğru kaldırdım. "Seni daha önce çıplak görmüştüm."

Alt dudağımı dişlerinin arasına sıkıştırarak bir an durakladı. "Bu çok farklı. Ben çalışıyordum."

"Ben diğer şeyden bahsediyordum." Çenemi en-suite banyoya doğru kaldırırken bir gülümsemeye karşı koydum.

Kapıyı kapatarak gözden kayboldu. İşimi bitirdim ve birkaç dakika sonra tam ayağa kalktığım sırada tekrar ortaya çıktı. Çantasına uzandım ve iki parmağımla askısını tutarak omzuma attım.

"Hazır mısın?"

"Bu gece benimle arabama kadar yürüyeceğini varsayabilir miyiz?"

"Seni eve götüreceğim." Ofisimin kapısına doğru yürüdüm. onun onayı olmadan.

Ofladı, yetişti ve bir elini koluma koydu. "Ben iyi olacağım."

"Sana böyle bir seçenek sunmadım." Başka bir şey söylemeden ofisin kapısını açtım ve Jenna yanımda, güvenlik arkamızda asansöre doğru yürüdüm. Eski erkek arkadaşlarımın kulübüme gelme riskini göze alamazdım. Hayatta olmaz.

Arabasının yanına geldiğimizde durdu. "Arabamı burada bırakmak istemiyorum."

"Dairenize teslim ettireceğim." Elimi uzattım.

Kafası karışmış bir halde bakışlarını el çantasına indirdi ve bir dizi anahtar çıkarmadan önce etrafı karıştırdı. Halkadan bir araba anahtarı FOB'u çıkardı ve anahtarları uzattı. Elimi uzattım ama o anahtarları daha sıkı tuttu. "Sana güvenebileceğimi nereden bileceğim?"

"Ben senin patronunum. Nerede yaşadığını zaten biliyorum. İstesem senin hakkında her şeyi öğrenebilirim. Benim wa-"

Kavrayışı gevşeyince gözlerini devirdi ve anahtarlarını avucuma bıraktı.

Onları korumalarımın en büyüğü olan James'e teslim ettim. "Bizi takip edin."

Sabiro mavisisi Aston Martin'imın yolcu kapısını açtım. Jen- na itiraz etmeden arabaya bindi, ben de sürücü tarafına geçip bindim ve çantasını küçük arka koltuğa bıraktım. Motor canlandı ve ben şehir merkezine doğru ilerlerken elleri kucağında kıpırdanarak dikkatimi kalçalarına çekti.

Euphoria'daki diğer dansçıların aksine, dikkatimi çekmek için mücadele etmedi. Sanki bir şeyler saklıyor gibiydi. Belki de kaçtığı karanlık bir geçmiş?

Bir aktris ve dünyaca ünlü bir cerrahın kızı neden bu hayatı istesin ki? Dans etmekten hoşlanıyordu ama daha fazlası olmalıydı. Yerel bir tiyatrodan ya da bir dans stüdyosunda dans edebilirdi. Neden bir striptiz kulübü? Onun hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordum ama bağlanmak istemiyordum. Bu hayatımda ihtiyacım olan son şeydi.

Dairesine vardığımızda emniyet kemerini çözdü ve yüzünü bana çevirdi. "Bana karşı bu kadar nazik olduğun ve beni ondan kurtardığın için teşekkür ederim."

"Bir değil." Öfkem yeniden su yüzüne çıktı ve onu bu adam hakkında sorgulamaktan alıkoymak için içimdeki her şeyi kullandım. *Onu ondan kurtarmanın* ardındaki boyut hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Çantasına uzandı ve kapısını açarak dışarı çıktı. Arkasına yaslandı, alt dudağını ısırды ve konuşmak için ağzını açtı ama tereddüt etti. Bunu beni yukarı davet etmek istediğine dair bir işaret olarak algılayıp motoru kapattım ve dışarı çıktım. Kapıları aynı anda kapattık.

James ve Ice Man arkamızda durdular, dışarı çıktılar ve James ona anahtar FOB'u uzattı. Ona dairesine kadar eşlik ederken dışarıda beklemeleri ince bir el salladım. O nazık-

Yapılacak erkekçe bir şeydi. Kapılar açıldığında yolculuk sessizdi ve beni koridorda ilerleterek bir kapının önünde durdu.

Anahtarı kilide sokarken durakladı ve iç çekti.

"Sorun nedir?"

Etrafında döndü. "İçeri girmek mi istiyorsun?"

"Yapmamı ister misin?" Sadece dairesine sağ salim girdiğinden emin olmayı planlamıştım.

Kapıyı iterek açarken sadece gülümseyerek cevap verdi. Onu takip ettim ve hemen miyavlayan, tıknaz, turuncu bir tekirle karşılaştım. Ayağa kalkmadan önce eğilip kediye okşadı.

"Bu Macaulay Christmas Culkin."

"Ne?" Kafam karışmıştı, neredeyse gülüyordum.

"Biliyorum, biliyorum." Kıs kıs güldü. "Ben ona Mac diyorum." Sanki bir işaretmiş gibi etrafımda dolaşmaya, kafasını bacağıma çarpmaya başladı. "Senden hoşlanıyor. Hemen geliyorum." Omzunun üzerinden arkasına bakarak uzaklaştı. "Kendini evinde hisset."

Oturma odasının etrafında dolanmadan önce onun koridorda kayboluşunu izledim. Mac bacaklarımın arasında dolanıyor, sanki neden onun evinde olduğumu merak ediyormuş gibi benimle konuşuyordu. Kedilerden nefret etmezdim. Sadece hayvansever biri değildim. Sevdiğim tek evcil hayvan ölmüştü ve o zamandan beri bir başkasına bağlanmaktan korkuyordum. "Şşşt, şşşt," diye fısıldadım, resmi ayakkabımla onu hafifçe ittim. "Annen sana bu ismi verdiği için üzgünüm," diye fısıldadım nefesimin altında, siyah pantolonumda kürk olup olmadığını kontrol ederken.

Odada dolaşırken, onun lüks marka dekor zevkine hayran kaldım. Tıpkı benim gibi. Koyu renkleri tercih ediyordu; kömür, çelik mavisi, ceviz ve altın vurgular. Araştırmalarıma göre, yüksek profilli, başarılı ve zarif bir tarzı olan biri olarak görülüyordu. *Neden Euphoria'da çalışmak istiyordu ki?* Bunu aklımdan çıkaramıyordum. Tam bir aile fotoğrafına daha yakından bakmak için eğildiğimde, sesi beni uzaklaştırdı.

"Bir dakika oturmak ister misin?"

Bakışlarım onunkilerle buluştu. Başımı sallayarak kanepeye doğru yürüdüm ve ucuna oturdum. O da sanki aramıza mümkün olduğunca mesafe koymaya çalışıyormuş gibi karşı tarafa oturdu. Kolumu arka minderler boyunca uzatarak ona doğru döndüm.

"Bu gece için tekrar teşekkür ederim," diye mırıldandı, "ayrıca başrol için de teşekkür ederim."

"Charity ile tam olarak ne oldu?" Konuyu o açtığı için ben de araştırdım. Her zaman hikayenin iki tarafını ya da bu durumda birden fazlasını öğrenmek zorundaydım.

İç çekti.

"Soyunma odasında kamera yok," diyerek kanepenin arkasında duran elimi kaldırdım, "peki ne oldu?"

Sertçe yutkundum. "Gerçekten muhbir olmak istemiyorum."

Kendimi tutamadım ama küçük bir kahkaha attım. O iyi bir kızdı. Belki de fazla iyi. Benim dünyamda muhbirler öldürülürdü. "Diğerleri bana onun ne yaptığını zaten söyledi, bu yüzden sanırım bunu kaynağından duymamın zamanı geldi."

JENNA

Ian sırtını kanepenin koluna dayamış oturuyordu, eli en çok omzuma dokunuyordu. O benim bakışlarımdan cevaplar ararken ben onun bakışlarına bakıyordum. Gevezelik etmekten nefret ederdim ama bakışlarındaki ciddiyetten bu işin peşini bırakmayacağını anlayabiliyordum. Kurallarına karşı gelerek her ayrıntıyı anlattım. Anlatırken yanağının içini kemiriyor, her kelimeyi işlerken yumruklarını sıkıyordu. Bitirdiğimde birkaç nefes aldım, artık her şey açıklığa kavuştuğu için rahatlamıştım. Vereceği cevap için kendimi hazırladım. Köşedeki kedi ağacından gelen Mac'in mırıltısı dışında odayı sessizlik kapladı.

Ian, gözleri benimkilerle buluşmadan önce sanki cevapları barındırıyormuş gibi etrafı taradı. Bakışlarını hiç kaçırmadan orta mindere kaydılar. "Jenna," diye mırıldandı, avucunu yanağıma koyarak, "eğer bir sana yan bakarsa, bana söylemeni istiyorum."

İçgüdüsel olarak yüzümü avucunun içine yasladım ve gözlerimi kapattım. "Tamam."

"Peki ya eski erkek arkadaşın?"

Gerçekliğe geri döndüğümde gözlerim birden açıldı ve başımı başka yöne çektim.

Elini indirdi, parmakları omzumu örten kumaşla oynuyordu. "Onun olayı ne?"

Bunu açıklamak daha zor olacaktı. Roman hakkında ayrıntılara istemiyordum ama arkamdaki sehpanın üzerindeki lambanın loş ışığında Ian'ın gözlerinin parlaması beni-

transa geçtim. Derin bir nefes alarak önemli bilgiyi açıkladım. "Bir süre birlikte olduk ve birlikte yaşadık."

Yumruğunu sıktı ve bana tüm dikkatini verirken başını yumruğuna yasladı.

"Ailem bir araba kazasında öldü." Olayın tazeliğini içime attım. "Dürüst olmak gerekirse, Roman beni hep çok parası olduğuna inandırdı. Neler olduğundan emin değilim. Vasiyetlerinde bana bir ton kalacağını sanıyordu."

Kaşları birbirine çarptı.

"Hiçbir şekilde barışçıl bir ayrılık değildi." Homurdanarak başımı salladım ve olayı hafifletmeye çalıştım. "Onunla olan her şey dramatikti ve... hiç hoş değildi."

"Nasıl bilirim," diye iç geçirdi, "güven bana."

"Üniversite masraflarını karşılamak için işe girdim," diye omuz silktim, kız arkadaşını sorma zahmetine girmedim, "ama sonuçta dans etmeyi sevdiğim için başvurdum." Tyler'ın her şeyimi aldığı ve bana hiçbir şey bırakmadığı kısmı atladım.

"Ve sen de kıyafetlerini çıkarmayı seviyorsun." Göz kırptı.

"Kendimi savunmak için," diye kıkırdadım, "başvurduğumda buranın bir striptiz kulübü olduğunu bilmiyordum."

Sonra bütün tavrı değişti. Bakışlarını aç bir şekilde tüm vücudumda gezdirdi. Korkmuştum, midemde bir çarpıntı hissettim ama aynı zamanda bana dokunmasını da istiyordum. Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi elimi tuttu ve beni kucağına çekti. Bir dakika önce evimde patronumla Charity ve Roman hakkında konuşuyordum, şimdi ise onun kucağındaydım. Kollarım omuzlarına dayanmış, yüzgeçlerim başının arkasında birbirine bağlanmıştı.

Sessizce gözlerimin içine baktı, parmakları kalçalarımın gömüldü. Şehvet bakışlarımızı doldurdu. Burası VIP odasından farklıydı. Burası benim dairem. Tamamen yalnızdık. Ne kameralar, ne garsonlar, ne de ne olursa olsun araya girecek kimse vardı. Bakışları ağzıma kaydı ve alt dudağımı dişlerimin arasına çekmeme neden oldu.

Yavaşça yaklaştı ve başını eğdi, dudakları benimkileri zar zor sıyrırıyordu. "Seni çok fena öpmek istiyorum."

"O zaman öp beni."

Dudakları önce benimkilerle nazikçe buluştu. Sonra diliyle ağzımı yokladı. Görünüşü, kokusu, tadı ve hareketleriyle ilgili her şey mükemmeldi. Ondan o kadar etkilenmişim ki, ne zaman etrafımda olsa ona karşı koyamıyordum. Beni kucağına almasını ve

beni yatak odama götürdü. Bu kadar kısa sürede böyle hissetmek hiç bana göre değildi. Dilinin üzerimdeki hâkimiyeti, külotumun ıslaklıkla dolmasına neden oldu.

Pantolonundan gelen ani bir titreşim bakmamıza neden oldu. Boğazını temizledi ve cebinden çıkarabilmek için yerinden kaydı. Ben kucağından kayarak ona bakarken zil sesi kesildi.

"Artık gitmeliyim." Daha fazlasını söylemek . Bunu anlayabiliyordum.

Her ne ise ondan öğrenmeye çalışmak yerine, sadece başımı salladım ve ayağa kalkarak kapıya doğru yürüdüm. Ona bakmadan kapıyı açtığımda koridora adım attı. Arkasını dönerek kapı aralığına doğru eğildi. "Yarın görüşür müyüz?"

Kafam karışmış bir halde ona baktım. "Dışarı çıkamam. Önce okulum, sonra işim var-"

"Kahretsin, Jenna. Sen ve Jade'in kulüpte antrenman yapmanızı kastetmiştim." Gözlerini devirdi.

"Oh!" diye homurdandım. "O, evet tabii ki!" *Aptal! Sana çıkma teklif etmiyordu!*

"Güzel." Göz kırptı. "Görüşürüz o zaman." Kolumu nazikçe sıktıktan sonra öne doğru eğildi, yanağıma bir öpücük kondurdu ve gitmek için döndü.

Kolonyasının bayılmak için kendimi eve kapatmadan *ve bana çıkma teklif* ettiğini *düşünmeden* önce onu izledim. Hayatımda gördüğüm en yakışıklı adam koridorda kendinden emin adımlarla yürüyordu.

"Ian Knight," diye nefes aldım ve kapıyı kapattım. "Sen de kimsin be?"

IAN

Arabama döndüğümde sesli bir iç geçirdim. Buz Adam yolcu koltuğunda oturmuş bana bakıyordu. James arka koltuğun şakasına sıkışmış, biriyle mesajlaşıyordu.

"Her şey yolunda mı?" Buz Adam sordu.

Cevap veremedem telefonum arabanın hoparlörlerinden çaldı. "Brit," diye homurdandım.

Şu anda onunla uğraşmak istemiyordum. Tek istediğim o daireye geri koşmak ve Jenna Prescott'u

duvara. Onun yerine doğru olanı yaptım. Korumalarımınla birlikte eve döndüm.

Çatı katının kapıları geniş fuayeye açıldığı anda Britney'i oturma odasında gördüm. Kollarını kavuşturmuş, ayaklarını yere vurarak dudaklarını büzmüştü. Güvenliğim güvenli bir şekilde asansöre geri döndüğü ve kapılar kapandığı anda kendimi hazırladım.

"Neden lanet telefonuna cevap vermedin, Ian?!" Bana doğru yürüdü.

"Kulüpte bir olay oldu," diye omuz silktim, "işten sonra dansçılardan birine yardım ettim."

"Senden istediğim bu değildi!"

"Ben yatmaya gidiyorum Brit," diye mırıldandım ve başımı ellerimin arasına gömüp arkamı döndüm. Her zaman anında başımı ağrıtıyordu.

Gözlerimi önümde tutarak yatak odasına doğru yürüdüm. Benim hızıma ayak uydurmaya çalışırken çıplak ayakları ceviz zemine çarpıyordu. Onun varlığını görmezden gelerek dolaba girdim ve aynanın önünde durarak kravatımı çıkardım.

Hiçbir uyarı olmadan Britney'nin sahte göğüsleri sırtıma bastırdı. Ellerini belime dolayarak gömleğimin düğmelerini çözdü. Uyuşmuş bir halde önüme bakıyordum. Kısa süre sonra kemerim ve pantolonum çözüldü ve bir elini içeri uzatıp sikimi okşadı.

Gözlerimi kapattım, Jenna'nın dairesine geri döndüm, onun parmaklarının şaftıma dolandığını hayal ettim, ama bu... yanlış hissettirdi. Britney ve benimle ilgili her şey zehirliydi. Gözlerimi açtım ve bileğini çekerek elini geriye doğru fırlattım.

"Ne yapıyorsun?" Nefes nefese kaldı. "Hangi cehennemdeydin, Ian?"

Onu görmezden gelerek siyah Adidas eşofman altımı giydim ve çıktım, o yine peşimden geliyordu.

"Sana lanet bir soru sordum, seni pislik!"

Koridorda donup kaldım, çenemi sıktım. Onunla yüzleşmek için döndüm ve elimi uzattım. "Bana telefonunu ver Britney."

"Ne?" Ağzı bir karış açık kaldı.

"Telefonunu bana ver, hemen!"

Utangaç bir tavırla arka cebinden telefonunu çıkardı ve ekranı kaydırmaya başladı. Telefonu elinden kaptım ve mesajlaşmak için yanına gittim. Benden almak için çabaladı ama ben ona sırtımı döndüm.

"Ian!"

Ve sonra onu gördüm. Başından beri şüphelendiğim kanıtı. Yumruğum telefonunu daha sıkı kavrarken gözlerim büyüdü. Başparmağım kaydırıldı. Sonsuz fotoğraflar, mastürbasyon videoları ve Steven adında biriyle ileri geri kaba mesajlar. *Adını hiç duymadığım biriyle.*

"Vay canına," diye kıkırdadım. "Bu... etkileyici, Brit." Telefonunu kilitledim ve elimde sıkıca tuttuğum telefonla mutfığa doğru yürüdüm.

Arkamdan koşarak geldi, kendini anlatmaya devam etti ama söylediği tek kelimeyi bile dinlemiyordum. Onun yerine telefonunu mutfak adasının üzerine bıraktım, çekmeceyi açtım ve bir et yumuşatıcı çıkardım. Siyah-beyaz mermer tezgahı kırmadan çekicimi olabildiğince sert bir şekilde üzerine indirdim. Parçalanmış telefonun parçaları mutfığa dağıldı.

Britney'nin ağzı bir karış açık kaldı. Et yumuşatıcıyı bıraktım, sonra avuçlarımı tezgâha dayadım ve ona ters ters baktım.

"Bebeğim, ben-"

"Beni aldattığını biliyordum," diye alay ettim, "*gerçekten* bile. Mesajların tarihleri bunu veriyordu. En azından bir süredir birbirimize bağlı değiliz."

"Bu ne lan!" diye bağırdı. "İş yerinde kaç kız siktin?! Biz birlikteyken kaç kız siktin?!"

"Yok."

Homurdandı. "Tamam, Ian."

"Sana söz verebilirim, resmi olduğumuzda kimseyle yatmadım ve o zamandan beri de yatmadım." Kollarımı kavuşturarak dolaplara yaslandım, Jenna'nın dokunduğum tek kadın olduğunu ve aletimin ona hiç girmediğini biliyordum. "Ancak, bunu... yaptığını biliyordum," elimi paramparça olmuş dağınıklığa doğru salladım, "beni aldattığını biliyordum." Parmaklarımı şakaklarıma bastırarak iç geçirdim, sonra bakışlarımı onunkilere çevirdim. "İkimiz de artık birlikte olmak istemiyoruz. Zaten resmi olarak birlikte bile değiliz, bu yüzden bunu neden uzattığımızdan bile emin değilim."

Avuçlarını yüzüne kapatıp burnunu çekti. Ne zaman bir şey istese yaptığı hareket buydu. Birçok kez pes etmiş, ona binlerce dolar ya da ilgimi vermişim ama bu sefer pes etmeyecektim. *Siktir , Britney.*

O böyleyken sık sık yaptığım gibi onu görmezden gelerek, manipülatif, sahte gözyaşlarının yanından geçip dolabıma döndüm. Askıdan siyah V yakalı bir tişört aldım ve üzerime geçirdim. Tabancamı, cüzdanımı ve anahtarlarımı kaptığım gibi yatak odasının kapısından çıkıp fuayedeki asansöre yöneldim ve kimsenin beni rahatsız etmeyeceğini bildiğim tek yere doğru ilerledim.

"Ian!" diye bağırdı.

Arkamı döndüğümde elini geri çekti.

TOKAT!

Kıkırdadı, gözleri tamamen kurumuştı. "Bunu kafana sok, seni arro- gant hıyarı!"

"Eşyalarını topla ve ben dönmeden evimden defol git, yoksa seni evimden attırırım!" Hışımınla çıktım.

JENNA

Gün içindeki iki dersim de bittikten sonra, eğitimin ilk gününe başlamak için Euphoria'ya doğru yola çıktım. Ian'la karşılaşma ihtimalimi düşündükçe midemde yine kelebekler uçuşuyordu. Beni büyülemesinden nefret ediyordum. Ama aynı zamanda beni heyecanlandırıyordu. Binaya girdiğimde, her zamanki gibi telefonla konuşan Lonnie, yanından geçip ana gösteri salonuna girdiğimde bana el salladı.

"Merhaba!" İçeri girdiğimde Jade'i neşeyle selamladım ve spor çantamı sahneye yakın bir masanın üzerine attım.

"Selam Jenna," diye cevap verdi, yüzü telefonuna gömülmüştü. Bir dakika sonra bakışlarını kaldırıp telefonu masanın üzerine koydu. Bugün bir şeyler *ters* gidiyordu. "Hazır mısınız?"

"Sadece üstümü değiştirmem gerekiyor, ama evet." Belli etmemeye çalışarak etrafı kolaçan ettim. Beni izlemek istiyorsa odadaki on iki kameradan herhangi birine bakabileceğini unutmuştum. Üzerimdeki kıyafetleri titreyerek çıkardım ve masanın üzerindeki çantamın yanına koydum.

"Ah, güzel," diye kıs kıs güldü Jade. "Kat kat giyinmişsin." "Zaman kazanmak için okuldan çıkmadan önce üzerimi değiştirdim."

"İyi düşünmüşsün." Telefonunun ekranını kaydırды. "Şarkını hazırlayayım."

O müziği sıraya koyarken ben de siyah dar şortumu ve ona uygun spor sütyenimi ayarlayıp sahneye çıktım.

Zıpla. Parmaklarımı saçlarımda gezdirerek bileğimdeki pembe elastik bantla dağınık bir topuz yaptım. Sahneye oturup kaslarımı esnettikten sonra ayağa kalktım ve bir yandan diğer yana eğilip kollarımı ileri geri salladım.

"Tamam," diyerek kalçalarını kavradı, "önce basit dönüşler yapmanı ve müziğin seni yönlendirmesine izin vermeni istiyorum. Hareket edebileceğinden hiç şüphem yok, ancak konu merkeze geldiğinde formunu görmek istiyorum."

Başımı sallayarak pozisyon aldım ve parmaklarımı direğin etrafına doladım. Müzik başladığında, açık kapı aralığında bir figür belirdi. Siluet sahne ışıkları tarafından arkadan aydınlatılmıştı. Profili ve kapı aralığında eğilme şekli bana onun Ian olduğunu söylüyordu.

Onun varlığını görmezden gelerek derin bir nefes aldım ve neden burada olduğuma odaklandım. Şarkı başladı ve gözlerim büyüdü. Bu benim assolist şarkım değildi. Onun yerine, Ian'a neredeyse seksle sonuçlanacak olan kucak dansını yaptığım sırada çalan şarkıydı. Belki de profesyonel kalıp kalamayacağımı ve Jade'in geldiğinde neden garip davrandığımı görmek için bir testti.

Ona bakarak direği kavradım, etrafımda döndüm, sallandım, gıcırdadım ve müzikle birlikte hareket ettim. Figürü her geçen saniye daha da yaklaşıyordu. Sigarasından bir nefes çekerken gölgelerin arasında parladı ve ardından duman odanın içinde uçtu. Sahnenin önünde, siyah, modern sandalyelerden birine oturmuş, bakışlarındaki açlıkla beni izliyordu.

Şimdi sanki odada sadece iki kişi varmışız gibi hissediyordum. Direği bir kez daha kavradım, kendimi baş aşağı çevirirken bacaklarım da ikiye ayrıldı. Ona baktım ve onun da en az benim kadar kendinden geçmiş olduğunu gördüm. Bacaklarımı tekrar aşağı indirmeye çalıştığımda başım dönerek yere yığıldım.

Jade müziği anında durdurdu. "İyi misin?!"

Şakaklarıma masaj yaptım. "Sadece biraz başım döndü."

"Bugün bir şey yedin mi?" Ian'ın derin sesi araya girdi. Ona bakarak başımı salladım. "Kahvaltıda simit yedim."

Jade' döndü. "Ona biraz yiyecek getir."

Hızlıca başını sallayarak odadan çıktı. Ian ayağa kalktı, sigarasını masanın üzerindeki vazoya bıraktı ve sahneye yaklaştı. Kenara doğru kayarak bacaklarımı sarkıttım. Bacaklarımın arasına yerleşerek ellerini iki yanına koydu ve gözlerimin içine baktı.

Sanki hiç uyumamış gibi görünüyordu, ama yine de elleri çok güçlüydü. Ona sorunun ne olduğunu sormak istedim ama bu benim sorunun değildi.

iş.

"Ona bu şarkıyı çalmasını sen mi söyledin?"

Dudakları ince bir sırıtışa dönüştü. "Bana ne yapmaya devam ettiğin hakkında bir fikrin var mı?"

"Bu bir evet mi?" Daha fazla göz teması kuramadan önce onun karanlık, korkutucu gözlerinin derinliklerine baktım.

DAHA YAKIN

JENNA

Parmağını çenemin altına koyarak gözlerimi kendisine çevirmeye zorladı ve dudaklarıma baktı. "Bu bir-"

Jade yan kapıdan girerken, "Sana peynirli kraker ve Sprite getirdim," dedi.

Ian kollarını kavuşturarak bir adım geri çekildi. Bir elini çenesine götürdü ve bana bakarken dilini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Teşekkür ederim Jade." Keşke soruma cevap verebilseydi.

"Mmhmm," diye mırıldandı, "tabii ki." Bana gülümseyerek kutuyu sahneye koydu ve kraker paketini bana uzattı. "Bunun şimdilik daha hızlı bir çözüm olacağını düşündüm, ama yakında yemelisin."

"Teşekkür ederim." Sırıttım, sonra dikkatimi başka bir yerde olmak istiyormuş gibi görünen Ian'a çevirdim. Kafa karıştırıcı bir adamdı. Bir an elleri üzerimdeydi. Sonra patron moduna geri dönüyordu.

Telefonunu cebinden çıkardı. "Bir toplantıya gitmem gerekiyor." Gözlerini bana dikti. "Sonra görüşürüz." Odağı Jade'e kaydı. "Önümüzdeki bir saat boyunca New York'ta V ve Gio ile video konferans yapmakla meşgul olacağım."

Başını salladı ama bu daha çok sessiz bir anlaşma varmış gibi geldi. O çıkarken ben de krakerleri açtım, yavaşça

O telefonuyla ilgilenirken ben de bir şeyler atıştırıyordum. Bir tane daha aldım ve ısırđım.

Elimin tersiyle ağzımı siper ettim. "Her şey yolunda mı?"

Derin bir nefes verdi. "Bugün kısa kesmek zorunda kalacağız. Kızımı bakıcıdan biraz erken almam gerekiyor. İstersen hâlâ çalışabilirsin."

Başımı salladım.

"Yaaa," diye sıırttı, "sana birçok işimden birini nasıl yapacağını gösterebilirim ve ben üst katı idare edebilirsin."

"Nasıl sen olacağımı bilmiyorum." *Üst katta mı? Ian'la mı?*

"Size telefonlara nasıl cevap vereceğinizi ve aramaları nasıl Bay'a aktaracağınızı göstereceğim.

Şövalye."

"Elbette," diye omuz silktim, "tamam, bunu yapabilirim."

Eşyalarımızı topladıktan sonra onu asansöre kadar takip ettim ve ardından yönetici süitine girdim. Beni Ian'ın ofisinin hemen dışındaki masasına götürdü ve benim için sandalyesini çekti.

Bana kulaklığını uzattı ve gelen aramaları nasıl alacağımı, nasıl aktaracağımı ve Ian, Luke ve kendisi için nereye not alacağımı gösterdi. Luke'un burada çalıştığına ya da ne iş yaptığına dair hiçbir fikrim olmamasına rağmen kabul ettim. İşlenmesi gereken çok fazla bilgi vardı ama elimden geleni yapacaktım.

"Şimdilik bilgisayar sistemi hakkında endişelenmeyin." Klavyeyi ve fareyi yolundan çekti. "Şimdilik her şeyi yazmak iyi olur. Geri kalanını döndüğümde hallederim."

"!" Duruşumu ayarlayarak omuzlarımı geriye attım.

Bir kalem aldı ve yapışkanlı bir nota bir şeyler karaladı. "Bir şeye ihtiyacınız olursa bu numarayı arayın ve akşam 6:30 civarında ayrılabilirsiniz. Bu benim kişisel cep numaram, iş numaram değil."

"Tamam." Onu şakacı bir şekilde kovaladım. "Her şeyi mahvetmeyeceğim. Git kızınla ilgilen."

"Teşekkür ." Eğilip bana arkamdan sarıldı, bu beklemediğim bir şeydi ama hoşuma gitti. "Sana çok şey borçluyum."

Kıs kıs gülererek kolunu okşadım. "Bir değil."

Eşyalarını toplayıp aceleyle kapıdan çıktı. Telefonlar sessizken zaman ayırarak lobiye inceledim. Binada penceresi olan tek katın burası olduğunu ancak şimdi fark ettim. Aslında dış duvarın tamamı pencereliydi. Bunu daha önce Ian'ın ofisinde de fark etmişim ama üzerinde hiç düşünmemiştim.

Kalemi parmağımla başparmağımın arasına alıp not defterine vururken bir yandan da onunla hem VIP odasında hem de evimde geçirdiğim zamanları hayal ediyordum. Yanlıştı, biliyordum... ama elimde değildi. Onu olması gerekenden daha fazla istiyordum. Zaman hiçbir arama olmadan geçti, ben de en yakın tuvalete koşup üstümü değiştirmeye karar verdim.

IAN

Arkadaşlarım Valentino Greco ve Giovanni Rovati ile yaptığım konferansın ardından dizüstü bilgisayarım bir takip e-postasına açıldı. Ne yazık ki Jenna'yı düşünmeden edemiyordum. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım aklımdan çıkmıyordu. Jade'in daha önce yakınlığımızı fark edip etmediğini ya da Jenna'ya yemek getirme telaşı yüzünden dikkatinin çok mu dağıldığını merak ettim. Önemli değildi.

Dikkatimi başka yöne çevirerek, masamın köşesindeki oldukça sessiz telefona kaşlarımı kaldırdım. Toplantıma rağmen anormal derecede sessizdi. Belki Jade tüm aramaları Lonnie'ye yönlendirmişti, ama telefonu kapattığım zamanı biliyor olmalıydı.

Ellerimi kolçaklara koyarak masamdan uzaklaştım ve aşağı inip kontrol etmeye karar verdim. Kapıyı çekerek açtım ve gözlerim hemen Jenna'ya takıldı. Jade'in sandalyesinde oturuyordu, tavana bakarken başını arkaya yaslamış, yavaş daireler çizerek dönüyordu. Ofisimin kapısına yaslanıp kollarımı kavuşturarak onu izledim. Aklını kaçırmış gibi görünüyordu.

"Ahem."

Sarsılarak doğruldu ve yönetici lobisinin girişine baktı.

Yarım bir gülümsemeyle başımı sallayarak ona doğru yürüdüm ve masanın alt çıkıntısına, onun yanına tünedim. Kollarımı kavuşturarak yanlamasına onun görüş alanına doğru eğildim. "Merhaba?"

Yüzünde mahcup bir gülümseme belirdi ve yanakları kızarmış bir halde yavaşça bana döndü. "Hiii."

Çenemi okşayarak dudaklarımı büzdüm ve onun tekrar sokak kıyafetlerini giydiğini fark ettim. "Asistanım nerede?"

"Ta-daaa!" diyerek avuçlarını yana doğru açarak gülümsedi.

Elimi indirerek bakışlarımı ona diktim ve onun ışıltısını her gördüğümde içimden çektiği sevinç bastırmak için elimden geleni yaptım.

Güzellik. "Başka şekilde ifade edeyim. Jade nerede?"

"Kızı hastalandı, bu yüzden bana telefonlara nasıl cevap vereceğimi ve onları nasıl aktaracağımı gösterdi, ama sonra gitmek zorunda kaldı."

"Anlıyorum." Telefona doğru başımı salladım. "Sana kırmızı ışıkların bir çağrı geldiği anlamına geldiğini söyledi mi?"

Panik içinde, dört kırmızı ışığın yanıp söndüğü telefona doğru döndü. "Oh, kahretsın!" Geniş bakışları bana döndü. "I-" "değil," diye .

Ona doğru uzanarak yeni bir hat aldım,

Lonnie'ye çeviriyorum.

Bu Lonnie.

Ben Bay Knight. Günün geri kalanında mesajlara bakmanı istiyorum. Tabii ki!

Telefonu kapattım ve dikkatimi mahcup olmuş Jenna'ya verdim.

"O ışıkların ne işe yaradığını bildiğim için artık işimi yapabilirim."

"Ceketimi alayım." Ofisime girdim, bilgisayarımı kapattım ve çıkarken ceketimi aldım.

Kapımın hemen dışında durmuş, kollarını karnına kavuşturmuş, dudağının iç kısmını kemiriyordu. "Başım belada mı?" diye sordu ben ofisimden çıkıp kapıyı kapatırken.

"Hayır, ama kraker ve Sprite'tan daha fazlasına ihtiyacın var," diye mırıldandım ceketimi giyerken.

"Eee?"

"Seni yemek almaya götürüyorum." Elimi sırtının küçük kısmına koyarak onu çıkışa doğru yönlendirdim.

Ana asansörle lobiye indik, çıkarken Lonnie'nin yanından geçtik. Telefonla konuşurken bilgisayarında hararetle bir şeyler yazarken el salladı. Kapıyı iterek açtım ve Jenna'nın benden önce çıkmasına izin verdim.

"Bütün bunlar da neyin nesi?" Arabama doğru ilerlerken eliyle inşaatı işaret etti.

"Bir keresinde biri bana sahibinin tüm parayı iç tarafa harcadığını ve açıkça bu aydınlatmada parasının bittiğini söylemişti-" Yolcu kapısında durakladım, başımı eğdim, "-ürkütücü park yeri."

Alt dudağını ağzına götürdü. Göz kırparak kapısını açtım, o da kapıyı kapatmaya yardım ederek içeri girdi. Yan tarafıma doğru yürüdüm ve bindim.

"Üzgünüm, bilmiyordum-"

"Sorun yok." Elimi orta konsola dayadığı kolunun üzerine koydum. "Zaten olması gerekiyordu. Burası yeni bir yer ve geçici bir ışıktandırmamız vardı ama birkaç hafta önce bozuldu." Bakışlarımı arabaya doğru koşan Buz Adam'a çevirdim. Pencereye baktım.

"Bay Knight."

"Jenna'yı yemek almaya götürüyorum." "Haber vermedin-"

Elimi kaldırdım. "Gideceğimi size haber verdim. Biliyorum. Sorun değil.

Bizi takip edebilirsiniz."

Buz Adam gözlerini devirdi ve motorum kükrerken hayal kırıklığı içinde elini mükemmel pürüzsüzlükteki kafasında gezdirdi. Dönerek uzaklaştı ve benimkinin yanındaki arabaya bindi. Uzun yıllardır benim için çalışıyordu. Kişisel bir korumadan çok bir arkadaş gibiydi. Güvenliğin önemli olduğunu bilsem de, onlara sahip olmaktan nefret ederdim. Onlar da benim *nefret nefret* ediyorlardı.

Benden sadece iki santim uzun olmasına rağmen, 1.80 boyundaki bu ürkütücü adamdan asla kaçmaya çalışmadım. Beni koruma ihtiyacına saygı . Ama bazen yine de kendi alanımı istiyordum, bu yüzden kendi kararlarımı kendim veriyordum.

Arabayı vitese taktığımda Jenna'ya baktım ve dikkatini telefonuna verdiğini gördüm, telefon çaldığında yüzünde hayal kırıklığı okunuyordu.

"Her şey yolunda mı?" Otoparktan çıkarken sordum. İç çekti.

"Kardeşim arıyor."

"O derin nefese bakılırsa, bunun iyi bir şey olmadığını tahmin ediyorum."

Zil sesini susturdu ve telefonunu kucağında tuttuğu el çantasına bıraktı. "Bu uzun bir hikâye."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Onun hakkında her şeyi bilmeyi her şeyden çok istememe rağmen, sınır koyma konusunda kötü bir iş çıkarmıştım.

"Tartışmaya değmez." Bir an sessiz kaldı, sanki çok kişisel olmayan ama havadan sudan konuşmak kadar da sıkı olmayan bir konu bulmaya gibiydi. "Peki, ne tür müzikten hoşlanırsın?"

Kıkırdadım. "Rock, eski tarz hip hop, caz, bunlardan birkaçı." "Aynen."

Uydu radyosunun sesini açtım. Hoparlörlerden Louis Pri- ma'nın eski bir klasığı çaldı. Jenna başını sallayarak şarkı sözlerini söylüyordu. Onunla ilgili her şey çok zahmetsiz ve hoştu. Benim dünyamda alışık olduğum bir şey değildi. Sahnede olduğu kişi ile arabamdaki kişi farklıydı.

Vardığımızda, vale arabanın onun tarafına yaklaştı ve kapıyı açtı. Dışarı çıktım ve elini elime alarak onu yolcu tarafında karşıladım.

Onu girişe doğru götürürken tısladı: "Ayaküstü bir şeyler yemek için vale mi?"

"Bunun çabuk olacağına dair hiçbir şey söylemedim." Elini hafifçe sıktım. "Göründüğü kadar süslü değil, söz veriyorum."

"Yeterince adil." Gözleri kısıldı ve dudakları masum bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Hostes tarafından karşılandıktan sonra yemek salonunun arka tarafına doğru yönlendirildik. Buraya sık sık gelirdim ama sadece arkadaşlarımla. Buraya hiç kadın getirmemiştim. Britney daha çok çatılarda, menüdeki en pahalı şampanya ya da şarapla yemek yemeyi severdi. Para harcamayı ya da süslenmeyi umursadığımdan değil. Aslında buna bayılıyordum ama onunla hiçbir şey rahat ya da gündelik olmamıştı.

Kabine yaklaştığımızda Jenna'yı önüme yerleştirdim. Oturdu ve ben ona yana kaymasını işaret ederken bana baktı. Ben de onun yanındaki bankın üzerine kaydım. Şaşkınlık yüzünü ama yine de gülümsüyordu. Kısa süre sonra bir garson yanımıza yaklaştı ve bize menüleri uzattı.

"Hey, seni tanıyorum!" diye heyecanla konuştu garson kız

Jenna'ya. "Merhaba." Jenna'nın şaşkınlığı daha da arttı.

Garson kız bir kez daha Jenna'ya odaklanmadan önce bana hızlı ve şaşkın bir bakış fırlattı. "Sen Chance Hardwin'le çıkmıyor muydun?"

Aktörün adı geçince gözlerim büyüdü ve Jenna'ya kaşlarımı kaldırarak arkama yaslandım. Dizleri masanın üzerinde hızla zıpladı ve alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. Kalçasını sıktım.

"Hayır, biz sadece arkadaşız." Bu yorumu elinin tersiyle itti ve bacağı durdu.

"Çok büyük bir hayranınızım!" diye bağırdı sarışın garson. "Lütfen söyleyin ona-"

"Lütfen, şimdilik bize sadece su getir," diye araya girdim ama Jenna'nın parmakları masanın altındaki elimi sanki yardım için yalvarıyormuş gibi sıkıştığında onu uzaklaştırmak zorunda kaldım.

Sunucu, uzun sarı at kuyruğu ileri geri sallanarak uzaklaştı.
"Özür dilerim." Jenna, garson kızın kulağının dibinden uzaklaştığı anda nefes aldı.

"Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok." Başparmağımı çekmeden önce kalçasında gezdirdim ve bir dirseğimi masaya dayadım. "Biliyor musun," diye güldüm, "şimdi sormak zorundayım."

"Chance?"

Başımı salladım. "Chance Hardwin'i tanıyor musun? Bağlantılı olmak için oldukça büyük bir isim."

Bakışlarını kırıştırdı. "Biz çıkmıyoruz ve hiç ." Dizini koltuğa doğru eğdi ve yüzünü bana döndü. "Chance benim en iyi arkadaşım." "Çıkarları olan mı?" *Neden kışkırtıyorum ki? O benim değil.* Geç-Jenna'nın yaptığı ya da söylediği her şeye kendimi kaptırmış buldum.

"Chance benim için ailem gibidir." Avucunu bacağıma koydu.

"O zaman onun kulübün müdavimlerinden olduğunu biliyor olmalısın." Göz kırparak elimi onunkinin üzerine koydum. Yumuşak teninin verdiği hissi seviyordum.

Nefes nefese kalarak kendi elini geri çekti. "Hiçbir fikrim yoktu!"

"Eminim yakında onu orada göreceksiniz."

"Ugh, harika." Başının arkasını kaşıdı ve inledi.

Chance hakkında daha fazla araştırma yapmadım. Sessizce oturduk, garson kız siparişlerimizi almak için dönmeden önce menüye baktık. Jenna bir hamburger ve bira sipariş etti. Ben de aynısını sipariş ettim.

JENNA

Yemek yerken telefonum masanın üzerinde titremeye devam etti. Sinirlenmeye başlamıştım, her susturmak zorunda kaldığımda Ian'dan özür diliyordum.

"Al şunu," diye başıyla işaret etti. "Benim için sorun değil. Bu çok aradığına göre, muhtemelen önemlidir."

Haklı olduğunu bildiğim için gözlerimi devirdim. Ancak Tyler'ın havayı bozmasını da istemiyordum. "Bunun yerine ona mesaj atarım. Aramayla sesli mesaja çevirdim ve telefonumu Ian'ın da ekranı görebileceği şekilde tuttum. Nedenini bilmiyordum ama nedense bir şey sakladığımı düşünmesini istemiyordum.

Jenna ne oluyor Ian?! Neden telefonu açmıyorsun?

Tyler daha ben ona mesaj atamadan bana mesaj attı.

Meşguldüm.

Onun yerine bu gece buluşabilir miyiz?

İş yerinde halletmem gereken bazı işler var ve yarından itibaren birkaç gece çalışmam gerekiyor.

Güzel

Ne kadar çabuk halledersek o kadar iyi. Her iki durumda da, bundan korkuyordum. Ian bir kolunu bana doladı, küçük baloncuğun dansını izlerken başparmağıyla omzumu okşadı. Ona yaslanmak bir şekilde doğal geliyordu. Nedenini bilmiyordum ama o anda bana tam bir huzur veriyordu. Boştaki eliyle bira bardağını aldı ve telefonumu izlerken yudumladı.

6'da Intermezzo'da buluşabilir miyiz?

Intermezzo mu? Ciddi misin sen?!

İçeride panikledim. Intermezzo Boston'daki en pahalı restoranlardan biriydi. Altı ay önce olsa çok mutlu olurdum. Ailem oraya sık sık giderdi ve çok lezzetliydi. Artık iyi para kazanıyordum ama henüz üç Michelin yıldızlı bir restoranda yemek yiyecek kadar para biriktirmemiştim.

Sorun olur mu?

Tamam, evet

Intermezzo o

zaman.

Görüşürüz o zaman.

Telefonumu bankta yanımda duran çantama geri bırakarak iç çektim.

İçkisini bırakan Ian beni yanımdan dürttü. "Çok mutlu görünüyorsun."

Ona baktım, şimdi ne kadar yakın olduğumuzu fark ediyordum. Yutkundum. "Muhtemelen görmüşsündür, onunla saat altıda Intermezzo'da buluşmamı istiyor ve işte o saatten sadece birkaç saat önce yemek yiyoruz..."

Bu da endişelerimin en küçüğü." Neden devam etme ihtiyacı hissettiğimi bilmiyorum ama kendimi tutamadım. Belki yakınlıktan belki de içimi dökme ihtiyacından. "Kardeşlerin birbirlerine göt demesinin yaygın olduğunu biliyorum ama o gerçekten öyle. Keşke bunu kendin de görebilseydin."

" isterim."

"Ne?" Biramı elime alarak homurdandım. " birini getirirsen kızarmı?"

Bakışlarımı onunkilere çevirdim, açık ağzım bardağın kenarının arkasında geziniyordu. "Kesinlikle yapacak."

"O zaman anlaştık." Dudaklarını karanlık bir zevkle büzüşürmesi, ona saldırmaya isteği uyandırdı bende.

Bardağımı yere bıraktım. "Ne demek istiyorsun?"

"Ben gidiyorum." Dilini dudaklarının arasında yuvarladı. "Hadi seni eve götürelim de hazırlan."

İş yerinde duran arabamı düşündüm. "Beni arabama geri götürmen gerekmiyor mu?"

"Size teslim edeceğim."

İçkilerimizi bitirdikten sonra garsona el salladı ve yemeğin parasını ödedi. Evime giderken bir eli kalçamda, diğeri direksiyonda duruyordu. Sürekli ona bakıyordum. Adam nefes kesiciydi. Siyah saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti, güneş gözlüklerinin arkasından gözüne doğru küçük bir kıvrım sarkıyordu. Ondan hoşlanmak istemiyordum. Onunla ilgili her şey yanıltıcı.

Kapalı otopark yerine caddeye park etti ve arabadan atlayıp aceleyle yanıma gelerek kapıyı açtı. Kaldırıma çıkmama yardım ettikten sonra bagaja doğru yürüdü ve siyah bir Bottega Veneta spor çantası ile ona uygun bir giysi çantası çıkardı. O kusursuz dokuma desenini nerede görsem tanırdım. Ama çantası varsa, bunu planlamış demektir.

"Gerçekten mi?" Gözlerimi kıstım. "Gece kalacak mısınız?"

Bagajı kapattı, sonra sırtarak kaldırıma geri adım attı. "Eğer istersen." Binaya girerken mırıldandı. "Şaka yapıyorum Jenna. Gerçek bir centilmen evden asla siyah bir takım elbise ya da düz siyah gündelik kıyafetler olmadan çıkmaz."

Şaka mı ? "Sormaya cesaret edebilir miyim?" Asansöre adım attığımızda ona bir bakış attım. Kollarımı kavuşturarak cevabını bekledim.

Kapılar kapandığı anda başını salladı. "Bariz olan için gündelik."

"Peki ya takım elbise?" Çenemi giysi çantasına doğru kaldırdım.

"İş için bana ihtiyaç duyulursa, biri ölürse ya da güzel bir kadın akşam için beni ödünç almak isterse diye."

Kapılar açıldı ve dışarı çıktık. Daireme doğru yürürken kıkırdadım. "Her şeyden önce, biri mi ölüyor? Hmm, tamam." O anda bu ifadenin ağırlığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama içimdeki hiçbir şey daha fazlasını sormak istemiyordu. "Bekle!" Kapımda durakladım ve avucumu göğsüne koydum.

Bakışları elime kaydı ve bakışları benimkini bulmadan önce dilini dudaklarının arasında gezdirdi. "Evet?"

Sertçe yutkundum. "Ne demek istiyorsun... *akşam seni ödünç almak* mı? Böyle mi düşünüyorsun?"

"Bir şaka, Jenna."

İyi, diye mırıldandım, olası bir milyoner eskortla pahalı bir randevu ayarlamadığım için şükrettim. Baş başa çok rahat ettikten sonra bana zaten para vermişti. İçimden kendime küfrederek kapıyı açtım ve ondan önce içeri girdim. Kapıyı kapattı ve arkamızdan kilitledi.

"Hemen döneceğim." Onu oturma odasında bıraktım ve eşyalarımı yatak odama bırakmaya gittim.

Ian'a döndüğümde dikkati telefonuna gömülmüştü. Bir an için görünüşünü iyice inceledim. Gömleği kaslarını sıkıca sarıyordu ve altında ne olduğunu görmeyi ve hissetmeyi çok istiyordum. Parmaklarını geçirirken hafifçe karıştırdığı saçlarını. Varlığımı hissedince bakışlarını kaldırdı ve telefonunu cebine geri koydu.

"Buraya gel," diye emretti.

Sanki sözleri bir çekim gücüymüş gibi ona doğru süzıldüm ve gözlerinin içine baktım. Gömleğimin eteğiyle oynadı, parmak uçlarını karnımın üzerinde gezdirdi. Tamamen susmuştum, onun varlığında kaybolmuştum.

Daha da yaklaşarak dudaklarını dudaklarıma o kadar yaklaştırdı ki beni her an öpebileceğinden emin oldum. "Şu anda işte olmadığımızı biliyorum ama-" Gömleğimi yukarı doğru kaydırırken cümlesini bitirmedi, tam göğüslerimin üzerinden kaldırmadan önce kaşlarını kaldırarak durakladı. Yavaşça başımı salladım ve tişörtü başımın üzerinden geçirip yere bıraktı. Parmakları bir anda pantolonumun üzerindeydi, pantolonumun bağını çözdü ve bir adım geri çekildi.

Başparmaklarımı kemer halkalarından geçirerek yavaşça çıkardım ve oturma odamın üzerinde buruşuk bir şekilde bırakarak kenara çekildim.

zemin. "Ama ne?" Alt dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırdım, Ian'ın tam olarak ne istediğini biliyordum. Beni izlemeyi seviyordu.

Kalçalarımı kavrayarak aramızdaki boşluğu kapattı. "Senden bir kucak dansı daha istiyorum." Başını eğerek, parmak uçlarını tenimden ayıran tek şey kırmızı dantel sütyen olan göğüslerimin üzerinde avuçlarını kaydırırken bakışlarımda bir onay aradı.

Eğilip sehpanın üzerindeki kumandayı aldım ve en sevdiğim şarkılardan birini başlatan dört numaraya bastım. Ben odanın ortasında onun için dans ederken oturacağını düşünmüştüm. Onun yerine elimi tuttu ve yavaşça geriye doğru hareket etti.

Kanepeye geri oturdu ve beni kucağına çekti. Kucağına oturarak emirlerini bekledim ama o sanki iş yerindeki kurallara uyuyormuş gibi beni izliyordu. Kalçalarımı salladım, ereksiyonunun külotumun kumaşını ittiğini hissettim.

IAN

Sikeyim. Vücudumdaki her duyuyu uyandırırken kalçalarını sıkıca kavradım. Hayatımda pek çok kucak dansı almıştım ama hiçbirinin beni bu şekilde kıskırttığını hatırlamıyorum. Parmak uçlarımı yanlarından omuzlarına doğru kaydurdım, sonra kollarından aşağıya indirdim ve ellerini tutup boynuma yerleştirdim. Yüzgeçlerini birbirine doladı ve daha yakına eğildi, müzikle birlikte hareket etmeye devam ederken hızını ve açısını değiştirdi.

Bakışları arzu ve şehvetle kaplanmıştı. *Kahretsin.* Islaktı, ince külotu bunu ele veriyordu. Sertleşmiş sikim onun tümseğine doğru bastırdı. Parmaklarımı saçlarında gezdirdim ve sıkıca kavradım. Vücudu içgüdüsel olarak öne doğru düştü, ağzı benimkinden yaklaşık bir inç uzakta durdu.

"Siktir et," diye nefes verdim. "Sana karşı kendimi tutmaktan bıktım." Onu dudaklarıma doğru çektim, ağzına benimkiyle hükmettim. Vücudunu bana doğru bastırdı, dillerimiz ritimle senkronize bir şekilde dans ederken hala müzikle birlikte hareket ediyordu. Saçlarını daha sıkı kavradım ve diğer elimi kalçasına götürdüm, onu ileri geri yönlendirdim, külotunun ve pantolonumun sürtünmesi inlemesine neden oldu.

Öpüşmemizi kestim, dudaklarımız hâlâ birbirine değiyordu.

"Boşalmak üzere misin?" "Iannn." diye sızlandı.

"Benim için sertçe boşaldığında adımı haykırmanı istiyorum bebeğim."

Dudakları tekrar benimkilere çarptı. Kalçalarını tekrar kavradım, onu yere sabitledim. Daha hızlı ve daha sert sürüyordu. Başını omzuma yaslayıp nefes nefese boynuma yaslanırken inlemeleri daha da arttı. Beni deli ediyordu.

"Jenna."

"Hmm?" diye kulağıma doğru nefes aldı.

"Sen çok mükemmelsin. "

"Sen de öylesin."

"Ama bu şekilde boşalmana izin vermeyeceğim."

"Ne şekilde istiyorsun o zaman?" Arkasına yaslanıp gözlerimin içine baktı, yüzündeki tüm saflık kaybolmuştu.

Aramıza uzanarak pantolonumu çözdüm ve zonklayan sertliğimi serbest bıraktım. "Amına sahip olmak istiyorum."

"Seninki gibi kullan," diye sızlandı, ağzı açık bir şekilde sikimin dışarı fırlamasını izledi.

Bu sözler onun ağzından çıkarken gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Her zaman kusurlu olmayan bir itaatkâr istemiştim. Ve o bana tam da ihtiyacım olan şeyi veriyordu, ki bu tehlikeliydi. O an için umurumda değildi. Sadece onun mükemmel dar amcığının içinde olmak zorundaydım.

Ayağa kalktım, parmaklarımı külotunun altına ve aşağı kaydırarak attım. Sütyeninin kancasını açarak yere düşmesine izin verdi. Ben de onu yana fırlattım. Onu döndürerek kanepenin ortasındaki mindere yerleştirdim. Bacaklarını etrafıma sardı ve ona bedenime uyum sağlama şansı vermeden içine daldım. Çıglık attı, başı geriye düştü. Tırnakları göğsüme batıyor, aşağı doğru kazıyor ve şüphesiz tenimde izler bırakıyordu. Bu his sadece içimdeki hayvanın kilidini açtı. Açgözlü bakışlarım şimdi onunkilere kilitlenmişti. Onu derin ve yavaşça becerdim.

"Sik beni!"

Parmaklarımı boğazına doladım ve yanlış yerden sıkemin oldum. Sırtını dikleştirdi, gözlerimin içine bakıyordu, dudakları hafifçe aralanmıştı. Yüzüne yaklaşmak için eğildim. Beni öpmeye çalıştı ama başımı geri çektim.

"Bana ne yapacağımı söyleme," diye hırladım, ağzına tükürdüm ve boynunu bıraktım.

Gözlerini kapattı, dudaklarını yaladı, sonra büzüştürdü ve yüksek sesle nefes aldı. Komşuların ve koridordaki herhangi birinin

Onu duymak beni sadece daha çok sikmek istememe neden oluyordu. Başparmağımı klitorisinin üzerine kaydurdum, tekrar tekrar içine dalarken masaj yaptım. Amının beni mengeneyle kavradığını hissetmek durmama neden oldu.

Onunla işim henüz bitmemişti. Sikimi ondan ayırdım. Gevşedi ama itiraz etmek için ağzını açtığı anda bileğini yakaladım. Onu kanepeden çekerek döndürdüm ve öne doğru ittim. "Dizlerinin üzerine çök."

Diz çöktü, kanepenin arkasını tuttu. Omzunun üzerinden arkasına bakarak kıcını bana doğru uzattı. "Bu nasıl?" diye kıcını oynatarak alay etti.

Arkasında dizlerimin üzerine çöküp kıcının yanaklarını ayırdım. Amını aşağı yukarı yaladıktan sonra dilimi göt deliğine götürdüm ve iki parmağımı kılıfının içine sokarken göt deliğiyle alay ettim. Anında duvarları üzerime kapandı. Başımı salladım, ayağa kalktım.

SMACK!

Elimi pürüzsüz, yuvarlak kıcına götürdüm ve inledi. "Sana boşalmanı söylemedim." Sikimi onun girişiyle hizaladım ve arkadan soktum.

"İannn!" diye bağırdı. "Beni sert sik!"

"Kötü kızlar istediklerini elde edemezler." Saçlarını avucumun içine alarak çekip çıktım. Başını geriye doğru çektim ve bana bakması için döndürdüm. "Özellikle de kibarca sormadıklarında."

Kanepenin kenarına tünemiş, bana bakıyor, dudaklarını yalıyordu. Bir kez başımı salladım ve sikimi eline aldı, neredeyse işkenceye varan bir baskıyla okşadı. "Ellerimde hissettiklerine bayılıyorum bebeğim."

"Bana amını nasıl sikmemi istediğini göster." Çenesini okşadım, sonra başparmağımla dudaklarını birbirinden ayırdım. "Aç, bebeğim."

Gözlerini benimkilerden ayırmadan itaat etti ve beni ağzına götürdü. Derinlere çekerken boğuldu. Beni tekrar tekrar boğazına almadan önce geri çekildi, uzunluğumdan öğürdü ve öğürdü, ama durmadı.

"Gözler üzerimde."

Sulu gözlerini kaldırdı, ağzından sikimin etrafına ve çenesine damlıyordu.

"Daracık amını böyle mi sikmemi istiyorsun?"

"Uh... huh," ağzı şaftımın üzerinde titreşerek kendimi kaybetmeme neden oldu.

Başını geriye çektim, sikim serbest kaldı ve yanağını tokatladı. Onu bileğinden yakalayıp kaldırdım. Bacaklarını belime doladı, kollarını sıkıca boynuma doladı. Kıçını kaldırdım. "Nasıl soruyorsun?"

"Yalvarırım-" diye inledi kulak mememi dişlerinin arasına alarak. Dudaklarını aşağıya doğru kaydırarak boynumu öptü, ardından güçlü bir emişle beni işaretlemeye çalıştı.

Başımı başka yöne çevirerek kaşlarımı çattım ve uzandım.

SMACK!

Dudaklarından doyumsuz bir inilti kaçtı.

Onu kanepeye yatırarak bacaklarının arasına girdim ve girişiyle alay ettim. Kalçalarını öne doğru savurarak minderlerin üzerinde kıvranmaya başladı. "Tekrar dene."

"Lütfen," diye tısladı, "kocaman sakinle amımı cezalandır."

Jenna beni kesinlikle delirtti. İkimize de tam olarak istediğimizi vererek, dibe vurarak onun derinliklerine battım. Tekrar tekrar içine girip çıktım. Her seferinde serviksine hafifçe çarpıyordum. Acı ve zevk çılgınlıkları arasındaki boşluğu tokatlayan etlerimizin ve inlemelerimizin sesi dolduruyordu.

"Ian," diye nefes nefese kaldı,

"Bebeğim, boşalmam gerek-" "Sikimin her yerine boşal, bebeğim."

Emrimle kendini kaybetti, saf bir coşku içinde patladı. "Siktir! Oh my Go-" cümlesi parmaklarımın meme uçlarını sıkıştırmasıyla kısa kesildi.

ŞAK! Göğsüne bir tokat attım. *ŞAK!* Diğerini de tokatladım.

Dudaklarımı dudaklarına bastırarak, bir kez daha boşalırken, bacakları belime dolanırken ve tırnakları omuzlarıma batarken, damlayan çekirdeğinin derinliklerine boşaldım.

JENNA

Yıllar önce Tyler'ın hoşlandığım bir erkekle tanışmasından çok korkardım çünkü o her zaman koruyucu bir kardeşti. Şimdi ise beni utandırmasından, Ian'ın benimle konuşarak bile büyük bir hata yaptığını fark etmesinden korkuyordum. Yanağımın içini kemirerek arabanın camından dışarı baktım. Ian gergin olduğumu hissetmiş olmalıydı çünkü

Avucunu kalçama koydu ve irkilerek gözlerimi ona çevirmeme neden oldu.

"İyi misin?" Bacağımı birkaç kez yumuşakça sıktı; bu, o korkunç akşam yemeği için hazırlanmadan önce dairemde beni kabaca becermesinin tam tersiydi.

"Evet, az önceki konuşma sayesinde kendimi fiziksel olarak rahatlamış hissediyorum." Kıkırdadı.

"Bunu duyduğuma sevindim."

"Kardeşimle tanışacağın için heyecanlıyım sanırım."

Elimi avucunun içine alıp başparmağıyla daire çizdi. "Tuttum seni." Bu üç basit kelime duygusal olarak anında rahatlamama neden oldu ve restoranın önüne gelene kadar dokunuşunun tadını çıkardım.

Intermezzo, Boston'un Fort Point bölgesinde yer alan Fransız-İtalyan karışımı bir restoran. Eski bir tarihi tuğla dış cepheye sahip olan bina, kentsel mahalleler, müzeler ve sanat galerileri arasında yer alıyordu. Bölge, yatırımcıların mülk satın alarak bunları modern, endüstriyel loftlara ve panoramik liman manzaralı apartman dairelerine dönüştürmesiyle popüler bir yer haline gelmiş ve işletmeler gelişmeye başlamıştır.

Vale arabayı aldı ve girişe doğru ilerledik, Ian'ın eli belimdeydi. Mutfağın inanılmaz aroması havaya yayılıyor, binaların arasında zikzak çizen yumuşak beyaz ışıkların altından geçen herkesi çağırıyordu. Kapıyı çekerek açtı ve önce benim girmeme izin verdi.

Beyaz keten masa örtüleriyle kaplı üç şık ama zarif yemek salonuna masalar serpiştirilmişti. En güzel resmi kıyafetlerini giymiş insanlar enfes yemeklerle ziyafet çekerken pahalı içeceklerini yudumluyor, sohbet ve tabak çanak sesleri havayı dolduruyordu. Servis elemanları masalar arasında gidip geliyor, ağız sulandıran yemekleri teslim ediyor ve bölümlerini kontrol ediyorlardı.

Restoranın arka tarafından bize doğru bakan Tyler'ı yakalayana kadar içeriyi taradım. Dudaklarını büzerken bana hafifçe başını salladı. Ian'ı çoktan fark ettiği ve onun varlığından memnun olmadığı belliydi.

"İşte ."

Ian siyah, asimetrik yandan askılı elbisemin düğümünü çekiştirdi. "Jenna?"

Kendime güvenerek kardeşime doğru yürüdüm, Ian'ın eli şimdi sırtımın küçük kısmına sıkıca yerleşmişti. Tyler yaklaşırken durmuş, bir ileri bir geri bakıyordu. Bu sıkıntı

Kısa bir süreliğine de olsa beni tatmin etmeye yetecek kadar. Ellerini ceplerine soktu.

"Jenna," diye tekrarladı Ian kulağıma yakın bir şekilde mırıldanarak. "Tyler, bu-"

Ian temizlendi onun Boğaz, çekerek Ben karşı onun yan. "Erkek arkadaşı."

AKŞAM YEMEĞİ

JENNA

Tyler kollarını kavuşturdu, gözlerini üzerimdeki ele dikti. Ian uzanıp sandalyemi çekti ve üçümüz oturduk. Tyler önceden sipariş ettiği kırmızı şarap kadehini aldı ve garson yaklaşırken bir dikişte içti. Eğer bu an tüm yemeğin havasını belirlediyse, kaçmak istedim. Kardeşim şüphesiz gecemi mahvedecekti.

"İyi akşamlar," diye selamladı beni önce uzun boylu, sırık gibi sarışın garson, pirinç bir sürahidan Ian ve bana su doldururken. "Hangi içeceklerle başlayayım?"

Acımı gizleyerek kibarca gülümsedim. "Şimdilik sadece su yeterli." Acele edip gitmek istedim.

Ian bakışlarını sunucuya çevirmeden önce bir süre şarap listesini inceledi. "Chateau Jean Michel Dupont'tan bir şişe 2010 Bordeaux alacağız."

Sunucu, vals yaparak uzaklaşmadan önce mükemmel seçimi övdü.

Tyler'ın gözleri doldu. "Gerçekten mi," diye iç geçirdi, "on bir yüz dolarlık bir şişe şarap mı?"

Gözlerim büyüdü ve Ian'a dehşet dolu bir bakış fırlattım ama o sadece sırttı ve kolunu sandalyemin arkasına koydu. "Onun için her şeyi yaparım." Dudaklarını yanağıma bastırdı, sonra elindeki kadehi aldı.

Su içerken kardeşime bakıyordu. Kardeşimle oynadığı oyun her neyse, tam bir profesyoneldi. Hangi düğmeye basacağını biliyordu.

Bir an için sinirlendim mi yoksa etkilendim mi bilemedim ama Tyler'ın yüzündeki hayal kırıklığı ifadesi beni anında tatmin etti ve şimdi tamamen iyiydim. Oturduğu yerde kıpırdandı. "Bu ne zamandır devam ediyor?"

Ağzımı açtım, ama Ian'ın eli ta- ble'in altında uyluğumu buldu ve onu kavradı. Bunu, konuşmayı onun yapmasına izin vermem için bir işaret olarak kabul ettim. "Oldukça yeni ama inanılmaz biri." Kolunu tekrar sandalyemin arkasına koydu. Gülümseyip bana göz kırparak harika bir performans sergilerken başparmağı yavaşça omzumda dolaştı.

Roman ailemin önünde elimi bile tutmadı. Özel hayatında elimi zar zor tutardı. Bunun sadece Tyler'ı kızdırmak için yapılan bir hareket olduğunu biliyordum ama o anın içinde kayboluyor, Ian'ın gerçek kız arkadaşı olmayı ve onun hareketlerinin gerçek olmasını diliyordum.

"Ee, Ian," dedi Tyler kaşlarını kaldırarak, "kız kardeşimle nasıl tanıştın?" "Birlikte alışıyoruz!" "Birlikte çalışıyoruz!" diye gururla haykırdım.

O ve parası olmadan iyi idare ettiğimi bilmek güzeldi.

Ian'ın omzumdaki tutuşu neredeyse acı verecek şekilde sıkılaştı. Elini tekrar bacağıma götürmeden önce dişlerini sıkarak, "O benim kişisel asistanım," dedi.

Tyler gözlerini devirerek, "Tabii ki öyle," diye alay etti. "Sen Ian Knight'sın."

"Bekle!" Nefes nefese öne doğru eğildim. "Ne demek istiyorsun, *tabii ki öyle* ve soyadını nereden biliyorsun-" Kalamda bir kez daha bir sıkışma hissettim ve ağzımı kapattım.

Tyler sırtarak başını salladı. "Bu çok zengin."

Konuyu değiştirmeye karar vererek derin bir nefes aldım. Bu ikisinin bir şeyler sakladığı açıktı ve şu anda bunu bilmek umurumda değildi. "Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun ki?"

Tam ben sorarken, uzun siyah saçlı bir kadın masaya yaklaştı ve Tyler ayağa kalkarak kollarını ona doladı ve uzun bir kucaklaşmanın içine çekti. Bize doğru döndü ve yüzünü nerede görsem tanırdım. Gözleri kocaman ve ağzı açıktı. Ian ve benim aramda far ışığına tutulmuş bir geyik gibi bakıyordu.

Tyler sırtıyordu, oluşan gerginliği fark edemiyordu. *Kadın* yeni bir saç rengi vardı, ama yine de aynı derecede utanmıştım. Onun panik-

Tyler sandalyesini çekip, bakışlarını bizden hiç ayırmadan otomatik olarak oturduğunda, donakalmıştı.

Oturdu ve kolunu ona dolayarak gururla daha da yaklaştırdı. "İşte bu yüzden bu gece seninle buluşmak istedim."

Hayır, hayır, hayır. Ian'ın elini masanın altından tuttum ve su bardağımı dudaklarıma götürürken sıkıca kavradım.

"Bu Charity." Dudaklarına bir öpücük kondurmadan önce ona baktı. "O benim nişanlım."

Yemeğin loş ışığı bile Charity'nin yüzündeki kestane rengi kızarmayı gizleyemedi.

"Nişanlın mı?" Suyu bardağa geri tükürerek boğuldum ve bardağımı yere bıraktım.

Charity'nin gözleri bana doğru açıldı. Yalvaran bir ifadeyle başını eğdi. Soyunma odasının anısı zihnimde canlandı.

"Annem ve babam öldüğünden beri pek iyi geçinemediğimizi biliyorum," diye devam etti Tyler, "ama bunu ilk senin bilmeni istedim."

Servis görevlisi şarabımızla birlikte geldi. Ian elini kaldırdı, düzgün bir tat alamayınca Charity suyu döktü. Ardından, mutfağa gitmeden önce siparişimizi aceleyle aldı. O gider gitmez dikkatimi ona verdim.

"Ee Charity," diye tısladım, "ne yapıyorsun?"

Ian beni dürttü, ben de ona baktım. Belli belirsiz bir alaycılıkla başını eğdi. Onun da en az benim kadar kızgın olduğunu söyleyebilirdim ama o da gecenin nasıl geçeceğini merak ediyordu. İçini çekti ve Tyler omzunu hafifçe salladı. Sunucu hızla uzaklaştıktan sonra Ian bana bir bardak doldurduğu için lezzetli şaraptan bir yudum aldım.

"O çok mütevazı, değil mi bebeğim?"

Kelimeler ağzından çıktığında yine tılandım ama şarabı yutmayı başardım. Bir kısmı burnuma girdiği için burun deliklerimi yaktı. Masadan keten peçeteyi aldım ve her ihtimale karşı yüzümü özenle sildim.

Tyler sözlerine şöyle devam etti: "Yetimlerle çalışıyor."

Tanrı aşkına.

"Şimdi öyle mi?" Ian kıkırdadı.

"Zor bir iş ama o küçük çocuklar beni çok seviyor," diye mırıldandı.

Tyler onun yalanına tutunarak gülümsüyordu. Beni yalnızlık içinde çürümeye bıraktığını düşününce, bu kadar gurur duyması beni şok etti.

ailemiz gittikten sonra. Tiksintiyle dudağımı kıvırdım ve endişeyle kaşlarımı kaldırdım.

"Benden bu kadar bahsettiğiniz yeter," diye gülümsedi, ama dostça bir gülümseme değildi bu, "nasıl tanıştınız? Ciddi bir şey mi? Detay istiyorum!" Dikkatle doğrulup çenesini ellerinin üzerine koyarak bakışlarını aramızda gezdirdi.

"Şey, Charity," diye söze başladı Ian, ben cevap veremeden, "bu yetimler hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum." Koltuğuna geri oturdu ve bana baktı. Elimi avucunun içine alarak herkesin görebileceği şekilde masanın üzerine koydu. "Biraz daha birlikte olduktan sonra gelecekte evlat edinme konusunu konuşuyorduk."

"Ne oluyor Jen?" Tyler, yanıımızdaki birkaç masanın duyabileceği kadar yüksek sesle tükürdü.

Yanıımızdaki masalara göz atarken yanaklarım utançtan her geçen dakika daha da kızarıyordu. Neyse ki garson yemeklerimizle döndü ve dördümüzün de dikkatini dağıttı. Gece ve sohbet uzadıkça uzadı. Gitmek istiyordum ama tek kaçış yerim tuvalet olacaktı.

Tyler'ın çalıştığı hukuk bürosu hakkında gevezelik etmesine ve kendimi bok gibi hissetmeme bir saniye daha dayanamayarak çıktım. Bir anlık huzur için her şeyi yapardım. Ian onlarla yalnız kalmaktan rahatsız olmamış görünüyordu.

Lavabonun önünde durup aynadaki yansımama baktım. Birkaç derin nefes aldım, sonunda Charity'nin yakında baldızım olacağını anladım. *Ne oluyor lan?!* Bu benim için şu anda ve belki de hiç kaldıramayacağım kadar fazlaydı. Gözlerimi kapatarak banyodan çıkmadan önce son bir kez nefes verdim.

Kapıyı açar açmaz bir el bileğimi kavradı ve beni devasa bir bambu vitrinin arkasındaki köşeye çekti. Sırtım duvara çarptı. Ian'ın dudakları boynumu buldu, köprücük kemiğime küçük öpücükler kondurdu ve kulak mememin arkasına doğru ilerledi.

"Lütfen buradan çıkabilir miyiz?" diye hırladı tenime karşı.

"Peki ya onlar?" Nefes nefese kaldım.

"Siktir et onları, ben zaten ödedim," diye fısıldadı. "Beni ."

Gülümsedim, ağzına doğru eğildim, sadece dramatik davrandığını ve şaka yaptığını düşündüm, ta ki ellerim beline uzanıp kemerine sıkışmış bir şey hissedene kadar. Başımı geri çektim. "O bir silah mı?" Gözlerimi kocaman açarak tısladım.

Başını salladı. "Burada daha fazla kalmaya dayanamam, sen de dayanamazsın, o yüzden iznimizi isteyelim."

"Tamam." *Neden silahı vardı?*

Elimi tuttu ve beni masaya geri götürdü. Tyler ve Charity kendi aralarında fısıldaşıp gülüşüyorlardı. Bir an için sandalyemin arkasında durdum ve onlar da kendi konuşmayı yavaşça keserek bana baktılar.

", biz gidiyoruz." Gülümsüyormuş gibi yaptım.

Tyler'ın gözleri kısıldı. "Gitmeden önce seninle özel olarak konuşabilir miyim?"

Lanet olsun. İçimi çektim. "Elbette."

Ian bakışlarını kaçırdı. Tyler beni götürürken ona özür dileyen bir bakış attım. Omzumun üzerinden arkama baktığımda, Tyler beni dışarı çıkarırken Ian'ın bir şahin gibi beni izlediğini gördüm.

Kaldırıma çıktığımız anda bir adım daha yaklaştı. "Ne sikime Ian Knight'la çıkıyorsun?"

Alay ettim. "Neden umursuyorsun ki?"

"Kim olduğunu biliyorum!" Kolunu yana atarak restorana doğru eliyle işaret etti. "Striptiz kulübünde mi çalışıyorsun?!"

Kollarımı kavuşturarak dudaklarımı büzdüm.

"Siktir, Jen." Parmaklarını şakaklarına bastırdı ve sonra elini dışarı attı. "Belli ki onun hakkında neye bulaştığını bilecek kadar bilgi sahibi değilsin!"

"Dansçı olmak zorunda değildim," diye ağzımdan kaçırdım, "ama bütün paralarını aldınız."

Koyu kahverengi gözlerinde neden acı vardı? "Ben en büyükleriyim ve bu konuda bana güvendiler," diye homurdandı nefesinin altından.

"Harika," diye homurdandım, "o zaman eğitimimi tamamlamak için ne yapmam gerektiğini yargılama."

"Sahip olduğun onca paraya ne oldu?" Dişlerini sıkarak bir adım yaklaştı, sonra parmaklarını saçlarında gezdirdi.

"Para bitiyor, Ty!" Ağlamanın eşiğindeydim. "Ayrıca, Charity konusunda dikkatli ol."

Başını sallayarak gözlerini devirdi. "Eğer onu tanısaydın, ne kadar harika biri olduğunu görürdün." Bir kahkaha patlattım ama kulağıma eğildiğinde ağzımı kapattım. "Ian'a dikkat et çünkü iki ayağı üzerinde duran her şeyi ya becerir ya da öldürür."

"Charity kulüpte striptizci!" Ağzımdan kaçırdım ve sonra ağzımı kapattım.

Bir adım geri çekildi, bakışları şoka dönüştü. Çantamdan telefonumu çıkardım ve Ian'a mesaj attım.

Hemen dışarı çık!

Gitmeye hazırdım ve artık bana ölüm bakışları atan kardeşimden bıkmıştım. Ian birkaç dakika içinde yanımda belirdi, onu Charity takip etti. Vale arabayı çekti ve ben binmeye hazırlanırken Tyler bana doğru yürüdü ama Ian aramıza girdi.

Ian, "Bu gece için senden yeterince çekti," diye .

Tyler ona doğru eğildi. "Sen lanet bir yalancısın annemle babam seni çok hayal kırıklığına uğrattırdı!"

"Yeter!" Ian havlayarak Tyler'ı geriye doğru itti.

"Bu doğru," diye güldü Tyler. "Jenna Prescott ismi için bir utanç kaynağı."

Ian ona doğru hamle yaptı ve ben daha bir şey söyleyemeden yumruğunu geri çekip Tyler'ın yüzüne vurarak onu yere düşürdü.

"Ian!" Bağırdım.

Tyler . Charity onun yanına koştu, diz ve panik içinde çığlık attı.

Arabaya binmeme yardım etmeden önce hiçbir ifade takınmadan arkasını dönen Ian'a ters ters baktı. Onlara dönüp bakmadan aceleyle sürücü tarafına geçti. O uzaklaşırken ben de camdan dışarı baktım ve Tyler'ın acı içinde Charity'nin ağlayışını izledim. Arabaya bineli birkaç dakika olmuştu ki Ian daireme giden sapağı kaçırdı ve gözlerim ona doğru kaydı. İleriye doğru bakıyordu ve dikkatini arabasına verip vermediğinden emin değildim.

ya da sakinleşmek için amaçsızca etrafta dolaşmak. "Um,"

diye mırıldandım, "tu-"

"Farkındayım."

Kollarımı kavuşturdum. "Beni nereye

götürüyorsun?" "Göreceksin."

Elini kalçama koyarak bana doğru uzandı. Parmakları bacağımı elbisemin üzerinde dolaştırıp yavaşça yukarı kaldırırken ürperdim. Koltuk başlığına yaslanarak başımı pencereye doğru çevirdim ve tüm binaların önünden geçerken şehri seyrettim. Şu anda kendimi neşelendirebilmemin hiçbir yolu yoktu. Tyler'ın sözleri canımı yaktı ve ne kadar tuhaf olsa da

Ian kardeşime vurduğu için kızgındı. Tyler'da bir gariplik vardı, sanki olan her şeyin daha derin bir anlamı varmış gibi.

Ian elbisemi biraz daha yukarı kaldırdı. Şu anda ona teslim olmamak için savaşıırken nefesim sığlaştı. Kalçalarımın arasına bastırarak bacaklarımı elinin girebileceği kadar açmama neden oldu. Külotumun dışını okşayarak parmak uçlarını lastiğin altında gezdirdi ve benimle alay etti.

Elim hemen onun elini kavradı. "Lütfen dur," diye boğuldum, gözlerim doldu. "Şu anda hiç havamda değilim." Bana dokunmasını her şeyden çok istiyordum ama şu anda düşünmeye ihtiyacım vardı.

Elini direksiyonun üzerine koyarak geri çekti. "Üzgünüm, ben-" sesi kesildi. Çenesi sıkıştı. Dümdüz önüne bakarak direksiyonu sertçe kavradı.

Duygularımı onun önünde dökmenin eşiğindeydim ve bunu görmesini istemiyordum. Derin bir nefes alarak, ona dönmeden önce duygularımı kontrol altına aldım. "Eve gitmek istiyorum," diye mırıldandım, "lütfen."

Frene basarak yolun ortasında bir U dönüşü yaptı ve evime doğru hızla ilerledi. Yolculuğun geri kalanı sessiz geçti. Ben pencereden dışarıyı izlerken o yola bakıyor, ağabeyimin Ian ve kadınları hakkında söylediklerini ve ayrıca insanları öldürdüğünü düşünüyordu. *Neyi ve nasıl biliyordu?*

Oraya vardığımızda arabayı park etti ve yanıma gelip kapıyı açtı ve çıkmama yardım etti. Sessizce binaya girdik ve daireme çıktık. Kapıma geldiğimizde iç çektim.

"İçeri gelip biraz konuşmak ister misin?" Daha fazlasını öğrenmek istedim.

Parmak eklemlerini inceleyerek başını salladı ve bakışlarımla buluştu. "Yapmam gerektiğini sanmıyorum." Başka bir şey söylemeden gitmek için döndü ama durup arkasını döndü. "Jenna."

Fikrini değiştirdiğini düşünerek kapıyı açtım ve kapı aralığına yaslandım. "Öyle mi?"

"Sanırım andan itibaren bunu sadece iş olarak tutmalıyız." Elini tekrar havaya kaldırdı. "Sanırım fazla karıştık." Bakışları sevecenlikten soğuk, boş ve kargaşa dolu bir ifadeye dönüşmüştü.

Şaşırmıştım. "Benim için sorun değil," diye omuz silktim, "ama neden?" "Sadece uzun vadede bizim için daha iyi olacağını düşünüyorum... ya da en azından Sana. Güven bana."

Ertesi sabah yatağında birinin ağırlığını hissettim. Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve etrafımda döndüm. Yumruklarımı sıktım, savurdum.

"Ow! Ow! Ow!" diye kıkırdadı vuruşlarımın arasında. "Dur! Tanrım, kadın!"

"Ne oluyor, Chance?!" Bedenimi geriye atıp başımı yastığıma koydum ve kaşlarımı avuçlarımın içine gömdüm. "Neden daireme böyle gizlice girdin?" Elimi indirdim ve ona ters ters baktım.

Dirseğine dayanarak kıkırdadı. "Bugün dersleri ekelim."

Gözlerimi kısıtım. "Neden?"

"Bugün bununla uğraşamam," diye sıırttı, "ve en iyi arkadaşım ile takılmak istiyorum." Yatağın diğer tarafına doğru yuvarlandı.

Bedenimi ters çevirip yüzümü yastığıma gömdüm. "Dün gece hiç uyumadım," diye inledim, sonra tekrar dönüp oturdum.

"Okulu asmak için bir neden daha." Göz kırptı.

"Fineee," diye homurdandım, yataktan yuvarlanarak çıktım. Aniden çıplaklığımı fark edince nefes nefese banyoya girdim ve kapıyı çarparak çıktım. "Bana bakma!"

"İş yerinde kıyafetlerini çıkardığında herkese böyle mi söylüyorsun?" Kapıya doğru bağırdı.

Gözlerimi devirdim. "Kapa çenen, Chance!" Hızlı bir duş aldım, hızla makyajımı yaptım ve çıkmadan önce rahat ve şık bir kıyafet giydim.

Dün gecenin anısı bana eziyet etti ve sessizleştirdi, Chance etraftayken böyle bir şey duyulmamıştır. Ellerim kucağında kıkırdanırken kendimi yine pencereden dışarı bakarken buldum.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Hayır," diye tersledim, bakışlarımı dışarıda tutarak. "Sana söylemem gereken bir şey var."

Vücudumu ona doğru döndürdüm ve dizimi koltuğa doğru büküm.

"Ne? Söylediğinden daha erken döndün. Her şey yolunda mı?"

Boston'ın Back Bay bölgesindeki dört katlı evinin önünde durduğumuzda gülümseyerek, "Evet, aslında," dedi. "İçeri gel konuşalım." Motoru durdururken başını evine doğru salladı.

Şüphelenerek kapımı açtım ama ben kapatamadan aceleyle gelip benim yerime kapadı. Ön kapısına giden birkaç basamağı tırmandık ve içeri girdik. Normalde ayakkabılarımızı çıkarırdık ama o antreden geçerek yürümeye devam etti. İçgüdüsel olarak onu mutfığa kadar takip ettim ve tezgahın üzerine çıkıp bacaklarımı dolapların önüne sarkıttım.

"Tamam, oluyor?"

"Benim yanıma taşınmanı istiyorum." "Tamam, neden?"

"Birkaç ay boyunca New York'ta film çekimlerinde olacağım ve sadece izin günlerimde geri döneceğim." Bana tembelce el salladı. "Benim için eve bakmanı istiyorum ve bu sana para kazandıracak."

"Burası sana kaç mal oldu?" diye kıs kıs güldüm, "dokuz milyon mu?" Başımı salladım. "Sana kira ödeyecek param yok ve-"

"Her şeyden önce," diye alay etti, "on milyon ve bebeğim, hayır."

Yaklaştı ve ellerini dizlerimin üzerine koydu. "Senden hiçbir şey istemiyorum ama tamamen güvendiğim tek kişi sensin ve bu senin için mükemmel olacak." Gözlerimi devirdim ve ellerimi omuzlarına koydum. "Minnettarım-

yedim, Chance." İçimi çektim, "ama ben hayır değilim." Sadece kelime beni utandırdı.

" bu değil."

Buzdolabına doğru yürüdü, kapağını açtı ve iki şişe su çıkarıp birini bana fırlattı. Tek elimle yakaladım.

"Bunu düşünecek misin?"

Başımı salladım, kısmi yarı iniltisine kıkırdadım.

"Güzel." Gülümseyerek alt dudaklarını ısırıp ve yüzünü buruşturdu.

"Ne var, Chance?" Su şişemi açtım ve bir yudum aldım. "Bu bakışı biliyorum."

"Cumartesi gününe kadar bir cevaba ihtiyacım var."

"Tabii ki biliyorsun," diye bakışlarımı kaydırdım. "Tamam. Ben ."

TEHLİKELİ DANS

JENNA

O öğleden sonra kulübe girdiğimde, Jade'i bulmak için tereddütle üst kata çıktım. Ian'la aramızda geçen o garip konuşmadan sonra ne düşüneceğimi bilemiyordum; eğer istediği buysa, ona vereceğim şey de buydu. Yine de kafam karışmıştı.

Jade her zamanki gibi beni sıcak bir gülümsemeyle karşıladı. "Erken gelmişsin." "Bugün okulu astım," dün geceyi bir kenara ittim.

mümkün olduğunca.

"Eğer onu arıyorsanız Bay Knight şu anda bir toplantıda." Dudakları sıkı bir sırtışı ima ediyordu.

"Aslında şu anda onu görmek istemiyorum." *Belki bu çok sert oldu?*

Kaşlarını kaldırdı ve başını hafifçe yana eğdi. "Ah?"

Onun şüphesini fark etmemiş gibi yaparak gergin bir şekilde kıs kıs güldüm. "Eğer senin için de uygunsa aşağı inip pratik yapmaya başlayabilirim diye düşündüm."

"Elbette," diye başını salladı, "et."

Tam arkamı dönecekken Ian'ın ofisinin kapısı açıldı ve bir kadın dışarı çıktı. Onunla yüzleşirken elbisesini düzeltti. Dikkatini kadına vermeden önce gözleri bana doğru kaydı.

"İrtibatta olacağım," diye mırıldandı.

"Kulüpte olacağım Jade." Çantamı omzuma atıp, cevap vermesine fırsat vermeden dışarı çıktım.

O benim değildi. Aramızdaki ilişkiyi profesyonel tutmayı seçti. Onu başka bir kadınla görmek canını yaktı mı? Kardeşimi yumrukladığı o korkunç yemekten önce oturma odamda oynadığımız bir geceden sonra mı? *Kesinlikle!* Ama Ian ne isterse, ona verirdim.

Ondan bir daha haber alamadım, artık umurumda da değildi. Gördüğüm en güzel kızıl saçlara sahip o süper model kadınla ofisinden çıktığını gördükten sonra, yeni evimde pratik yapmak için elimden gelen zamanı kullandım. Haftayı Mac'le birlikte Chance'in evine taşınarak geçirdim. Elbette Mac bu değişiklikten memnun değildi ama her gürültünün onu öldürmeye yönelik olmadığını kabulleniyordu.

Hafta sonu mesaim çok çabuk yaklaşıyordu ve ben bunu dört gözle beklemiyordum. Aslında, korkuyordum. Jade ana lobiye girer girmez beni buldu ve daha önce görmediğim bir odaya sürükledi. Kapıdan hızla geçerken tökezledim ama görünce dengemi sağladım.

Yaklaşık on beş adam garip salonun her tarafına dağılmıştı. Bakışları bize kayana kadar içiyor, gülüyor ve kendi aralarında sohbet ediyorlardı.

"Bir saniye. Özür dilerim." Jade kaşlarını çatmış bir şekilde tabletine bakıyor, önce sola sonra sağa kaydırıyor ve stylus kalemle bir şeyleri kontrol ediyordu. "Bu elimdeki son dansçı."

Sözleri karşısında gerilerek odayı taradım. Adamlar siyah deri koltuklara ve odaya serpiştirilmiş gümüş aksanlı masalara tünemişlerdi. Bütün gözler üzerimdeydi, açlıkla bakıyorlardı. *Ne haltlar dönüyordu?* Jade'in o anda nasıl tepki vermemi istediğinden emin olmadığım ve onu utandırmak istemediğim için kendime güveniyormuş gibi davrandım. Karşıma çıkacak her şeye hazır bir şekilde başımı tuttum.

İşte o zaman grubun görünüşünü gerçekten inceledim. Odanın ortasındaki bir adam diğerlerinin etrafından dolanarak iki sandalye arasında ilerledi ve durdu. Başından bir fe-

dora, onu yanında tutarken bakışları vücudumu yutmak istediği bir yemek gibi taradı.

Yakışıklıydı, Ian'la hemen hemen aynı boyda ve yapıdaydı, geriye doğru kaymış kırılmış saçları vardı. Vücudunu mükemmel bir şekilde saran özel dikim ince çizgili takım elbisesinde *tehlike ve güç* çağrıştıran bir şeyler vardı. Serçe parmağına sarılı gösterişli altın yüzük gözüme çarptı. Neredeyse tanıdık gelen bir şey vardı.

Onunla daha fazla göz teması kuramayınca odayı taradım ve Ian'ı gördüğümde neredeyse duyulabilir bir nefes aldım. Arkadaşı Luke'la birlikte arkaya yakın bir yerdeydi, mavi keçeden yapılmış bیلardo masasına yaslanmıştı; bir elinde içki, diğerinde bیلardo ıstakası vardı. Hiç de memnun olmadığını görmek kolaydı. Bir heykel gibi bana doğru baktı.

Luke'un koyu renk gözleri de bana dikilmişti. Kollarını kavuşturmuş, devasa kasları siyah resmi gömleğinden kurtulmak için yalvarıyor ve kolları dirseklerine kadar kıvrılmıştı. O da en az Ian kadar üzgün görünüyordu.

Derin bir nefes aldım ve gözlerim bana aval aval bakan tüm erkeklerin üzerinde endişeyle gezindi. Sanki bir hamle yapmamı bekliyorlardı. Önümdeki adam beni daire içine aldıktan sonra durana bekledim.

"Aradığım kişi o, evet."

Derin İtalyan aksanıyla konuşurken gözlerim tekrar adama kaydı. Jade'e bir el salladı ve benim de ona bakmama neden oldu. Şimdi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Dudakları ince bir çizgiye dönüştü ve odadan koşarak çıkmadan önce kolumu hafifçe sıktı. Şimdi ne yapmam gerektiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama burası bir striptiz kulübü olduğu için sadece tahmin edebilirdim. Bakışlarım bir kez daha adamlarla buluştu.

Bir adım daha yaklaştı ve her dikkatle inceledi. "Al- gerçi bu giyeceğini düşündüğüm kıyafet değil." Gündelik siyah bluzuma ve ona uygun eteğime dudak büktü. Parmak uçlarını gömleğimin eteğinin altında gezdirirken, nasırlı parmakları karnımı sıyırdı. "Ne kadar yumuşak bir ten," diye mırıldandı alçak bir hırıltıyla.

Bakışlarım endişeyle Ian'a kaydı. Bana doğru bir adım attı ama Luke kolunu onun önüne uzattı. Çenesi gerildi, bardağını sıktı.

Yutkundum ve dikkatimi adama geri verdim. "Daha yeni işe gittim," diye fısıltıyı zor aşan bir sesle konuştum. "Henüz üstümü değiştirmedim."

"Tatlım," dedi başını eğip dişlerini gıcırdatarak, "çok tatlısın ama bu gece seni çok kötü, çok kötü, çok kötü bir kız yapacağım." Bir tutam saçını kulağımın arkasına doladı.

Midemin çukurunda bir mide bulantısı kabardı. *Aman Tanrım! Pezevenklik mi yapıyorum?* Kafam karışmış bir halde yabancının etrafından Ian'a baktım. "Bay Knight, neler oluyor?" Ses tonumu profesyonel tuttum.

Adam kaşlarını kaldırdı. Bana bakarken yüzüne şaşkın bir ifade yayıldı. "Ah, özür dilerim." Alaycı bir tavırla, "Bay Knight size bu gece hakkında bilgi vermedi mi?" diye sormadan önce elleriyle göğsüne hafifçe vurdu. Ian'a doğru döndü. "Knight, neden ona bu geceden bahsetmedin? Bütün kızlar bu geceyi biliyor."

"O bölge!"

"Peki neden?" Beni inceledi, bakışları şimdi tehditkâr ve karanlıktı.

Ian bardağını bilardo masasının kenarına koydu ve bilardo ıstakasını, eli kalçasının önünde gezinen Luke'a uzattı. Adamların ve mobilyaların arasından geçerek yanıma doğru ilerledi. Gözlerini okumaya çalıştım ama başaramadım. "Adamların için dans edecek ama başka bir şey yapmayacak." Avucunu belime koyarak devam etti: "Bu gece halkın kurallarına uyacaksın ve ona saygı göstereceksin. Anlaşıldı mı?"

Ian'ın eli gerildi ve işte o zaman yabancıyı ve adamlarının önemli olduğunu anladım. Sanki durumun kontrolünü elinde tutarken ona bir şeyler vermeye çalışıyor gibiydi. Ses tonundaki öfkeyi hissedebiliyordum.

Adam kıkırdadı. "Onun küçük amcığı iyi bir şey olmalı, Knight."

Ian elini sırtımdan çekti ve kaşlarını çatarak kollarını kavuşturdu.

Avuçlarını yukarı kaldırarak sırtıttı. "Tamam, tamam, anlaştık." Başını salladı ve bakışlarını benimkilere dikmeden önce bir adım geri çekildi. "Ama *hepsini* görmek istiyorum." Kirli sakalını sıvazladı ve yaşlılıktan hafifçe kırıışmış dudaklarını yaladı.

"Şimdi onu hazırlanmaya götüreceğim." Ian elimi tutarak beni odadan dışarı çıkardı, iki koruma da arkamdan geliyordu. Kapı kapandığı anda onlara doğru döndü. "İyi olacağız, ama şu anda gözleriniz burada olsun." Aralarında bir ileri bir geri işaret etti. "Hiç kimse, ama *hiç kimse* bu odadan çıkmayacak."

Hep bir başlarını salladılar ve kapının dışındaki duvara yaslandılar. Ian elimi bırakırken neredeyse bana geri fırlatacaktı.

Beni önüne aldı ve aceleyle tahtın bulunduğu özel asansöre doğru itti. Kapılar kapanır kapanmaz bana döndü. "Senden sadece işini dışarıdaki halk için yaptığın gibi yapmanı istiyorum. Ne eksik ne fazla. Anlaşıldı mı?"

Başımı salladım.

Ellerini ceplerine sokup önüne baktı. "Luke ve ben içeride olacağız ve güvenlik kapıların yanında olacak."

Kollarımı kavuşturdum. "Kim bu adamlar?"

Omuz silkti, elleri ceplerinde kaldı. "Onlar önemli ve bilmeniz gereken tek şey de bu."

"Neden ben?"

Asansörün kapıları açıldığında bana önden yürümemi işaret etti. "Ne kadar seksi olduğunu gördün mü?" Sessizce kıkırdadı.

Kan yüzüme hücum ederek yanaklarımı ısıttı ve "Bu benim soruma cevap değil" diye mırıldanırken boğazım kurudu.

Uzun bir koridorun sonuna geldik. Önüme geçti ve parmağını biyometrik sensöre bastırdı. Kapının kilidi açıldı ve iterek açtı, sonra elini uzattı. İçeri süzıldüm ve durdum. Duvardaki bir düğmeyi çevirdi ve kapıyı kapatmadan önce loş bir ışık yandı.

Ne. Ne. Gerçek. Cehennem. Alternatif bir dünyaya adım atmıştık. Farklı bir dünyaya. Sapkın bir seks zindanı... ve ben buna bayıldım. Duvarlar siyahtı, raflarda ve kancalarda çeşitli seks oyuncakları vardı. Yerler yeni cilalanmış gibi aynalı siyahtı. Siyah deri bir kanepe odanın ortasındaydı ve minderli yatak başlığında karmaşık altın detaylara sahip siyah sayvanlı bir yatağa bakıyordu. Üstündeki açık gölgelikten kırmızı ipler ve zincirler sarkıyordu.

Ian Knight şüphesiz bir ucubeydi. Muhtemelen burada yüzlerce, belki de binlerce kadınla birlikte olmuştur. Ve işte buradaydık, sahip olduğum her arzu için yaratılmış bir odada profesyonelliğimizi koruyorduk. Aklımdan birçok soru geçiyordu.

Yutkundum, tüm düşünceler şimdi beynimde aynı yere akıyordu. "Kaç tane kadınla-"

"Hiç." Ellerini arkadan belime dolayarak beni kendine doğru çekti ve kulağıma doğru eğildi. "Sizi temin ederim ki bu odanın içini gören ilk kadın sizsiniz." Dokunuşu daha fazlasını arzulamama neden oldu ama tepki veremedenden benden uzaklaştı,

Sanki kendini zayıf bir anında yakalamış ve bunu düzeltmek istiyormuş gibi.

Odanın karşısındaki uzun gardıroba doğru yürüdü, kapağını çekerek açtı ve bir süre etrafı karıştırdı. "Ah, bu." Etrafında dönerek elini uzattı. "Bunu giyebilirsin."

Neredeyse hiçbir şey olmayan kırmızı deri kostümü aldım ve benden güvenli bir mesafeyi korumaya çalışıyormuş gibi hızlı bir adım geri çekildi. "Buraya hiç kimseyi getirmediysen neden burada kadın kıyafetleri var?" Kaşlarımı kaldırarak sordum.

"Buraya kimseyi getirmediğim diye," ellerini ceplerine sokmuş beni izlerken odada dolaştı, "doğru kişi için hazırlayamayacağım anlamına gelmez."

Ofisinden çıkan kadını hatırlayarak donakaldım. "Peki ya kadın?"

"Kadın mı?" Cevap vermek için ağzımı açtım ama o devam etti: "Ah, ofisimden çıkarken gördüğün kadın."

Dudaklarımı bükerek başımı salladım.

Bakışlarını titretti. "Göründüğü gibi değildi ve bekleseydiniz nişanlısının da çıkıp gittiğini görürdünüz."

"Oh." Alt dudağımın içini kemirdim.

"Onlar New York'tan müşterilerim ve arkadaşlarım." Neredeyse eğleniyor gibi görünüyordu.

"Onlar için de soyunmak zorunda mıyım?"

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." Hafifçe kıkırdadı.

Kollarımı kavuşturarak siyah deri kenarına tünedim, parmak uçlarımla arasında sallanan daracık kıyafetimle.

"Sahip olduğum tek iş bu değil." Birkaç adım daha yaklaştı. "Elimi birçok işe daldırıyorum."

"Eminim öyledir," diye ağzımdan kaçırdım ama hemen ağzımı kapattım.

"Sen ve ben zaten aramızdaki ilişkiyi profesyonel tutuyoruz," elini çenesine götürdü ve bakışlarını vücudumda gezdirdi, "yani ne yaptığımı beni ilgilendirir."

Ahh. "Doğru," diye mırıldandım.

Kıyafeti işaret etti. "Şimdi bunu dene."

Bir kez başımı salladım. Altın döşeme iğneli siyah deri, büyük boy sandalyelerden birine oturdu ve bir bileğini dizinin üzerine geçirdi.

"Beni izleyecek misin?" Homurdandım.

"Nerede çalıştığını hatırlıyor musun?" Utangaç bir sırtışla telefonunu kaldırdı. "Aslında e-postaları yanıtlamakla meşgul olacaktım."

Kendi kendime oflayıp puflayarak etrafımda döndüm, kıyafetlerimi çıkarıp taht tarzı bir sandalyenin koluna serdim. Bu kıyafetin üzerinde birçok kayış, toka ve ip vardı. Hepsinin nereye gitmesi gerektiğinden emin değildim. Hayal kırıklığına uğramış bir halde elbiseyi döndürdüm ve karmaşık kumaşa kaşlarını çatarak yukarıdan aşağıya doğru çevirdim.

"Bir sorun mu yaşıyorsun?"

Etrafımda döndüm. "Sanırım çok gerginim."

"Yardıma ister misiniz?" fkeli ses tonunun ardında şehvet dolu bir bakış vardı. Telefonunu cebine attı ve ayağa kalktı.

Yanaklarımdan bir sıcaklık fışkırdı ve birden kendimi aptal gibi hissettim. "Evet... lütfen."

O yaklařtıķa yüzümdeki sıcaklık tüm vücuduma yayıldı ve beni o kadar telaşlandırdı ki kıyafet parmaklarıma arasından kayıp yere düştü. Ben daha geri alamadan diz çöküp yerden aldı. Donup kaldım.

Gözlerini ıplak tümseğime dikmiş, kıpırdamadan duruyordu. Ağzının açıklığındaki kargaşayı görmek kolaydı. Gözlerini kapatarak derin bir nefes aldı. Nefesini verdiğinde ve ılık hava merkezimi öptüğünde titredim. Kararına sadık kalarak ayağa kalkacağını düşünmüştüm. Hazırlanmadığım şey ise bir sonraki hamlesiydi. Ellerini kaldırarak kalçalarını sıkıca tuttu ve yüzünü yaklaştırdı.

"Jenna," diye fısıldadı, dudakları hassas tenimi zar zor sıyrırıyordu.

Dengemi kaybettim, ayağımdaki siyah stilettolarla tökezledim ama Ian'ın beni tutuşu sıkılaştı. Ben gergin bir şekilde onun bir sonraki hamlesini beklerken gözleri benimkilere dikilmişti. İtiraz etmek için mi duraklıyordu yoksa direnmeye mi çalışıyordu bilmiyordum; belki de ikisi birden. Gözlerimi kapatarak alt dudağımı ısırdım ve parmaklarıma saçlarının arasından geçirdim. Beni kendine doğru çekti, dili yarığımın arasına girmeye zorladı.

Yüksek sesle inledim, o açlıkla keşfederken başımı arkaya yatırdım. "Oh kahretsin," diye nefes aldım.

Bacaklarıma ayırmaya zorlayarak aralarına uzandı ve beni yüzüne doğru daha sıkı çekti. Diğer parmak uçları uyluğumun iç kısmına doğru ilerledi ve iki parmağını içime sokmadan önce girişimi okşadı.

"Ian," diye inledim, sesimi alçaltmaya çalışarak. "İşleri profesyonelce yürütmeye ne oldu?"

Aç gözleri benimkilere dikildi ve tekrar tümseğime önce daraldı. Hiçbir uyarıda bulunmadan beni geri itti... sertçe. Arka duvarın ortasındaki devasa yatağın üzerine düştüm. Bacaklarım açıldı ve hemen aralarına girdi, dudakları ve diliyle beni harap etti.

"Senden uzak kalamam." diye klitorisime karşı hırladı. Bu titreşim ürpermeme neden oldu ve dudaklarını etrafına sararak dişlerinin arasına sıkıştırdı. Bir emme yaratarak yüzgeçlerini bir kez daha kılıfımın içine kaydırıldı.

"Ian, beni-" diye haykırdım, üçüncü bir parmak ekleyip içime sertçe soktuğunda cümlemi bitiremedim. Etrafımla ilgili tüm hislerimi tamamen kaybederek, onun kontrolü altında patladım ve kalçalarımı parmaklarına doğru sertçe salladım.

Ayağa kalktı, elini hiç çekmedi. Üzerime eğilerek dudaklarını çıplak göğüslerime bastırdı, bir meme ucunu dişlerinin arasına aldı ve emdi. Eli yavaşladı, parmakları kayarak beni boş bıraktı. Bir avucunu başımın yanına koyarak ıslak parmaklarını dudaklarına götürdü ve her seferinde bir tanesinin tadını çıkardı.

Yakasından tutarak onu ağzıma doğru çektim. Karanlık bir şekilde kıkırdayarak kendini avuçlarının üzerinde tuttu ve onları başımın iki yanına dayadı. Yavaşça ve beni tutkuyla öptü. Su geçirmez ruj için Tanrı'ya şükürler olsun.

"İçimde olmana ihtiyacım var, hemen," diye sızlandım dudaklarına karşı.

Başını salladı, gözlerimi ararken burnu benimkine zar zor değiyordu. "Bu gece burada olmaz," diye fısıldadı.

"Ne zaman?" Nefes nefese inledim. "Nerede?"

Dudaklarıma nazikçe bir öpücük kondurdu. "Sonra, ama burada değil." Yatağın kenarına oturdu. "Onlar aşağıda beklerken olmaz. Zaten çok uzun sürdü."

Ayağa kalktı ve beni ayağa , ardından kıyafetimi yerden aldı. "Şimdi sana gerçekten yardım etmeme izin ver."

IAN

Ben arkasından bir toka takarken, o da çeşitli kırmızı kemerleri, ipleri ve bağları döndürdü. "Bunların herhangi bir parçasının

benden uzak dur."

Poposuna bir şaplak attım ve yüzüme bakması için onu döndürdüm. "Mesele de bu zaten. Bu adamlar normal müşterilerimiz gibi değiller. Bir anlamda öyleler, ama bu adamlar, sadece farklılar ve bilmeniz gereken tek şey bu." Başımı eğdim ve son kurdeleyi bağladım. "Bunu seni korumak için yapıyorum."

"Ne demek *beni koruyacaksın*?" Kollarını kavuşturdu.

İç çekerek ellerini açtım ve ellerini ellerimin arasına aldım. "Eğer izin verirsem bu adamlar sana bir fahişe gibi davranacaklar." Parmaklarımı birbirine doladım, Jenna'nın bir sütyen çukuruna atılmasına izin verdiğimi biliyordum. Ne yazık ki Jade ben durduramadan onu içeri sokmuştu ve ben durdurmaya çalışsaydım şüphe uyandıracaktı. Ona Jenna'yı saklamasını söylemeliydim ama artık çok geçti. Ellerimi kalçalarına koyarak kulağına doğru eğildim. "Bu kıyafet ben üstünden çıkarana kadar çıkmayacak." *Profesyonelce davranmak buraya kadarmış.*

"Sabırsızlanıyorum." Neredeyse masumca sırıttı, ama Jenna'nın çok daha fazlasını sakladığını ve onun hakkında daha fazlasını öğrenmek için sabırsızlanıyordum.

Dudaklarımı alnına bastırdım. "Birkaç saat daha dayanman gerekecek." Kıyafetlerini yanında getirdiği çantaya tıktırdım ve çantayı alıp omzuma astım. Elini kendi elime alarak onu odadan çıkarıp özel asansörüne götürdüm.

Kapılar açılır açılmaz ve biz içeri adımımızı atar atmaz köşedeki tahtı gözüne kestirdi. "Bu ne için?"

"Şu anda o kadar vaktimiz yok." *Keşke olsaydı.*

Baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi. "Sonra o zaman?"

"Göreceğiz." Kapılar açıldığında başımı salladım ve Mavi Salon'a geri döndük. "Burada bekle." Buz Adam'a çantasını uzatarak kapıyı açtım ve içeri girdim, kaskatı kesilmiştim ve onun etrafında yanlış nefes alan herkesi öldürmeye hazırdım.

"Pekâlâ beyler, bu sefer kurallar daha da katı," Jenna'nın beni salonda duyabileceğinden emin olmak için yeterince yüksek sesle konuştum. Ben devam ederken erkekler inlediler, "Kıyafetini çıkarmayacak. Sadece dizlerine, kalçalarına ya da kollarına dokunmanıza izin var. Eğer başka bir yerine *dokunursanız*, sizi oracıkta öldürürüm. Sadece iki şarkıda dans edecek ve sonra ana gösteri salonuna dönecek ve ana sahnede benim assolistim olarak izlemeye hazır olacak."

İtiraz bekleyerek durakladım ve birinin konuşmasını bekledim. Genelde benim bölgemde herkes kurallarına saygı gösterirdi ama bu adamlar farklıydı. Neyse ki başlarını sallayarak onayladılar, bu da beni endişelendirdi. Yine de Luke ve birkaç güvenliğim odanın her tarafına yerleştirildiği için güvenli olduğuna güveniyordum.

Etrafımda döndüm ve iki muhafıza başımı salladım. Aynı anda siyah kapıları açtılar. Dört üstsüz kokteyl garsonu odaya girdi, ben koridora çıkarken erkeklere içki servisi yapıyorlardı. Jenna'yı gözden uzak bir yere çektim.

"Bütün bunları duydun mu?" Saçının bir tutamını ilmekleyerek mırıldandım. Başını salladı, "Neden bu kadar gerginim?" diye tısladı.

"Olma." Başparmağımı alt dudağının üzerinde gezdirdim. "Ben içeride olacağım. Luke ve diğer altı gardiyan da orada olacak, yani endişelenmene gerek yok. Kuralları çiğnerlerse hepsini kapatmakla ilgili bir sorunum yok."

Bakışlarını kaçırarak sessizce başını salladı.

"Selam." Çenesini kaldırdım ve gözlerimle buluştum. "Durman gerekirse diye güvenli bir kelime ister misin?"

Başını iki yana salladı.

"Emin misin? "

"Ian... Yani Bay Knight, ben iyiyim, söz veriyorum. Başka bir dansa nasıl davranıyorsam öyle davranacağım," sesini alçalttı, "o sen değilsin."

Dudaklarımın köşesi yukarı kıvrıldı. "Bu geceki ana sahne setiniz biter bitmez gideceğiz."

MOB İÇİN

JENNA

Baştan çıkarma ve özgüvenden başka bir şey yokmuş gibi davranarak odaya girdim ve göz korkutucu adamlarla bir kez daha yüzleştim. *Bunu anladınız*. Sahnede dans etme ve masalarda garsonluk yapma rutinini yeni öğrenmiştim. Elbette, bu sadece hepsiyle dalga geçme meselesi olmalıydı, aynı zamanda onların *pislik* liderleri olduğunu varsaydığım kişiye özel dikkat göstermeliydim. Keşke Ian bana onun kim olduğunu söyleseydi ama bu bilgiyi bilerek vermediğini biliyordum. Ve bunları bilmek benim işim değildi. Ben sadece meraklı biriydim.

Arka şarkı silikleşti ve bir başkası başladı; birçok kez denediğim bir şarkı. Odadaki en küçük adamla başladım. Saygılıydı. Bana dokunmamaya özen göstererek, dudaklarını yalarken kalçalarımı onun görüş alanında hareket ettirmeme izin verdi, Ian'ın az önce üst katta yediklerinin tadına bakmak istiyordu.

Odanın içinde dolaşarak her biri için dans ettim. Luke'un yanına geldiğimde Ian başını hafifçe salladı. O zaman dikkatimi ikisinden uzak tutmam gerektiğini anladım. Gruptaki bir sonraki kişiye doğru sallandım.

Sadece ellerini kullanmasına bakarak sarhoş olduğunu varsayabilirdim. O ve alkol kokuyordu. Amber bana karakterini bozmadan ve dikkatini başka yöne göç eden ellerini nasıl uzaklaştıracağımı öğretmişti. Neyse ki beni takip etti ve kalçalarımı sekiz şeklinde döndürerek kucağının üzerinde durmama izin verdi.

Sonunda lider için dans etme zamanı geldiğinde, her şey yolunda başladı. Büyük boy siyah deri bir sandalyede oturmuş purosunu tütürürken, ben ona diğerlerine yaptığımdan daha içten bir kucak dansı yaparken dumanın yüzümün üzerinden geçtiğinden emin oldu. Yoğun bulutta boğulmamak için mücadele ettim. Puro kokusu beni rahatsız etmezdi. Aslında onları seksi, erkeksi bulurdum ve hatta bir güç havası yayarlardı. Ama kasıtlı olarak yüzüme üflenmesinden hoşlanmıyordum.

Kalçalarımı tuttu ve ellerini yavaşça yukarı doğru kaydırды. Etrafımızdaki duman bulutu artık o kadar yoğundu ki görüşümü engelliyordu; öyle ki artık Ian'ı göremiyordum. Avuç içlerimi adamın ellerinin üzerine koyarak onları tekrar aşağı kaydırmaya çalıştım ama o ısrarcıydı. Çabalarım işe yaramayınca kucağından kalktım ve parmaklarımı saçlarında gezdirerek ayağa kalktım.

Sınırlarını zorlamaya devam etti, ancak her seferinde ellerini vücudumdaki onaylanmış bölgelere geri götürdüm. İkinci şarkı neredeyse bitmek üzereydi. Beni tekrar kucağına çekti, taş gibi sert heyecanı arka tarafıma baskı yapıyordu. Ayağa kalkmaya çalıştım ama kalçalarını daire şeklinde hareket ettirerek daha sert bir şekilde girdi. Panik yapamadan şarkı bitti ve ben kucağından atladım.

Odanın ön tarafındaki biraz daha temiz havadan birkaç derin nefes alırken bakışlarım anında onay için Ian'ı buldu. Ian bana başıyla onay verdi ve ben de vakit kaybetmeden çıktım. Çıkarken tavandan yere kadar uzanan aynada kıyafetime bir göz attım. Görünüşümle gurur duyuyordum. Ian'ın daha sonra üzerimden çıkaracağını söylediğini hatırladım, bu yüzden ana gösteri salonunda gösteriş yapmaya karar verdim.

Barın yanındaki yan kapıdan içeri adımımı attığım anda Amber beni yakaladı ve odanın kenarına çekti. Roman'ın beni duvara yapıştırdığı yere. Işıl ışıldı. "Duyduğuma göre mafyanın adamları için dans etmişsin."

Nefesim kesildi. "Ne?!"

"Evet kızım, buraya her zaman gelirler ve en iyinin en iyisini isterler. Tam bir puştlar!" Kıkırdadı. "Birileri Bay Knight üzerinde büyük bir etki bırakmış olmalı." Göz kırptı. "Onlar buradayken hep bir pislik gibi davranıyor. Onun bu işlere biliyoruz ama hiç haberimiz yokmuş gibi davranıyoruz." Bakışlarını odanın içinde gezdirdikten sonra tekrar benimkine getirdi ve iki kolumdan tuttu. "Bay Knight seni seviyor olmalı."

Yüzümde mahcup bir gülümseme belirdi, gözlerimi devirdim. "O iyi."

"Tamam mı?" Koluma şakacı bir tokat attı. "O mükemmel."

Tam Charity bize yaklaşıp bana bakarken kıs kıs güldük. Garip akşam yemeğinden beri onu ilk kez gördüğüm için nasıl karşılık vereceğimi bilemiyordum. İçimi çektim ve en kötüsüne hazırlandım.

"Jenna, bu gece çok seksi görünüyorsun." Kollarını bana dolayarak sarıldı.

Şok içinde donmuş bir halde Charity'nin omzunun üzerinden Amber'a bakarken karşılık vermedim. "Teşekkür ederim."

Uzaklaştığında, daha iyi bir insan olmak için çabalayarak kibarca gülümsedim. Bakışlarında utanç ve öfke karışımı bir ifade vardı. En azından ben öyle düşündüm. Amber orada durmasaydı, daha fazlasını söyleyebilir miydi diye merak ettim ama bir grup müşteriye doğru uzaklaştı.

Amber burnunu kırıştırdı. "Bu da neydi böyle?"

"Sanırım yakında takılmalıyız, böylece seni bilgilendirebilirim." Akşam yemeğini hatırlayınca kaşlarını çatıttım.

Kadın homurdandı. "Ben de öyle düşünüyorum." Bana hızlıca sarıldı, ben de kollarımı ona doladığımda yüzünü buruşturdu.

"Tamam." İki elini de tutarak geri çekildim. "Amber," diye iç geçirdim. "İşte bu kadar. Benimle kalmaya geliyorsun."

Başını çılgınca salladı. "Yapamam."

"Umurumda değil. Benimle kalmaya geliyorsun." Parmaklarımı şakaklarıma bastırdım, taşındığımı hatırladım. "Arkadaşımın yanına taşındım ama bizimle kalmana aldırmayacağını biliyorum." Omuz silktilim. "Zaten sürekli dışarıda. Eşyalarını evinde bırak, eminim hepsini alacak birini bulabilirim."

"Bu konuda söz hakkım var mı ki?" Başımı salladım. "Hayır."

"Tamam o zaman." İç çekti. "En azından yarın gelmeme izin ver." Onay için bekledi.

"Tamam." Beklemesinden memnun değildim ama konuyu da uzatmak istemedim. "Adresi birazdan mesaj atarım."

Müşterileri kontrol etmek için yollarımızı ayırdık. O ana alana doğru koşturdu, ben de VIP'ye doğru ilerledim. Tam son masayı bitirmiştik ki kolumda bir el hissettim ve Ian'ı görmek için döndüm.

"Seninle beş dakika sonra konuşabilir miyiz?" diye sordu, ses tonu tamamen işle ilgiliydi.

"Elbette, Bay Knight." Başımı salladım. "Nereye?" İstenmeyen bir dikkat çekmek istemiyordum.

Bir misafiri karşılamak için yanımdan geçerken kaşlarını kaldırarak sırttı. *Ah, tamam.* Odanın içinde dolanarak kapalı kapıya geri döndüm. Yan tarafa yerleştirilmiş bir nöbetçi ben yaklaşırken ipi ve perdeyi geri çekti.

Koridordan Ian'ın özel odasına doğru yürüdüm, kapıyı kapattım ve sopanın bulunduğu platformun kenarına tünedim. Kıpırdanarak ayaklarımı salladım, bileklerimi çaprazladım ve tırnaklarımı karıştırdım.

Yaklaşık yedi dakika sonra, kapıyı arkasından kapatarak içeri girdi. Adımlarını hızlandırarak bacaklarımın arasına yerleşti. Ellerini kalçalarımaya koyarak dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Kirsten içeri girdi ve o da geri çekildi. "Bu gece bize içki yok," diye mırıldandı, bakışlarını benimkilerden hiç ayırmadan.

"Evet efendim," diye cevap verdi çıkarken.

"Bizi görmesi umurunda değil mi?"

"Bu kulübün sahibi benim. Ne istersem yapabilirim. Şimdi Blue Lounge hakkında konuşalım. İyi misin?"

Başımı salladım. "Evet, ama garipti."

"Biliyorum, güven bana." İç çekti. "Kendimi biraz kıskanırken buldum."

"Ne?"

Gözlerini devirdi, bakışlarında bir karanlık belirdi. "Evet, bunun hakkında konuşmak istemiyorum." Bir adım geri çekilerek beni sahneden indirdi. "Yakında gitmeye hazır mısınız?"

"Setimden sonra mı yoksa şimdi mi?"

"Sonra gitmeye hazır ol." Elini elime koydu ve beni hayranlıkla izlerken etrafımda döndürdü. "Seni bundan kurtarmak için sabırsızlanıyorum." Beni sıkıca vücuduna çekerek kulağıma doğru eğildi. "Bu gece benden başka kimsenin çıplak görmesini istemiyorum, bu yüzden dans ederken bu üzerinde kalacak."

Bir adım geri attım. "Kıyafetlerimi para kaybedeceğim." "Bu küçük kıyafet çok seksi," parmaklarını askıların üzerinde gezdirdi ve "Bahse girerim sen de aynı , hatta daha fazla kazanacaksın." "Koruyucu mu oluyorsun?"

Dudakları hafif bir sırtışıla kıvrıldı, sonra çenesini sıkarak ciddileşti. Saatine bakarak konuyu değiştirdi. "Neredeyse devam etme vaktiniz geldi."

Eğer bu oyunu oynamak ve umursamıyormuş gibi davranmak istiyorsa, ben daha iyi oynayabilir, gerçeği onun mükemmel ağzından çekip alabilirdim. Dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirdim. "Sanırım her şeye rağmen sahnede soyunacağım."

"Onu bile." Alay etti.

Alt dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırarak kravatıyla oynadım, parmaklarımı yumuşak siyah kumaşın üzerinde gezdirdikten sonra kalçalarımı biraz daha sallayarak kapıya doğru ilerledim. Şeytani bir sırıtışla ona döndüm. "Beni izleyin Bay Knight." Odadan hızla çıkarken onun yeniden harekete geçmesini beklemedim.

IAN

Standıma dönmeden önce müşterileri kontrol ederek tur attım. Şarkısı başladığında kollarımı kavuşturdum ve masanın önündeki direğe yaslandım. İçeri girdi, kalabalık çılgına döndü. Onun benim para kaynağım olmasını hem seviyor hem de nefret ediyordum. Herkesin onu görmesini istiyordum ama aynı zamanda onu kendime saklıyordum.

Müzik onu hep uzaklara götürürdü. O lanet olası bir tanrıçaydı. Direği kavrayarak üç kez döndükten sonra bir yarık şeklinde yere indi ve baştan çıkarıcı bir şekilde sahnenin sağ tarafına doğru ilerledi. Ayağa kalktı ve sol tarafa doğru sallandı.

Mor bir spot ışığı başımın üstünden aşağıya doğru parlayarak hem direği hem de beni aydınlattı. Jenna'nın gözleri benimkilerle buluştu ve bana az önce bıraktığı o şeytani sırıtışı yaptı. *Yapma. Sen. Lanet olsun. Cüret etme.*

Parmaklarını tokalarından birine kaydırarak çözdü ve sağ göğsünü ortaya çıkardı. Dudağını ısırarak arkasını döndü ve direğe doğru vals yaptı, diğerini çıkarırken saçlarını savurdu. *Lanet olsun.* Jenna'nın emirlerimle alay etmesine içimde öfke kaynadı. Masaya döndüğümde arkadaşlarımın bana baktığını gördüm.

"Ayağa kalk."

Mark ve haftanın lezzeti ayağa kalktı, ben de yanlarından geçip en sevdiğim koltuğa yerleştim. Masanın ortasından bir şişe viski alıp bir bardak doldurdum ve yudumladım.

"O senin en seksi dansçın," diye bağırdı Mark müzik eşliğinde.

"Kapa şu lanet ."

Luke ve küçük kardeşi Declan yüksek sesle kahkaha attılar. "Lanet olsun, dostum," diye kekeleydi Mark, "ben de tam ona iltifat."

Sigara içmek yasaktı ama yine de bir sigara yaktım. Bakışlarımı tekrar sahneye çevirdim ve Jenna'nın tamamen çıplak olduğunu gördüm. *Şimdi* öfkeden kuduruyordum.

Luke daha yakına eğildi. "Bu gece sana neler oluyor böyle?"

Sigarayı dudaklarımın arasına sıkıştırarak başımı salladım ve Jenna'ya bakmaya devam ettim. "Hiçbir fikrim yok ama iyi değilim." Bir elimi kaldırdım ve bakışlarımı yakınlarda duran Buz Adam'a çevirdim.

Bir adım atarak kulaklığını kulağından çıkardı. "Evet, efendim?"

"Sahnedən indiğinde onu bana getir ve giyinmiş olması gerektiğini söyle."

Jenna'nın seti biter bitmez Ice Man emredildiği gibi ona salona kadar eşlik etti. Üzerinde siyah pilili bir mini etek ve muhtemelen Jade'den aldığı pembe bir Club Euphoria bluzu vardı. Arkadaşlarım bir süre ona bakıp sözlerimi tartarken beni izlediler. İtaatsizliğine ve kıskanç bir pislik olduğum için kendime kızarak, o sahneye çıktığından beri yaktığım altıncı sigarayı zincirleme içmeye devam ettim. Ağırlığını ileri geri kaydırarak konuşmamı bekledi.

Sonunda başarabildim. "Çantan nerede?"

Çalışan kapısına doğru başıyla işaret etti. "Soyunma odası. Sizi bekletmek istemedim."

Şimdi de dinliyor mu? Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum. Çenemi kapalı alana doğru kaldırdım. Tek kelime etmeden aceleyle uzaklaştı.

Arkadaşlarımın şaşkın bakışları bana sabitlenmişti. Mark'ın getirdiği kız yüzünü onun boynuna , dudaklarını değdirebildiği her öpüyordu. Jade yaklaştı ve De- clan ayağa kalkarak onun Luke'la arasına girmesine izin verdi.

"Neden herkes *böyle* bakıyor?" diye sordu.

Luke başını iki yana salladı ve kolunu ona doladı. "Bunu bildiğimizi bile sanmıyorum."

"Jenna Britney'den *çok* daha iyi," diye söze karıştı Mark.

Luke, "Herkes o kaltaktan daha iyidir," diye onayladıktan sonra içkisinin kalanını .

Jade kıkırdayarak, "Başlatma şimdi," diye homurdandı.

Onu hançerledim. "Sen benim asistanımsın. Aşk hayatım hakkında fikir beyan edemezsin."

O da karşılığında göz kırptı. "Sizi istediğinizden daha iyi Bay Knight."

Bakışlarımı Luke'a çevirdim. "Jenna dışarı çıktığında onu eve götüreceğim. Bu gece her şeyi kapatacak mısın?"

"Tabii ki." Kendine bir bardak daha votka doldurdu ve havaya kaldırdı. "Cevapları istiyorum, hemen."

"Evet, doğru." Mark'a bir el salladım.

Sevgilisini banktan indirdi ve ayağa kalktı. Sigaramı boş bardağıma bıraktım ve dışarı kaydım. Bir süre sonra Jenna geldi ve çantasını ondan alıp Buz Adam'a uzattım.

"Harikaydın Jenna," diye bağırdı Jade.

"Teşekkür ederim." Jenna gülümsedi.

Arkadaşlarım tek kelime etmemeleri gerektiğini çok iyi biliyorlardı. Hızlıca vedalaştım, sonra Jenna'nın elini kendi elime aldım ve parmaklarımızı birbirine geçirdim.

"Ne yapıyorsun?"

Sorusunu duymazdan gelerek ona kalabalığın içinde rehberlik ettim. Müşterilerin içkilerini bitirip dışarı çıkmalarına izin verdiğimizde kulüp artık kapanmak üzereydi. Jenna'nın salonun tüm dikkatini üzerine çekmesi ve benim de mekânın sahibi olmam nedeniyle tüm gözler üzerimizdeydi ve bu umurumda değildi. Onun üzerinde bir sahiplik duygusu hissediyordum ve onun *benim* olduğunu bilmelerini istiyordum. Bana karşı geldiği için hâlâ üzgündüm ama bunun aptalca olduğunu biliyordum, çünkü o sadece işini yapıyordu. Böyle hissetmeye hakkım yoktu.

JENNA

Chance'in fuayesine adım attığımızda, Ian beni yakaladı ve vücuduna çekti. Arkasına uzanıp kapıyı kapattı. Neyse ki kapı otomatik olarak kilitlenmişti çünkü kontrol etme zahmetine girmemişti. Beni geriye doğru, benim yönlendirmemle merdivenlerden yatak odama kadar götürürken tuttu. Gözlerimin içine şehvet, açlık ve öfke karışımı bir bakışla baktı. Bu geceki setim için kızgın olduğumu biliyordum. Yüz ifadesinden bunu anlayabiliyordum ve eve dönüş yolunda beni görmezden geldi.

Yatağa vardığımızda beni döndürdü, yüzümü başka tarafa çevirdi. Parmak uçlarını omuzlarımdan kollarıma doğru gezdirdi. Kulağıma eğilerek homurdandı: "Bu gece sana giymemeni söylediğimde bilerek bana karşı geldin."

Gözlerimi kapattım, zorlukla yutkundum. "Paraya ihtiyacım vardı." "Evet, ama bana itaatsizlik ettin."

Onunla yüzleşmek için döndüm ve o da bir adım geri çekildi. "Kulübün sahibi sensin, ben değil!"

Dilini alt dudağının üzerinde gezdirirken gözleri büyüdü. "İşte burada yanıliyorsun." Beni yatağa geri itti. Kalçalarımın üzerine oturarak gömleğimi tuttu ve yırtarak açtı. İş yerinde giyinmek için acele ettiğimden, setimden sonra iç çamaşırı giyme zahmetine girmemiştim. Çıplak göğüslerim bir anda ortaya döküldü. Parmak uçlarını meme uçlarımda gezdirdi, sonra onları acımasızca çimdikledi. "Seni tam istediğim yere getirdim." Benden uzaklaştı ve eteğimin lastiğinin her iki yanından tuttu.

Artık tamamen açıktaydım, meme uçlarımda klima ve uyarılmanın karışımından dolayı sertleşmişti. Kravatını çıkarıp gömleğinin düğmelerini açarken altımda ıslaklık oluşuyordu. Oturdum, kemerini çözdüm ve pantolonunu açtım.

Gözlerini kapattı ve ben onları aşağı çekerken parmaklarını saçlarımda gezdirdi. Sertliği yüzümün fırlayıp dudaklarıma çarpınca ağzım sulandı.

Onu avucumun içine aldım, dilimi ucunda gezdirmeden önce parmak uçlarımla alay ettim. Bakışlarımı onunkilere kaldırarak kötü kötü sırttım. Yavaşça shaftının başını ağzıma aldım.

"Seni cezalandırmam gerekiyordu." Göz kapakları titrerken daha fazla içeri girdi, sonra yavaşça içeri ve dışarı pompalandı. Aniden kendini geri çekmeden önce taşaklarını okşadım. Battaniyeyi ve çarşafı geri çekti ve ben de onun peşinden sürünerek altlarına girdim. Kendini üstüme yerleştirdi ve parmaklarını saçlarımda gezdirdi.

tekrar gözlerimin içine baktı. "Bu konuda çok iyisin bebeğim."

"Sen de öylesin. Beni durmadan delirtiyorsun."

Kendini girişime doğru hizaladı, yarığımın aşağı yukarı okşarken benimle alay etti. "Sanırım seni böyle kızdırmalıyım."

Beklentiyle nefes nefese kaldım. "Hayır."

"Hayır mı?" Sırıtarak biraz daha içime girdi.

Uyarılma ve ihtiyacın üstesinden gelerek keskin bir nefes aldım. "Lütfen."

Kontrol ondaydı ve bu hoşuna gidiyordu. "O zaman gözlerimin içine bakıp sana yapmamamı emrettiğim tek şeyi yaptıktan sonra sana neden ödül vermem gerektiğini söyle."

"Çünkü ben seninim!" Ağzımdan kaçırdım. *Olamaz*, panikledim. *Az önce ne söylemiştim? İrkildim. Neden söylemiştim ki?*

Gözleri şaşkınlıkla açıldı ama dudaklarında ince bir gülümseme belirdi. Konuşmak için ağzımı açtım ama tek bir sert vuruşla içimin derinliklerine battı ve içimi kapasitesine kadar gerdi.

"Aman Tanrım, Ian."

Yavaş ve sert, sonra daha hızlı ve daha sert bir şekilde içime girip çıkarken o anda bana tamamen sahip oldu. Hızını her değiştirdiğinde, beni çıkıntıdan koparıp pozisyon değiştirmeden önce beni sınıra sürükledi. Birlikte inlerken bedenim onun altında kıvranıyordu.

"Tekrar söyle."

Tam olarak ne istediğini, ikimizin de ne istediğini bilerek, siki rahim ağzıma defalarca girip çıkarken, "Ben... seninim," diye sızlandım.

Alt dudağımı dişlerinin arasına aldı ve sanki kime ait olduğumu bildiğimden emin olmak istercesine ağzını dudaklarıma çarptı. Hızını yavaşlatıp öpüşmeyi keserek başparmağını dudaklarımin etrafında gezdirdi. "Bunlar benim." Ağzıyla boynumu ve göğsümü kavrayarak her bir meme ucunu yaladı. "Bunlar benim." Karnımdan aşağıya, tümseğime doğru bir öpücük izi serpiştirdi, sonra diliyle klitorisimin etrafında dolaştı. "Ve bu," iki parmağını içime soktu, "benim."

"Oh, Tanrım!" Beni parmaklaması ve hassas düğmemi emmesinin verdiği hisle sırtım kamburlaştı. Sınırdaydım, patlamaya hazırdım ve Ian bunu biliyordu. Bir saniye içinde, boşluk.

Vücudumdan yukarı doğru kayarak parmaklarını ağzına aldı ve kocaman aletini tekrar içime sokmadan önce onları emerek temizledi. "Bana kime ait olduğunu söyle."

"Sen," diye nefes nefese kaldım.

Dudaklarıma küçük, nazik bir öpücük kondurdu ve duvarlarım onun etrafında sıkılaştığı anda tekrar içimden çıktı. Çıldırarak üzereydim. Kelimenin tam anlamıyla beni öldürmeye çalışıyordu.

Üzerimden inerek sırtını püsküllü gri ve krom yatak başlığına dayadı. "Buraya gel." Elimini tutarak beni kucağına çekti, dizlerim bacaklarının iki yanında bükülmüştü. Kalçalarını hareket ettirirken kaya gibi sert şaftı ıslak kıvrımlarımın arasında bir aşağı bir yukarı kayıyordu.

Öne doğru sallandım, onu giriş yerimle hizaladım, şimdi boşalmama izin vermesini umuyordum. "Lütfen, izin ver-"

Saçlarını yumruklayarak beni kesti, içimde derinlere doğru iterken başımı geriye yasladı. Sıkı tutuşu, onun tam kontrolüne teslim olmama neden oldu. Dili köprücük kemiğimden kulağıma kadar yaladı ve titredim. "Boşal." Aşağı uzanarak başparmağıyla klitorisimi daire içine aldı ve nefes nefese kalıp kucağını ıslatmama neden oldu. Diğer eli boynuma gitti ve beni dudaklarına çekti, ikimiz birden boşalırken beni tutkuyla öptü.

BİR

JENNA

Esneyerek gözlerimi araladım ve yuvarlandım. Dürüst olmak gerekirse, ben daha uyanmadan Ian'ın aklının başına gelmesini ve gitmesini bekliyordum. Ama işte oradaydı, yüzüstü yatıyordu, omuzları battaniyenin altından görünüyordu, elleri yastığın altına sokulmuştu. Birinin kafasının arkasına hayran olmak muhtemelen aptalcaydı ama Ian'ın siyah dalgalı saçları bile omurgamda bir ürperti yarattı.

Telefonum komodinin üzerinde titreşti. Yüzümde seksin kalıntılarıyla sırtarak arkamı döndüm. Dün gece, yorgunluk ikimizi de yenmeden önce odanın her yerinde ve duşta üç kez daha seviştik.

Chance'in ekrandaki fotoğrafına bakıp yutkundum, sonra Ian'a baktım ve Chance'in Face- Time çağrısını yanıtlamadan önce hâlâ uyuduğundan emin oldum. Talebi kabul ederek yastığa yaslandım ve telefonu havaya kaldırdım.

Hey, en iyi arkadaşım! Ben bir şey söyleyemeden beni selamladı. Kıkırdadım. "Hey ev arkadaşım, New York nasıl?"

Kaşlarını kaldırdı. *Benim daha iyi bir sorum var.*

Bir Ian'a bir telefona , dudağımı ısıırıyordum.

Kim o? diye sordu, yüzüne kocaman bir gülümseme yerleşmişti.

Ben cevap veremeden Ian arkasını döndü ve kameranin görüş alanına girdi ama henüz tam olarak uyanmamıştı ve telefonu görmedi.

O

Beni vücuduna yasladı, dudaklarını yanağıma bastırdı, "Günaydın güzel kızım. Dün gece benim için tam bir sürtük gibi davrandın."

Olamaz. Yüzüm ısındı. Gözlerim büyüdü. Telefona baktığımda Chance'in ağzının kocaman bir sırtışla açıldığını gördüm. O kadar hareketsizdi ki videonun arızalandığını düşündüm. Ian'ın gözleri ekranda gezinirken gergin bir şekilde kıkırdadım.

Ian lanet olası Knight evimde mi?! Yatağında mı?!

"Seni tekrar görmek güzel, Chance." Ian rahatsız olmadan sırtıttı.

Vay canına. Chance birkaç kez gözlerini kırptırdı ve bir kez daha gülümsedi. *Ee, siz bir şey misiniz yoksa-* sesi kesildi ve bakışlarını kamera dışındaki birine kaydırmadan önce gergin bir şekilde güldü. Başını salladı ve bize döndü. *Hey, işe geri dönmem gerekiyor ama her neyse tebrikler.* Bir elini ileri geri salladı.

"Byeee, Chance."

Bana bir öpücük verdi ve aramayı sonlandırdı.

Ian telefonumu yavaşça elimden aldı ve tekrar masanın üzerine koydu. Kollarını bana dolayarak beni kendine doğru çekti. "Bu ilginçti." Başımın üstünü öptü.

Kıs kıs güldüm. "Düşündüğümden daha çok tanışmışsınız." Aşağı doğru kayarak, boynuma öpücükler serpiştirdikten sonra göm-yüzünü enseme gömdü. "Daha fazla uyumalıyız. Sadece üç saat uyuduk."

IAN

Uzaktan gelen sıkıntılı bir ses kafamın içinde yankılandı ve yatakta sıçradım. Oda boştu ve Jenna gitmişti. İkinci bir kadın sesi ona katıldı ama ben sadece ilkinin tanıdım. Çıplak bir halde battaniyeleri geriye attım ve dün gece getirdiğim spor çantasını karıştırarak ayağa fırladım. Lacivert bir kot pantolon çıkardım ve olabildiğince hızlı bir şekilde üzerime geçirdim. Komodinin üzerinden silahımı kaptığım gibi koridora fırladım, merdivenlerden indim, diğer koridordan geçtim ve köşeyi dönüp mutfığa girdim.

Jenna bana dönüktü ve kollarıyla diğer kadına sıkıca sarılmıştı. Kız onun omzunda ağlıyordu, Jenna ise

tabanı. Gözlerimi indirdim ve yabancının sadece tek bir ayakkabı giydiğini ve gömleğinin birkaç yerden yırtılmış olduğunu gördüm. Herhangi bir tehdit olmadığını fark ederek silahımı belime soktum. Jenna ondan uzaklaştı ve iç çekti.

Kapı aralığında eğilerek kollarımı kavuşturdum. "Bir şey yapabilir miyim?" Kız irkilerek yerinden sıçradı, ardından hızla arkasını döndü. "Bayım.

Şövalye!"

"Amber?!" Birden gömleksiz olduğumu ve kot pantolonumun düğmelerinin açık olduğunu fark ederek duruşumu sertleştirdim.

İçinde hiç mücadele kalmamış gibi görünerek yutkundu, yüzü kesikler ve morluklarla kaplıydı. Euphoria'da dansçılara karşı son derece korumacı olduğum herkesçe bilinirdi. Bir öfke dalgası mantığımın duvarlarına çarptı. Gerçekler kafama dank etmeye başladığında öfke her gözeneğimden sızıyordu.

Bunu daha önce de yaşamıştık ve bana onu terk edeceğine dair güvence vermişti. Bu konuda onunla konuşmamıştım ve şimdi konuşmam gerektiğini fark ediyordum. Bir adım daha yaklaştım, elimi çenesinin altına koyarak yaralarını daha yakından inceledim. "Bunu sana o mu yaptı?"

Başparmağımı çenesindeki küçük bir yaranın üzerinde gezdirdiğimde irkilerek keskin bir nefes aldı.

Elimi geri çektim. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Jenna kollarını Amber'ın yanına doladı. Dişlerimi sıkarak, kapıdan geri geri çıkarken Jenna'ya hızlı bir bakış attım. Arkamı dönmeden önce, sanki aklımı okuyormuş gibi gözlerinin endişeyle gördüm. Kalan eşyalarımı çantama tikiştirerek yukarı çıktım.

"Şimdi mi gidiyorsun?" Jenna'nın yumuşak sesi odaya girdi.

Ayağa kalktım, çantamı omzuma attım ve başımı salladım.

Kollarını karnına doğru kavuşturarak endişeyle doldu. "Gitmem gerek Jenna." Önünde durdum ve elimi yanaklarını avucumun içine aldım, dudaklarımı ağzının köşesine bastırdım ve koridora adım attım.

"Geri dönecek misin?" Sesinde çok fazla endişe vardı.

Merdivenlerin başında durakladım ve yüzümü ona döndüm. "Eğer hala istiyorsan, ama hemen gitmem gerekiyor." Öfkelenerek merdivenlerden hızla indim, o da arkamdan geliyordu. Ön kapıda durakladım ve bir kez daha ona doğru dönerek alnına bir öpücük kondurdum. "Şu anda onun için burada ol," diye fısıldadım, "ve endişelenme

bizim hakkımızda." Arkasından, uzun koridorda durmuş şaşkınlıkla bizi izleyen Amber'a baktım.

Bakışlarını kaçırdı.

"Amber, evinden bir şeye ihtiyacın var mı?"

Başını tekrar kaldırarak birkaç adım daha yaklaştı. "Hayır, sorun değil. Teşekkür ederim." Jenna ben gittikten sonra bunu açıklarken çok eğlenecekti.

Başka bir şey söylemeden başımı salladım ve oradan ayrıldım.

Parmak eklemlerim bembeyaz kesildi, direksiyona asıldım, kulübe doğru hızla ilerledim, yolda Luke ve Mark'ı aradım. Birazdan benimle orada buluşacaklardı. Aston Martin'imi ana girişin yanında bırakarak otoparka girdim. Dışarı fırladım, kapıyı çarptım ve binaya girdim.

"Günaydın Bay Knight," diye selamladı Lonnie beni, ayağa bir yığın kâğıda uzanarak.

Bir elimi kaldırarak, hızla yanından geçtim. "Sonra görüşürüz." Sadece kırmızıyı görerek asansörden kaçtım ve sağ taraftaki kapalı merdivenleri kullandım, yoldaki her basamağı atlayarak ilerledim. Jade henüz işe gelmemişti, bu yüzden ofisime girip kapıyı çarparken ona cevap vermek zorunda değildim.

Dizüstü bilgisayarımı açtım ve çalışan kayıtlarına gelene kadar birkaç ekrana tıkladım. Kısa bir süre sonra Luke ve Mark kapıdan içeri daldılar. İkisinin de kafası karışmıştı ama telefon görüşmesindeki ses tonumla eşleşen bir öfke sergiliyorlardı.

"!" Kafamı kaldırmadan havladım.

Kapı kapandı ve Luke " oluyor?" diye sordu.

Bakışlarımı kaldırdım. Masanın önündeki sandalyeye oturmuş, bir dirseğini koluna dayamış, yumruğunu ağzının önünde sıkıyordu. Mark yanında duruyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

Bakışlarımı tekrar ekrana indirdim ve Amber'ın adına tıkladım. "Bulдум." Cebimden telefonumu kaptım ve Amber'ın adresini not uygulamama yazdım.

"Um," diye araya girdi Mark, "bizi bilgilendirmek ister misin?"

"Aç ." Çenemi duvara doğru kaldırdım ve ayağa kalktım.

Luke başka bir şey söylemeden başını salladı ve duvara doğru ilerleyerek parmağının ucuyla gizlenmiş ama-

ton. Gizli bir kapı öne doğru fırladı, yana doğru kaydı ve floresan bir ışık yandı. Uzun, dikdörtgen şeklindeki siyah odanın duvarında bir dizi silah, bıçak ve çeşitli işkence aletleri düzgün bir şekilde dizilmişti. Yedi spor çantası ve bir kasa köşede, açıklığın arkasında gizlenmiş bir şekilde duruyordu.

"Şimdi ne olacak?" Luke sordu.

Telefonumu cebime geri soktum ve ayağa kalkarak *mütevazı* silah deposuna yaklaştım. Birkaç tabanca alıp adamlara verdim, sonra kendim için iki tane daha, bir kılıf ve iki takım muşta aldım. Arkamı döndüğümde Luke ve Mark'ın bana baktığını gördüm.

Luke kaşlarını kaldırdı. "O kadar kötü ha?"

Bir kez başımı salladım ve Mark gizlenmiş kapıyı kapatarak stokları bir kez daha gizledi. Üzerimdeki silahları gizleyerek masama doğru yürüdüm ve üst çekmecedен testere dişli bir bıçak aldım.

"O kadar kötü. Amber'in erkek arkadaşı onu yine dövmüş." Çekmeceyi kapattım ve kilitledim. "Ve acı çekecek."

Mark çenesini pencereye doğru kaldırdı. "Güpegündüz mü?"

"Umurumda bile değil." Sağduyulu olmak her zaman çabaladığım bir şeydi, bu yüzden bana üç kafam varmış gibi baktıklarında hiç şaşırmadım.

Amber'in Mattapan'daki evinin önüne geldik ve kaldırıma park ettik. Mattapan Boston'un tehlikeli bir mahallesi idi. Herkes oraya *Murderpan* derdi. Bıçaklamalar? Soygunlar? Cinayet? Uyuşturucu? Hepsi vardı!

Riskli yaşam tarzına alışkın olmama rağmen, bu mahalle bambaşka bir suç kategorisiydi. Yaptığım yanlışlar gizlilik içinde yapılırdı ve genellikle sadece mafya işleriyle ilgiliydi. Zararsız insanlara asla saldırmazdık. Mattapan yozlaşmış insanlar ve sokak çeteleriyle doluydu. Arkadaşlarımdan biri uyuşturucularını halka ulaştırmak için onları kullanıyordu.

Göğsümün üzerinde bir çarpı işareti yaptım. "Kahretsin," diye mırıldandım, "lütfen kimsenin lanet arabama dokunmasına izin verme. Bugün birden kişiyi öldürmek zorunda kalmak istemiyorum." Kapıyı açtım ve dışarıya bir adım attım.

Bulut grisi, iki katlı, Caddy Sokağı'ndaki evin önündeki kaldırım. "Gözler yukarı."

Luke duruşunu düzeltirken omuzları geriye doğru yuvarlandı. Mark diğer yanımdaki yerini aldı ve üçümüz evin ön cephesi boyunca uzanan kapalı verandaya çıkan beş basamağı tırmandık. Bir adım yana çekilerek cebimden bir çift siyah deri eldiven çıkardım ve onları giydim. Mark sol elinin üzerine pirinç muştalar geçirdi.

Luke'a başımı salladım. Üstünde sekiz küçük bölmesi olan beyaz ahşap kapıya dört kez yumruk vurdu. Yirmi yaşlarında bir pislik olan Brad, yanında kahverengi bir şişeyle kapıyı açtı. Bayat sigara dumanının pis kokusu burnuma bir kamyon gibi çarptı. Bol kot pantolonu kalçalarından aşağı sarkıyor, iç çamaşırını ortaya çıkarıyordu. Bizi görünce çıplak göğsünü gerdi ve biradan bir yudum aldı. Kan çanağına dönmüş gözlerini birkaç kez kırıştırdıktan sonra dudaklarındaki sıvı damlasını sildi.

Tam konuşmak için ağzını açtığı anda ileri atıldım, boğazını sıktım ve onu zorla evin içine doğru geri ittim. Elindeki birayı parke zemine düşürünce nefesi kesildi ve elimi pençeledi. Cam ve gazlı sıvı her yere yayıldı ve Luke kapıyı arkamızdan kapattı. Göt herifi oturma odasındaki kanepenin arkasına sıkıştırdım. Mark ön pencerenin yanında durmuş, kırık panjurlardan birinin arkasından olanları izliyordu. Luke tabancasını adamın şakağına doğrulttu.

"Çalışanlarımdan birini incittin," diye hırladım ve kendimi .

"Ne... sen... neden bahsediyorsun?" öksürdü, hava almak için elinden geleni yapıyordu.

Boğazını bir kez daha kavradım ve yavaşça daha sıkı tuttum. "Amber!" Tükürdüm.

Ben daha sıkı kavradıkça yüzünün rengi kırmızıdan mora dönüştü. Ağzından akan salya çenesinden aşağı süzülüyordu. Dudaklarını .

Silahımı kılıfından çıkarıp suratının ortasına indirdim. "Sakın bana tükürmeye kalkma! Seni burada, olabildiğince yavaş ve acı verici bir şekilde kan kaybından öldüreceğim." Luke'a döndüm ve başımı salladım.

Cebinden fermuarlı bağları çıkararak bir adım attı. Brad'i kanepenin arkasından yakalayarak bileklerini bağladı ve onu yere itti. İleri geri volta atarken düşündüm

Bir sonraki hamlem. Her yönden yoğun ve hükmediciydim. Her zaman güç ve kontrolle geliştim. Kraliçemden başka kimsenin önünde eğilmezdim.

"Ne sikime benim evimdesin?" Brad talep etti.

Oflayarak silahımın namlusunu alnına dayadım. "Çalışanlarımdan birine neden fiziksel saldırıda bulunduğunu merak ediyorum!"

İleri geri yuvarlandı, ayakta duracak kadar iz bulmaya çalıştı, dudağından yere kan damlıyordu. "Sen lanet olası bir Walmart yöneticisi misin?"

Kafam karışmış bir halde önce Luke'a sonra da Mark'a baktım, ikisi de benim kadar şaşkıındı. Kavgacı adama doğru döndüm. Sonra kafama dank etti. "Oh, sana gerçekte nerede çalıştığını söylemedi mi?"

"O her şeyi hak etti-"

Silahın namlusunu yüzüne doğru savurarak onu yüz üstü yere düşürdüm. Sırtına tekme atarak bir kez daha yüzüne sayısız acımasız darbe indirdim, silahım kanına bulandı. Mücadele etmeyi bıraktı. Ayağı kalktım ve kaburgalarına birkaç kez tekme attım. "Eğer bir daha onun yanına yaklaşırsan, seni öldürürüm!"

Kan öksürürken bir şeyler homurdandı. "Neydi o?" Yanına çömeldim.

Kanlı ağzından kusmuk fıskırdı ve yere sıçradı. Nefes nefese bir kez daha konuşmak için çabaladı ama faydası olmadı. Sesini çıkaramadan göğsü çöktü ve başı yana doğru yuvarlandı.

"Lanet olsun." Ayağı kalktım, cansız bedenine bir el uzattım. "Nabzını kontrol edin ve temizlik ekibini çağırın."

GONE GIRL

JENNA

Ian gideli neredeyse beş saat olmuştu ve endişelenmeye başlamıştım. Amber üst katta duş alırken ben kanepede oturmuş Mac'i kaşıyordum. Televizyonu açtım ve dikkatimi Ian'ın yokluğundan uzaklaştırmaya çalıştım. Bana hiçbir şey borçlu değildi ve *O* kız olarak etiketlenmekten korktuğum için ona mesaj atmıyordum.

Netflix'teki tarihi kurgu dizisinde öpüşen çifte bakarken, önceki geceyle ilgili bir hayale daldım. Sonra, surround ses sisteminden gelen bir silah sesi beni irkiltti. Hayallerimden . Düşüncelerim bu sabaha kaydı. Amber'in yaralandığını gördüğünde gözlerindeki öfke aklımdan çıkmıyordu. Şimdi ne yapmaya gittiği konusunda içimde kötü bir his vardı.

İç çekerek, tam kapı çaldığı sırada arkama yaslandım. Sıçrayarak antreye koştum, Ian olduğunu umuyordum. Kapıyı açtığımda gözlerim parladı. Siyah takım elbisesi ve güneş gözlükleriyle son derece seksi bir şekilde karşımdaydı ve elinde kocaman bir buket karışık çiçek tutuyordu.

"Neyi sevdiğini bilmiyordum," diye sırttı ve omuz silkti, "bu yüzden sana mağazadaki her şeyden bir tane aldım."

"İnanılmazsın, aman Tanrım!" Kıkırdarak gülümsedim. "Teşekkür ederim!"

Bana doğru bir adım attı, ben de geri geri eve girdim. uzanarak kapıyı kapattı ve güneş gözlüklerini çıkardı. "Herhangi bir şey

kraliçem için."

Ian'ın kulüp açılmadan önce bir son dakika toplantısı vardı, o yüzden benden önce ayrıldı. Birkaç saatimi dinlenerek ve artık evim dediğim yere daha da alışarak geçirdim. Gece çoktan olmuştu. Saate baktım ve acele etmem gerektiğini fark ettim. Spor çantamı yerden alıp omzuma attım ve aceleyle kapıya yöneldim. Kapıyı açtığım anda geri sıçradım. Buz Adam girişte durmuş, parmağıyla zili çalmaya hazırlanıyordu. Diğer elindeki şemsiye açıktı ve onu çiseleyen havadan koruyordu.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım. "Beni korkuttun."

"Bu akşam işe giderken sana eşlik edeceğim." Gülümsedi, neredeyse fazla dostça, beni endişeli bıraktı. Parmağıyla kapının çerçevesine üç kez vurdu, sonra sanki başkalarını bekliyormuş gibi iki omzunun üzerinden geriye baktı.

Beni neden alması gerektiğini merak etsem de, Ian için çalışıyordu, bu yüzden elbette ona körü körüne güvendim. Beni bir şoförle birlikte bekleyen arabaya götürürken adımlarımı sabit tuttu ve umbrella'yı ikimizin üzerinde tuttu. Genel olarak Buz Adam gerçekten iyi ama aynı zamanda korkutucu *biriydi*. Benden uzun boyluydu ve üç farklı dövüş sanatında eğitim aldığından bahsettiğini hatırlıyorum. Kızdırmak biri değildi. Beni yerleştirdikten sonra arabanın diğer tarafına doğru yürüdü ve yanıma geçerek şemsiyeyi kapattı.

Sürücü alışık olduğumdan farklı bir rota izledi. Endişeyle önce ön cama, sonra da kendi camıma baktım, camdan aşağı süzülen suyun büyüüne kapılmıştım. "Nereye gidiyoruz?" Göz ucuyla ona baktım.

"Merak etmeyin." Eğlenmiş görünüyordu. "Bay Knight bu akşam işe farklı bir yoldan gitmemizi istedi."

"Oh," diye mırıldandım. *Garip mi? Belki de paranoyaklaşıyorumdur.*

Dirseğimi kapı koluna dayayarak çenemi yumruğuma dayadım ve anormal derecede boş sokaklara baktım. Hafif sisli hava, dışarıda yansıyan ışıklara puslu bir parıltı katıyordu. Yağmuru severdim. Bazı insanlar bundan şikâyetçi olsa da bana huzur verirdi.

Cenazeden sonra ailemin evinde oturup fırtınayı izlediğim o gün aklıma geldi. O günden beri ne zaman yağmur görsem, sanki yanımdalarmış gibi hissettim. Bakışlarımı kaydırarak, sürücünün aşına olduğum iki virajı aldığını gördüğümde gözlerimdeki yaşlarla savaştım. Çok geçmeden park alanının girişindeki ışıklı Club Euphoria tabelası görüldü, neon ışıkları su birikintileri üzerinde renkli yansımalar yaratıyordu.

Lobi kızlarla doluydu. Daha önce hiç görmediğim kızlarla. Güzel kızlar. Yarı giyinik kızlar. Hepsinin bu gece ilk vardiyalarına başladığını tahmin ettiğim kızlar. Hepsi bir köşede toplanmış bana bakıyor ve kendi aralarında sohbet ediyorlardı. Ben yanlarından geçerken Lonnie alaycı bir sırıtışla bana sinirli bir bakış fırlattı.

Ian'ın toplantısının şimdiye kadar bitmiş olması gerektiğini düşünerek kıkırdadım ve üst kattaki sütlere doğru yürüdüm. Genellikle lobide insanlar olduğunda kapıda bir nöbetçi olurdu. Bu gece kapı sonuna kadar kapalı bile değildi. *Tuhaf.*

Kapıyı açtım ve asansörle ofise çıktım. Yönetici lobisinin kapısından içeri adımımı attığımda içerisi boştu. Bu gece Jade'den iz yoktu. Muhtemelen her zamanki gibi alt katta iPad'ile koşturuyordu. Sonra kendi kendime gülümsedim, Ian'la yalnız olacağımızı biliyordum. Alt dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırarak ofisine doğru ilerledim.

Onu şaşırtmaya hazırdım, kapıyı çekerek açtım. "Heyyy seksi!" İrkildim, nefesim kesildi.

Ian masasının arkasında duruyordu, eli sanki kirli sakalını okşuyormuş gibi çenesinde donup kalmıştı. Hiçbir parçam odanın etrafına bakmak istemiyordu ama çevresel görüşümde hepsini görebiliyordum. *Olamaz.*

Ofise dağılmış en az altı adam olmalıydı ama bakışlarımı kaçıramayacak kadar gergindim. Ian kaşlarını çatmış, ters ters bakıyordu. Kızgın görünüyordu!

Mavi Salon'da dans ettiğim yaşlı adam, ellerini gururla kalçalarına dayamış, vücudumu süzerken bana erkekçe sırıtıyordu. "Vay vay vay."

"Bayan Prescott," diye homurdandı Ian çenesini sıkarak, "lütfen gidip vardiyanız için hazırlanın."

Ağzım açık kaldı ve gitmek için topuklarımın üzerinde döndüm. "Prescott ha?" Adam seslendi.

Arkamı döndüm ve beni incelerken bakışlarının büyüdüğünü fark ettim. Şimdi öfkeli görünen Ian'la kısa bir göz teması kurduktan sonra başımı salladım. Kaba görünmek ya da sorun çıkarmak istemedim.

"Seni tanıdığımı sandım," diye mırıldandı.

"Ne?" Tısladım.

Adam kıkırdadı. "Ben Bernardo Mussolini." Bakışlarını daralttı, sadece *şeytani* olarak tanımlayabileceğim bir şekilde alay etti. Sanki kim olduğunu bilmemi bekliyormuş gibiydi. Ona boyun eğmemi bekliyordu. İsmi insanların dehşet yaratmasına alışkındı.

Ancak Amber'ın anlattıkları dışında adını hiç duymamıştım. *Bernardo Mussolini, Bernardo Mussolini*. Ian ve ofisteki diğer adamlar beni incelediler. *Mussolini. Lanet olsun!* Yüzümdeki kan çekildi, nemli ve soğuk bir hale geldim. Hoş bir şekilde gülümseyerek boğazımı temizledim. "Bay Knight, lütfen müsaade eder misiniz?" O odada kimsenin bana seslenmemesi için dua ettim çünkü gözle görülür şekilde solgun olduğumu biliyordum.

Ian bir şeylerin canımı sıktığını anlayabiliyordu. Endişesi bana bakışlarından belli oluyordu ama yine de kızgındı. "Toplantım henüz bitmediği için bunu önceden söyleyebilirim, Bayan Prescott."

Bay Mussolini haince bir kahkaha patlattıktan sonra aniden durdu ve bakışlarını üzerime dikti. "Aslında Bayan Prescott yardımcı olabilir," diye soyadımı tısladı ve dilinden zehir gibi dökülmesine izin verdi.

Ian kolunu uzattı. "Buraya gel."

Başımı sallayarak aceleyle yanına gittim.

Odadaki adamlar bir tür işaret bekliyor gibiydiler. Avuç içimi ön kolumda aşağı yukarı gezdirerek kendimi Ian'ın yanına yapıştırdım. Kollarını kavuşturdu ve bir parmak ucunu yan tarafıma üç kez hafifçe soktu. Sonra derin sesinden gelen titreşimle sarsıldım.

"Bu kadar oyun yeter, Mussolini!" diye tükürdü. "Bu da ne demek oluyor?"

Bay Mussolini dilini damağına tıkırdattı. "Ah, Şövalye," diye inledi, "ne yaptın sen?" Devam ederken çenesini ovuşturdu, "Bunu başkasından beklerdim ama senden değil."

Beni hafifçe silkeleyene kadar ağırlığımın çoğunu Ian'ın vücuduna verdiğimi fark etmemiştim. Masasının çekmecesine uzandı. Bay Mussolini ona ters ters baktı ve odanın etrafındaki adamlar silahlarını çekerek bize nişan aldılar.

"Rahatla." Ian masasının çekmecesinden bir paket sigara çıkarıp havaya kaldırdı.

Silahlarını indirdiler. Çekmeceyi kapatmadan önce aşağıya baktım ve gümüş renkli bir tabanca gördüm. Şüphe çekmek istemediğim için bakışlarımı tekrar odaya çevirdim.

Ian bir sigara yaktı ve çakmağı masanın üzerine koydu. "*Bunu benden değil de başkasından beklemekle ne demek istiyorsun?*" Sigarasından uzun bir nefes çekti.

Bay Mussolini boynunu büktü ve duruşunu düzeltirken boynunu yüksek sesle kırdı. "İzin verin ikiniz için de baştan başlayayım."

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, bana bakıyordu. "Ben Roman Mussolini'nin amcasıyım."

Bakışlarımı başka yöne çevirdiğimde Luke'un yan taraftaki duvara yaslandığını fark ettim. Bana hafifçe başını sallayarak güvence verdi. En azından ben öyle algılamıştım.

Bay Mussolini başını eğerek beynimizdeki noktaların birleşmesini bekledi ama benimki çoktan birleşmişti. Endişemi kontrol altına almak için mücadele ettim. Roman'dan hâlâ korkuyordum. Bildiğim tek bir şey vardı, bu işin sonu iyi bitmeyecekti.

Ian sigarayı dudaklarının arasına yerleştirdi. "Bunun benim için bir anlamı olması mı gerekiyor?" diye tersledi ve bana dönerek mengeneyi derin derin içine çekti.

Tüm bu sahneden hâlâ rahatsızdım ama kendimi mazur göstermenin bir yolu yoktu.

Bay Mussolini bana doğru başını salladı ve kaşlarını kaldırdı. "Neden bahsettiğimi *çok* iyi biliyor."

Ian bana bakmadan, gıcırdayan dişlerinin arasından mırıldandı: "Ofisimi hemen terk edin, Bayan Prescott."

Bu sefer Bay Mussolini itiraz etmedi. Hiç vakit kaybetmeden, sanki hiç rahatsız olmamışım gibi odadan geçtim ve kapıyı kapattım. Derin bir nefes aldıktan sonra asansöre doğru koştum ve yalnız kaldığımda içeride volta attım. Panik. Hissettiklerimi tarif edebilecek tek kelime buydu. Kapılar açıldığında koridorda hızla ilerleyerek ana lobinin kapısını açtım. Dikkat etmeden, yaklaşan bir adama doğru koştum. Omuzlarımdan tuttu.

Sarsılarak uzaklaştım.

"Whoa whoa, Jenna." Daha sıkı sıktı. "Benim, Mark."

Kendimi daha fazla tutamadım. Duygularım yüzüme taşı. Alt dudağım titredi.

"Oh, kahretsin. Hayır, ağlama. Benimle gel." Elimi tutarak beni lobinin yan tarafındaki uzun koridora götürdü. Birkaç tur attıktan sonra anahtar kartıyla açtığı bir odaya girdik.

Bakışlarımı yere dikerek içeri girdim ve kendimi kanepeye attım. Derin bir nefes alarak yüzümü avuçlarımın içine gömdüm. Mark çömelmiş, dirseklerini dizlerine dayamıştı. Cebinden çıkardığı bir mendili bana uzattı.

"Ne oldu?"

Burnumu çekerek başımı salladım. "Eski sevgilimin amcası üst katta ve içimde bir his var-"

"Bekle, Roman?" Ayağa kalktı ve başını avuçlarının arasına gömdü. "Ro- man buraya seni görmeye gelen ve seni rahatsız edince sürüklenerek götürülen adam."

Başımı salladım.

Homurdandı. "Bu biraz değil mi?"

"Bunu komik bulmuyorum." Ayağa kalktım. "İşe gitmem ve kafamı dağıtmam gerekiyor."

"Şaka mı yapıyorsun?!" diye tersledi ve kolumu tuttu. "Seni hemen buradan çıkarmalıyım."

Sarsılarak uzaklaştım ve sıktığı yeri ovuşturdum. "Ben iyiyim."

RING! ZİL!

Telefonunu cebinden çıkarıp kulağına götürdü.

Evet.

Onu burada

tutuyorum. Hem de

hemen.

Yakında görüşürüz.

Telefonu kapattı ve bana doğru bir adım attı. "Özür dilerim," diye özür diledi, "Ian seni hemen eve götürmemi istiyor."

Rahatlamış bir şekilde başımı sallayarak nefes verdim.

İstediğim şey buydu. "Çanta." Elini uzattı.

"Oh." Omzumda olduğunu unuttum ve ona uzattım. "Bir dakika bekle." Kapıya doğru bir adım atıp dışarı baktı.

"Tamam, gidelim."

Daha önce hiç görmediğim bir koridorda birkaç tur daha attık ve arka çıkıştan çıktık. Soğuk, temiz havaya çıktığımızda, kendimi sakinleştirmek için içime çekebildiğim kadar oksijen çekmeye çalışarak birkaç derin nefes aldım. Sonunda yağmur durdu.

Mark gümüş rengi bir arabanın kapısını açtı ve ben de bindim. Tam bacaklarımı içeri soktuğumda kapıyı hemen kapattı. Bir saniye daha erken gelseydi kapıyı üzerime çarpacaktı. Diğer tarafa geçti ve arabaya binip çalıştırmadan önce eşyalarımı arka koltuğa attı.

Boston şehir merkezinin sokaklarında hızla ilerliyorduk, orada burada birkaç dönüş yapıyorduk ama genel olarak evime doğru gidiyorduk. Ama şimdi, yaşadığım yer olan Back Bay'den uzaklaştığımızı fark ettim.

"Um," diye boğazımı temizledim, "Sanırım bir dönüşü kaçırdınız."

Tam cümle ağzımdan çıkarken, arkamdan bir el gelip ağzımı kapadı ve soğuk, sert bir yanak yanağıma bastırdı. "Seni lanet orospu!" diye gürledi ses.

Hayır! Yutkundum. Bu kısık sesi her yerde tanıyabilirdim. Yüzüme sertçe bastırılan elin arasından çığlık atmaya çalıştım ama faydası olmadı. Hızla giden bir arabanın içindeydik ve çığlıklarım boğuluyordu. Dudaklarım avucuyla dişlerim arasında öyle sıkı bir şekilde sıkışmıştı ki, her sinir çenemde ve başımda bir acı dalgasına neden oluyordu.

Elini çekti ve bir kez daha kavradı. Bu kez ağır yüzüğü dudaklarıma ve ön dişlerime vurarak ağzımı daha da rahatsız etti. Sanki dişlerimi yuvalarından çıkarmaya çalışıyormuş gibi hissediyordum. Mücevherleri ağzımın yarılmasına neden olmuştu ve artık şişmiş dudaklarımdan kan sızarken demir tadı almaya başladım. Gözlerimi kapattım ve ağlamaya başladım.

"Senin striptizci sevgilin Mark'ın beni öldürmesini istedi," diye bağırdı, sonra sesini fısıltıya indirdi, "ama bil bakalım ne oldu, seni pislik, hiçbir yere gitmiyorum."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü ve tekrar bağırmmamak için elimden geleni yaptım. Enerjimi boşa harcamak istemediğim bir şeydi. Gözlerimi kapatarak elimden geldiğince rahatladım. Hâlâ nefes alabilmem için sadece ağzımı kapatmıştı. Korktuğumu bilmesini de istemiyordum, ona bir kez daha üzerimde kontrol sahibi olmanın tatminini yaşatacaktım.

Mark bana doğru baktı. "Eminim bunun nasıl olduğunu merak ediyorsundur."

Gözlerim önce ona, sonra önüme kayd, nereye gittiğimizi hatırlıyordum.

"Ian, iş yerinde sana saldırdıktan sonra Roman'la ilgilenmemi söyledi."

"O benim hakkım," diye tersledi Roman, "bu yüzden bana ait olan bir şeye el koyduğuma inanmıyorum."

"Her neyse. Ne demek istediğimi biliyorsun." Bana tekrar baktı ve elini kalçama koydu. "Bunu yapamazdım." O kıkırdadı-

led. "Roman ve ben çok eskiden tanışıyoruz."

"Bu kadar çok konuşmayı bırak ve sür dostum!"

Mark önce kalçama üç kez dokundu. "Neredeyse geldik."

Roman kulağıma doğru eğildi. "Elimi çekeceğim." Yanağıma yaladı ve hırladı, "Eğer çılgılık atarsan seni öldürürüm." Beni yaladığı yere küçük, nazik bir öpücük kondurdu. "Eğer konuşulmadan konuşursan, seni öldürürüm." Elini çekerek güldü. "Senin o küçük tatlı amını sikmeyi özledim, bu yüzden seni içeri aldığımda yapılacaklar listemin ilk sırasında bu var."

Mark derin bir nefes aldı ve gülümseyerek bana baktı. "Ben de senden bir parça istiyorum."

Roman onun kafasının arkasına bir tokat attı. "Benden başka kimse ona dokunmayacak. Yani, en azından onunla işim bitene kadar."

Araba, yeni yenilenmiş gibi görünen daha parlak bir binaya bitişik, köhne, üç katlı karanlık bir dubleksin önünde durdu. Roman indi. Mark'la konuşacaktım ama kapımı açmaya hazırdı. İçeri uzanarak bana yardım etmeye çalıştı ama kolumu geri çektim ve kendi başıma dışarı çıkarken ona ters ters baktım. İçini çekti.

"İan seni öldürecek," diye mırıldandım nefesimin altında.

Parmaklarını koluma dolayarak beni eve doğru sürükledi ve Roman arkamdan gelirken beni içeri itti. Oda geniş bir açık alandı. Üç adam küçük kare bir masada oturmuş kâğıt oynuyor, biri pencereye yaslanmış puro içiyor, bir diğeri de bir dilim pizza atıştırıyordu. Bira kutuları, kırmızı plastik bardaklar, çöpler ve diğer döküntüler odanın her tarafına saçılmıştı, dağınıklığın arasında tek bir kanepe vardı. Oda bir anda sessizleşti ve bütün gözler bana çevrildi.

"Onu odaya götürün," diye doğrudan Mark'a hitap eden Roman diğerlerine dönerek, "ve siz orospu çocukları kızıma bakmayı kesebilirsiniz," diye bağırdı.

Gömleğini çıkardı ve pizza yiyen adama fırlattı. Gömleği yakalamak için tabağı düşürdü. Mark kolumu daha sıkı sıkarak beni uzun, dar bir koridordan aşağıya, idrar ve küf kokan loş, pis bir odaya itti. Arka köşede kırılğan bir çerçevesi, demir parmaklıklı bir başlığı ve üstünde lekeli bir yatağı olan ikiz bir yatak vardı. Derin bir nefes alarak kapıyı kapattı.

"Beni dikkatle dinle," diye mırıldandı, avucunu omzuma yaslayarak.

Öfkeyle kolunu tokatlayarak uzaklaştırdım.

Kaşlarını çatarak yaklaştı ve daha da alçak sesle fısıldadı. "Eğer beni duyabiliyorsan, beni it ama başını sallama."

Memnuniyetle! Kollarımı geri çektim ve tüm gücümle onu ittim.

Yüksek sesle gülerek bana doğru bir adım attı, kollarını bana doladı ve tekrar kulağıma eğilirken kıcıımı kavradı. "Burada kameralar var, o yüzden beni affet lütfen," diye mırıldandı. "Bunların hepsi yakında anlam kazanacak ama şu anda bana güvenmene her şeyden çok ihtiyacım var. Her ince emrimi yerine getirmeyi kabul edersen öksür."

Öksürmedim ve konuşmadım. Ona yumruk evden kaçmak istedim ama diğer odadaki kimseyi geçmeme imkân yoktu. Roman'ın küçükken atletizm, kros ve futbol oynadığını, birçok altın madalya ve kupa aldığını ilk elden biliyordum.

"Eğer Ian'ı tekrar görmek istiyorsan, beni dinlemelisin, Jenna."

"AHHH!" Ciğerlerimin sesimi taşıyabildiği kadar yüksek sesle çığlık attım.

ve onu yolundan itti. "Benden uzak dur!"

Roman kapıdan içeri daldı. "Kızıma mı dokunuyorsun?!"

Mark geri çekildi, elleri havada, gözlerini benden ayırmıyordu. "Hayır, sadece onu tehdit ediyordum."

Roman sırtını ona döndüğünde Mark kaşlarını kaldırıp başını eğerek benimle sessizce iletişim kurmaya çalıştı. Yaptığı planın hiçbir parçası olmayacaktım. En başta bu karmaşanın içinde olmamın sebebi oydu.

"Siktir git buradan!" Roman Mark'a bağırdı.

Mark odadan aceleyle çıkmadan önce bana yalvaran bir bakış daha attı.

Roman saçlarımı okşayarak beni iğrenç yatağa doğru çekti. "Tanrım, şimdiden çok sertleştin bebeğim." Beni pis yatağın üzerine yatırdıktan sonra arka cebinden bir çift kelepçe çıkardı. İkisini de bileklerime takarak beni yatağın parmaklıklarına sabitledi. Vücudunu bacaklarımın arasına yatırdı ve ereksiyonunu giyinik merkezime doğru bastırdı. "Mmm," diye inledi, dilini açıktaki göğüs dekoltem boyunca gezdirerek. "Bir dakika bile bekleyemeyebilirim."

Beynini sikmeden önce biraz daha bekle." Onu üzerimden atıp bir kez daha çığlık atmaya çalıştım ama yumruğunu geri çekip şakağıma indirdi. "Yerinde olsam bunu yapmazdım."

Dudaklarımı büzerek yüzüne kanlı tükürüğümü tükürdüm. "Yardım edin!"

TOKAT!

Elini yüzüme götürdü, dudağım daha da yarıldı. Kot pantolonunun düğmelerini açtı ama Mark tekrar odaya girdi.

"Amcan telefonda," diye aniden duyurdu.

Roman gülerek yataktan geri çekildi. "Yakında seni becereceğim, merak etme fahişe." Mark'a döndü. "Onu temizle ve benim için hazırla," dedi. Bir kez daha bana döndü. "Ben dönmeden önce o amcığı ıslatsan iyi olur yoksa senin için zor bir gece olacak." Koridorda kaybolmadan önce kıkırdadı.

O odadan çıktıktan sonra hiperventilasyon geçirerek ellerimi salladım ve kelepçelerin gücünü test ettim. Çırpındım ve yardım için tekrar bağırdım, ama çığlıklarım sağır kulaklarda kaldı.

Mark kapıyı kapattı ve bana dikkatle yaklaştı. "Kamera yayınında sesi devre dışı bıraktım," diye mırıldandı, "böylece onlar öğrenmeden önce sadece bir saniyem var."

Avuçlarını teslimiyetle açarak yaklaştı ve yatağın kenarına . "Sana yardım edeceğim, endişelenme-"

Cümlesini bitiremeden dudaklarımı büzdüm ve ona tükürdüm. Bir tomar kanlı tükürük yüzüne sıçradı.

YARDIM

IAN

Toplantım bir saat daha sürdü ve ben bitkin düşmüştüm. Mark'tan Jenna'yı eve götürmesini istedim ve Bernardo ile adamlarının görünmeden kapıdan çıkıp gidebileceğim kadar uzakta olduklarından emin olur olmaz işten ayrılmayı planladım. Luke ve Jade'i kulübün iyi bir şekilde kapandığından emin olmaları için bıraktım ve Buz Adam'ı takip ederek oradan ayrıldım.

Jenna'nın ofisinden ayrılışını izlemekten ve ona sarılamamaktan nefret ediyordum. Bu bir işkenceydi. Gözlerindeki acı bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu ama o anda üst katta çaresizdim. Bu gecedan önce Bernardo'nun eski erkek arkadaşının amcası olduğunu bilmiyordum, ki eminim şimdi onunla olan işimi sorgulamasına neden olmuştur. Ve hâlâ pek çok konuda net değildim.

Evinin önüne geldiğimde, pencereden dışarı baktığımda evin onun evde olmasını beklediğinden daha karanlık olduğunu gördüm. Buz Adam'a el salladım. Onun evinde benimle olmasına gerek yoktu. Aslında, bana eşlik ettiği tek zaman bir yere gittiğim zamandı. Kapalı kapılar ardında özgürlük ve mahremiyet talep ediyordum.

Arabadan temkinli bir şekilde indim ve zili çalarak ön kapıya doğru birkaç basamak çıktım. Isınmak için ellerimi birbirine sürterek içerde herhangi bir yaşam belirtisi bekledim.

Dakikaları saymadım ama soğuk havanın yüzümü yakmaya başlamasına yetecek kadar uzun süre dışarıdaydım.

Kaldırıma indim, bir adım geri çekilip dört kattaki yirmi sekiz tek pencereyi inceledim ve sonra temelin üzerinden görünen altı yarım bodrum penceresini kontrol ettim. Ne bir kıpırtı, ne yanan bir ışık, hiçbir şey yoktu. Bir şeyler ters gidiyordu. Telefonumu çıkarıp Amber'ı aradım. Hemen cevap verdi.

Alo? Sesi onu uyandırmışım gibi geliyordu.

Amber, ben Bay Knight, Ian. Sizi uyandırdığım için üzgünüm ama Jenna'dan haber aldınız mı? anda uzakta olduğu için onu görmediğini biliyordum.

Hmm, hayır yapmadım, neden?

Onu endişelendirmek istemedim, bu yüzden sadece mırıldandım, *"Sebebi yok. Çoktan uyumuş olmalı.*

Mm-hmm, diye mırıldandı.

Telefonu kapattım ve önce Jenna'yı sonra da Mark'ı aradım ama cevap veren olmadı. Artık endişeden hasta olmuş bir halde, şimdi ne yapacağımı düşünerek kapının önünde volta atıyordum. Mark en iyi arkadaşlarımdan biriydi ve ona bir şey olmasına asla izin vermezdi, ama ya ona da bir şey olursa? Arabama doğru yürüdüm ve bindim, kaloriferi yaktım ve içeride herhangi bir gölge izi var mı diye evini bir kez daha inceledim.

Bir başka araba evin önünde durdu ve uzun boylu bir adam arabadan inerek merdivenlere doğru yöneldi. Elinde iki tane koyu renk, duffle çanta taşıyordu. Kim olduğunu göremedim çünkü kalın bir palto, atkı ve şapka ile sarılmışlardı.

Arabamdan çıktım, kapıyı olabildiğince sessiz bir şekilde tıklatarak kapattım ve arkalarından yaklaştım. Silahımı çekip sırtlarına dayadım. "Sen de kimsin lan?!"

"Ne oluyor lan?!" Adam nefes aldı ve çantalarını kapının eşiğine bıraktı. Etrafında döndü. "Ian?!" Şapkasını ve atkısını çekip çıkararak yüzünü ortaya çıkardı.

"Chance, burada ne halt ediyorsun?" Tabancayı belime soktum ve soğuk metal tenimi öptüğünde irkildim.

Kaşlarını kaldırdı, başını eğdi ve güldü. "Ben burada yaşıyorum. Burada uyuduğuna göre bunu biliyor olmalısın." Kapıya döndü ve iterek açtı. "İçeri gel. Burası fena halde soğuk."

Yanından geçebildiğim anda onu ittim ve merdivenlerden yukarı fırladım.

"Çok mu azdın?!" diye seslendi .

"Jenna!" Odasına girerek bağırdım. Önce gömme dolabına sonra da banyoya koşarak birkaç kez daha arkasından seslendim. Bu gece evde olduğuna dair hiçbir işaret yoktu. Geçirdiğim akşamdan ve onun üzgün ayrılmasından sonra, bir şeylerin ters gittiğinden emindim. Koşarak aşağı indim.

Chance antrede diz çökmüş, çantalarından birini karıştırıyordu. Ahşap merdivenlerden inerken çıkardığım sesle başını kaldırdı ve ayağa kalktı. "Sorun nedir?" Homurdandı. "Neden korkuyorsun?"

"Jenna burada değil," diye tersledim ve telefonumu cebimden çıkarıp hem onu hem de Mark'ı tekrar aramaya çalıştım.

"Tamam," diye omuz silkti, "çok mu kıskandın?" Kendini beğenmiş bir şekilde mutfığa doğru yürüdü.

Ben de takip ettim. "Arkadaşlarımdan birine onu eve getirmesini söyledim ama asla başaramadılar." Kollarımı kavuşturup dolaplara yaslandım ve onun benim hayal kırıklığımla eğlenerek etrafta gelişigüzel dolaşmasını izledim.

Buraya gelirken onların gittiği yoldan gittim ve eğer yol kenarında olsalardı ya da bir kaza geçirmiş olsalardı fark ederdim. Chance buzdolabından bir bira aldı ve şişenin yarısını içmeden önce kapağını kapattı. Şişeyi uzattı ve sessizce bir tane isteyip istemediğimi sordu. Başımı salladım.

Sırıttı. "Demek kıskanıyorsun."

Dişlerimi gıcırdatarak ona saldırdım. "Beni dinle seni ünlü pislik!"

Kaşlarını çattı. "O züppe, zengin kışını evimden siktir git."

Bir adım geri attım. *Nefes al. Nefes verdim.* "Ben toplantıdayken Jenna işe geldi. Roman'ın amcası oradaydı ve ofisimde yüz yüze geldiler."

Birasının geri kalanını yudumlarırken Chance'in gözleri büyüdü.

"Arkadaşlarımdan birinden onu eve bırakmasını istedim... buraya... ve asla başaramadılar."

"Roman hangi cehennemde şimdi?" Kollarını kavuşturdu. "O heriften nefret ediyorum."

"Geçen gece kulübe geldi ama halledildi. Adamlarıma icabına bakmalarını söylediğim için öldü" düşündüm.

"En azından listemden bir kişi eksildi." Chance'in ifadesi rahatladı. "Yani Roman öldüyse, başka biri değil."

"Yani," diye iç geçirdim, düşüncesi midemi bulandırdı, "Tyler ama-" Zoraki alaycı bir kahkaha attı. "Evet, hayır." Bir elini kaldırdı. "Her ne kadar artık ona katlanamıyor olsam da, Ty öyle biri değil."

"O zaman başka kim olabilir gerçekten bilmiyorum." Kollarımı yana doğru açtım. Zihnim daireler çiziyordu. Sadece Jenna'nın güvende olmasını istiyordum. Chance beni kızdırıyordu ama onun iyiliği için sakın kalmak için elimden geleni yapıyordum.

"Neden herhangi biri olmak zorunda ki?" Jenna'nın ortadan kaybolması normalmiş gibi davranarak omuz silkti. "Belki bir yerde durmuşlardır. Eğer gerçekten endişeleniyorsanız, hastaneleri arayın. Jen biraz bağımsızdır, o yüzden belki-"

"Chance!" Tükürdüm. "Saatlerdir yoklar! Mark irtibatta kalmak konusunda iyidir. O benim... adamlarımdan biri."

"Kim olduğunu biliyorum." Gözlerini devirdi. "Herkes biliyor. Bunu saklamana gerek yok."

Chance kibirliydi ve ona katlanamıyordum. Kuşkusuz harika bir oyuncuydu ama ekran dışında kendinden başka kimseyi umursamayan bir hödüktü. Görünmeyi seviyordu. Kadınları oksijenden çok severdi ve ne zaman fotoğrafı çekilse yanında hep farklı bir kadın olurdu. Kulübe geldiğinde, dansçıları onu görünce çılgına dönerdi. Müşterilerim de öyle. İyi bahşış verirdi ve herkes onu severdi. Ben hariç herkes. Tüm kişiliği beni rahatsız ediyordu.

Oturma odasının hemen içindeki aynada kendini kontrol ederken Luke'u aradım.

Hey ? Nefes nefese kaldı.

Neyin ortasında olduğun umurumda değil, sana mesaj atmak üzere olduğum reklam elbisesine gelmeni istiyorum.

Arka planda bir kadının iniltilerini duyabildiğim için hemen telefonu kapattım. Onu tanıyorsam, herhangi biri olabilirdi.

"Adresimi verip veremeyeceğinizi bile sormadınız."

Başımı kaldırdım, yüzümü buruşturarak yansımasına baktım ve iki yanımdaki bakışlarımı tekrar telefonuma çevirdim.

"Sakin ," diye döndü, "sadece ne olduğunu öğrenene kadar panik yapmamaya çalışıyorum."

Luke'a mesaj attım, sonra Mark'a mesaj attım.

SEN VE JENNA HANGİ CEHENNEMDESİNİZ?

Yaklaşık iki dakika sonra mesaj *okundu* olarak göründü. Telefonuna erişimi vardı ya da belki başka birinin elindeydi. Telefonum çalana kadar aklım bana oyunlar oynamaya başladı.

Neredesiniz lan siz? Bağırđım.

Ian, şu an başım çok büyük belada. Yardıma ihtiyacım var.

Kız arkadaşşıma ne yaptın?!

Ben hiçbir şey yapmadım ama-

Telefon kapandı ve birkaç saniye sonra bir mesaj geldi.

Yirmi beş dakika sonra eski takıldığımız yerde buluşalım!

"Birine ulaşabildin mi?" Chance kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak sordu.

"Evet, benimle geliyorsun!"

"Neler oluyor?"

"Nasıl ateş edileceğini biliyor musun, Grammy Boy?" Belimdeki kemerden tabancayı çıkarıp uzattım.

"Her şeyden önce, Grammy müzik içindir." İcini çekti, silahı aldı ve kurcaladı.

Dolu silahımı tutuş şekli gözlerimi açtı.

"Evet, sette her zaman sahne silahlarıyla oynarız." Onu havaya fırlattı ve yakaladı.

Tutmak için uzandım ama o elimi çekti. "Sakin ol, sadece şaka yapıyorum," diye alay etti. "Emniyetinin açık olduğunu gördüm." Silahı kendi kemerine soktu. "Gerçekten nasıl ateş edileceğini biliyorum. Babam ve ben eskiden poligona . Seni yakaladım."

Gözlerimi devirmiştim. Onu bayıltmamak için kendimi zor tuttum. Ön kapıya doğru yürüdüm, kapıyı açtım ve aceleyle arabama yöneldim. O da beni takip etti ve çıkarken evini kilitledi. Arabada birkaç sessiz dakikadan sonra nihayet konuştu.

"Gerçekten onun tehlikede olduğunu mu düşünüyorsun?" diye mırıldandı, gerçek sonunda kafasına dank etmişti.

"Umarım değildir." Gözlerimi ileri diktim.

"Eğer ona bir şey olursa ölürüm," diye itiraf etti, şakası azalmıştı.

"O benim en yakın arkadaşım."

"Ona aşkınsın." Bir ona bir de yola baktım. "Ah, hayır." Devam etmeden önce bir an durakladı, "O

Çünkü hâlâ hayattayım ve onu ailem gibi seviyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

Mark'ın onunla buluşmamı söylediği yere yakındım. Güney Boston'da çocukken top oynadığımız bir basket sahasıydı. Ön camdan dışarıyı dikkatle izleyerek tuzaklara dikkat ettim. Korkunç, mide bulandırıcı bir his vardı içimde.

"Annesi ölmeden çok önce, onun talk show'u için bir röportaj yapmıştım. Jenna'yla orada tanıştım." İç çekti. "O öğleden sonra ayrılırken kendimi öldürmeyi planlamıştım ama Jenna takılmamı istedi. Benim için oradaydı, biliyor musun? Şimdi harikayım ama o zamanlar değildim. Hayatımı ona borçluyum."

"Güzel." Arabam yavaşlayarak kaldırımdaki bisiklet rafının yanında durdu. "Bu gece onun için canını verebilirsin." Chance'in ağzından çıkan her şeyi duydum ama şu anda önemli olan şeye odaklanmıştım. Kapıyı açtım ve beton kaldırıma adım attım; orijinal kare karo tasarımı gençliğimden kalmaydı. On iki ayak yüksekliğindeki siyah çitten karanlık avluya baktım. "Yakın dur."

Açık kapıdan geçtik ve Mark'ın üç katlı tuğla seyirci duvarının tepesinde oturduğunu gördüm. Ayağa kalktı, sigarasını yere attı ve çıkıntıdan aşağı atladı. Bakışlarını benimkilere çevirmeden önce etrafı kolaçan etti. "Dinle Ian," diye mırıldandı Mark, "her şeyi berbat ettim."

Bakışlarımı kısmıştım, patlamaya hazırdım.

"Bekle, o neden burada?" Chance'e doğru çenesini kaldırdı. "Konuş," diye emrettim.

"Yani, bana Roman'ı öldürmemi emrettiğinde," diye homurdandı Mark, "öldürmedim ve-"

"Söyleyeceğin her ne haltsa ağzından çıksa iyi olur!" Parkta olduğumuz ve kimin izlediğinden emin olamadığım için fısıltıyla bağırdım. "Bu *tür* saçmalıklar yok."

"Roman ve ben okulda arkadaştık," diye boğuldu, "ve ben sıçıp batırdım!"

"Ne... yaptın... yaptın?" Yumruklarım ağrıyana kadar sıkıldı.

Chance gözle görülür şekilde daha gergindi ve ikimiz de Mark'ın ve gölgelerden çıkan her kim varsa onun üzerine atlamaya hazırdık.

Mark iç çekti. "Roman bana onun peşinden gideceğini ve eğer ona yardım etmezsem kulübe bomba koyacağını söyledi ve-"

"Ciddi misin lan sen?" Bağırdım, sonra sesimi bir kez alçalttım.

"Kulübümde lanet bir bomba mı var?" Hemen

telefonumu çıkardım ve Buz Adam'a mesaj attım.

Biri kulüpte bomba olup olmadığını kontrol etsin!

Soru sormayın! Sadece !

"Ne oluyor lan?" Chance homurdandı, "Kıçımı New York'ta tutmalıydım."

Mark başını salladı. "Evet, yapmalıydın."

Parmaklarımı Mark'ın yüzüne iki kez şaklattım. "Sakın onunla konuşma. Benimle konuşman gerek."

"Bana tam olarak ne söylemem ve yapmam gerektiğini söyledi ve" derin bir nefes aldı. "Kız yaralı kardeşim ve Roman bir şeyler sezmeden geri dönmeliyim."

Chance bu yeni vahiy karşısında sinirlendi. Önüme geçti ve iki eliyle Mark'ın ceketini kavradı. "Hiçbir yere gitmiyorsun."

Mark başını iki yana salladı. "Gidip onun güvende olduğundan emin olmalıyım," fısıldadı, normalde biri ona böyle dokunduğunda yapacağı gibi şansa karşı koymaya zahmet etmedi.

Sertçe yutkunarak Mark'ı öldürmemek için kendimi zor tuttum. Şu anda Jenna'yı bulmak için tek şansım oydu ve eğer onun hayatına son veririm, Jenna'yı asla sağ salim geri alamayabilirdim.

Chance'i yolumdan iterek Mark'a bir adım daha yaklaştım. "Yemin ederim, onu kurtardıktan sonra seninle hesaplaşacağım!"

"Ve bu adil," diye yutkundu Mark. "Kelimelerin ötesinde sıcıp batırdım." "Evet, !" Chance tersledi.

Mark elinde tuttuğu bir kâğıt parçasını bana uzattı. "İşte buradayız. Şu anda Roman ve benden başka beş kişi daha var."

"Mark-"

Ellerini kaldırdı. "Biliyorum, özür dilerim. *Tanrım, çok üzgünüm.*"

Chance'evine vardığımızda Luke arabasından indi ve bize doğru koşmaya başladı. Chance kapıyı açarken ısınmaları için ellerine üfledi. Üçümüz içeri girdik. Chance

dar girişin yan tarafına geçti, kollarını kavuşturarak duvara yaslandı ve bakışlarını yere indirdi.

"Ee, neler oluyor?" Luke fuayede güvende olduğumuz anda sordu. Gözleri Chance ve benim aramda gidip geliyordu.

"Jenna kayıp ve Mark ile Roman'elinde!"

Az önce söylediklerimi anlamaya çalışırken gözleri titredi. "Roman öldü, Ian."

"Ben de öyle düşünmüştüm!" Elimini yüzümde gezdirdim ve ağzımı kapattım.

Luke'un kafası hâlâ karışık ve parmak uçlarını şakaklarına bastırarak etrafta dolaşmaya başladı. "Yani belli ki Mark onu senin dediğin gibi öldürmemiş." Durdu ve bana doğru döndü. "Bana onun bu işe nasıl karıştığını ve neden Roman'la birlikte olduğunu söyle!"

"İkisini de öldürebilir miyiz?" Chance cebinden bir paket sigara çıkardı ve bir tane yaktı.

"Burada sigara içebilir miyiz?"

Başını salladı ve yumuşak bir bulut gibi nefes verdi. "Bu gece yapabiliriz."

Yanına yaklaşarak Marlboro Lights'ı elinden aldım ve cebimden bir çakmak çıkarıp kendiminkini ateşledim.

"Dediği gibi ikisini de öldürelim derim," diye onayladı Luke.

Başımı salladım. "Mark'la daha sonra ilgilenebiliriz. Onu kurtarmamıza yardım etmesine ihtiyacım var."

"Ne yaparsak yapalım," diye ağzından kaçırdı Chance, "acele etmeliyiz."

Cebimden kâğıdı çıkardım ve kendi kendime okudum.

6bet S Cc'ee9

Luke bir elini çenesine götürdü. "Kaç kişi olduklarını söyledi mi?"

Adresi telefonuma girdim, sigaram dudaklarımdan sarkıyordu. "O ve Roman dahil yedi kişi. Kahretsin, burası bir şehir evi."

"Hepsi silahlı olacak," dedi. "Gürültüyü mümkün olduğunca bastırmak için susturucu kullandığımızdan emin olmalıyız."

"Başka birini bekleyecek vaktimiz yok. Gitmemiz gerekiyor."

Luke elini omzuma koydu. "Bu kız bu zahmete değer mi?" "Evet!"

Chance sesini düzeltmeden önce bağırdı. "Değer."

Başımı salladım. "Yüzde yüz."

"Tamam."

JENNA

Hala kelepçelerle bağlı bir şekilde yatakta yatarken, daha önce bana takılmış olan gürültü önleyici kulaklıklar ve göz bağı sayesinde bir şey duymakta ya da görmekte zorlanıyordum. Son bir bükülme kulağımı serbest bıraktı. Kapı gıcırdayarak açılıp klik sesiyle kapanırken başımı eğdim.

"Kim var orada?!" Seslendim.

Roman olmaması için dua ettim. Şilte kaydı ve baş telefonları maskeyle birlikte dikkatlice çıkarıldı. Mark yüzünde büyük bir endişeyle bana baktı. "Lütfen bir daha üzerime tükürme," diye fısıldadı.

Kızgın ve korkmuş bir şekilde bakışlarımı kaçırdım.

"Ian ve Chance ile görüştüm ve burada olduğunu biliyorlar." Başımın üzerinden uzandı, irkilmeme neden oldu ama kelepçelerimin kilidini açtı.

Ayağa fırladım, bileklerimi ovuşturarak duvara yaslandım. "Umarım seni öldürür."

"Yakında senin için gelecekler," diye cevap verdi, kaba yeniden işaretimi görmezden gelerek, "ama şu anda benimle işbirliği yapmana gerçekten ihtiyacım var."

Komodine uzandı ve bir tabak yemek aldı. "Neden o şeyleri söyledin ve arabada bana dokundun?"

"Seni ve diğerlerini güvende tutabilmek için bunu yapmak zorundaydım Jenna." Tabağı uzattı.

Ona geri ittim. "Aç değilim." Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı yuvarlandı.

"Lütfen yemeye çalışmalısın. Roman kızacak."

"Roman kıcımlı öpebilir!" Başımı avuçlarımdan arasına gömüp gözyaşlarına boğulmamak için elimden geleni yaparak tersledim.

Derin bir nefes aldı ve tabağı masaya geri koydu. "Ayrıca, sana dokunmadım, kalçana üç kez dokundum."

Burnumu çekmeyi bıraktım ve başımı ona doğru kaldırdım, "Ne?"

"Ian sana hala üç kuralını anlatmadı mı?"

Elimi uzattım. Dudaklarını bükerek tabağı masadan aldı ve bana geri uzattı. Çatalımı aldım ve pilavdan küçük bir ısırık aldım.

"Üç kuralı, etrafta başkaları varken gizli bir sinyal göndermeye çalıştığımız zaman geçerlidir. Bir şeye üç kez vurur ya da dokunuruz." Sesini fısıltıdan biraz daha alçalttı. "Bunu sessizce iletişim kurmamız gerektiğinde kullanırız. Aslında pek çok kodumuz var. Tüm bağlı ailelerde var. New York'taki İtalyanlar bile paylaşıyor-" Nefes verdi. "Her neyse, sana dokunmadım, ben-"

"Güvende olduğumu bildirmek için kalçama üç kez dokundun ve kontrol altına aldın."

"Evet, Roman seni incittiği için üzgünüm." Avucunu yatağın üzerine koydu. "Seni ciddi şekilde yaralamasına izin vermezdim."

Çatalı bırakarak yüzümü ellerimin arasına gömdüm ve ailemin öldüğünü öğrendiğimden beri ağlamadığım kadar çok ağladım. Her bir duygu aynı anda dökülmeye başladı. Elimden geldiğince güçlü olmaya çalıştım. Korkmuştum, kafam karışmıştı ve tüm yüzüm acıyordu. Evde olmak istiyordum. Ian'ın kollarında olmak istiyordum. Kedimi görmek istiyordum.

"Söylemesi kolay, biliyorum ama lütfen ikimizin de başı belaya girmeden şunu ye." Ağırlığını kaydırdı. "Söz veriyorum seni buradan çıkaracağım."

Kapı açıldı ve Roman kafasını odaya soktu. "Yemeğini ye çünkü önümüzde uzun bir gece var tatlım," diye kıkırdadı ve kapıyı çarptı.

"Bana gerçekten tecavüz edecek, değil mi?" Panikledim.

Elini dizime koydu. "Bunun olmasına izin vermeyeceğim, sana bir daha başka bir şekilde zarar vermesine de izin vermeyeceğim."

Tam o anda kapı tekrar açıldı ve Roman elinde büyük bir kasap bıçağıyla hışımla odaya girdi. Mark ayağa kalktı ve önümde demir attı.

Roman alay etti. "Sanırım kenara çekilmen gerekiyor." "Ona dokunmayacaksın!"

Roman güldü. "Onu öldürmeyeceğim!" Gözlerini ona dikti, "Sadece *seni* öldürdüğümü görmesini istiyorum."

"Roman ona zarar verme!" Feryat ettim.

Mark yumruğunu geri çekti ve Mark'ı defalarca bıçaklamaya başlamadan önce ona yumruk attı. Her tarafıma kan sıçradı. Mark bıçağı vücuduna tekrar tekrar saplarken çılgın atarak irkildim.

Yataktan fırlayarak Roman'a saldırdım ama yüzüme dirsek atarak beni yatağa geri itti. Mark yere yığılıp vücudunda kan birikmeye dikkatini bana çevirdi. Bıçağı yanına bıraktı. Cansız bedeninin üzerinden geçerken ön koluyla yüzünü sildi ve kanı cildine daha da bulaştırdı. Savaş boyasını andırıyordu.

Sırıttı, acımasızca üstüme çıktı ve bedenimi geriye doğru zorladı. Elimden geldiğince yüksek sesle çığlık attım. Gecenin erken saatlerinde soyunmaya zorlandığım için üzerimde sadece sütyen ve külot vardı.

Roman çaresizce pantolonunu indirmeye başladı. Kelepçelerle boğuşurken yüzüne yumruklar savurdum. Kanın kayganlığı metali iyi kavramasını zorlaştırıyordu. Dizimi kasıklarının altına doğru kaldırdım.

"Siktir!" diye bağırdı. "Neden başıma bu kadar bela oluyorsun?!" Sonunda pes etti ve kelepçeleri yere fırlattı ve bir eliyle bileklerimi tutarak beni yere yapıştırdı. Diğer eliyle aşağı uzandı ve külotumu yana kaydırды.

POP!

Aniden dondu ve cansız bir şekilde üzerime yığıldı. Gözlerimi sıkarak çığlık attım. Ağladım. Yardım için bağırdım. Onun üzerinden baktım, kapıda yatağa silah doğrultan bir figür gördüm.

"IAN!"

SENİ ALDIM

JENNA

"Chance! Luke!" Ian bağırdı, "Mark vuruldu!" Bakışları benimkilere kilitlendi ve Mark ile Roman'ın üzerinden atlayarak bana doğru koşmaya başladı. Beni kollarının arasına alıp sıkıca sarıldı. Roman'ın Ian'ın arkasında yavaşça yerden kalkıp bana baktığını gördüğümde dehşet içinde çığlık atarak geriye yaslandım. Ağır çekimdeymiş gibi hissettiren bir hızla yaklaşırken yüzünde kanlı bir alay ifadesi vardı.

"Ian!" !"

Etrafında döndü, bana kalkan olurken silahını tekrar çekmeye çalıştı. Mark, Roman'ın arkasında belirdi. Kalan tek gücüyle, bıçaklandığı bıçağa uzandı ve Roman'ın boğazını kestikten sonra bir kez daha yere yığıldı, kendi kanında boğuldu. Roman kaşlarını çattı ve avuçlarını boynunda kenetledikten sonra Mark'ın üzerine yığıldı.

Kan. Ürperdim. Her tarafım kan içindeydi. Ian'ın üstü başı kan içindeydi. Çok geçmeden Chance ve Luke da kanla kaplı olarak odaya girdiler.

"Mark'ı hemen hastaneye götürün!" Ian bağırdı.

Dönüp beni yakaladı, tekrar vücuduna çekti ve dudaklarını başımın tepesine bastırdı. Yaşadığım şokun ve korkunç sahnenin etkisiyle titreyerek Ian'ın göğsüne doğru ağladım. Ciğerlerimin ihtiyaç duyduğu oksijen miktarını karşılayacak kadar derin bir nefes alamıyordum. Adrenalin vücudumun derinliklerinden fışkırırken tüm vücudum titriyordu.

Vücut. Chance ve Luke'un Ian'ın arkasında Mark'la boğuştuklarını duyabiliyordum.

"Buradan çıkmam gerek," diye boğuldum.

"Elbette bebeğim," diye fısıldadı. "Hadi gidelim."

Ayağa kalktı ve eğilerek beni kollarının arasına almaya çalıştı ama ben başımı salladım. "Ben iyiyim." Burnumu çektim, mide bulantısı ve gözyaşlarımla savaştım.

Ceketini çıkardı ve çatık kaşlarıyla elini uzattı. "Yürüyebileceğinden emin misin? En azından bana tutun."

Başımı salladım, onun yardımıyla ayağa kalkarken yüzümü buruşturdum. "Sanırım öyle." Bir iniltiyle ayaklarımı kanla ıslanmış zemine koyarak ayağa kalktım. Ayak parmaklarımın etrafında biriken zengin, kırmızı sıvıyı görünce öğürdüm. Roman'ı tekrar görmekle ilgili hissettiğim her şeye karşı çıkarak, ona son bir kez bakmak istedim. Kendi iç huzurum için öldüğünü teyit etmem gerekiyordu.

Ian ceketini titreyen bedenime sararak beni kapıya doğru yönlendirdi ama durdum ve az önce gerçekleşen katliama baktım. Roman cansızdı, başı dönük ve gözleri hafifçe açıktı. Ölmüş olmasına rağmen, o ruhsuz bakışlarıyla beni izlediğini hissediyordum. Gözlerinin hem hayatta hem de ölümden aynı şekilde bakması ironikti.

İnsanların yüzde otuz yedisinin gözleri açıkken öldüğünü duymuştum ve o da onlardan biri olduğu için mutluydum. Beni kurtarmak için kendi hayatını tehlikeye atan bir adam tarafından korunup kollanırken son gülen benmişim gibi hissetmek istiyordum. Hiç kimse için kötü bir şey dileyen biri olmamıştım ama Roman'ın ailem öldükten sonraki davranışları ve bana saldırma şekli bende sıfır pişmanlık bırakmıştı.

"Hazır mısın bebeğim?" Ian parmak uçlarını benimkilere doğru hafifçe oynattı.

Başımı salladım. Kolunu bana doladı ve odadan çıkıp koridordan geçerek oturma odasına gitmeme rehberlik etti. Gördüğüm manzara karşısında donakaldım. Oda kana bulanmış, cesetler etrafa saçılmıştı.

"Buna bakmana gerek yok." Ian gözlerimi korumaya ve beni kapıya doğru çekmeye çalıştı.

Dışarıda yanıp sönen ışıklar belirdi ve dört polis memuru hışımınla eve girdi. İrkilerek geri sıçradım ve Ian beni tekrar bedenine doğru çekti. Ben başımı onun göğsüne gömerken o kollarını bana doladı.

"Sorun değil, yüksek mevkilerde arkadaşlarım var." Başımanın üstüne doğru mırıldandı.

Bakışlarımı kaldırdığımda iki sağlık görevlisinin bana doğru koştığını gördüm. Ian soyunarak ceketini üzerimden çıkardı. Sağlık görevlilerinden biri etrafıma büyük, sıcak, beyaz bir battaniye sarıp sıkıca çekti. Daha fazla dayanamadım, gecenin şoku üzerime ckmşt. Bedenimin yere yığılıp oturur pozisyona gelmesine izin verdim. Ian ve sağlık görevlilerinden biri aşağı inerken kollarımdan tutarak dşşm hafiflettiler.

"Ian!" Bir adam eve girerken seslendi.

Ona el salladı ve adam yaklaşırken bana baktı. Kendi aralarında fısıldaşıyorlardı ama sağlık görevlilerinden birinin yüzümdeki yaraları soğuk, yakıcı bir sıvıyla sıvazlamasıyla irkildiğimde dikkatim dağıldı.

"zr dilerim hanımefendi," dedi.

Ian'ın konuştuğu adam iyi giyinmişti ama resmi değildi. Yanında kılıflı bir tabanca ve kemerine takılı som altından bir rozet vardı. Daha iyi görebilmek için biraz daha yaklaştım ama bana döndüler, ben de geriye yaslandım. Yabancı cmelmış, ellerini dizlerine dayamıştı. Parmaklarını mkemmел bir şekilde şekillendirilmiş siyah sa tıraşının altından geçirdi.

"Ben zel Ajan Jacob Cross." Koyu renk, kısık gözleri kanlı ayaklarına indi ve tekrar bakışlarına döndü. Bir elini kaldırdı, mkemmел bakımlı kirli sakalını okşadı.

"Merhaba," diye mırıldandım, önce kirli ellerime sonra da ona baktım.

Ian yanımda diz ckt ve elini dizime koydu. "Sorun değil. O benim kayınbiraderim."

"Vay canına," gözlerim büyüdü, "tamam." Ian'ın ailesi hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Kayınbiraderiyle tanışmak, hem de şimdi. Eğer battaniye olmasaydı, onunla sadece sütyen ve klotla tanışacaktım ki bu beni ironik bir şekilde utandırdı.

"Lütfen bana Jake de." İlk tanışma anındaki ifadesi yumuşamıştı.

Bakışlarımı nce Ian'a sonra tekrar ona cvirerek salladım.

"Bu gece ck şey olduğunu biliyorum," diye iç geçirdi Jacob, "ama ben hallederim." Telefonunu çıkarıp bir tuşa bastıktan sonra tekrar cebine soktu. Sağlık görevlilerine baktı. "Jrideki durumu nedir? Hastaneye gitmesi gerekmiyor mu?"

"Çok şanslı." Kadın sağlık görevlisi eşyalarını bir çantaya doldurdu. "Kalp hızı ve tansiyonu yüksek ama bu tahmin ediliyor."

Jacob başını salladı.

"Görünüşe göre kanın çoğu ona ait değil ama morarma biraz şiddetli. İyileşecek ama çok dinlenmeye ihtiyacı var ve onu hastaneye götürmeliyiz ki-"

"Hayır!" Tersledim. "Ben iyiyim ve hastaneye gidemem." Annem ve babam yüzünden hastaneye son gidişim aklıma geldi. Haberi aldıktan hemen sonraydı.

"Aile doktoruma onu kontrol etmesini söyleyeceğim." Şükürler olsun ki Ian aklımı okumuştı ya da belki de sadece paniğimi hissetmişti. Her iki durumda da minnettardım.

Hem Jacob hem de sağlık görevlileri hep bir ağızdan başlarını salladılar. "Artık onu eve götürebilir miyim?" Ian sordu.

"Evet, Bay Knight," araya girdi erkek sağlık görevlisi, dikkatini bana çevirmeden önce, "ama lütfen birkaç hafta dinlenmenizi istiyorum."

"Tamam."

"Ve hanımefendi," diye devam etti. "Babanızı iş değiştirmeden önce tanıyordum. Harika bir adamdı."

Yutkundum, yarı gülümsedim. "Teşekkürler." Söyleyecek gücü ancak bu kadar toplayabildim

Başka zaman olsa, onun hakkında söyleyeceklerini duymayı çok isterdim. Babam herkesi tanırdı ve herkes de onu tanırdı. Hastanede ya da çevresinde çalışan herkesin ismini hatırlayabilirdi. O en iyisiydi.

Jacob dikkatimi tekrar ona çekti. "Jenna, bu gece hakkında konuşabilecek gibi hissettiğinde seninle konuşmam gerekiyor."

"İstasyonda falan mı?" Yardımla ayakta durarak sordum.

"Ya da benim evim," diye önerdi Ian'a, "eğer onun için de uygunsa." Sırıttı.

Ian hafifçe gözlerini devirdi. "Bunun biliyordum."

Bakışlarımı aralarında gezdirdim.

Jacob omuz silkti. "Ne?"

Ian yarım bir gülümsemeyle bana döndü. "Bu, kız kardeşimin seninle tanışabilmesi için seni buraya getirme bahanesi."

Nefes nefese kaldım. "Kız kardeşinle kamyon çarpmış gibi görünerek tanışmak istemiyorum."

"Jacob ellerini kaldırdı, "Ian, belki yarın senin evine uğrayabilirim?"

Ian kolunu belime doladı. "Tabii, gelmeden önce ara yeter."

"Cross!" Koridordan biri seslendi.

Jacob bize başıyla selam verdikten sonra üniformalı adama doğru yürüdü. Ian dışarı çıkmama yardım etti. Meraklı komşular G Caddesi'nde sıralanmıştı ve ben battaniyeyi daha sıkı bir şekilde üzerime çektim. Elinden geldiğince yüzlerimizi korurken bana arabaya kadar yardım etti.

Koyu renkli camları olan lacivert bir Jaguar'a doğru ilerledik. Ian benim için arka kapıyı açtı ve yanıma oturmadan önce bana yardım etti. Ön koltuklarda daha önce görmediğim iki adam oturuyordu. Şoför arabayı kenara çekti.

Ana yola çıktığımız anda, şehir merkezinden Chance'in evinin aksi yönüne doğru hızla ilerledi. Yolculuğa kısa bir süre kala, geceden kalma adrenalinin etkisinden kurtulmaya başlamıştım. Üşüdüğümü ve acı çektiğimi hissediyordum, şiddetli bir şekilde titriyordum. Ian emniyet kemerini çıkardı ve beni kendine doğru çekerek yana kaydıldı.

IAN

"Jenna," diye üçüncü kez tekrarladım.

Gözleri açıldı ve gülümsedi ama yaralarını hatırladığı anda gülümsemesi azaldı. Yüzünü buruşturdu ve tekrar uykuya daldı. Çok yorgundu ve onu tekrar rahatsız etmek istemedim.

"Tuttum seni," diye fısıldadım, eğildim ve onu arka koltuktan çıkardım. Onu otopark asansörüne taşıırken dizlerinin ve boynunun altından tuttum. Çatı katına çıkarken gümüş, metal kapılardaki yansımamızı izledim.

Ben kimim lan? Hiçbir zaman bir kadını zihinsel, duygusal ve kesinlikle fiziksel olarak taşıyan biri olmadım. Hiçbirine bu kadar ilgi gösterecek kadar değer vermedim. Britney'le aramızdaki her neyse onun dışında, hiçbirine bağlanmadım bile. Aldatan biri değildim ama onlar da benim tek sevgilim olmadıklarını biliyorlardı. Yani bana ne demek istiyorlarsa öyleydin. Ve bunu sahiplendim.

Elli altı kat sonra çatı katının kapısı çınlayarak açıldı ve beni hayallerimden kopardı. Jenna'yı fuayeden geçirdim, oturma odasını geçtim, uzun koridordan aşağı indim, sağa doğru kıvrılıp yatak odama girdim. "Alexa, yatak odasının ışıklarını aç."

Odamdaki aydınlatma hiçbir zaman yüzde yirminin üzerine ayarlanmamıştı. Gün boyunca, iki katlı, tabandan tavana pencereler aydınlık sağlarken, güneş battığında şehir ışıkları fazlasıyla ışık veriyordu. Bazen benim zevkime göre çok fazla olsa da, yatak odamdan şehir merkezinin ve çatı katının geri kalanından limanın panoramik manzarası burayı satın almamın başlıca iki nedeniydi. Binam şehirdeki en yüksek binaydı ve eşsiz bir manzaraya sahipti.

Jenna'nın kocaman gözlerle bana baktığını görmek için aşağıya baktım. "Arabada uyuyakaldın ve yolda zar zor uyandın."

"Yukarı mı?" Boynunu eğmeye çalıştı. "Neredeyiz biz?"

"Benim yatak odam." Onu yavaşça espresso parkenin üzerine oturttum, şehrin dış görünüşü yeni temizlenmiş zemine çarpık bir şekilde yansıyor.

Küçük bir daire çizdi, yarı yolda tökezledi. Elini elime alarak dengesini sağlamasına yardım ettim. Parmaklarımı onunkilere dolayarak onu banyoya doğru çektim ama durdu ve geniş gözlerle odamı inceledi. "Burada döner merdiven mi var?"

"Oturma alanına ve mini kütüphaneye gidiyor." Gözleri parladığında gülümsedim. "Kendini daha iyi hissettiğinde etrafa bir göz atabilirsin. Seni gerçekten temizlememiz gerekiyor." Başını salladı ve ben de onu banyoya götürdüm.

Nefesi kesildi. "Düşünüz benim ana banyomun tamamı kadar."

"Manzaranın yanı sıra buranın bir diğer cazip yanı da buydu."

"Nedenini anlayabiliyorum." Bakışları karanlık zemini gri bir renkle taradı.

ve beyaz mermer desenleri. Beyaz LED çerçeveli platforma yerleştirilmiş küvetin yanındaki fırçalanmış altın aslan heykelini görünce dondu kaldı. "Kedim!" Yalpalayarak bana doğru döndü.

"Merak etme, Jenna." Kıkırdayarak ön kolunu kavradım ve onu bir kez daha dengeledim. "Eşyalarıyla birlikte buraya getirilmesini talep ettim bile." O lanet kediyi çok severdi.

"Peki Mac neden eşyalarıyla buraya geliyor?" Kollarını karnının üzerinde kavuşturarak geri çekti.

Onun sevimli ama şaşkın ifadesine gülümseyerek beyaz ve gri mermer duş odasına doğru adım attım. Duvar dışında

Pencereler, aksi halde karamsar olan odaya parlak bir kontrast oluşturuyordu. On beş duvar fıskiyesinin ve çıkarılabilir duş başlığının kapalı olduğundan emin olduktan sonra son düğmeyi çevirdim. Yukarıdaki yağmur özellikli duş başlığı suya yansıyan camgöbeği mavisi LED'lerle canlandığında yoldan çekildim.

"Mavi mi?" Jenna kıs kıs gldkten sonra dudağına dokundu. "Ah."

"Başka bir renk mi tercih edersin?" Gülümseyerek ona doğru yürüdüm, parmak ularınıı sutyen askısının altına kaydırđım ve sutyeni çıkardım.

"Onları seviyorum," diye fısıldadı bakışlarıma bakarak.

Külotunu çıkardım ve kendini desteklemek için omzumu tutarak klottan ıktı.

"Bir süre burada kalacaksın." Ayağa kalktım ve dudaklarımı alnına bastırdım. "Bunu Chance ile konuştum ve şu anda en iyisinin bu olduğu konusunda hemfikiriz." amaşır dolabına doğru ilerleyerek kömür rengi bir havlu çıkardım ve duşun yanındaki kancaya astım.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ian, teşekkür ederim ama işlerim var." "Bazı nedenlerden dolayı seninle ilgilenmek istiyorum."

"İhtiyacım yok-"

Bakışlarımla onunkilere kilitleyerek soyundum ve kan lekeli giysilerimi yanında yere bıraktım.

Gözlerini ift lavabonun üzerindeki aynaya çevirdi. "Kahretsin, berbat görünüyorum."

Arkasında durarak saçlarını omuzlarından indirdim ve kulaklarının arkasına doladım. Onu ıplak bedenime doğru çektim. "Ne olursa olsun mükemmel görünüyorsun." enemi omzuna dayamadan önce ensesine eğilip yumuşak tenini öptüm. İkimiz de aynadaki yansımasını inceledik.

"Bir de diğer adamı görmelisin," diye şaka yaptı sonunda.

"Bebeğim," diye homurdandım, kıs kıs gülerek. "Böyle bir zamanda nasıl şaka yaparsın?"

Dudaklarını bükerek elimi tuttu ve beni duşa doğru yönlendirdi. "Suyu boşa harcıyoruz."

Endişeliydim ama onu karşı konulmaz bulmamak da zordu. Direnliydi. Küçük nefes alıp vermeler ya da acıdan inlemeler dışında, yaralarından şikyet etmiyor ya da mağdur olduğuna dair bir belirti göstermiyordu. Onun kadar rahatsız olmamış gibi davranan bir kadına alışık değildim. Ya kadar çok şey yaşamıştı ki nasıl başa çıkacağını öğrenmişti ya da duygularının patlamasına saniyeler kalmıştı.

Başını göğsüme yaslayarak bir tırnağını etrafında dolaştırdı. "Beni kurtardığın için teşekkürler ama sen ve onlar ölebilirdiniz, Ian." Bir adım geri çekilerek gözlerimin içine baktı, yüzünde hafif bir onaylamama ifadesi vardı.

Özverili ifadesini görmezden gelerek sabunu aldım, köpürterek tenine sürdüm ve onu olabildiğince yumuşak bir şekilde yıkadım. Vücudunun her santimini temizlediğimden emin olduğumda hareket etmedi. Ben ayağa kalkıp kendimi yıkamadan önce parmaklarını sıırsıklam saçlarımda gezdirdi. Sonra kendi saçımı yıkamadan önce onun saçını şampuanladım.

Şampuanı durulamayı bitirdiğinde boş duvara baktı. Gecenin şokunu üzerinden atmaya çalışırken sonunda duygularının onu yakaladığını düşündüm. Pazularımdan tutarak sıkıca kavradı ve yere çöktü. Yanına oturdum. Şefkatle yanaklarını avuçlarımdan içine alarak çenesini kaldırdım. "Bana bak."

Gözlerini açtı ve saçlarından yüzüne su damlıyor olmasına rağmen ağladığı kolayca anlaşılıyordu. "Beni neden kurtardın?"

Islak saçlarını omuzlarının arkasına yerleştirdim. "Hiç düşünmeden hepsini tekrar yapardım."

Çeneme uzanarak başparmağıyla kirli sakalımı okşadı. Ağzını açtı ama konuşmaktan vazgeçti ve gözlerimin içine baktı. "Bunu yapmak zorunda kalmanı hiç istemiyorum," diye fısıldadı. "Aramızda neler olduğunu bile bilmiyorum ama benim yüzümden asla incinmeyeceğine söz ver."

Arkama yaslandım, duvara yaslandım. "Buraya gel." Onu kucağıma çektim, böylece bana sarılmıştı. Kalçalarını tutarak alnından öpmeden önce başımı salladım. "Benim hakkımda bir şey bilmeni istiyorum."

Kollarını omuzlarıma dayadı ve parmaklarını boynumun arkasında birbirine kenetledi.

"Sana zarar veren herkesi sorgusuz sualsiz öldürürüm."

Gözlerini birkaç kez hızla kırıştırdı ama hayal kırıklığı yaşamadığını gösterdi. Beklenmedik bir şekilde kahkahayı patlattı. "Ben ciddiylim."

"Ben de öyle."

"Korkmadın mı?"

"Evet," diye itiraf ettim. "Ama beni korkutan o eve girip *onlarla* yüzleşmek değildi." Başını eğdi ve ben de kalçalarını biraz daha sıkı kavradım. "Seni böyle ya da... daha kötü bir şekilde incinmiş görme düşüncesi idi."

"Ian," diye nefes aldı.

"Beni korkutuyorsun," dedim dürüstçe.

Kollarını kavuşturarak geri çekildi. "*Seni korkutuyor muyum?*" Bir kaşını kaldırmaya çalıştı ama acı içinde kıvrıldı ve .

Başımı salladım. "Çünkü bu gezegende sorgusuz sualsiz koruduğum tek kadın sensin."

Dudaklarını ince bir gülümsemeye bastırdı.

Ellerini ellerimin arasına aldım ve tekrar boynuma doladım. "Ayrıca bu dünyada isteyerek peşinden koştuğum ve hemen hayatıma girmesine izin verdiğim tek kadınsın."

"Peki," diye burnunu çekti, "tam olarak ne diyorsun?"

"Senin yanıdayken kendimi savunmasız hissediyorum ve bundan hoşlandığımdan emin değilim. Sana karşı tuhaf bir takıntım var ve bunun sağlıklı olup olmadığını bilmiyorum."

Göz kapaklarını kırıştırtarak sırttı, "Bunun nedeni yaptığım akıllara durgunluk veren saksolar mı?"

Başımı duş duvarına yasladım ve göz kırptım. "Tabii ki."

Kucağımdan geri çekildi, elleri ve dizleri üzerinde bacaklarımın arasına çömelirken ışıltılı bakışlarını bana çevirdi. Dili alt dudağının üzerinde yuvarlandı. Dudaklarında şeytani bir gülümseme belirdi.

"Jenna, yaralısın, aklından bile geçirme-" Yarı kalkık sikimin ucunu yaladı. " hakkında," diye homurdandım, parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek. "Canın yanıyor."

"Mm-hmm," diye inledi, beni boğazının derinliklerine çekti.

Sen- sitif şaftımda yarattığı titreşim karşısında keskin bir nefes aldım. "Bebeğim, dur." Özverili davranmak, onu nazikçe itmek için içimde her şey vardı.

Hâlâ elleri ve dizleri üzerinde, bakışlarında yakıcı bir arzuyla sırtıyordu.

Elimi çenesinin altına koyarak başparmağımı dudaklarının üzerinde gezdirdim. "Tanrım, şu anda seni geri çevirmeyi çok zorlaştırıyorsun ama sen

."

"Ian, beni dinle, lütfen." Dizlerinin üzerine oturdu. "Yaralandım ama tecavüze uğramadım."

Kelimeyi duyunca yüzümü buruşturdum.

"Bana zarar veren adam öldü ve o sırada ne kadar korkmuş olsam da, öldükten sonra bile onun kazanmasına ya da üzerimde bu güce sahip olmasına izin vermeyeceğim." Omuz silkti. "Bazı anlar yaşayacağımdan eminim ama bu tür şeylerle farklı şekilde başa çıkıyoruz."

Yarı endişeli, kıs kıs güldüm. "Sadece iyi olmanı ve önce biraz iyileşmeni istiyorum."

"Neden gülüyorsun?" Dudaklarını büzdü.

"Senden sakso almayı reddetmek acı verici," diye iç geçirdim, "ama lütfen birkaç gün ver ve o zamana kadar sadece sarılabılıriz." kelimeyi duyunca yutkundum, çıkmasına bile şaşırmıştım. *Sarılacak* bir tip değildim. Aslında daha önce birine sarıldığımdan bile emin değildim. Bunu bağlılıkla ilişkilendiriyordum ve ben kimseye bağlanmadım.

Kaşlarını çattı. "Sorun nedir?"

"Bana ne yapıyorsun lan?" Başımı salladım.

Tökezleyerek ayağa kalktı, ona yardım etmeme izin vermedi ve kusursuz tümseğiyle karşı karşıya kaldım. *Lanet olsun ona*. Karşı konulmazdı ama beni memnun etmesini istemiyordum. Onu memnun etmek istiyordum. Ve eğer oynayacak kadar iyi hissediyorsa, oynayacaktık. Bir adım geri çekildi ama ben dizlerimin üzerine çökerek onu yüzüme doğru çektim.

Parmaklarını ıslak saçlarımda gezdirdi ve sıkıca kavradı. Gözlerinin içine bakarak pürüzsüz tenini yaladım ve parmağımı kıvrımlarının arasına kaydırđım. Şeytani bir sırıtışla geri çekildi ve duştan çıktı. Beni dizlerimin üzerinde bırakarak bir havlu aldı ve kurulanmaya başladı.

"Zalim." Dudaklarımı yaladım.

"*Sadece birkaç gün ver, lan,*" diye şarkı söyledi, "*o zamana kadar sadece sarılabılıriz.*"

"Şaka." Ayağa kalktım, duştan çıktım ve kendi havlumu kancadan çektim.

"Bay Knight, sizinle dalga geçmek değil, sizi memnun etmek istedim," diye mızızlandı, "ama siz en iyisini bildiğinizi sanıyorsunuz." Havlusunu yere düşürdü. "Oops." Acı çekmiyormuş gibi görünmeye çalışarak eğildi ve sert sikimi yukarı aşağı yalamadan önce havluyu aldı.

Elektrik, arzu ve onu hemen şimdi alma ihtiyacı vücudumdan hızla akıyordu. Onu saçlarından çekip domaltmak ve sikimi içine sokmak istiyordum. Şok ve şehvet içinde donup kalmıştım.

Havlusunu omzuma atarak ayağa kalktı. "Madem kuralları sen koyuyorsun," diye gülümsedi, "ben de onlara saygı duyacağım." Aynaya doğru eğildi, yansımama bakmadan önce yüzünü inceledi. "Ama artık dayanamayacak hale gelene kadar beni çok kötü istemeni *sağlayacağım.*"

Etrafında döndü. "Acı çekiyorum ve bok gibi göründüğümü biliyorum ama yine de ihtiyaçlarım var."

Bakışlarımı onunkilere dikerek başımı salladım. "Jenna, neden sen-"

Bana doğru yaklaştı ve parmağını dudaklarıma koydu. "Yaşamak için ne yaptığımı unutmayın, Bay Knight." Sırtını bana dönerek kalçalarını sekiz şeklinde hareket ettirdi ve poposunu hâlâ dik olan sikime sürttü. Boynuma uzandı ve ıslak saçlarımı çekiştirdi. "Benim işim erkeklerin onlara vermeden beni istemelerini sağlamak," başını göğsüme yasladı ve bana baktı, "Öyle değil mi... patron?"

Lanet olsun, Jenna.

SONRASI

JENNA

"Hmm." Göz kapaklarımın arkasından dışarıya baktığımda devasa pencerelerden aydınlık parlıyordu. *Evet*. Bir gece önce yaşadığım şok ve adrenalin yerini tüm vücudumda dolaşan keskin ağrı dalgalarına bırakmıştı. Dirseklerimi yatağa bastırarak doğruldum ve gözlerimi kısarak iki katlı odaya baktım.

Yatağın üzerinden sarkan balkon, devasa alanın içinde bir rahatlık hissi yaratıyordu. Siyah spiral merdivenin ve pencerelerin yanında krem rengi yumurta şeklinde tek bir sandalye duruyordu. Ian'ın orada oturup bir süper kahraman gibi şehri izlediğini düşününce kendi kendime kıkırdamaktan kendimi alamadım. Çünkü o benim için buydu. Bir kahramandı. İçimi çektim, gözyaşlarıma engel olmaya çalıştım. Hem çektiği acıdan hem de gösterdiği özveriden dolayı.

Düşüncelerim arkadaşı Mark'a kaydı. Hayatta olup olmadığını merak ediyordum. Ian dün gece bundan bahsetmemişti ama aklında olduğunu biliyordum. Çok şey olduğundan emindim.

Avuç içlerimi yatağa bastırarak biraz daha doğruldum. "Ugh," diye inledim. Yatağın Ian'ın tarafına uzandım ve çarşaflar serindi, bu da onun bir süredir ayakta olduğu anlamına geliyordu. "Olamaz!" Hızlıca oral seks yaptığımı ve onunla alay ettiğimi hatırladım. Umarım kalkıp başka bir yerde uyumaya gitmemiştir. Son hatırladığımda, uykuya dalarken beni arkamdan sıkıca tutuyordu.

Sanki düşüncelerimi duymuş gibi, gri eşofman altından başka bir şey giymeden elinde bir tepsiyle odaya girdi. Bunun bana ne yaptığını bir bilse... ya da belki de biliyordu. Tepsiyi yere bıraktı ve yanımdaki yatağa .

Yiyecekleri inceledikten sonra kaşlarımı ona doğru kaldırdım. Yumurta, domuz pastırması, krep ve kızarmış ekmek bir tabağa özenle dizilmişti, yanında da küçük bir kâse içinde tertemiz kesilmiş meyveler vardı. Bu mükemmel kahvaltıyı profesyonel bir şef hazırlamış gibiydi. Bir bardak portakal suyu ve su da düzenlemeyi tamamlıyordu.

"Yemek yapmayı biliyor musun?" Kıkırdadım.

Göz kırparak omuz silkti. "Kahveni nasıl içtiğini bilmiyordum, bu yüzden seni şaşırtmaya çalışmadan önce uyanık olmanı bekleyeceğimi düşündüm."

Tekrar güldüm ama kabuk bağlamış dudağımın çatladığını hissettim. Parmaklarımı dudaklarımın kenarına götürerek başımı salladım. "Teşekkür ederim."

Başını tepsiye doğru eğdi. "Önce ibuprofen al, böylece etkisini gösterip senin için çalışmaya başlayabilir. İltihaplanma için daha iyidir."

Üç yuvarlak tablet bir kokteyl peçetesinin üzerinde duruyordu. "Her şeyi düşünmüşsün."

Öne doğru eğildi, dudaklarını yanağıma bastırdıktan sonra küçük bir şifonyere doğru yürüdü.

Tostumdan bir parça ısırırken, sırtında şimdiye kadar hiç fark etmediğim iki yara izi gördüm. Yavaşça çiğnedim ve ona ne olduğunu sormayı düşündüm. Merak beni ele geçirdi ve kendimi tutamadım. "Ian?"

"Hmm?" diye mırıldandı, kafasına bir tişört geçirdi.

"Sırtına ne oldu?" Gerginleştiğini gördüğümde sözlerime anında pişman oldum.

Yavaş yavaş bana doğru dönmeden önce derin bir nefes aldı. Gülümseyerek yatağa doğru yürüdü. Yanımda yan yatarak dirseğini dayadı ve çatala uzanarak bana uzattı.

"Ye." Dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi.

"Tartışmak istemiyorsan sorun değil," diye mırıldandım, çatalı alıp bir dilim kivi sapladım.

İç çekti. "Bu başka bir zamanın hikayesi."

Tamam, yani bu onun için bir şekilde önemliydi. Şimdi daha çok merak ediyordum ama zorlamadım. Çatalı yan çevirerek kreplerden birini kestim ve yedim.

"Bugün halletmem gereken birkaç iş var," diye nefes verdi, "ama seni yalnız bırakmak istemiyorum."

"İyi olacağım." Gözlerimi devirdim.

"Birkaç kişinin gelmesi için ayarlamalar yaptım bile, ama ofisimde olacağız."

"Bana özel davranmak zorunda değilsin, biliyorsun." Gözlerimi bir kez daha devirerek ağzıma bir yaban mersini attım. "Sizin sayenizde güvendeyim ve iyiyim."

Yüzüme doğru eğildi ve gülümseyerek "Her şeyden önce sen çok özelsin" dedi. Dudaklarını alnıma bastırdı ve gözlerimin içine baktı. "İkincisi, eğer bir daha bana gözlerini devirirsen seni tokatlarım."

"Evet, tam olarak bir tehdit sayılmaz," diye kıs kıs güldüm, "ve aslında sürekli gözlerimi devirebilirim."

Gözleri şehvetle parladı ama yataktan geri çekildi. "Ye ve sonra dinlen."

Başımı salladım ve isteğini yerine getirdim.

Televizyon kumandasını yanıma fırlattı ve yatağın başucundaki masanın üzerine bir cep telefonu koydu. "Telefonun şifresi 7768 ve benim numaram zaten içinde," diyerek kumandayı işaret etti ve devam etti, "ve bu kendini açıklıyor." Kapıya doğru yürüdü.

"7768'in arkasındaki anlam nedir?"

Hınzır bir sırıtışla bana döndü. "İyileştiğinde seni bir gecede bu kadar çok boşaltmayı planlıyorum."

Güldüm, acıdan bir kez daha yüzümü buruşturdum, sonra çıkarken arkasından seslendim, "Gerçekten ne oldu?"

Kapı aralığından kafasını uzattı. "Bu benim apartman numaram, şimdi yemek yiyin ve dinlenin lütfen." Kapıyı kapattı.

Dikkatimi tekrar yemeğime verdim ve izleyecek bir şey bulup bulamayacağımı görmek için televizyonu açarak zerreye uzandım. En azından ona itaat edebilirdim. Zaten şu anda kalkıp dolaşacak durumda değildim.

Kanallar arasında gezinirken her şeyi değerlendirmeye başladım. Ailemi her zamankinden çok özlemiştim. Tyler'ı da özliyordum ama ona ulaşmamam gerektiğini biliyordum. Ebeveynlerimiz öldükten sonra yaptığı seçimler ve Charity ile çıkması arasında zihinsel olarak onunla işim bitmişti.

Sonra iş ve okul vardı. Ne yapacağımı bilmiyordum. Bu okula devam etmemin imkanı yoktu. Okula gitmek zorundaydım.

Vaktim olduğunda Ian'la bu konuyu konuşacaktım. İşe gelince, iyileştiğimde ya da en azından morluklarımı makyajla kapatmaya başladığımda işimin yanımda olacağını biliyordum.

Televizyonda Chance'in sesini duyduğumda düşüncelerimin içinde kaybolmuştum. Gözlerim tekrar ekrana kaydı ve bir talk show'da yaptığı önceden kaydedilmiş bir röportajı görünce sesi açtım. Cazibesiyle kalabalığa hükmederken güldüm. Seyircilerden bir sürü "awes", "ooh" ve "ahh" sesleri yankılandı ve ardından kahkahalar . Eğer oyunculuk kariyeri kötüye giderse, onu komedi kariyeri bekliyordu. İnsanları her zaman avucunun içine alır, sunduğu her şeyden daha fazlasını istemelerini sağlardı.

IAN

Jade'e birkaç günlüğüne dışarıda olacağıma dair e-posta gönderme aşamasındaydım. Kabul etse de etmese de Jenna'nın bana ihtiyacı vardı. Bir zamanlar iş görüşmesi için gelen bu tuhaf kadın kulübümü ve beni tamamen tanımişti.

E-postada Mark'ın kaza geçirdiğinden bahsettiğimde düşüncelerim hızla değişti. Onu o evde kanlar içinde gördüğüm andan itibaren durumu zihnimde dönüp duruyordu. Ona hem kızgındım hem de onu özlüyordum. Yaptığı şeyi neden yaptığını asla anlayamayacaktım. Jenna'yı tehlikeye atmak yanlış bir hareketti ve onu tekrar gördüğümde ne yapacağıma hâlâ karar verememiştim; *eğer* onu tekrar görürsem.

Onun herkesi kurtarmak istemesinin aksine, Jenna'yı güvende tutacaksa hepsinin ölmesine izin verebilirdim. Kulübün de, insanların da, beni yanıldığıma ikna etmeye çalışan herkesin de canı cehenneme. Aramızdaki fark buydu. Bir dereceye kadar, Mark iyi bir adamdı. Kuşkusuz ben hiçbir zaman iyi bir adam olmadım ve *değer verdiğim* kişiler güvende olduğu sürece bunu umursamadım. Bu konuda sık sık tartışırdık ama patron bendim ve işler çok kızıştığında o geri adım atardı.

Tam e-postayı *gönder* tuşuna bastığım sırada Luke ve Chance ofise girdiler ve kapının hemen önünde durdular. Kedi tekrar tekrar miyavlıyordu. Aslında varlıklarının duyulmasının nedeni de oydu. Fuayeye girdikleri anda onu duymuştum. *Kendimi neyin içine sokmuştum?*

"Girin, bir şeyi bitirmek üzereyim," diye selamladım onları, bir yandan da iki gündür kutumda duran ve benimle alay eden 938 okunmamış e-postanın konu listesine göz gezdiriyordum. Dizüstü bilgisayarımın başımı kaldırmadan "Mark bugün nasıl?" diye sordum.

"Oldukça kızgın."

"Eminim öyledir, ama fiziksel olarak nasıl?" Dizüstü bilgisayarımı kapattıktan sonra sandalyede arkama yaslandım ve kaşlarımı çatmaya başladım.

"Sekiz yerinden bıçaklanmış ve çok kan kaybetmiş," diye omuz silkti, "ama şu anda iyi olacak." Ellerini ceplerine soktu. "Ameliyattan sonra kan nakline başladılar."

"Ve?" Ellerimi masanın yüzeyinde birleştirerek doğruldum. "Neyse ki Roman'ın nişancılığı berbat," diye kıkırdadı, "ama onun in-Testisleri birkaç kez delinmiş. Şu anda en büyük endişe enfeksiyon ama bununla başa çıkıyorlar."

Bir kez başımı salladım. "Onu görmeye gideceğim," diye iç geçirdim, "ama Jenna'yı şu anda yalnız bırakmak istemiyorum. Ancak Mark ve benim daha sonra konuşmamız gereken bazı şeyler var."

Luke başını eğdi ve telefonunu cebinden çıkardı. Chance,

"Jen'e ben bakabilirim," diye ekledi.

Kaşlarımı kaldırdım. "Çekimi bitirmen gerekmiyor mu?"

"Şu anda değil ama birkaç gün içinde dönmem gerekiyor." Kedi taşıyıcısını havaya kaldırdı. "Mac'i şimdi isteyebilir." Mac'in giderek yükselen feryadına gözlerini devirdi.

"Evet, tabii ki. Beni takip edin." Yan tarafında Mac'in adı işlenmiş bir bebek bezi çantasına benzeyen şeyi elime aldım. "Kahretsın."

Chance beni uzun koridordan geçerek misafir odasına kadar takip etti. Kapıyı arkasından kapattı ve Mac'i kulübesinden çıkarıp anında susturdu. Eşyalarını yerleştirdim ve o da kocaman gözlerle yatağın altına koştu.

"Onun için yaptıklarınızdan dolayı teşekkür ederim."

Çantayı bir sandalyenin üzerine attım ve arkamı döndüm. "O harika biri, evet ama seninle duygularım hakkında konuşmak istemiyorum."

Homurdandı. "Bir erkek olarak güvende , değil mi?"

"Bunu seninle yapmayacağım Hollywood," diye tersledim ve kapıya doğru yürüyüp çekerek açtım.

Arkamdan geldi, ofise doğru yürürken benim adımlarımı takip etti. "Ama senin için iki kişiyi öldürdüm ve bir diğerini vurdum."

Olduğum yerde durdum ve yüzüne doğru eğilerek onu koridorun duvarına yasladım. "Bunu onun için yaptın, benim için değil!"

Teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Sadece şunu söylüyorum-"

"Birkaç ceset için işe yaramaz, kendini beğenmiş bir Holly-wood aktörüyle bağ kurmak istediğimi mi sanıyorsun?!"

Öfkeyle, Chance hala arkamdan gelirken nefesimin altında küfrederek ofisime doğru yürüdüm. Odaya girdiğimizde Luke ikimize de bakıyordu. Gözlerimi devirerek masama oturdum ve altındaki sandalyeyi kaydardım.

Chance masamın yanındaki sandalyeye çöktü, tembelce arkasına yaslandı, kolunu yana sarkıttı. "Kimseden beni sevmesini istemiyorum," mırıldandı, "ama şimdi ne olacak?"

"Ne demek *şimdi ne olacak*?" Ters ters baktım.

Ayağa kalktı, telefonunu çıkardı ve kaşları çatık bir şekilde birkaç dakika ekrana dokundu. Derin düşüncelere dalmış gibi görünüyordu, tekrar dokunmadan önce birkaç kez kaydardı ve sonra bana doğru uzattı.

"Ne?" Elinden kaptım.

Başını ona doğru eğdi ve gözlerim Bernardo'nun fotoğrafına kaydı. Chance çenesini okşadı, bekliyordu.

Bakışlarım kabardı. "Ne. Ne. Sikeyim?" Bakışlarımı onunkilere doğru kaldırdım.

"Görüyorsunuz ya," diye ters ters baktı Chance, "ben sadece işe yaramaz bir aktör değilim." Omuz silktilti. "Senin bilmediğin bazı yeteneklerim var. Yine de sana kibirli kısmını vereceğim." Göz kırptı.

Luke masamın arkasına geçip omzumun üzerinden bakarken bakışlarımı kısmıştım.

Alay ettim. "Peki, Bernardo'nun bir fotoğrafı benim için ne işe yarayacak?"

Sırıtarak başını salladı. "Kaydır."

Bernardo'nun Roman ile çeşitli toplantılar yaptığı en az elli ila altmış fotoğrafa göz attım. Bernardo'nun başka biriyle buluştuğu başka fotoğraflar da vardı. Yakınlaştırana kadar kim olduğunu göremedim. "Siktir!" Telefonu ona uzattım ve sandalyemden fırlayarak dışarıya, terasa doğru yürüdüm.

Luke ve Chance de onları takip etti. Bir sigara yaktım ve nefesimin altında küfrettim. Chance telefonu Luke'a uzattı, o da ben fotoğrafı çekmeden önce fotoğrafa iyice bakamadı.

"Bu Jenna'yı mahvedecek," diye inleyerek alnımı avucuma gömdüm, sonra sigaramdan uzun bir nefes çektim. "Şu anda bu bilgiyle nasıl başa çıkacağımı bile bilmiyorum."

"Ne halt edeceğiz biz?" Luke öfkeden kuduruyordu.

Chance kendi sigarasını yaktı. "Gidip onunla konuşmalıyım."

Başımı salladım. "Hayır, ben hallederim." Durum kötüden daha kötüye gitmişti. Şimdi iyi bir sonucu olmayan imkânsız bir duruma sokulmuştum. "O fotoğrafların her birini bana gönder."

"Elbette," diye mırıldandı Chance.

JENNA

Ian birkaç saat önce toplantıları bittikten sonra yanıma uzandı ve birkaç dakika onunla dalga geçtikten sonra ikimiz de uykuya daldık. Tekrar uyandığımda hava kararmıştı ama gözleri kapalıydı. Onu dürttüm ve uyandı.

"Hey." Parmak uçlarını gözlerine bastırarak gülümsedi. "Saat kaç?" Yuvarlanarak komodinin üzerinden telefonunu aldı.

"Bilmiyorum," diye mırıldandım, hâlâ yarı uykuluydum. "Kahretsin," diye fısıldadı, "yemek vakti geldi."

"Vay canına," diye kıs kıs güldüm, "bir süredir dışarıdaydık."

Beni çıplak bedenine doğru çekerek, bir kolunu boynumun altından geçirirken dudaklarını nazıkçe dudaklarıma bastırdı. "Biraz yemek yemeliyiz."

"Ama önce bana uyumadan önce seni rahatsız eden şeyin ne olduğunu söyle." İçimi çektim. "Seni rahatsız edenin benim sataşmalarım olmadığını biliyorum."

Belli belirsiz bir gülümseme dudaklarını boyadı ve gözlerimin içine , dışarıdaki şehir ışıkları yansımada titriyordu. Parmaklarını uzun saçlarımın arasından geçirdi. Başını salladı. Yavaşça doğruldum, şimdi ona neler olduğu konusunda aktüel olarak endişeliydim. Neden bunu benimle tartışmak istemiyordu?

"Söyle yoksa benimle seks yapmak zorunda kalırsın," diye şaka yaparak ortamı yumuşatmaya çalıştım.

Dirseğine yaslandı. "Sana olduğunu nasıl anlatacağımı tam olarak bilmiyorum." Bir omzunu silkti. "Ve şu anda neler olduğunu ben bile bilmiyorum."

"Ha?"

Elini kalçama koyarak aşağı yukarı okşadı. Onun dokunuşunu ve bana hissettirdiklerini seviyordum. Neredeyse bana unutturuyordu.

acı hakkında. "Uğruna dans ettiğin adam Tyler'la buluşuyor."

Nefesim kesildi. "Roman'ın amcası mı?!"

"Evet, ama ne yapacağımı bilmiyorum çünkü o senin kardeşin ve bunu halletmem gerekiyor." Yataktan fırlamaya çalıştım ama Ian elimi tuttu. "Jenna, yatağına geri dön."

Kollarımı karnıma doğru sımsıkı kavuşturarak yatağa geri çöktüm ama uzanmayı reddettim. Ian uzanıp kollarımı okşayarak isteğim dışında gevşemelerini sağladı. Öfke içinde olmama rağmen onunla ilgili her şey beni rahatlatıyordu.

Tutmak mı? Bu kelime kafamda yankılandı ve söyleyiş şekliyle ilgili bir şey beni dondurdu. "Ian," diye tısladım, "sana sakince bir şey soracağım ve gerçeği istiyorum." Derin bir nefes aldım, sormak üzere olduğum bilgiyi neden istediğimi anlamıyordum. Ama *bunu halletmek* Tyler'ı öldürmek anlamına geliyorsa, aklımı kaçıracaktım.

İlk günden beri içimden bir ses onun bir kulüp sahibi ve *iş adamından* çok daha fazlası olduğunu söylüyordu. Kim olduğu ve ne gibi bağları olduğu konusunda bana tam olarak dürüst davranmamıştı. Her şey bir araya gelmeye başlamıştı.

Silahlar. Bazı şeylere duyulan öfke. Bernardo ile buluşmalar. Amber yaralandığında aniden gitme ihtiyacı duyması. Beni kolayca kurtarabilmesi ve insanları öldürmek konusunda iki kez düşünmemesi. Mavi Salon'da İtalyan Mafyası için yaptığım dans.

Beni korumak içindi ama mantıklı gelmiyordu. Yaralandığımda kanla çok rahat ve sakindi. Kendime beni sakinleştirmek için sakin kaldığını söyledim ama şimdi fark ediyordum ki bazı Ian'lar sadece yüzeyde öyleydi. Kusursuz görünüşünün altında bir canavar gizleniyordu.

"İrlanda ya da İtalyan mafyasından mısınız?" Sonunda ağzımdan kaçırdım. Gülümsedi. "Tüm sormak istediğin bu muydu?"

"Hiç komik değil!" Yüzümü asmamak için elimden geleni yaparak kollarımı kavuşturdum ama onun mükemmel beyaz gülümsemesi beni eritti.

Avucumu avucunun içine aldı ve başparmağıyla elimin arkasında daireler çizdi. "Daha karmaşık bir şey soracaksın sanmıştım."

Kıkırdadım. "Hayır, ama bilmek istiyorum ve gerçeği istiyorum. Yani, bana söyleyemeyeceğini biliyorum ama dün gecedan ve diğer şeylerden sonra artık merak ediyorum."

Yataktan kalktı, pantolonunu aldı ve üzerine geçirdi, ardından yatağın ayak ucundan gömleğini kaptı ve başının üzerine geçirdi. İşte o anda sorunun cevabını biliyordum. Ağzını açtı ama önce ben konuştum.

"Bekle!"

Kaşlarını kaldırdı.

"Bilmeme gerek yok." İçimi çektim.

Yatağın benim tarafıma doğru yürüdü, kenarına oturdu ve yanaklarımı avuçladı. Gözlerini incelediğimde nezaket gördüm. Bir katil ya da yanlış bir şey yapmış bir adam görmüyordum. Yaptığını biliyordum ama bana karşı tutumu farklıydı. Son zamanlarda yaptığı her şeyin hem Amber'ı hem de beni korumak için olduğunu biliyordum.

İlişkili olduğu şeylerin bir önemi yoktu. Sadece varsayımımın bir ağırlığı olup olmadığını bilmek istiyordum. İtiraf etme konusundaki iç savaşını izlemek acı vericiydi. Bu konuda ne kadar az şey bildiğimi bildiğimden, bu hiç konuşulmayan bir şeydi. Her şeyden çok, bana yalan söylemek zorunda hissetmesini istemiyordum.

"Her ne yapıyorsan," saçının arkasını çekiştirdim, "bilmeme gerek yok ya da bilmek istemiyorum. Özür dilerim."

Bu yaşam tarzının dışında, karmaşık ve bu yaşamla hiçbir ilgisi olmayan düşünceler ve sırlarla doluydu. Bu yüzden değil ama derinlerde sakladığı şeyler yüzünden beynine bakmak istedim. Hayatı bir kez de onun gözünden görmek, onu daha iyi anlamak istedim. Beni neden öyle gördüğünü bilmek istiyordum. Birlikte olsak da olmasak da o benim için en ilginç kişiydi.

Komodinin üzerinde duran telefonu çaldı ve o da hemen yanına gidip telefonu eline alarak bakmaya başladı.

"Her şey yolunda mı Bay Gizemli?" Nefesimin altında mırıldandım.

Başparmağıyla ekrana hızlı hızlı dokunmadan önce tembel bir gülümseme sundu. "Bir saniye, ben Luke."

IAN

Bir süreliğine oradan çıkabilir misin?

Benim için haberin olup olmamasına bağlı.

Ben
yapar
ım.

Bir saat içinde kulüpte buluşalım.

Sinirlenerek Chance'e mesaj attım çünkü Jenna'yı yalnız bırakmamın imkânı yoktu.

Ben bir şeyi hallederken Jenna ile takılabilir misin?

Tabii ki
Oraya gideceğim.
Bu kolaydı. "Chance bir süre seninle takılmak için geliyor. Benim kulübe gitmem gerek."
"Tamam." Yüzünde bir gülümseme belirmeden önce iç çekti.
"Lütfen bana McDonald's getirmesini söyler misin? Siparişimi biliyor."
Eğlenerek başımı salladım. "Uykun var mı?"
Arkasına yaslandı, bir topun içine kıvrıldı. "Mmhmm."
Hazırlanmadan önce başının tepesine bir öpücük kondurdum.
"Birazdan döneceğim." Dolaba yönelirken Chance'e mesaj attım.
Kraliçe McDonald's istiyor.
Yaklaşık iki dakika sonra, McDonald's poşetini kaldırarak bir selfie ile cevap verdi.
Bunu zaten biliyordum.

Yönetim ofisinin lobisine vardığımda Jade bir telefon görüşmesi yapıyordu ve bana çılgınca el sallıyordu. Onu görmezden geldikten sonra gözlüklerini çıkardı. Bir an için gözlüklerini bana fırlatacağını sandım ama fırlatmadı.

"Bay Knight," diye ben yürürken.

Kapıyı açar açmaz, masamın önündeki sandalyede oturan Tyler'ın kafasının arkasını gördüm. *Lanet* olsun. Luke yakınlardaki duvara yaslanmış, elinde bir tabanca tutuyordu. Kapıyı kapattım, Tyler'a doğru yürüdüm ve kendimi onun önüne attım.

Bana dik dik baktı, kollarını kavuşturmuş bir şekilde dizini zıplatıyordu. "Ne sikime buradayım ben?!"

"Bunu sorman komik, Tyler."

Masamın diğer tarafına geçip oturdum ve diz üstü bilgisayarımı açtım. Chance'in bana gönderdiği dosyaları açarken Luke ona yaklaştı. En net fotoğrafı açarak bilgisayarımı ona doğru çevirdim ve bir elimi çeneme götürdüm.

"Siktir," diye nefes aldı.

Sandalyemde geriye yaslandım ve parmaklarımla ağzımın üzerinde bir üçgen oluşturdum.

Tyler ayağa kalktı ama Luke omzunu geriye iterek onu tekrar oturmaya zorladı.

"Bernardo ile ne işin var?" Ellerimin arkasından konuştum.

"Bu seni ilgilendirmez!"

Ayağa kalktım, kolumu uzattım. "Hadi biraz gezelim." Kapıya doğru

Luke onu gömleğinden tutup yukarı çekti. ", yürü!"

Çıktığımda Buz Adam ofisimin dışında duruyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, kaşlarını çatmıştı. "Bay Knight, bunu yapamazsınız.

."

"Şimdi olmaz," diye .

Jade iş anlaşmalarıma yabancı değildi. Telefonu kapattıktan sonra özel koridordan çıkışımızı dikkatle izledi. Ne yaptığımı biliyordu ama hiç soru sormadı. Her zaman ona söylediklerimi sorgusuz sualsiz yapardı.

Gizli asansörle aşağı indik ve kulübün arkasından heyecanla çıktık. Luke'un bizi bekleyen bir limuzini vardı. Ice Man arka kapıyı açtı ve ben de içeri girdim. Luke diğer tarafa doğru yürüdü, Tyler'ı iterek içeri soktu ve silahını ona doğrultarak peşinden gitti.

Şoför bizi kulüpten yaklaşık on beş dakika uzaklıktaki bir tersaneye götürdü. Burayı birkaç yıl önce yıkılmadan önce satın almıştım. Ancak onunla hiçbir şey yapmamıştım, en azından şehrin bildiği kadarıyla. Jacob herhangi bir radara yakalanırsa gözlerin ona çevrilmesini sağladı.

Hâlâ eski kargo konteynerleri ve terk edilmiş depolardan oluşan gökkuşağı labirentleriyle dolu olan bu yer, işim için mükemmel bir yerdi; halktan gizlenmişti. Depoların ve birkaç eski geminin arasında merkez vardı.

Bir zamanların başarılı İrlanda tütün şirketi Fitzger- ald ailesine aitti. Çevredeki şirketler taşınmaya başladığında işlerini çoktan taşımışlar ve onları yalnız bırakmışlardı. Orada

Katolik aileleri ile komşu Yahudi aile şirketi arasında süregelen bir çatışma vardı. Şimdi, her ikisinden de geriye kalan tek şey, soyadlarıyla damgalanmış iki terk edilmiş tuğla depo. Sağda *Hofstein*, solda *Fitzgerald Tobacco*.

Terk edilmiş tersane, eğer yıkmalarına izin verseydim muhtemelen gelişecekti. Limanın muhteşem bir manzarasını sunuyordu ama ben bencildim. Kalan iki gemiyi, çürümekte olan dört tekneyi ve bakımsız tren raylarını kaldırmalarına bile izin vermezdim. Her şey olduğu gibi mükemmeldi; dokunulmamıştı. İzlenen on iki metrelik dikenli tel çit istenmeyen misafirleri uzak tutuyordu.

Şoför bir iskelenin yanında durdu ve ben dışarı çıktım. Luke Tyler'ı dışarı itti, onu arabanın benim tarafıma doğru iterken silahını hiç indirmede. Buz Adam geride durarak bize ihtiyacımız olan alanı sağladı.

"Yürü!" Luke tükürdü.

Tyler karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Demek beni boğmakla ya da kafamı kesmekle tehdit ettiğin yer burası?"

Donup kaldım, topuklarımın üzerinde dönerek göğsünü dürttüm. "Bernardo Mussolini ile ne işin var senin?!" Çitin diğer tarafındaki raylarda bir tren hızla geçip gitti ama biz görünmedik.

"Sana söyledim, bu seni ilgilendirmez orospu !"

Yumruğumu iki yanımda sıktım. "Dün gece *kız arkadaşım* uyutulurken ve neredeyse öldürülürken!"

KARANLIK İŞLER

IAN

O anda Tyler'ın tüm tavrı değişti. İfadesi kibirden öfkeye ve son olarak da kız kardeşinin incindiğini duyunca metanete dönüştü. Gözlerimi dikmiş, kılını bile kıpırdatsa onu her an haklamaya hazır bir şekilde bakıyordum.

"Neden bahsediyorsun sen?!" diye sonunda, sonra başını ellerinin arasına gömüp mırıldandı, "Hayır, hayır, hayır. Kahretsin, hayır."

Yumruğumu geri çektim, onu yere sermeye hazırdım ama bakışlarını kaçırınca yumruğumu yanıma indirdim. "Ne?!"

"Kız kardeşim iyi mi?!" diye bağırdı, sonra sesini hızla alçalttı. "Lütfen bana onun iyi olduğunu söyleyin."

Şaşkın ve öfkeli bir şekilde kollarımı yana açtım. "Neler oluyor Tyler ve neden birden Jenna'yı önemsemeye başladın?"

Omzunun üzerinden geriye bakmadan önce boynunu bükerek tersaneyi her yönden inceledi. Sonra bakışlarımla buluştu, yüzündeki öfkenin her zerresi silinmişti. "Ian, derhal açık alandan çıkmamız gerekiyor," diye fısıltının biraz üzerinde bir sesle talepte bulundu.

Ellerimi geri çekerek göğsüne sertçe vurdum. "Şu anda ne haltlar döndüğünü söyle bana!"

"Konuşmak için gerçekten özel bir yere gitmeliyiz." Sesi güvenilemeyecek kadar sakindi.

Luke ve ben bakıştık ve ben başımı salladım. Silahını indirdi ve bir kenara koydu. Daha تنها bir yerde olmak bana üstünlük sağlıyordu. Burada, arazinin etrafından kıvrılan köprüden geçen trenleri ve arabaları görebiliyorduk.

"Peki, içeri girelim," diye emrettim. "Böylece canlı canlı derini yüzmem gerekirse kimse buna tanık olmaz."

Tyler ve Luke'u Fitzgerald binasına götürmeden önce Buz Adam'a dönüp avucumu gösterdim. Cebimden anahtarı çıkarıp ofise açılan yan kapının kilidini açtım, sonra da yana doğru bir adım attım. Luke Tyler'ı itti ve beni takip etti. İçeri girdim, kapıyı kapattım ve arkamızdan kilitledim.

Tyler bakışlarını tekrar benimkilere çevirmeden önce odayı taradı. Depoda gözlerinin gezinmesine aldırmadığım tek odaydı. Mülkü satın aldığımdan beri odaya sadece bir masa ve dört sandalye taşınmıştı. Şimdiye kadar sadece kulüp ofisinde çalışıyordum. Henüz burayla ilgili pek bir şey yapmamıştım.

Ellerimi ceplerime sokarak, "Şimdi bana neler olduğunu anlat," .

Sertçe nefes alarak kollarını kavuşturdu. "Önce bana Jenna'nın iyi olduğunu söyle... lütfen."

"Konuşana kadar sana bir bok anlatmayacağım!" Havladım. "O yüzden hemen bilgi vermeni öneririm."

Tyler ilk kez yenilmiş görünüyor. "Bernardo Mussolini benim müşterim ve Jenna'yı uzun zamandır tanıyor. Roman'la çıktığından beri yani."

Çenesi kenetlenmiş Luke'a bakarken gözlerim öfkeyle titredi.

Tyler, "Daha anne babamız ölmeden önce bile beni onun hakkında rahatsız ediyordu," diye homurdandı.

Bakışlarımı onunkilere diktim.

Kaşlarını çatarak devam etti, "Jenna'nın ailemizin bize bıraktığı para hakkında sana ne söylediğini bilmiyorum-"

"Bildiğim tek şey," dedim cebimden bir sigara çıkarıp yakarak, "sen bunun için bir pisliksin ve o da bu yüzden striptizci oldu."

Teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Hayır! Parayı ondan ben almadım." Başını salladı. "Yani yaptım, ama sadece Bernardo'ya ondan uzak durması için para ödedim." Öfkeli gözlerinin içine dik dik baktı.

"O paranın tek kuruşunu bile görmedim ve banka ekstrelerimi kontrol etmenize memnuniyetle izin veririm."

"Tamam, peki neden?" Öfkelendim. "Peki Jenna'ya olan takıntısı ne?"

Omuz silkti, "Sizin tahmininiz de benimki kadar iyi ama ben suçlunun o şerefsiz Roman olduğunu varsayıyorum." Bir ileri bir geri volta attı. "Bernardo bir süre önce benim müşterim olarak başladı ama düşmanca bir ilişkiye dönüştü. Bu konuda konuşabileceğim kimse yoktu." Parmak uçlarını şakaklarına bastırarak önümde durdu. "Herif bir mafya babası." Bakışlarını kaldırdı ve gözleri büyüdü. "Öyle olduğunu biliyorum, İrlandalı... uh-"

"Yeter." Bir elimi kaldırdım.

"Neyse," dedi tembelce el sallayarak, "bu beni öldürüyor." Sigaramı işaret ederek sessizce bir tane istedi.

Gözlerimi devirerek iç çektim, cebimden paketi çıkardım ve bir tanesini kaydardım.

Onu aldı, sonra kendi cebinden bir çakmak çıkardı ve yaktı. "Annemle babam öldüğünden beri Jenna'ya çok kötü davrandım," diye dudaklarının arasına sıkıştırdığı sigarayı yaktı, "ama bu sadece onu korumak içindi, onu kendimden uzaklaştırmak için. Benden nefret etmesini ve tehlikeden uzak durmasını umarak korkunç şeyler söyledim."

"Onun yerine ona zarar verdin." Masanın kenarına tüneyip sigaramı içime çekerek ona baktım.

Sessizce yere baktı, kendi sigarasını da içiyordu. O anda ne söyleyeceğimi bilemesem de kendimi neredeyse ona inanırken buldum. Bernardo'nun nasıl biri olabileceğini ilk elden biliyordum. Artık onun Roman'ın amcası ve Jenna'nın onlarla bağlantısı olduğunu bildiğimden, düzeni görmeye başlıyordum.

"Ian," diye mırıldandı

Luke. Bakışlarımı kaldırdım.

"Bu yüzden mi geçen gece Jenna odaya gelene kadar kulüpteki tüm dansçıları geri çeviriyordu?"

Tyler'ın gözleri Luke'a doğru kaydı. "Sen neden ?"

Kafamdaki bulmacanın parçalarını bir araya getirmeye devam ederek yumuşak bir duman bulutu çektim. "Geçen gece Bernardo bir grup adamıyla kulübüme geldi ve kendisi ve adamları için özel bir dans talep etti." Sigaramdan derin bir nefes daha çektim ve devam ettim, "Jenna gelene kadar her birini geri çevirdi."

"Evet, onu istiyordu," diye iç geçirdi, "ve onu nasıl elde edeceğini çok iyi biliyordu."

Bakışlarımı ona diktim. "Roman'ın onu kaçırmamasına, neredeyse en iyi arkadaşlarımdan birini öldürmesine ve Jenna'ya tecavüz etmeye çalışmasına kadar hızlı bir şekilde ilerleyin."

Tyler'ın ağzı açık kaldı ve sigara beton zemine düştü. "Kız kardeşime tecavüz mü etti?!"

"Neredeyse öldürüyordu ama fırsat bulamadan onu ve adamlarını öldürdük." Roman'ın onu incittiği düşüncesiyle çenem kaskatı kesildi.

"Bernardo hemen öldürülmezse, işler daha da kötüye gidecek," diye başını salladı, "ve Roman'ı öldürdüğün için sana çok kızacak."

"Ama başka biri iktidara gelecek ve hepimizin peşine düşecek."

Tyler yumruğunu ağzına götürdü. "Belki... ama aslında değil."

Kaşlarımı kaldırdım. Bir süre sessiz kaldı, ya düşüncelerini toparlıyor ya da bana söyleme alternatifini tartıyordu. Sabırlı olmaya çalışıyordum ama beklentiyle yanıp tutuşuyordum. Pantolonuna uzanmaya başladı ama Luke silahını çekip şakağına doğrulttu.

Tyler ellerini uzattı. "Sadece telefonumu alıyorum, sakın ol."

Luke tereddütle silahını indirdi ve Tyler cebinden telefonunu çıkardı. Luke ona doğru yürüdü, arkasında durup omzunun üzerinden onu izliyordu. Tyler bir süre ekrana dokunduktan sonra telefonu kulağına götürdü. Gözlerim omzunu silkmiş olan Luke' kaydı.

Merhaba Leslie, benim.

Bakışlarımı ona diktim, ne halt ettiğini merak ediyordum.

Evet, teşekkür ederim, anladım. Mussolini davasıyla ilgili belgeleri bana e-posta ile göndermenizi rica ediyorum.

Evet, bu , teşekkür .

Telefonu kapattı ve yanında tuttu. "Bunu bitirmeye hazırım."

" oluyor?" Yanağımın içini kemirdim.

"O aile hakkında asla açıklanmasını istemeyecekleri bazı bilgilerim var," diye sıırıttı, "ve bunları sana vereceğim."

"Peki bunu neden yaptın?" Luke uzanıp telefonunu elinden alırken şüpheyile sordum.

Tyler, "Jenna'yı hemen görmek istiyorum," diye ısrar etti.

Başımı salladım. "emin olana kadar kız arkadaşımın yanına yaklaşmayacaksın." Bu, kız arkadaşıma ikinci kez

Bu gece ona bu şekilde hitap ettim ve bu, onunla henüz tam olarak konuşmadığımız bir şeydi.

"Tanrı aşkına, o benim kız kardeşim!"

"Ve benim işim de onu, ona zarar vermiş ya da gelecekte verebilecek insanlardan korumak!" Ben de karşılık verdim.

"Ama onun kaçırılmasını ve neredeyse tecavüze uğramasını engelleyemedin," diye mırıldandı nefesinin altında.

Ona doğru tepindim ve onu soğuk, metal duvara sıkıştırana kadar geriye doğru ittim. Yüzüne doğru eğildim ve hançerlerimi bakışlarına doğru daralttım. "Onu böyle incittikten sonra sakın bundan bahsetmeye kalkma."

"Bunu onun için yaptım!" diye homurdandı.

O anda onun canını alıp almayacağımı tartıştım. Neredeyse rahatsız edici bir boyunca birbirimize baktık. Yüz ifadesinde cevap ya da yalan aramaya o kadar odaklanmışım ki Luke'un konuştuğunu duymadım. Tyler olduğu yerde durmuş, bana bakıyor ve bir sonraki hamlemi bekliyordu.

"Ian!" Luke bağırdı.

Ona doğru döndüm. "Ne?!" Yumruklarımı o kadar sıkıştırmışım ki eklemlerim bembeyaz olmuştu.

Tyler'ın telefonunu ekranı bana bakacak şekilde tuttu. "Bilgi burada.

Tyler rahatladıktan sonra etrafımda dolandı ve geriye doğru yürürken ellerini havaya kaldırdı. "Şimdi size neyim göstereyim pislikler." Sırtarak Luke'un elinden telefonunu aldı. Kaydırdı, sonra birkaç kez tıkladı ve bana doğru fırlattı. Yakaladım, çevirdim ve bilgileri okudum.

Tyler kıkırdadı. "Bir dahaki sefere yemekten sonra birine yumruk atmadan önce düşünürsün."

Gergin bakışlarım yukarı fırladı ve "Sana yumruk attım çünkü sen bir pisliksin" diye mırıldandım.

Gözlerimi tekrar ekrana indirerek okumaya devam ettim.

KİLİT! DÜDÜK!

Üçümüz de kapıya baktık.

"Ian!" Buz Adam diğer taraftan bağırdı.

Kapıyı açan Luke'a başımla işaret ettim. Buz Adam kafasını içeri soktu. "Burada her şey yolunda mı?"

Gözlerimi omuz silkmış olan Tyler'a diktim. "Umarım tüm bunları neden yaptığımı şimdi anlamışsındır."

"Evet," etrafıma bakındım, "her şey yolunda. Hemen çıkıyoruz."

Başını eğdi ve kapıyı kapattı. İlk birkaç belgeyi taramak için birkaç dakika harcadım, sonra kendime e-posta ile gönderdim ve telefonunu kilitledim. Ona fırlattım. El yordamıyla yakaladı.

"Artık sana inanıyorum," diye mırıldandım. Nefes verdi. "Şimdi ne olacak?"

Ellerimi ceplerime sokarak başımı eğdim. "Şimdi kulübe geri dönelim ve birkaç kadeh içelim."

"Eve, Jenna'nın yanına gitmen gerekmiyor mu?" diye alay etti.

"İstiyorum ama önce bir şey görmeni istiyorum." Yüzümde şeytani bir sırıtma belirdi.

Binadan çıkarken Tyler kıkırdadı, "Striptizcileri izlemek için her zaman hazırım."

"Göreceğiz."

Limuzine döndüğümde bilgileri bir kez daha gözden geçirdim. Bu tür bilgilerle tüm Mussolini ailesini gömebilir ve tüm varisleri yok edebilirdim. İtalyan, Rus ve İrlanda mafyasında pek çok düşmanları vardı. Kimse onları sevmiyordu.

Tyler'ı hâlâ anlayamıyordum, ama o pisliği anlamaya başlayacağımı umuyordum. Yine de bu kolay bir iş olmayacaktı. Jenna'nın sahip olduğu tek gerçek aile oydu ve birbirlerinden uzaklaşmış olmaları kalbimi kırıyordu. Euphoria'nın lobisine adım attığımızda gülümsedim ve bizi ana sergi salonundan geçirerek standıma götürdüm.

Yerime oturmadan önce yolda dansçılarımın birinin kolunu tuttum ve fısıldadım, "Biliyorum sıra dışı ama bu setten sonra Charity'yi ana sahnede istiyorum."

"Evet, efendim." Sinsice uzaklaştı. Kabine girdiğimde Tyler gülümsüyordu. VIP garsonlardan biri yanıma geldi ama elimle onu uzaklaştırdım. Cebimden telefonumu çıkarıp Jenna'ya mesaj attım.

Selam bebeğim. Beklediğimden daha uzun süredir
işteyim. Yakında evde olurum.

Bir kadına planlarım hakkında bilgi veren biri hiç olmamıştım. Bu benim için yeniydi. Onunlayken hiçbir şey zorlama gibi gelmiyordu. Onun bilmesini istedim. Benden beklenen bu değildi. Sadece doğal geliyordu. Telefonumu masanın üzerine bıraktım ve kollarımı kabinin arkasına uzattım.

Işıklar ana sahneye doğru parladı. Luke ve ben göz göze geldik ve ikimiz de Tyler'ı izlemeden önce sırıttık.

Hevesle bize sırtıttı. "Gelmekte olanı kutlamanın yolu bu!"

Dudaklarımı bükerek bakışlarımı sahneye çevirdim. "Evet."

Ana sahneye geri döndüğü için gururla parlayan Charity arkadan dans etti. Göğüslerini salladı ve göğüs uçlarını zar zor örten kırmızı bluzundan dışarı taşıdılar. Luke ve ben bakışlarımızı donup kalmış ve utanç içinde olan Tyler'a çevirdik. Nişanlısının salyaları akan erkeklerin karşısında döndüğü, dans ettiği, kamburlaştığı ve eğildiği sahneye bakıyordu.

Kürek kemiğine bir tokat attıktan sonra kulağına eğildim. "Şunu açıklığa kavuşturalım, burası bir yetimhane değil ve senin kadının da gerçekte bir striptizci."

Gözleri yavaşça benimkilere kaydı. "Lanet olsun."

JENNA

"McDonald's'ını aldım!" Chance asansörden inip fuayeye adımını atarken çantayı havaya kaldırdı.

"Yemek getirdiğin için teşekkürler." Kıkırdadım, topallayarak oturma odasından mutfığa doğru ilerledim, o da beni takip etti.

O gelmeden önce kısa bir keşif yapmıştım. Gri kuvars tezgahlı siyah dolaplar ve paslanmaz çelik aletler şık ve modern bir görünüm veriyordu. Büyük gri mermer karo döşeme sanki üzerinde hiç kimse yürümemiş gibi görünüyordu. Aslında tüm mutfak sanki Ian hayatında bir gün bile elini sürmemiş ama yemek yapmış gibi görünüyordu. Her yer tertemizdi. Kiler yeni doldurulmuştu ve hem buzdolabı hem de derin dondurucu düzenli ama doluydu.

Chance çantayı ve iki içeceği tezgâhın üzerine koydu. "Nasıl hissediyorsun?" Çantayı açıp önüme double çizburger, orta boy patates kızartması ve Sprite koyduktan sonra kendi yemeğini çıkardı. Big Mac ve kola sipariş etti. Bir bar taburesi çıkardı ve içine oturmama yardım ettikten sonra uçtaki bir tabureye tünedi, aramızda boş bir tabure bıraktı.

"Gidip masaya oturabiliriz," diyerek kıkırdadı ve çenesini kaldırıp yemek odasındaki siyah ayaklı, dikdörtgen cam masaya baktı.

"Hayır, hayır, sorun değil." Rahat etmeye çalışarak kıcımı koltukta oynattım.

Yanımdaki koltuğa tünedi ve Big Mac kutusunu açtı. Hamburgerimin etrafındaki kâğıdı açtım ve geri soymaya hazırlandım ama o konuştu. "Turşu yok. Emin oldum."

"Teşekkür ederim." Turşudan nefret ederdim.

Nefret ederdim! "Mmhmm," diye mırıldandı, yemeğinden bir ısırık aldı. "Göründüğümünden daha kötü hissediyorum." İnledim.

Çiğnemeyi bitirdi ve güldü. "Bundan şüpheliyim."

"Har har," diye alay ederek ona bir kızartma attım.

Onu yakaladı ve ağzına attı. "Peki, bu gece ne yapacağız? Sinema mı? Oturma odasında karaoke mı? Ian'ın tüm eşyalarını karıştırıp gerçekte neyin peşinde olduğunu mu göreceğiz?"

"Dikkatimi dağıtmak için buradasın, anlıyorum," diye gözlerimi devirdim, "ama ben-"

Telefonum çaldı ve adada titreşti. Amber'ın yüzü ekranda belirdi. İnledim. "FaceTime ugh."

"Cevap ver." Omuz silktili.

"Yapamam, beni görür-"

Chance telefonumu kaptı. Adanın üzerine koyarak aramayı açtı ve Amber'ın mutlu yüzü canlandı.

Heyyyy- sesi neşeli başladı, sonra sürüklendi, *-kızlll?*

Elini ağzına götürdü, nefesi kesilmişti. *Jenna!*

Gergin bir şekilde gülümsedim. "Ben iyiyim ama döndüğünde konuşuruz."

"Evet, lütfen." Chance de katıldı.

Ona baktığımda telefon ekranına baktığını, pipetini neredeyse ağzına götürerek Amber'a sabitlendiğini gördüm. Eğer gözlerinde kalp olsaydı, onunki de olurdu.

Gözlerimi devirerek "Chance, Amber, Amber, Chance" diye mırıldandım.

Merhaba, Chance, gülümsedi.

"Seni seviyorum Amber!" diye ağzından kaçırdı.

"Tamam tamam tamam," diye homurdandım, omzunu hafifçe ittim ve sonra telefonumu aldım. Gözlerimi kocaman açarak "*Özür dilerim*" diye bağırdım, bu da onun kıkırdamasına neden oldu. Tabureden kaykıldım ve topallayarak mutfaktan çıktım.

"Nereye gidiyorsun?!" Chance sahte bir paniğe kapıldı. "Yemeğini bitirmedin."

"Arkadaşımla bir dakikalığına özel bir konuşma yapacağım!" Seslendim. "Bir saniye içinde bitireceğim!"

"Ben de arkadaşınla özel bir konuşma yapmak istiyorum!" diye bağırdı.

Amber gülmekten iki büklüm olmuştu. Topallayarak yatak odasına gittim ve kapıyı kapattım.

Kızım, beyaz perdede olmadığı zamanlarda bile çok seksi. Kızardı.

"O da biliyor."

Peki, sana ne oldu? Sanki arkamı görmesine yardımcı olacakmış gibi boynunu uzattı. Peki sen neredesin?

"Ben bir süre Ian'larda kalacağım," diye iç geçirdim, "o yüzden döndüğünde Chance'lerde yalnız kalman gerekecek."

Daha koyu bir kıızıla döndü, *sakıncası var mı?*

"Hayır." Kıs kıs güldüm, "Zaten film çekmeye gidecek, ama sadece birkaç günlüğüne döndü."

Telefonun ekranına uzandı ve kamerayı çevirerek aslında çoktan Chance'in evine dönmüş olduğunu gösterdi.

Tekrar güldüm, "Tamam, o zaman birazdan orada olabilir, ama Ian dışarıdayken biraz benimle takılacak."

Kamerayı tekrar yüzüne çevirdi.

"Madem şehre döndün, buraya gelmelisin."

Eminim Ian beni evinde istemez. Omuz silkti. Ben sadece onun çalıştığını.

Başımı salladım. "Ona mesaj atacağım, bir saniye." Mesajlarımı açtım.

Amber için gelse sorun olur mu?

Çoktan şehre döndü ve Chance de burada.

Cevap beklerken uzakta geçirdiği zaman hakkında sohbet ettik. Birkaç dakika sonra telefon çaldı. Mesajı açtım ve yüksek sesle okudum.

Evet, ne istersen benim için sorun değil.

Bana adresini gönder, hemen .

Telefonu kapattık ve ona mesaj attıktan sonra tökezleyerek mutfığa geri döndüm. Chance bar taburesinde dönüp duruyordu. Gözlerimi devirip tekrar yemeğime döndüm, sessizce yemeğimi yiyor ve onu görmezden geliyordum.

Sırıttı. "Ne?"

Ağzıma bir kızartma koyarken başımı salladım. "Aletin bir gün düşecek."

"Ne?!" Gülümseyerek aēzı bir karış açık kaldı. "Herkesle yatmadım, hatta onunla bile yatmadım." Ellerini kaldırdı, "Onunla yatmayacaēımı söylemiyorum, sadece şu anda baēlanmaya alışmıyorum."

"O kıza ne oldu-"

"Sonunda bir erkek arkadaşı oldu." Kollarını önünde kavuşturarak adaya yaslandı. "Yan sik ya da şeker baba olmaya alışmıyorum."

Gözlerimi bininci kez devirdim. "Amber bazı şeyler yaşadı, bu yüzden lütfen onunla uērařma."

Başını salladı, sırtarak, "İyi, seksi striptizci arkadaşın sınırların dışında, anladım."

PH 7768

IAN

Charity setini bitirdiğinde fedailerimden birinden onu ofisime getirmesini istedim. Luke, Tyler ve ben zaten onu bekliyorduk; Luke duvara yaslanmış, Tyler kollarını kavuşturmuş dururken ben masamın arkasında duruyordum.

KİLİT. DÜDÜK. KİLİT.

"gel!"

Kapı açıldı ve içeri girdi. Beni görmek istedin.

-"Gözleri Tyler'ın üzerine düştü.

"İçeri gel ve kapıyı kapat," diye olabildiğince profesyonelce emrettim, ama ses tonum beni ele vermek üzereydi.

Fedai onu üçümüzle birlikte odaya kapattı. Masaya doğru yürüdü. Tyler'ın yaptığı şeyi yapma gerekçesine rağmen Jenna'yı incitmişti. *Nedenini* anlamış olsam da, onu acı içinde izlediğim için hâlâ üzgündüm. Şimdi Jenna'nın iyiliği için Tyler'a karşı medeni olmayı seçiyordum ama ona bir süre daha işkence edecektim.

Charity ellerini kavuşturdu, kaşları birbirine yapıştı. "Ty, ben-" sesi kesildi.

Masanın etrafından dolaştı, kızın dirseğinden tutup onu kendi bedenine çekti. Onları şaşkınlıkla izleyen Luke'a baktım. Charity bir an için rahatlamış görünüyordu.

"Yani Jenna senin striptizci olduğunu söylediğinde yalan söylemiyordu." Charity utanç içinde başını salladı.

"Peki siz yetimlerle çalışmıyor musunuz?"

Bir kez başını salladı. "Hayır," diye iç geçirdi.

Yanaklarını avuçladı, yüksek sesle öptü ve sonra onu geri itti. "Tanrım, teşekkür ederim! İşimiz bitti ve bu boktan maskaralığı daha fazla sürdürmek zorunda değilim."

Charity Tyler'ın elinden kurtuldu ve elini Tyler'ın yüzüne götürerek ona sert bir tokat attı. Luke ve ben şoke olmuş bir halde iri gözlerle onu izledik. Tyler bana döndü ve ağzını açtı ama Charity panik içinde Tyler'ın kolunu kavradı. Tyler geri çekildi ve Luke bir adım öne çıkarak onu geri çekti ve masamın önündeki sandalyeye oturmaya zorladı.

"Söyle," diye emrettim.

"Charity aslında Mussolini'nin üvey kızı," diye ağzından kaçırdı onu ispiyonlarken yüzünde şeytani bir sırıtışla. Kollarını kavuşturup kaşlarını çatarak ona baktı.

Titreyerek hıçkırdı.

"Kahretsin!" Luke

haykırdı.

Ne oluyor lan? Bir sigara , yaktım ve uzun bir nefes çektim. Nutkum tutuldu. Bunu tarif etmenin tek yolu buydu. Luke boş gözlerle Tyler'a bakıyordu, sanki haberler yüzünden felç olmuş gibiydi. Charity başını ellerinin arasına gömmüş, hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Sesinin tiz tonu şaşkınlığımı üzerimden atmama neden oldu.

"Ben kendimi kaybetmeden önce biriniz bunu ."

Tyler başıyla onayladı. Sigara paketini masanın ortasına koydum, yanında da çakmak vardı. Bunun uzun bir görüşme olacağını biliyordum. Ne Tyler ne de Luke bir tane aldı.

"Neden paniklediğini bilmiyorum," diye kıkırdadı Tyler Charity'ye, "çünkü sana söylemek üzere olduğum şeyi bilmiyor."

Burnunu çekerek başını kaldırdı. "Ne demek istiyorsun?" "Bunun için dışarı çıkması gerekiyor mu?" Ben sordum.

Başını salladı, dudakları şeytani bir sırıtışla kıvrıldı. "Hayır, gerçekten. Söyleyeceklerimi duymasını istiyorum."

Luke masamın köşesine tünemiş, elleri cebinde, onların her hareketini incelerken ben sigara içmeye devam ettim. Charity'nin çektiği acılar onu eğlendiriyor gibiydi çünkü zaten ondan hiç hoşlanmamıştı. Ondan her zaman *kulüp veledi* olarak bahsederdi ve *iyi velet* değildi. Ve Jenna'ya o boku yapana kadar nasıl olduğu umurumda değildi. Be-

O zamandan beri Euphoria'ya çok para ve müşteri getiriyordu.

"Bernardo'yla yaptığım anlaşmanın bir parçası," diye söze başladı Tyler, "üvey kızıyla birlikte olmamı istiyordu," omuz silkerek Charity'yi işaret etti, "açıkçası nedenini hiç bilmiyordum." Luke ve benim aramda bir ileri bir geri baktı. "Şimdi tahmin ediyorum ki kulüp ve senin buradaki işlerin hakkında ondan bilgi alabilmek içindi. Ben genel olarak bu kaltağın yetimlerle çalıştığını sanıyordum. Bu konuda beni kandırdı." Dikkatini bize vermeden önce Charity'ye göz kırptı. "Ama onunla çıkmamı isteyen üvey babasıydı. Sanırım ona nerede çalıştığını bana söylememesini, çünkü bulmacayı çözebileceğimi söylemiş." Güldü. "Seni ve Jen'i onunla tanıştırdığım zamanki heyecanı sahteydi. Herkese yalan söylüyor olabilirdi ama benim için sadece sinir bozucu, mızımız bir kaltaktı."

Yavaşça başımı salladım, kaşlarımı çatarak ona baktım. "Bu çok mantıklı."

Mümkün olduğunca küçük görünmeye çalışarak koltuğunda geriye yaslandı. "Bay Knight, ben-" sesi kesildi. O kadar çok titriyordu ki sandalye yerde ses çıkarmaya başladı.

"Ancak," diye alay etti Tyler, "Mussolini anlaşmamızı bozduğundan beri, her neyse," diye devam etti, "artık bu amcıkla çıkmak zorunda değilim."

Sandalyeden fırladı. "Babam-"

Luke masadan fırladı ve kızın yüzüne yaklaşarak korku içinde geri çekilmesine neden . "Bu cümleyi bitirmeyeceğim, seni lanet olası fahişe. Sana asla güvenmedim."

Sandalyeye tekrar oturdu ve ellerini kucağında birleştirdi. "Peki, şimdi bana ne olacak?"

Dudaklarımı büzerek sigarayı kül tablasında söndürdüm ve masamın önüne doğru ilerleyerek kenarına oturdum. Luke yanımda duruyordu. Tyler bir adım geri çekildi, beni bir şahin gibi izliyordu.

"Bana bak Charity," diye emrettim.

Yavaşça korku dolu bakışlarını benimkilere çevirdi, ağırlığını değiştirdi, olabildiğince kendinden emin görünmeye çalıştı ama odadaki hiç kimseyi kandıramıyordu.

"Jenna, Roman tarafından kaçırıldı ve ona tecavüz etmeye çalıştı."

Nefes nefese kaldı ve sonra alaycı bir şekilde kıkırdadı. "Roman tam bir palyaço."

Ona doğru fırladım, şimdi bir kez titrediği sandalyenin kol dayanaklarını kavradım. "O orospu çocuğu artık ölü bir palyaço!"

Saçlarını çekerek gözlerini yukarı doğru kaldırmaya zorladım. Bir çılgılık attı, iki elimin üst kısmını kavradı, tutuşumu gevşetmeye çalıştı ama faydası olmadı. "Ona yapmak istediğini ben de sana yapmalıyım," diye mırıldandım boş bir tehditle. Bir kadına asla bu şekilde dokunmazdım.

"Öyleyse yap," diye bağırdı, "ve işi bitir."

Onu ittim ve uzaklaştım, ona doğru dönmeden önce sırtıarak başımı salladım. "Savunmasız ve iğrenç kadınları becermekten hoşlanmıyorum," diye tersledim. "Ayrıca onları istekleri dışında bir şeyler yapmaya zorlamaktan da hoşlanmıyorum."

Tyler avucunu bana doğru çevirdi. "Bir şey söyleyebilir miyim?"

Öfkeli bakışlarımı Charity'den ayırıp Tyler'a diktim. Tekrar masamın kenarına yaslandım ve konuşması için işaret verdim.

"Bu konuyu konuştuğumuzu ya da onlarla olan ilişkisini bilbilmiyorlar." Durakladı.

"et." Ellerimi ceplerime soktum.

"O depo senin için ne kadar önemli?" Elini kaldırarak, derin bir düşünce içinde alt dudağını parmaklarının arasında yuvarladı.

"Sanırım bununla nereye varmak sevdim." Sırıttım.

"Onu ve tüm üst düzey adamlarını oraya götürebilirim, eğer siz de ortaklarınızla oradan devam edebilirsiniz. En tepedekileri hallettikten sonra," diye devam etti, "alttakiler senin için gelmeyecektir çünkü sen çok güçlüsün."

"Peki ya o?" Dehşete kapılmış bir şekilde yerimi ve zamanımı boşa harcayan bu adama çenemi kaldırarak dudak büktüm.

"Bırak onu ben halledeyim." Çenesini sıktı. "Ama biz her şeyi hazırlayana kadar onu bir süreliğine kilitleyebilir misin?"

Bir kez başımı salladım.

"Sana güvenebileceğimizi nereden bileceğiz?" Luke tersledi.

"Bilmiyorsun," diye omuz silkti Tyler, "ama beni öldürürsen kız kardeşimin çıldıracağını ve tüm Mussolini ailesinin hepinizin peşine düşeceğini garanti edebilirim."

Luke'a dönmeden önce bir an düşündüm ve bu durumdaki seçeneklerimi tarttım. "Sanırım şu anda elimizdeki tek şey o ve ben ona inanmak istiyorum."

"Her neyse." Luke alay etti. "Seni mahvetmediğinden emin için onu bizzat izleyeceğim, Ian."

"Biliyorum." Telefonumu cebimden çıkarıp Jade'e mesaj attım.

Ofisime gel.

Birkaç saniye içinde odaya girdi ve kapıyı kapattı. "Evet, Bay Knight?" Gözleri hızla etrafına bakıyor, çevresini inceliyor ve odanın havasını özömsüyordu.

Charity'ye kaşlarını çatarak baktım. "Charity az önce istifa dilekçesini verdi." Bakışlarını tekrar Jade'e çevirdim. "Derhal yürürlüğe girecek."

Dudaklarının köşesi yukarı kıvrıldı. "Pekâlâ, Bay Knight." Gülümsemesini gizlemeye çalışarak çıktı. Ondan hiç hoşlanmazdı ama durum ne olursa olsun her zaman profesyonel ve derli toplu davranırdı. Onun bu yönünü seviyordum. Karşısına ne çıkarırsam çıkarayım, sakın ve soğukkanlı kalacağına her zaman güvenebilirdim.

Sonra Buz Adam'a bir mesaj gönderdim.

Gel Charity'yi al ve onu 5 numaraya götür.

Beş Numara, Boston'da sorgulamak ya da daha kötüsünü yapmak istediğimiz insanları tutmak için belirlediğim yedi gizli yerden biriydi.

Buz Adam içeri girdi ve Charity'yi götürdü. Pek karşı koymadı ama çıkarken ağladı. Onun için hiç üzülmедim. Acı çekecekti.

O gider gitmez Tyler iç çekti. "Lütfen kardeşimi şimdi görebilir miyim? Onu görüp özür dilemeliyim."

JENNA

Alo?

Hey, ben buradayım.

Tamam, sana daha önce mesaj attığım

kodu kullan. Tamam. Hemen

geliyorum.

Telefonu kapattım ve Chance'e döndüm.

Oturma odasında idi, siyah yuvarlak üzerine eğilmiş, McDonald's pipetinin ucunu çiğniyordu. Ortadaki ahşap Jenga kulesini inceliyordu. Yavaşça masanın etrafında iki kez döndü, tüm açılarını analiz etti. "O benim kız arkadaşım mıydı?" diye omzunun üzerinden seslendi.

Gözlerimi devirerek iki sığ basamaktan açık odaya indim ve onun kuleye uzanışını izledim.

"Biliyor musun," diye iç geçirdi, "Bay Milyoner'in Jenga'ya sahip olduğunu düşünmek delilik." Elini uzattı, bir bloğu dikkatlice yığından dışarı itti ve hafifçe sallanınca yüzünü buruşturdu. "Ahşap tabanlı oyunlar için fazla zengin görünüyor."

. "Size karşı mı, Bay Akademi Ödülü?"

"Tahta içeren oyunları severim." Tek kişilik oyununa tekrar konsantre olmadan önce güldü. Bir kez daha kuleye uzandı ve çok incelmış tabandan bir parça aldı. Kule sallandı. Uzun yığın tam devrilecekken asansörün kapıları açıldı. "JENGA İĞRENÇ ANNE-" diye bağırdı, gözleri Amber asansörden çıkarken onun üzerinde gezindi "-s.kik," diye mırıldandı, parmaklarını karmakarışık platin saçlarında gezdirirken.

Hemen, acı içindeki bedenimin hareket edebildiği kadar hızlı bir şekilde Amber'a koştum. Kollarımı ona doladım ve o da beni sıkıca kendine çekerek acı içinde inlememe neden oldu.

"Tanrım," diye nefes nefese kaldı, bir adım geri çekildi, "çok üzgünüm." "Sorun değil," diye gülümsedim acının içinden, "İyi olacağım."

"Yakında konuşmamız gerek," diye tısladı.

Başımı salladım, tam o sırada Chance adeta sürünerek fuayeye doğru ilerledi ve elini Amber'a uzattı. Amber elini uzattı ve Chance avucunu kendi avucunun içine alarak elinin tersini dudaklarına götürdü. Amber'ın yüzü anında pembeleşti. Herkesin içinde kameralara gösterdiği o meşhur külot düşüren gülümsemesini takındı.

Gözlerimi devirmiştım. O mükemmel gülümsemenin işe yaramadığı tek kişi bendim. Amber, onun evinde kalmak yetmezmiş gibi, şüphesiz yıldızlara çarpılmıştı. Chance zihinsel olarak tüm geleceklerini birlikte hayal ediyordu. İki de donup kalmış, benim için son derece garip bir süre boyunca birbirlerinin gözlerinin içine bakıyorlardı. Başımı salladım ve konuşmaya karar vererek ikisini de içinde bulundukları tuhaf trans halinden çıkarmaya çalıştım.

"Amber sana içecek bir şeyler getirebilir miyim?" Ben teklif ettim.

Neyse ki Chance'in telefonu cebinden çaldı ve gözlerini bir an için ondan ayırdı. Telefonu ekranı kontrol etti. "Bu benim rol arkadaşım. Buna bakmalıyım." Telefonu kulağına dayayarak balkona doğru yürüdü.

"Şarap lütfen," diye şarkı söyledi Amber, bakışları Chance'e yapışmıştı.

Kolumu onun koluna dolayarak onu mutfığa çektim. Ben odayı tararken o bir bar taburesine tünedi, yumruklarımı kalçalarımaya dayadım.

"Sorun nedir?"

"Şarabın nerede olduğunu bilmediğimi yeni fark ettim," diye güldüm.

"Muhtemelen bir kileri vardır?" Tırnaklarıyla adayı tıngırdattı.

Omuz silktim. "Çatı katlarında kiler var mı?"

Dirseklerini tezgâha dayadı. "Şarap odası tamam mı?"

"Hiçbir fikrim yok," diye homurdandım, etrafımda şarap izi ararken.

"Water's fineee," diye mızızlandı, The filmindeki Charlie gibi.

Noel Baba, Noel arifesinde sade sütünü aldığında. Buzdolabının kapısını göstererek, "Görünüşe göre bir su mahzeni var" diye şaka yaptı.

Dolaptan bir bardak alıp buzlu suyla doldurduktan sonra ona uzattım. Bardağı dudaklarına götürdü ve yüzünde endişe belirmeden önce içti. "Jenna, lütfen odadaki fili ele alabilir miyiz?"

Tam sorusunu bitirmişti ki, Chance sırtarak kemer yolunda belirdi. "Beş ayda bir hamburger yiyorum ve bana fil diyorlar."

Amber ve ben kahkahalara boğulduk ve Amber bakışlarını bana çevirdi. "Şurada onun durumundan bahsediyordum." Bana bir el salladı.

Chance adanın etrafında süzüldü ve kollarının üzerinde öne eğilerek aramızda bir ileri bir geri baktı. Parmaklarımı dudağıma sürterek köşedeki kabuğu hissettim. "Bunu daha sonra konuşabilir miyiz?"

Başını salladı, elini uzatıp benimkinin üzerine koydu. "Elbette kızım, ama sen iyi misin?"

"Artık öyleyim, teşekkür."

Chance elini uzattı, avucunu ikimizin elinin üstüne koyarak sırtıttı. "Hanımlar, birkaç haftadır üçlü seks yapmadım ama aramızda gerçek bir bağ varmış gibi hissediyorum."

İkimiz de ellerimizi çektik ve Amber gergin bir şekilde kıkırdadı. Kendi şakasıyla eğlenerek kollarını göğsünde kavuşturdu ve dolaplara yaslandı.

"Rol arkadaşın bu saatte ne istedi?"

"Aslında rol arkadaşım değildi." Omuz silkti. "Yalan söyledim."

Kafam karışmıştı, başımı eğdim. "Kimdi o?"

"Oh, Ian'dı," diye boğazını temizledi, "ve eve dönüyorlar."

"Onlar mı?"

Amber bardağını dudaklarına götürerek suyundan bir yudum aldı.

Chance soruyu geçiştirerek Amber'a döndü. "Amber, yüksek ahşap kuleler içeren oyunlar sever misin?"

İçkisini yudumlarken boğuldu, bardağına geri tkrebildiğı kadarını tükürdü, ama büyük bir kısmı çenesinden aşağı akt.

Chance altın bir tepsinin üzerindeki yığından bir peçete kapt ve ona uzattı. "Sırılıklam oluyorsun." Gz kırpt, arkasını döndü ve mutfaktan ıkt.

Aman Tanrım, diye dudaklarını ve çenesini silerken bana seslendi.

Onu oturma odasına kadar takip ettik. Kuleyi tekrar kuruyordu ama garip davranıyordu. Am-ber'e davranış şekli her zamanki şakacı haliydi ama daha derin bir şeyler olduğunu söyleyebilirdim. Eğilip yerden bir Jenga parçası alırken bana baktı.

Kaşlarımı atmıştım. Başını hafifçe salladı ve gözleri Amber'a kaydı. Amber şimdi odanın ortasında durmuş, yavaşça dönerek Ian'ın çok katlı evinin ezici, muhteşem görüntüsünü seyreliyordu. Geceleri manzara eşsizdi.

Tam oturmaya hazırlanırken asansörün kapıları açıldı. Amber ve Chance yukarı baktılar ve ben de döndüm. Asansörden nce Ian ve Luke ıkt ama arkalarında başka bir figür daha görebiliyordum. Yayılmaya başladıklarını ve yaklaştıklarını fark ettim. Ian anında bana doğru yürüdü ve beni yakaladı, beni vücuduna çekerken arkasındaki görüntüyü engelledi.

Eğildi ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu. Kendimi ayırdım ve etrafına baktım. Bana sıkıca tutunmuştu ama canımı acıtacak kadar değil.

"Tyler!" Nefes nefese kaldım.

O anda fiziksel acımı geçici olarak unuttum. Neyse ki kardeşimin bana yklediğı tüm acılar zihnimde canlanmaya başladı. Üniversite masraflarını karşılayacak paramızın olmayışı, aile yadigrları, ebeveynlerimiz öldükten sonra hiç yaşayamadığımız ağabey-kardeş ilişkisi. Beni yalnız bıraktı ve iş dşmanıma bağlanmak için kaçtı. Sanki Tyler'ın bana yaşattığı eziyetten asla kaamayacaktım.

Nefes almak için elimden geleni yaptım ama ciğerlerim bana tek bir nefes bile vermedi. Endişe bedenimi parçaladı. Haberleri açtığım o korkunç günden beri hissetmediğim bir endişe. Roman beni o iğrenç yatağa kelepelediğinde bile hissetmediğim endişe. Bu farklıydı. Ian kollarını bana doladı ve beni kendine çekti.

Ona karşı bir kez daha, sert ama nazik. Artık fiziksel acı çektiğimden bile emin değildim.

"Jenna," diye fısıldadı Ian.

Arkama yaslandım ve gözlerinin içine baktım. "Sizinle özel olarak konuşabilir miyim lütfen?"

"Şu anda bana güvenmene ihtiyacım var," diye tekrar fısıldadı. Dudaklarını enseme bastırarak beni sakinleştirmek için elinden geleni yaptı.

Ona güven. İçimi çektim. Çok şey istiyordu ama elimdeki tek şey buydu. Gözlerimi kapatarak, sonunda üç derin nefes almak için yeterli gücü topladım. "Tyler," son nefeste onun adını söyledim.

Ian elimi tutarak yana bir adım attı.

Tyler'ın bakışları benimkilerle buluştu, yüzü endişeyle doluydu. "Aman Tanrım, Jen." Bakışları vücudumda bir aşağı bir yukarı gezindi. Gözleri yaşlarla doldu. "Çok fena-" bana doğru dört hızlı adım attı.

Ian'ın elini bıraktım, ceketini çekiştirdim ve sessizce yardım istedim.

Arkama uzandı ve avuç içiyle belimi daire içine aldı. " yok," diye beni rahatlatmıştı. "Sana zarar vermek isteseydi buraya gelmesine izin vermezdim."

Tyler'ın dudağı titredi, parmak eklemiyle gözlerinin kenarını sildi ve ellerini kalçalarına koydu. "Roman seni bir daha asla incitemez."

Benim de gözlerim dolmaya başladı. Ağırılığımı ileri geri kaydardım. Bir yanıma ona sarılmak isterken, diğer yanıma Ian'ın onu tekrar yumrukladığını görmek istiyordu.

"Sana sarılabilir miyim?" Ne yapacağını bilemez bir halde ellerini yanına indirdi.

Gözyaşlarımı daha fazla içimde tutamadım. Başımı salladım, tek bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı yuvarlandı. "Evet," diye mırıldandım, kelime dudaklarımdan zorlukla döküldü.

Ağabeyim bir saniye bile kaybetmeden kollarını bana doladı, nazik davranmaya zahmet etmedi. "Seni incittiği için çok üzgünüm. Her şey için çok üzgünüm."

Tyler'ın göğsünden bize yer açmak için birkaç adım uzaklaşan ama kendimi güvende hissetmem için yakınımda duran Ian'a baktım. Hıçkırıklarımı bastırmak için boğazımı temizledim ama faydası olmadı. Odanın diğer tarafından Amber'ın burnunu çektiğini bile duydum ki bu da yardımcı olmadı.

Sonunda Tyler , ellerimi kaldırdı ve bileklerimin sıkılmış kelepçelerle bağlandığı yerdeki izleri inceledi. Ben

o kadar çok çekti ki, çiğ kaldılar.

"Bunun için geri kalanını öldüreceğim," diye hırladı. "Sen neden buradasın ki?" Burnumu çektim.

"Konuşmamız gerek," diyerek bıraktı, "ama senin için de uygunsa seninle yalnız konuşmak istiyorum." Ian'a baktı, "Ve tabii ki sen de."

"Bu ona bağlı." Ian çenesini bana doğru kaldırdı. Ben de başımı salladım.

"Ben olacağım," diye beni rahatlatmış Ian.

"değil," diye burnumu çektim, "yalnız kalabiliriz."

Ian, "Biz mutfığa gidelim ve sizi burada konuşmanız için yalnız bırakalım," diye teklif etti.

Onlar ayrılırken Amber'ın Ian'a şarap odası olup olmadığını sorduğunu duydum ve kendi kendime gülümsemekten kendimi alamadım. Tamamen yalnız kaldığımızda Tyler elini iki kavisli, krem rengi deri koltuktan birine doğru uzattı. biraz boşluk bırakarak oturduk, o bana bakıyordu. Ben de dizimi yukarı çekerek ona doğru yan döndüm. Bir süre sessizce yüzümü inceledi.

"Ty, bilmiyorum-"

Elini kaldırdı. "Bu sefer başlamam gerek Jen, lütfen." Alt dudağımı ağzımın içine çekerek başımı salladım.

Gözlerini bir kez daha sildikten sonra Bernardo'yla beni güvende tutmak için yaptıkları anlaşmayı ve Roman'ın bu anlaşmanın bir parçası olmasının asla söz konusu olmadığını anlattı. Parayı beni tehlikelerden korumak için kullandı ve asla eğitimimden ya da benden çalmak istemedi. Kendisi için de tek bir kuruş bile kullanmadı.

Bana Charity'den de bahsetti ama onun karakterini bildiğim için evlilik yoluyla da olsa akrabaları olmasına hiç şaşırmadım. Konuşma boyunca pek çok kez özür diledi ve bana Ian ve Luke ile birlikte çalışarak her şeyi düzelteceklerine söz verdi, böylece hiçbirimiz gelecekte o aileyle ilişkiler konusunda endişelenmek zorunda kalmayacaktık.

Sözlerini bitirdiğinde tekrar normal nefes almaya başlamıştım, ama hâlâ sindirmem gereken çok şey vardı. Bir süre sessiz oturdum, hala her şeyi sindirmeye çalışıyordum. Artık kızgın olmak istemiyordum. Böyle olması gerektiği için üzgündüm ve bu yüzden yaşadığım onca acıya da. Ama nedenleri geçerliydi ve eninde sonunda bana zarar vermek istemediğini anlamam gerekecekti. "Peki, neden bana söylemedin?" Sonunda sordum. "Bu konuda sessiz kalabilirdim."

Başını iki yana salladı. "Seni o pozisyona sokmayı göze alamazdım. Gözümü onlardan ayırmamak ve seni güvende tutmak için bunu yapmak zorundaydım."

Onun bu sözlerini duyunca bir kez daha gözlerim doldu. Artık ne kadar acı çektiğim umurumda değildi ve geçmişin bir önemi yoktu. Gözlerindeki samimiyeti gördüm ve sözlerindeki samimiyeti duydum. Ondan istediğim tek şey buydu. Onu deli gibi özlemiştim ve eğer doğruyu söylüyorsa onu affedebilirdim. Fiziksel acıyı umursamadan kollarımı boynuna doladım.

Kıkırdadı, kollarını etrafımda dolaştırdı ve bana sıkıca sarıldı. "Jen, çok üzgünüm.

"Seni affediyorum, Ty." Hıçkırığa hıçkırığa ağladım. Birkaç dakika sonra burnumu çekerek uzaklaştım ve omzumun üzerinden bağırdım: "Artık hepiniz buraya geri gelebilirsiniz. Zaten her şeyi duyduğunuzu biliyorum."

Teker teker odaya geri döndüler.

Amber'ın elinde dolu bir bardak kırmızı şarap vardı. Neşeyle havaya kaldırdı. "Oh hey, kocaman bir şarap odası var," diye gülümsedi. "Büyük bir kız kadehi var." Uzun, kırmızı tırnaklarını bardağa vurdu. "Sen de biraz almalısın." Siyah beyaz mermer şömine ocağının üzerine tünemiş, mutlu bir şekilde içeceğini yudumluyordu.

"Şarap içemem," diye kıs kıs güldüm. "Antibiyotik kullanıyorum."

Amber alay etti, "Ben de öyle." Bardağını havaya kaldırdı ve gülümsedi. "Sláinte!"

Chance bir adım bardağını aldı ve onun ulaşamayacağı bir yerde tuttu. "Ne yapıyorsun?" diye tersledi.

"İkiniz de iyileşene kadar ikinize de alkol yok."

Bardağı dudaklarına götürerek bir dikişte içti, sonra boş bardağı ona uzattı ve göz kırparak ocakta yanına oturdu. Kadın boş boş baktı, sonra dudağını kıvrarak bardağı yanına koydu. Tam gülmek üzereyken Ian'ın telefonu çaldı.

Kulağına götürdü.

Öyle mi?

Evet. Yukarı gel.

KABUSLAR

IAN

Jacob asansörden çıktı ve bir elinde bir yığın dosya, diğerinde bir evrak çantasıyla oturma odasına doğru adım attı. Etrafına bakındı, herkese hızlıca bir merhaba dedi ama buraya iş için gelmişti.

O ve kız kardeşim Sierra, kızım sekiz yaşında, o da yirmi dört yaşındayken evlenmişlerdi. Çok geçmeden, sevdiğim ama kendi çocuklarımın olmasını istediğimden emin olmadığım yeğenlerimin ebeveynleri oldular. Bir gün harika bir baba olacağımı biliyordum ama küçük canlılardan sorumlu olma düşüncesi beni tedirgin ediyordu.

Jacob'ın hayatında yapmak istediği tek şey FBI'da yükselmekti ve şimdi bu hayalini gerçekleştiriyordu. Benim yaşam tarzımı biliyordu ve beni asla yargılamadı. En başından beri, ne olursa olsun her zaman arkamda olacağına, soru sormayacağına söz verdi. İşini tehlikeye atsa bile, ailesini her zaman ön planda tutardı.

Odadaki merak arttıkça, gözleri Chance'in üzerine yerleşti. Kulağıma doğru eğildi ve dudaklarını oynatmadan fısıldadı: "Chance Hardwin?"

"Evet."

"Vay canına," diye sırtıttı, "peki o zaman." Evrak çantasını yere bıraktı ve kalçalarını kavrayarak herkese baktı. "Sizi uyandırdığım için özür dilerdim ama görüyorum ki bir parti veriyorsunuz."

"Bu benim kayınbiraderim, Jake."

Luke yanına yaklaşıp omzuna bir tokat attı. "Seni tekrar görmek güzel, dostum."

Jacob gülümsedi. "Yine de bunun daha iyi koşullar altında ve bol içkili olmasını dilerdim."

Luke geriye doğru bir adım atarak yakındaki yuvarlak bir sütuna yaslandı. Jacob parmağının ucunu yaladı, sonra elindeki birkaç kâğıdı çevirdi. Amacından habersiz onu izliyorduk. Gözleri belli bir kağıda takıldı ve Tyler'a baktı.

"Tyler Prescott? Sen Jenna'nın kardeşisin, değil mi?"

Jenna konuşmak için ağzını açtı ama hepimizin gözleri Tyler'a kayınca şaşkınlıkla hemen kapattı. Kollarını kavuştururken bakışlarını odanın içinde gezdirdi. Göğsünü şişirerek dudaklarını büzdü ve sessizliğini korudu.

"Evet, bu ," diye açıkladı Jacob.

Tyler yumruğunu çenesine doğru kaldırarak, "Duruma göre değişir," diye tersledi.

Jacob gözlerini tekrar kaldırmadan önce kâğıda dikti. "Siz bir avukatsınız, değil mi?"

Tyler başını salladı ve ters ters baktı, "Öyleyim, neden?" "Çünkü bir tanesine ihtiyacın olacak."

Tyler hiç eğlenmemiştir. "Peki neden?"

Jacob'ın dudağının kenarı seğirdi. "Görünüşe göre müşteriniz Bernardo Mussolini şirketinizi kapatmayı planlıyor."

"Sen de kimsin lan?!"

Jacob dosyayı kapattı ve kollarını kavuşturarak kahve masasının üzerine bıraktı. Hepimizin gözleri bir tenis maçı gibi aralarında gidip geliyordu.

"Kendimi yeniden tanıtmama izin verin." Sırıttı. "Ben Özel Ajan Jacob Cross ve ona el altından ödeme yaptığınızı biliyorum."

Tüm oda sessizliğe gömüldü. Tyler'ın yüzü şaşkınlıktan saf öfkeye dönüştü. Chance fırsattan istifade kolunu Amber' doladı, o da omuz silktilti. Jenna'nın ağzı açık kalmıştı ve ben Tyler'ın kırmızının farklı tonlarına bürünerek kendini patlatmasını bekliyordum.

"Sen neden ?" diye bağırdı.

Jacob kaşlarını çatı. "Görünüşe göre Bernardo Mussolini'ye bazı konularda sessiz kalması için yüklü miktarda para ödemişsiniz-"

"O pisliğe kız kardeşimden uzak durması için para ödedim," diye ağzından kaçırıldı Tyler, Jacob sözünü bitiremeden. "Bana bir şeyler yaptırıyor ve

Jenna'nın güvenliğini pazarlık kozu olarak kullanıyor!"

Jacob başını eğdi. "Jenna'yla kardeş olduğunuzu doğru tahmin etmişim."

Jenna Tyler'ın önüne geçti ve yumruklarını kalçalarına dayadı. "Bu konuda gerçekten bilgim yok."

Amber omuz silkti, "Bu konuda hiç bilgim olmadı."

Jacob'ın gözleri onun üzerindeydi. "Peki *sen* kimsin?"

Boğazını temizledi ve ayağa kalktı. "Merhaba, ben

Amber." "O benim müstakbel karım," diye araya girdi

Chance.

Amber'ın yüzü anında pembenin parlak bir tonuna dönüştü ve Jenna sessizce kıkırdadı.

Jenna ani bir ciddiyetle, "O benim arkadaşım ve oda arkadaşım," diye araya girdi.

"Tamam," diye başını salladı Jacob, gözleri odadaki herkesi tararken, "Ian, Luke ve Tyler benimle onun ofisine gelin." Beni işaret etti.

Chance ayağa kalktı. "Ve ben."

Jacob ona doğru döndü. "Sen mi?"

"Aslında," diye araya girdim, "Chance evde bana yardım etti." Etkilenen Jacob kaşlarını kaldırdı. "Demek sadece bir aktör değilsin."

Chance ofisime giden koridora doğru yürüdü. Jacob'ın yanından geçerken gülümsedi ve sırtını sıvazladı. "Hayır, ben de kendi dublörlerimi yaparım."

Jenna'nın elini elime almadan önce, "Bir dakika içinde orada olacağım," diye mırıldandım. "Benimle gel." Onu koridordan geçirerek yatak odama götürdüm ve kapıyı arkamızdan kapattım.

Ceketimi tuttu ve kendini bana doğru bastırdı, ayak parmaklarının üzerinde durdu, dudaklarını dudaklarıma çarptı.

İsteksizce geri çekildim ve dudaklarımı ensesine bastırdım. "Vazgeçmeyeceksin," diye fısıldadım.

Dilimi boynunda gezdirirken başını eğdi. Parmak uçlarımı yavaşça çıplak kollarında gezdirdim ve onu öpmeden önce boynunun dibini ısırdım. Dokunuşumla ürperdi ve vücudunun her yerinde tüyleri diken diken oldu. Düşüncelerimi toparlayamadan pantolonumun düğmelerini çözdü ve sikimi dışarı çıkardı. Elini yavaşça aletimin üzerinde aşağı yukarı kaydırды ve gözlerimin içine şeytani bir sırıtişla baktı.

"Konuş," diye talep etti.

Başımı salladım, onu soymak ve sikimi sertçe içine sokmak istiyordum. Geçen sefer yaptığı gibi adımı haykırmasını istiyordum.

Gözlerimi kapatarak, elimi onun elinin üzerine koymadan önce derin bir nefes aldım. Tereddütle onu durdurmayı başardım.

"Ama ikimiz de bunu çok istiyoruz," diye şakacı bir şekilde sızlandı.

"Bildiğinden daha fazla, bebeğim." Kendimi toparladıktan sonra pantolonumu indirdim. "Ama şimdi gidip onlarla daha kötü bir şeyin olmasını nasıl engelleyeceğimizi konuşmam gerekiyor."

İnledi ve usulca yatağa uzanmadan önce benden uzaklaştı. "İyi, git dünyayı kurtar."

Yanına yaklaştım, ona doğru eğildim ve avuçlarımı başının iki yanına koydum. "Tüm dünya değil." Dudaklarımı dudaklarına bastırdım, sonra gözlerini inceledim. "Sadece *benim* tüm dünyam."

Ağrı kesici ilaçları etkisini göstermiş olmalı çünkü agresifti ve şimdi gözleri dalgalanıyordu. Gözleri kapanırken sözlerime gülümserken uyku hali bedenini ele geçirmeye başlamıştı. "Amber'a kısa bir şekerleme yapmam gerektiğini söyler misin lütfen?"

"Elbette, biraz dinlen." Alnına küçük bir öpücük daha kondurmadan önce bir süre ona baktım ve sonra odadan çıktım.

JENNA

"BIRAK BENİ!" Ciğerlerimin sesimi taşıyabildiği kadar yüksek sesle bağırdım. Bana tepeden bakarken, gözlerinde alevler yükselirken kötü kötü gülerken, vücudumun üzerinde koca bir ordunun ağırlığının dans ettiğini hissettim. Çıplak kalçalarımın arasında kendini oynattı ve içime girmeye çalışırken başını geriye attı. Kir ve terle kaplıydım, çeşitli kesiklerden kan sızıyordu ve vücudumdaki sıyrıklar. Vücuduma yapılan saldırıyla mücadele ederken keskin, bıçak gibi bir acı içime doğruaktı.

"YARDIM EDİN!" diye bağırdım.

Bana yardım gelmedi ama oradan istiyorsam güçlü olmam gerektiğini biliyordum. Uzun bir koridorda koşarak kurtulmayı başardım ama ne kadar koşarsam koşayım koridor uzuyordu. Daha fazla kıvrım ve dönüş ortaya çıktı ve bir evin labirenti beni tuzağa düşürdü.

"Senin için geliyorum, sürtük!" diye bağırdığını duydum.

Daha çok ağladım, beni bırakması için yalvardım, sonra güvendiğim tek adam için bağırdım.

"Ian!" Çığlık attım, "?!"

Önce sola, sonra sağa, sonra bir kez daha sağa döndüm ve soğuk ve nemli bir odaya geldim. Şıra ve küf kokusu burun deliklerimi yaktı. İşte oradaydı,

Bir sandalyeye yığılmış, terden sıırıslıklam olmuşken, parlayan bir ısıtıcı tenini aydınlatıyor; zar zor nefes alırken etlerini yakıyordu. Elleri kelepçelerle arkasından bağlanmıştı. Burnunun ucundan ve çenesinden damlayan kan altındaki birikirken, acı ve ıştırıp içinde başı öne eğilmişti.

"İan!" diye bağırdım.

Odanın karanlık gölgeleri arasından, sağ elinde büyük, tırtıklı bir bıçak tutan Roman köşeden belirdi. Başını geriye attı ve güldü, sonra çenesini sıktı. Ian'ın saçlarından tutarak onu bana bakmaya zorladı. Bernardo odanın başka bir karanlık köşesinden öne çıktı ve Ian'ın vücudundaki ısıyı artırarak acı içinde inlemesine neden oldu.

"Şu küçük fahişene bak." Roman, Ian'ın başını sallayarak yüzünü yanağının yanına yerleştirdi.

Bernardo kuduz bir hayvan gibi hırlayarak, "Benim için dans et, kaltak," dedi. Pantolonunun düğmelerini çözdü, bir adım daha yaklaştı, sonra purosunu üflemeden önce kıkırdadı.

Ian yavaşça gözlerini kırptırdı, gözleri bana odaklanmaya çalışıyordu. Yüzünün diğer tarafının kesilerek açıldığını ve alnına benim adımın kazındığını gördüğümde nefesim kesildi. "Jen," diye fısıldadı Ian, ağzından akan kan zemine sıçrarken.

Öfke patlaması yaşadım ve avazım kadar bağırdım. Ona doğru koşmaya çalıştım ama Roman onun hırpalanmış bedeninden uzaklaştı ve önümde belirdi. Sallayarak, güçlü gövdesinin vurabildiğim her yerine vurdum.

"Jen," dedi Ian biraz daha yüksek sesle.

, şiddetli bir panik içinde daha hızlı dürtmeye başladım. "Seni öldürecekim," diye feryat ettim.

"JENNA!" Ian bağırdı.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Ben onunla mücadele ederken Ian beni kucağına almıştı. Göğsüne doğru hıçkırarak ağladım, vücudum terden sıırıslıklam olmuştu. Beni daha da yakınına çekerek boşluğu kapattı. Parmaklarını saçlarımda gezdirerek beni rahatlatmak için başımın tepesini defalarca öptü.

"Roman seni yakaladı ve-"

"Şşşt, bebeğim" diye beni teselli etti. "Sen güvendesin, ben de ."

Arkama yaslandım ve gözlerinin içine baktım. "Bernardo mümkün olan en kısa sürede ölmeli."

Göğsüne masaj yaptı. "Uykunda bana attığın o yumruklardan sonra," diye kıkırdadı, "Sanırım sen doğru kişi olabilirsin."

iş."

"Çok özür dilerim."

"Sorun değil." Beni bedenine çekerek sıkıca sarıldı, "Zihinsel ve fiziksel olarak ne kadar güçlü olduğunla gurur duyuyorum." Dudaklarını alnıma bastırdı ve gözlerimin içine baktı. "Yaşadıklarını düşününce, her zaman bu kadar mutlu olmana şaşıyorum."

Omuz silktim. "Başka seçeneğim yoktu." Yavaşça nefes vererek, "Bazen hala zor oluyor," diye ekledim.

Bakışlarını kaçırdı. Aklında bir şey vardı ama sormak isteyip istemediğimi bilmiyordum. Gözleri yavaşça benimkilerle buluşmak için kalktı ve boğazını hızla temizleyip ayağa kalkmadan önce gözyaşlarıyla doldular.

"Yatmak için hazırlanmalıyım," diye soğuk bir sesle banyoya girerken.

Neden birdenbire böyle davranmaya başladı? Banyoda düşün açıldığını duydum ve terli olduğum için zaten duş almam gerekiyordu, bu yüzden bunu onunla biraz daha konuşmak için bir bahane olarak kullandım.

Banyo kapısından içeri girdiğimde suyun altındaydı. Bir an duraksadım, kapı aralığına yaslandım, camdan onun mükemmel yaratılmış çıplak formuna hayranlıkla baktım. Başını buharlı sıcak yağmur suyuna gömüp yavaşça yüzünü ovuştururken su kaslı vücudundan aşağıya doğru akıyordu.

Bana doğru döndü ve durakladı, sonra da dönüp banyoya baktı. Hala sutyenim ve külotum üzerimdeyken duşa girdim. Kollarımı beline doladım ve sırtındaki yara izlerinden birine bir öpücük kondurdum. Gerildi ve arkasını dönerek sessizce gözlerimin içine baktı.

"Özür dilerim." Sertçe nefes aldım. Bir adım geri attım ve kendimi duvara yaslanmış buldum. Parmak uçlarımla kıpırdandım. "Ona dokunmamalıydım."

"Vuruldu."

Nefesim kesildi. "Vurulmak gibi mi?" "İki kez."

"Ben-" Başladım ama bitiremeden bana sırtını döndü. Parmak uçlarımla üzerinde gezdirerek öptüğüm yara izini dikkatle inceledim.

Tekrar gerildi. "Bu otomatik bir tepki, üzgünüm."

Üzerine tekrar küçük bir öpücük kondurdum. "Özür dileme," diye fısıldadım. Öpücüklerimi diğerine doğru takip ederek bu eylemi tekrarladım, yüzgecimi gertips. sefer temas ettiğimde hiç irkilmedi.

"Vay canına," diye nefes aldı, "ilk defa birinin bana dokunmasına fiziksel bir tepki vermedim."

Bana açıldığı için gurur duyarak gülümsedim. Yüzünü bana döndü ve gözlerim kalkmış aletine takıldı. Öne doğru bir adım atarak vücudunu benimkine bastırdı ve beni cama yasladı.

Kulak mememi ağzına almadan önce kulağıma doğru hırladı ve "Beni tahrik etmene bayılıyorum" dedi. "Eskiden beni çıldırtan bir şey, sen yaptığında beni tahrik ediyor."

Bir elini başımın yanına koyup ağzıma doğru eğildiğinde bacaklarım güçsüzleşti. Dişleriyle alt dudağımı kavradı ve sonra beni tutkuyla öptü. Acı içinde inledim ama umurumda değildi. Gözlerimin içine özür dilercesine bakarak kendini çekti.

Başımı salladım. "Sana ihtiyacım var."

Ellerimi tutarak sert göğsünün üzerine koydu. Tırnaklarımla kaslarının izini sürdüm, sonra daha fazla baskı uygulayarak tırnaklarımı yontulmuş karnında gezdirdim. Bu onun coşku içinde titremesine neden oldu.

Avuçlarını iki yanımdaki duvara dayadı ve dudaklarını dudaklarıma çarptı. Kollarımı boynuna doladım, ateşli öpüşmelerimiz arasında beni becermesi için yalvardım. Ereksiyonunu tümseğime doğru itti. Su bedenlerimizin üzerinden akıyor ve büyük, mermer banyodaki soğuğu ısıtıyordu. Dudaklarını boynumda ve göğsümde gezdirerek beyaz dantelli sütyenimin üzerinden göğüslerimi yoğurdu.

Gözlerimin içine bakarak sırıttı, "Bu," sütyenimin askısını çekiştirdi, sonra işaret parmağını külotumun üst kısmına soktu, "ve bunların çıkması gerekiyor." Lastik sıırsıklam bedenime çarptı.

"Bu benimle oynayacağın anlamına mı geliyor?"

Alnını benimkine yaslayarak sırıttı. "Gerçekten çok iyisin, bunu biliyor muydun?"

Başımı salladım. "Bazı numaralar biliyorum." "Ben de biliyorum."

Geri çekilerek arkasını döndü. Sabunu kaptığı gibi vücuduna sürmeye, beni görmezden gelerek kendini yıkamaya başladı. Kollarımı kavuşturdum, vücudundaki her kası esnetirken sırtına baktım. Adam nefes kesiciydi.

"Şu anda ciddi misin?" Ofladım.

Gülerek omzunun üzerinden geriye baktı. "Yaşamak için ne yaptığımı unutma, bebeğim."

Alay ettim. "Ama yaşamak için dans eden benim."

Hızla vücudunu duruladı ve beni geçerek duştan çıktı. Arkasına yaslanarak yanağıma bir öpücük kondurdu.

"Evet ama kulübün sahibi benim, aşkım." Göz kırptı.

Ve böylece beni duşta tek başıma bıraktı... beni kendi oyunumda yenmişti. Öfkeyle yanağımın içini çiğnedim, gözlerimi kısıarken başımı salladım.

Kurulanırken gülümsemesini engellemek için elinden geleni yaptı. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, aslında neredeyse sana teslim oluyordum."

Başımı kasıklarına doğru salladım. "Fark ettim."

"Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu. Gülümseyerek ağzımı açtım ama o gözlerini devirdi. "Duş alırken."

"İyi olacağım."

"Yatağa yeni çarşafılar sereceğim," dedi, çamaşır dolabına doğru adım atarak, "o yüzden acele et ve yatağa gel."

"Evet efendim," diye takıldım.

IAN

Gözlerimi kırpıştırarak, binaların arasından odama sızan sabah güneşine uyum sağladım. Başının göğsümdeki ağırlığına gülümsedim. Onun yanında uyanmak sevdiğim bir duyguydu ve onun kollarımda olması beni tamamlanmış hissettiriyordu. Ona doyamıyordum ama geleceğimizin nasıl görüldüğü beni dehşete düşürüyordu. Geçmişte ilişkiler konusunda hiç iyi olmamıştım ama bir parçam onunla bir gelecek için can atıyordu.

İlişkilere karşı değildim, sadece onları nasıl sürdüreceğimi bilmiyordum. Geçmişte Jenna'ya hiç benzemeyen kadınlarla çıkmıştım. Sığ, paraya aç ve *resmi* olmadığımız zamanlarda bile yapışkandılar. Beni umursamıyorlardı. Sadece beni kaybetmek istemiyorlardı. Kulüp yüzünden kısa süre içinde kızları kıskanmaya ve beni suçlamaya başladılar. Artık buna sabrım kalmamıştı.

Telefonum çalınca düşüncelerimden sıyrıldım. Komodinime doğru yuvarlanıp telefonumu elime aldığımda Jenna kıpırdandı. Ekranda Chance'in adı yanıp sönüyordu. Hel- lo demek için ağzımı açtım ama tek bir kelime bile çıkaramadım.

Ona mi? Ağzından kaçırıldı.

İçimi çektim. Söylemedim,

hayır.

*Bir an önce yapmak isteyebilirsiniz çünkü Tyler aklını kaçırmak üzere!
Ben onunla konuşana kadar onu uzak tutun, diye emrettim.*

Aramayı sonlandırdım ve telefonumun parmak uçlarımdan masanın üzerine yuvarlanmasına izin verdim. Sırt üstü kayarak hayal kırıklığı içinde alnıma masaj yaptım. Onunla konuşmam gerektiğini biliyordum ama şimdi zamanı değildi. Zaten çok şey yaşamıştı ve hâlâ uyuyordu.

Yavaşça dirseğinin üzerine çıktı. Sanırım aramam onu uyandırmıştı. Çenesini göğsüme dayayıp gözlerimin içine bakmadan önce yüz ifademi inceledi.

"Özür dilerim," diye özür diledim, "seni uyandırmak istememiştim." "Benimle ne hakkında konuşacaktın?"

Ona baktım, parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim, sonra tavana doğru baktım. Nefes verdi ve yüzünü dokunuşuma yasladı. Konudan kaçındım.

"Gidip bizim için kahvaltı hazırlamam gerek."

DEĞİŞİKLİKLER

IAN

Cevap vermesine izin vermeden yatak odamdaki tek şifonyere doğru yürüdüm ve bir eşofman altı çıkardım. Gardırobumun büyük bir kısmı dolapta duruyordu ama üzerimi hemen değiştirmek istediğimde odada bir şifonyer bulunduruyordum. Bu da o zamanlardan biriydi. Beni sorguya çekmeden önce dışarı çıkmam gerekiyordu.

Pantolonu giyerken Jenna'yla göz göze geldim ve onunla kısa konuştuğum için kendimi kötü hissettim. Hiçbir şey için kötü hissetmek bana göre değildi. Tavana bakarak iç geçirdim ve oradan ayrılamadan kendimi yatağa doğru yürürken buldum. Yanına oturdum, avucumu koluna koydum ve başparmağımı narin teninde gezdirdim.

"Kahvaltıdan sonra konuşabilir miyiz?"

Başını salladı ve diğer tarafa döndü. Beklediğim tepki bu değildi. Bu incinmiş duygular ve hayal kırıklığı için bir koddu.

Bakışlarımı yere indirdim ve daha önce hiç yapmadığım bir şeyi yaptım. Yanına uzandım ve onu bedenime doğru çektim. "Bu konuda bana güvenmeni istiyorum. Bunu konuşacağız ama şimdi zamanı değil."

"bir anlaşma yapacağım," diye mırıldandı yüzünü çevirerek. Yanıt vermediğimde, yüzünü bana dönerek döndü ve şeytani bir sırıtışla gözlerimin içine baktı.

Poposuna doğru uzandım ve hafifçe şaplak attım. "Hiç şansın yok."
Yavaşça doğrulup kollarını kavuşturdu ve suratını astı. "En azından yemek yapmana yardım edebilir miyim?"
Başımı iki yana salladım. "Yardım ve iyileşme konusunda neden bu kadar inatçısın?" Kıkırdadım. "Bırak da seninle ilgileneyim."
Başını salladı, sonra protesto için bedenini yatağa geri attı. "Ah!" diye bağırdı.
"İşte tam da bu yüzden şu anda seninle ilgileniyorum."

Gün boyunca Jenna sakladığım sırrı ona söylememi istedi. Reddettiğimde, birkaç saatliğine ofisimden topallayarak çıkıyor ve sonra geri geliyordu. Çok hoştu. Ama hiçbir şeyin onu incitmesini istemiyordum.

"Meşgul müsün?" Beşinci kez kafasını odaya sokarak sordu
"Hayır, daha yeni bitirdim." Kıkırdayarak dizüstü bilgisayarımı kapattım ve onun bakışlarıyla buluştum. "Ama ne kadar meşgul olursam olayım her zaman ofisime gelebilirsin."

Topallayarak masama geldi, ben de kolumu uzattım. Kucağıma oturdu, kollarını boynuma doladı ve gözlerimde konuşmaya hazır olduğuma dair bir ipucu aradı. Gülümsedim ve saçının bir tutamını kulağının arkasına doladım.

"Sana şimdi söylememi istiyorsun," diyerek bariz olanı ifade ettim.
Başını salladı. "Evet, ama beklemen gerekiyorsa sorun değil," diye itiraf etti. Başımı kendine doğru çekti ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Sana güveniyorum ve seni seviyorum." Nefes nefese kaldı.
"İan, ben çok-"

"Jenna," diye nefes verdim, "ne zaman ve nasıl olduğundan emin değilim ama sana aşık oldum ve hiç şüphesiz seni de seviyorum."

Aynı anda donup kaldık, sanki diğerinin çıldırmasını bekliyormuş gibiydik. Ancak ikimiz de korkmadık. Yüzlerimizdeki gülümseme bu sessiz onay karşısında daha da arttı. Bunu daha fazla tartışmadık ya da duygularımız hakkında konuşmaya zorlayarak anı mahvetmeye cesaret edemedik. Doğal hissettirdi.

Gözlerini kapattı ve tekrar açmadan önce derin bir nefes aldı.
"Tamam, söyleyeceklerini duymaya hazırım."

Boğazımı temizlerken kalçalarını tutarak onu haberlere hazırladım.
"Ailenin kazası bir kaza değildi."

Gülümsemesi azaldı ve boş bir bakışa dönüştü.

Kalçalarını daha sıkı tuttum. "Devam etmemi istiyor musun?"

Omzumun üzerinden hiçbir şeye bakmadan robot gibi başını salladı.

"Babanız, ailenizin ölümünden bir yıl kadar önce Gino Mussolini adında bir adamı ameliyat etti."

Keskin bir nefes aldı. "Roman'la çıkmaya başladığımız zamanlara denk geliyor."

Bir kez başımı sallayarak devam ettim: "Gino, baban ameliyattayken anestezi altında vefat etti."

Kucağımdan indi ve odada dolanmaya başladı, "Yani benimle çıkmaya başladı ve kardeşim Bernardo ile anlaşmaya başladı." Masamın önünde durdu ve elini alnına götürdü. "Şimdi her şey mantıklı geliyor. İntikam."

"Evet." Ayağa kalktım ve masamın önüne doğru yürüdüm. Kenara tüneyerek kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Gino, Bernardo'nun kardeşi ve Roman'ın babasıydı."

Gözleri yaşlarla doldu. "Ölüm babamın suçu muydu yoksa -"

"Hayır, hayır," diye başımı salladım, ellerimi ceplerime gömdüm.
"Bu onun düzeltemeyeceği bir sakatlıktı."

Omzumun üzerinden duvarı izlerken yanıt vermedi. "Sen iyi misin?"

Aptalca bir soruydu. Ona doğru uzandım.

ve o bana karşı koymadı. Onu bedenime çekerek kollarımı dikkatlice morarmış bedenine doladım.

"Yaşadıklarımın sonrasına," gözyaşları içinde gözlerimin içine baktı, "artık hiçbir şey beni şok etmiyor." Ellerini boynumun arkasına doladı ve beni dudaklarına çekti.

Dilimle ona saldırdım. Geçirdiği kazadan bu yana ilk kez öpüşmemiz şiddetli ve tutkuluydu. Birbirimize duyduğumuz ihtiyacı kontrol etmek zorlaşmıştı. Birkaç dakika sonra, dudağını tutarken kaşlarını çatarak kendini çekti. Geri adım attı ve topallayarak odadan çıkmak için döndü.

"Nereye gidiyorsun?"

Durdu, sanki fiziksel ve duygusal acısını saklıyormuş gibi bana doğru döndü. "Bernardo'yu öldüreceğim!"

Güldüm, ona doğru ve kendimi onunla kapı arasına yerleştirdim.
"Bırak da öldürme işini ben halledeyim."

Dudaklarını büzdü ve yanağının içini ısırdı. Bir sonra ifadesi gevşedi. "Peki, ama en azından izleyebilir miyim?"

"Seninle kendimi ne hale soktum ben?" Başımı salladım. "Sen de benim gibi sapkınsın."

"Beni becermeye hazır mısınız?"

İnleyerek alnımı onunkine yasladım. "Daha önce hiç bu kadar uzun süre onsuz kalmamıştım."

"Bu bir evet mi?" Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmış, heyecanla cevabımı bekliyordu.

"Yaralısın ve sana kötü haber verdim." Onun için endişelenmişim. Bu konuda nasıl bu kadar sakindi?

"Biliyorum." Başını salladı ve parmak uçlarını gömleğimin altına soktu. "Jenna," Adı dudaklarımdan bir iç çekişle çıktı.

"Lütfen," diye yalvardı. "Lütfen, sik beni. Buna ihtiyacım var."

O ana kadar onunla yumurta kabukları üzerinde yürümüşüm. En az onun kadar istediğimi bildiğim halde onu kırmaktan korktuğum için gözlerinin içine bakamıyordum. Vücudunu benden daha iyi tanıyordu. Tekrar konuşmaya çalıştı ama ben ağzımı onunkine yapıştırdım. Dudaklarıma karşı inledi. Onu incittiğimi düşünerek öpücüğü kestim.

"Lütfen çok sert davranırsam bana söyle. Seni incitmek istemiyorum."

Dudaklarını dudaklarıma bastırmadan önce sessizce başını salladı. Onu açlıkla yuttum ve kucağıma aldım. Bacaklarını benimkilere doladı ve ben de onu koridordan yatak odasına taşıdım. Onu yatağa yatırdım, pantolonunu ve külotunu çıkardım, yüzümü kalçalarının arasına gömmeden önce onları yere bıraktım.

"Yesss," diye keskin bir nefes aldı ve parmaklarını saçlarımda gezdirdi.

İki parmağımı içine sokarak, klitorisini emerken G noktasını okşadım. İnleyerek sırtını kamburlaştırdı. Onu bir şekilde incittiğimi düşünerek hızımı yavaşlattım.

"Daha sert!" Yüzümü daha sert bir şekilde tümseğine doğru çekti.

"Parmaklarınla beni sertçe becer!"

Hayvani içgüdülerim beni alt etti ve kısa sürede onun ne kadar kırılğan olduğunu varsaydığımı unuttum. Elimi çekerek iki parmağını ağzıma soktum, her seferinde bir tane olmak üzere, sularının her damlasını yaladım. Vücudu yenilgiyle gevşedi.

Dirseklerinin üzerinde doğrulup, "Neden durdun?" diye sızlandı.

Gömleğimi çıkarıp yere bıraktım, sonra pantolonumu aldım, yanına bıraktım. Ona doğru yaklaşarak sertleşmiş sikimi okşadım. "I

kimseden emir almayın."

Doğrulup tişörtünü başının üzerinden geçirdi, ardından sütyeninin düğmelerini açarak ikisini de arkasına attı. Meme uçlarını parmaklarının arasına alarak onlarla oynadı. "Lütfen dersem ne olur?"

Ona doğru geri çekilerek vücudunu birleştirmeye zorladım. "Ama sen yapmadın." Avuç içlerimi başının iki yanındaki yatağa bastırdım ve sertliğimi bir daire çizerek ona sürtmeye başladım.

Kollarını boynuma doladı, yüzümü ona doğru çekmeye çalıştı ama kollarımdaki tüm kaslar esnedi ve ben pes etmedim. Tırnakları pazularımı çizerken masumca dudak büktü, bakışları benimkilerle buluştu. "Lütfen."

"Lütfen ne?"

"Beni parmaklarınla becermeni istedim ama-" kendimi girişine hizalayıp sadece ucunu içeri bastırdığımda nefesi kesildi."

"Ama ne?" Dudaklarımı büzdüm ve onun aç gözlerine baktım.

"Beni kocaman sik-"

Tüm uzunluğumu kıvrımlarının arasına batırdım ve dibe vurdum. Yüksek sesle inledi ama ben ona hiç acımadım, tam olarak istediğini verdim. Kalçalarını kaldırdı, ben onu o kadar sert becerirken hızımı karşıladı ki, sonunda başı yatağın diğer tarafına sarktı. Çekildim, ellerimi beline doladım ve onu tekrar ortaya çektim. Bir kez daha derinlerine daldım.

"İstedığın bu muydu bebeğim?" Hırladım.

"Tanrım, evet!" Pazularımı sıkıca ve tırnaklarını pazularıma geçirerek, "Dölünü amımın derinliklerinde istiyorum!" diye haykırdı.

Aşağı uzandım, onu transa geçirirken klitorisini ovuşturdum. "Benim için fişkirt, ben de sana ne istersen vereyim."

Başı gevşedi ve gözleri geri döndü. Bir kez daha çektim ve hayal kırıklığı içinde homurdandı.

"Sadece benim için nasıl bir sürtük olduğunu seviyorum." Aşağı uzanıyorum, üç parmağımla onu parmaklıyorum ve diğer elimdeki üç parmağımla klitorisini hızla ovuyorum.

"Oh kahretsin!" diye bağırdı. "Beni öldüreceksin!"

Neredeyse gülecektim ama kendimi tuttum. "Boşal." Saniyeler içinde tüm kollarımı ıslattı. Ağzıma boşalmaya devam ederken eğilerek onu yaladım ve adımı haykırdım. Orgazmdan tam olarak çıkamadan önce, kendimi tekrar hizaladım ve sonuna kadar batırdım. Ayak bileklerinden tutarak

Omzuna, amına sert ve hızlı bir şekilde vurdum. Kılıfının duvarları beni kavramaya başladı ve bir kez daha kendini kaybetti. Onun derinliklerine boşaldım. "Ne kadar mükemmel bir amcık." Bacaklarını bıraktım, eğildim ve onu derinden öptüm.

JENNA

Üç hafta geçmişti. Ian, Luke ve Tyler, Bernardo'nun ölümünü planlamak için çatı katında gece gündüz çalışıyorlardı. Ofis kapısının dışında kulak misafiri olduğumda ya da resmi yemek odasında durup kışın ilk kar tanelerinin büyük pencerelerin dışında dans ederek aşağıdaki şehre doğru süzülüşünü izlerken onlara kulak misafiri oluyordum. Onlar için her şey iş olsa da, Ian'ın bu kadar yaratıcı olmasını dinlemek çok heyecan vericiydi. Yine de, kalbimi çalan adam tarafından bu kadar büyülenmeme izin verildi.

Geceleri yatağa geldiğinde, her gece seks yaptık, sonra bana sarılırdı ve ben ona nasıl gittiğini sorardım. Her seferinde aynı cevabı alırdım. *Her şey planıma göre mükemmel gidiyor*, derdi bana. Sonra ona, kendisine zarar gelmeyeceğine dair bana söz verip vermediğini sorardım ve o da beni alınımdan öperek ve *fısıldayarak*, "Bu da planın bir parçası, bebeğim" diye cevap verirdi.

Nihayet kendimi yeniden insan gibi hissetmeye başlamıştım. Ian'a gözümün altında kalan son küçük morluğu da makyajla başarılı bir şekilde kapatabileceğimi kanıtladıktan sonra işe dönmeye hazırdım. İsteksizce de olsa kabul etti ama kulüpteki güvenliği üç katına çıkaracağını ve bu arada Ice Man'in benimle bizzat ilgileneceğini *Bernardo parçalara ayrılıp deponun her tarafına dağılana* kadar bana kulübün her alanına girip çıkarken eşlik edecekti. Ian'ın sözleri.

Biraz karşı çıktım ama ısrar etti ve onunla çıkmamın zaten yirmi dört saat güvenlik gerektirdiğini hatırlattı. Eğer işe geri dönmeme izin vermesini istiyorsam, bu benim tek seçeneğimdi. Sonunda pes ettim ve şartlarını kabul ettim.

Bu gece Ian, Mavi Salon'daki bir toplantı için erkenden kulübe gitmişti. Amber ve ben Chance'in evinde iş için hazırlanıyorduk.

ve ayrılmak zorunda kalmadan önce derin bir sohbete dalmıştık. İkimize de büyük bir kadeh şarap doldurdu ve makyajımızı yapıp saçlarımızı şekillendirirken şarabımızı yudumladık.

Vardiyadan önce içki içmek genelde yasaktı ama sadece bu gece için, birkaç hafta sonra o binaya geri adım atmadan önce gevşemek istedim. Tam hazırlanmayı bitirmiştik ki, banyo odasının kapısının çalınmasıyla ikimiz de irkildik. Kapıyı açtım ve gülümsedim. "Merhaba," diye Buz Adam'ı selamladım.

Kapı aralığına doğru eğildi ve saatine dokundu. "Bayan Prescott, gitmemiz gerekiyor."

"Biz hazırız." Kapıyı açık bıraktım ve eşyalarımızı topladık, şarabın geri kalanını içtik ve Buz Adam'ı bekleyen siyah Jaguar'a kadar takip ettik.

Dışarısı buz gibiydi ama kesinlikle muhteşemdi. Karı her zaman sevmişimdir ve akşamın erken saatlerinde taze bir serpinti vardı, caddede sıralanan arabaların üstünü sanki kabarık bulutların altındaymış gibi gösteriyordu. Yukarıdaki ağaçlar kartpostallara ya da Narnia'ya aitmiş gibi büyüleyiciydi. Her yıl kendime söylediğim yalan, kıştan asla bıkmayacağımdı. Ve yeni yıl arifesi geldiğinde, yaza hazır olduğumdan şikayet ederdim.

Arabanın arka koltuğuna geçerken mini eteğime bir ürperti yayıldı. Yerleştikten sonra Amber telefonunu kontrol etmeye ve gözlerini devirmeye devam etti. Bir ara kıkırdadı, ben de gözlerimi kıstım. Kafasını kaldırdı ve bakışlarımla buluştu.

"Chance onu ziyaret etmek için New York'a gitmemi istiyor," diye nefes verdi ve başını baş dayanağına yasladı, "ama bilmiyorum."

"Ama sen ondan hoşlanıyorsun." Kollarımı kucağımda kavuşturarak kıs kıs güldüm.

Gözlerini devirdi. "Biliyorum ama Tanrım, bu Chance Hardwin ve bu çok korkutucu."

"Anlıyorum," diye kabul ettim, "ama rastgele kaba şakalar yapmasını normal olarak kabul ederseniz, pek çok açıdan normal biri."

Güldü ve başını salladı. "İlk başta çok şaşırmıştım, evet, ama şimdi bu umurumda değil." Kızardı. "O gerçekten çok tatlı ama ben gerginim."

"Ben bir sorun göremiyorum," diye mırıldandım, kaşlarımı ona doğru kaldırarak. "O tam bir oyuncu ve ne zaman haberlere çıksa," diye mırıldandım.

Sertçe yutkundum, "Kolunda yeni bir kız var."

Başımı salladım, sözlerini değerlendiriyordum. "Tamamen anlıyorum, bu yüzden ilk başta ona senin yasak olduğunu söyledim, ama o

senden gerçekten hoşlanıyor olmalı."

Gözlerini devirdi. "Vajinamı arıyor, lezzet kasabası." Sonra kıkırdadı. "Meme uçlarımdan hassas göğüs kuru üzümleri olarak bahseden biriyle yatak odası dışında nasıl seks yapabilirim ki?"

Sesimi kontrol edemeyerek yüksek sesli bir kahkaha attım. "Bununla başa çıkamazdım."

Chance'in Amber'in farklı vücut parçalarına taktığı saçma takma isimler hakkında gülüşmeye devam ettik ve Buz Adam'ın omuzlarının titrediğini görmek için ön tarafa baktım ve kısa süre sonra o da kahkahalara boğuldu. Ian'ın güvenliğinin herhangi bir espri anlayışına sahip olmasına alışık değildim ama Buz Adam farklıydı. Onun arkadaşlığından gerçekten keyif aldım.

Birkaç dakika sonra ikimiz de tekrar telefonlarımıza gömülmüştük. Amber ellerini koltuğa bıraktı ve ben de telefonunu tuttuğunu görmek için ona baktım.

"Ne?"

"Ama aptallık yapmadığı zamanlarda çok tatlı oluyor. Şunu oku." Telefonunu uzattı.

Seni tanımayı çok sevdim.

Seninle ve güzel gülüşünle daha fazla zaman geçirmeyi çok isterim.

Sen gerçeksın ve bunu sevdim.

En iyi arkadaşım la arkadaşsın ve sana otomatik olarak güvendiğimi hissediyorum ki bu benim için nadir bir durum.

Birkaç hafta önce yüzünü ilk gördüğüm andan beri odağımı çaldın.

Seni aklımdan çıkaramıyorum Lütfen
evet de ve beni görmeye gel

Vay be! Hiç kimse hakkında böyle davrandığını görmemiştim. Etrafında mümkün olduğunca çok kadın olmasını severdi. Hiç kimseye bu şekilde odaklanmazdı. Telefonu ona uzattım ve bir kulağından diğerine sıırttım. "Evet, kesinlikle samimi davranıyor."

Yüzü gülüyordu ve kızardığından emindim ama hava karanlıktı. Pencereden dışarı baktığımda çoktan işe gitmiş olduğumuzu gördüm. Buz Adam

arabayı arka girişin yakınında durdurdu ve bize doğru döndü. Arkasına bakarken elini yolcu koltuğuna dayadı.

"Bay Knight hâlâ ikinci bir toplantıda ve bu akşamki vardiyanızdan önce sizi göremeyecek."

Başımı sallayarak bakışlarımı telefonuma çevirdim ve bana neden mesaj atmadığını merak ettim.

"Bayan Prescott, endişelenmeyin."

Başımı eğdim ve kapıyı açtım. "Bekle!"

diye bağırdı.

Dışarı fırladı ve koşarak yanıma geldi, onun yerine kapıyı açtı. Dışarı çıkarken ona teşekkür ettim ve merdivenlerden yukarı süzülerek arka girişe girdik.

Amber ve ben soyunma odasına doğru yürürken, yolda lobiden geçtik. Kadınların kulüp sahibinin ne kadar eli açık biri olduğunu ve onu tekrar görmek için sabırsızlandıklarını anlattıklarını duydum. Bir striptiz kulübünde çalışmanın, erkek arkadaşımın diğer çıplak kadınlara bakması konusunda beni güvensiz yapacağını düşünebilirsiniz. Onun için bu sadece bir işti ve gözünün sadece bende olduğunu biliyordum. Hayatındaki yerimi bildiğimden emin olmak için harika bir iş çıkarmıştı.

Buz Adam uzun koridorun dışında durmuş, gözünü lobiden ayırmıyordu. "Bayan Prescott."

Topuklarımın üzerinde döndüm. "Öyle mi?"

"Hazır olduğunuzda sizinle showroom'da buluşuruz."

Başımı salladım ve geri dönerek Amber'la birlikte koridorda ilerlemeye başladım.

Soyunma odasının kapısına geldiğimizde durdum ve nasıl karşılanacağım konusunda endişeli bir şekilde derin bir nefes çektim. Ev sahibinin kız arkadaşı olarak geri dönmüştüm ve haber duyulduğunda işlerin değişeceğini biliyordum.

Amber durdu ve elini omzuma koydu, endişeliydi. "İyi misin?"

Başımın döndüğünü hissederek birkaç kez göz kırptım ve dengemi buldum. Beni dengelemek için tuttu. Sinirlerim midemi etkiliyordu. Biraz huzursuz hissettim ama bu his bana çarptığı anda geçti.

"Evet, öyleyim," diye iç geçirdim ve başımı salladım, "ama bir an için mideme kramp girdi."

Kıkırdadı. "Birinin bağları geriliyor!" Karnının üzerinde yarım daireler çizerek beni alaycı bir şekilde alkışladı.

düz göbeğini dışarı çıkarmaya çalışıyordu.

Gölmekten kırıldım. "Hayır, sadece işe dönmenin stresi. Sizi temin ederim, hamile olmamın imkanı yok."

İçeri girdiğimizde kızlar yavaş yavaş sessizleşti ve tüm gözler üzerimize çevrildi. Charity'nin en yakın arkadaşı Trina öne çıktı ve kollarını kavuşturarak bana dik dik baktı. "Hâlâ burada çalıştığını bile bilmiyordum." Parmaklarını ipeksi siyah saçlarında gezdirdi, kırmızı dudaklarını büzdü. Kahverengi bakışları parladı ve gülümsedi. "Oldukça havalı aslında." Göz kırptı. "İkinizi de özledik."

"Burada olmayı özlemişim." Gülümsedim ve normal soyunma yerime doğru süzıldüm.

"Bu ikimizin de planladığından çok daha iyi gitti," diye kıs kıs güldü Amber. "Ona rütbe vermeye hazırdım."

"Charity gidince belki işler daha az gergin olur," diye tısladım, eğildim, çantamdan siyah dantelli bir bluz ve erkek şortu çıkardım ve hızla üstümü değiştirdim. Tam üstümdeki son kancayı da takmıştım ki, odanın öbür ucundan derinden gelen bir sesin bana seslendiğini duydum.

"Jenna."

İrkilerek arkamı döndüğümde Luke'ukapıda durduğunu ve tüm dansçıların ona bakarak durakladığını gördüm.

"Öyle mi?" Ben de cevap verdim.

"Sizinle bir dakika görüşebilir miyim," diyerek ağzının suyu akan kadınlara baktı, sonra bakışlarını tekrar benimkilere çevirdi, "yalnız, lütfen."

Odadaki diğer tüm dansçılar onu arzuluyordu; Amber hariç herkes. Başımı salladım ve onu koridorda takip ettim. Tek kelime etmeden koridorda ilerlemeye ve asansöre doğru gitmeye devam etti. İçeri girdiğimizde kartını okuttu ve asansöre bindik. Sessizliğini konuşmamak için bir işaret olarak kabul ederek ağırlığımı ileri geri kaydardım. Kapılar açıldı ve onu Ian'ın ofisine kadar takip ettim.

Çift kapıyı iterek açtı, geçmem için başını eğdi ama beni takip etmedi. Ona olduğunu sormak için döndüm ama sadece göz kırptı ve kapıları kapattı. Ian masasında oturmuş dizüstü bilgisayarıyla meşguldü. Bana hiç bakmadan derin düşüncelere dalmış gibi görünüyordu.

"Buraya gel," diye emretti.

Bana karşı neden bu kadar soğuk ve kısa davrandığını merak ederek, gergin bir şekilde masasına doğru ilerledim. Ben yaklaşırken dizüstü bilgisayarını kapatıp çekmeceye yerleştirdi ve sandalyesini geri çekti. Elimi avuçlarının içine aldı, parmak eklemlerimi öptü ve kalçalarımı tuttu. Yavaş ve sert bir şekilde

neredeysse beni gıdıklayacak şekilde sıktı. Ben tepki veremeden çıplak karnımı dudaklarına götürdü ve dilini üstümle külotum arasındaki çizgide gezdirdi.

Titreyerek kendimi başka bir oyun için hazırladım. İş yerinde bu oyunlardan çok oynamıştık. Dokunmalar, öpücükler çalmalar, karanlık bir koridorda beni duvara yapıştırmaları ve beni sıırıslıkla bırakıp daha fazlasını isteyene kadar kenarda bekletmesi. Bazen boşalmama izin verirdi ama benim üzerimdeki kontrolüyle büyürdü. Ayağa kalkıp beni öpmeden önce gözlerimin içine baktı.

Kendimi soymak için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekti.

"Başka bir oyun, Mr. Şövalye mi?" Fısıldadım.

Dudaklarını köprücük kemiğimden kulağıma doğru sıyırdı ve "Oyun yok, Bayan Prescott" diye mırıldandı. Ağzını oynattı ve boynuma doğru sıırttı. "Sen benimsin. Artık işte oyun yok. Seni istediğim zaman ve istediğim yere götüreceğim."

Başımı eğip gözlerimi kapattım, "Peki sana güvenebileceğimi nereden bileceğim?"

Kıkırdadı, sonra beni kaldırıp masasının üzerine koydu. Kendini bacaklarımın arasına yerleştirirken gözleri saf şehvetle parlıyordu. "Arkana yaslan," diye emretti. "Sana göstereceğim."

İtaat ederek arkama yaslandım ve dirseklerimi dayadım. Parmak uçları kalçalarımın ete batıyordu. Karnıma, göğsüme öpücükler serpti, sonra göğüslerimi avuçladı. Üstümü aşağı çekerek göğüslerimi serbest bıraktı, bakışları onlara sabitlendi ve sanki onlara tapıyormuş gibi avuçlarını etraflarında kavislendirdi.

Meme ucumu ağzına alıp dişledi. "Seni gördüğüm andan beri masamda becermek için can atıyorum."

Damarlarımdan merkezime doğru bir elektrik dalgası hücum etti. Diğer meme ucumu zorla ısıırıp ağzına aldığı anda bir çığlık attım. Küçük şortumu yana kaydırıp ve iki parmağını içime soktu. Vücudum içgüdüsel olarak onun dokunuşuna tepki verdi ve o da kaşlarını kaldırdı. "Şimdiden sıırıslıkla olmuşsun." Elini geri çekti, yüzüme doğru eğildi ve parmaklarını ağzımızın arasında tuttu. "Umarım sen de tadını benim kadar seviyorsundur." Bana işaret parmağını uzatmadan önce dudaklarını orta parmağının etrafına sararken yüzünde şeytani bir sırıtma belirdi.

Ağzımı açtım, parmaklarındaki sularımı emdim ve inledim. Tatmin olmuş bir şekilde elini çekti ve parmaklarını yarığıma batırarak dilimi onunkiyle birleştirdi. "Becer beni," diye yalvardım.

Bana kaşlarını kaldırarak öpücüğü kesti.

"Lütfen," diye inledim, tekrar dudaklarına eğildim.

Beni öperken sertleşmiş sikini serbest bırakmak için hiç vakit kaybetmedi. Şortumu tekrar yana kaydırarak tüm uzunluğunu içime soktu. Başımı arkaya attım, acı ve zevk içinde haykırdım, beni kimin duyduğu umurumda değildi. Jade, Luke ve tüm güvenlik ekibinin o iki siyah kapının ardında olması umurumda değildi.

Önümüzdeki on dakika boyunca beni masasının üstünde becerirken bana hiç merhamet göstermedi, göğüslerimi kaldırıp olarak tuttu. Çekildi, en kötü halimi aldı ve beni döndürdü. Sırtımı iterek masanın yüzeyinde öne doğru eğildim. Şortumun belinden tutup aşağıya doğru çekti. İçinden çıkar çıkmaz elleriyle top yapıp ağzıma soktu. "Herkesin seni duymasını istediğini biliyorum."

TOKAT!

Avuç içi arkama geldi. "Yayıl."

İtaat ederek bacaklarımı ayırdım. Saçlarımdan bir tutam aldı ve başımı yukarı kaldırdı. Amımın içine tekrar dalarak arkamdan bana tamamen hükmetti. Dirseklerim sert yüzeye saplandı ve ben de onun hızına ayak uydurarak ona geri döndüm.

Wilder.

Daha derine.

Daha sert.

İkimiz de coşkuyla patlayana kadar. Beni yukarı çekti, siki hala arkamdan içime gömülüydü. Çenemi tutarak başımı geriye yatırdı ve beni tutkuyla öptü. "Seni seviyorum," diye mırıldandı dudaklarıma karşı.

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldandım beni bırakırken. Eğildim, masasının üzerindeki kare kutudan dört mendil çıkardım ve aşağı uzandım.

Bileğimi tutarak sıkıca kavradı. "Sakın buna cüret etme," diye emretti.

Gözlerim büyüdü, "Çalışmadan önce üstümü başımı temizlemem gerekiyor."

"Eğer ben üzerindeyken dolaşabiliyorsam, sen de benim *içimdeyken* dolaşabilirsin." Pantolonunu ve kemerini bağlarken dudaklarının kenarı bir sırıtışa dönüştü. Bana şortumu uzattı.

"Evet, ama bütün gece içimden damlayacaksın." Kıkırdadım, onun yardımıyla kayarak giydim. Ve daha şimdiden ıslandıklarını hissedebiliyordum.

Üstümü tekrar üzerlerine çekmeden önce dudaklarını her bir göğsüme bastırdı. "O zaman kıyafetlerini çıkarmasan iyi olur bebeğim," diye kulağıma homurdandı. Parmaklarını benimkilerle birleştirerek beni ofisinden dışarı çıkardı ve arkasını dönüp kapıyı kilitledi. Elimi tekrar avucunun içine aldı ve başka bir şey söylemeden bana asansöre kadar eşlik etti. Kapılar kapandıktan sonra ona döndüm.

"Tamamen çıplak kalmayayım diye bunu bilerek yaptın, değil mi?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak ofladım.

Gözleri bana doğru kaydı, sonra dümdüz ileriye baktı, bakışlarında şeytani bir ifade, yüz ifadesinde bir parça eğlence vardı. "Eğer burada çalışmaya devam edecekseniz, yeni şartları konuşmamız gerekiyor, Bayan Prescott."

Kapılar açıldı ve yüzümü ona döndüm, "Ne demek istiyorsun?"

Dışarı çıktı, kolunu bana doladı ve yanımdan geçen birkaç kişiye el salladı. Diğerlerine başını sallayarak onayladıktan sonra, ben onun yanına yapışmış bir şekilde lobide vals yaptık. Ana sergi salonuna girdiğimizde, parmaklarını tekrar benimkilerle birleştirdi ve bana VIP alanına kadar eşlik etti. Beni kabine soktu ve yanıma kaydı. Pembe, mavi ve mor ışıklar odanın her tarafına yayılmış, müzikle birlikte yanıp sönerek kalabalığı ve diğer dansçıları aydınlatıyordu.

Yüzümü ona döndüm. "Bana yeni şartları söyleyecek misin?"

Başını salladı ve beni kucağına doğru çekti, kollarımı tutup boynuna doladı. "Terfi etmişsin."

"Neye?"

Dudaklarıma bir öpücük kondurduktan sonra kulağıma eğildi. "Adamın kız arkadaşı ondan başkası için soyunmaz."

Gülümsedim, "Peki benim unvanım ne o zaman?" diye sordum. Dudaklarını kulağıma bastırdı. "Benim."

BİTİR

IAN

Avuçlarım masanın altında bacaklarının arasına kayarak kalçalarına masaj yaptı. Titredi, gözleri kapalı anın tadını çıkarıyordu.

"Yanımda olacaksın ve kulübün operasyonlarını yürütmeye yardımcı olacaksın," parmaklarımı onun tümseğine bastırdım. "Ve bunu istediğimde, bana vereceksin."

"Benim için sorun değil." İç çekti. "Derslerden uzun süre uzak kaldıktan sonra geri dönmek istemedim. Burada olmak istiyorum."

"Emin misin?" Biraz şaşırmıştım. "Seni bundan alıkoymak istemiyorum. *Bunu* paylaşabilirim."

"Ian," bakışlarını kısarak kıkırdadı, "belki bir gün yeniden döneceğim, ama olmak istediğim yer burası. Bunu bir gün açıklayacağım."

Vermeye hazır olmadığı bir bilgi için onu sıkıştırmak istemediğimden başımı salladım. " halde, dahası da var."

"Başka ne yapmamı istiyorsun o zaman?" Öyle olmasa da masumca gülümsedi.

Boynunun arkasını kavradım, ağzını kendime çektim, kimin gördüğü umurunda bile değildi. Beni arzuladığını tüm odanın bilmesini istiyordum. Ancak, şu anda onu öpmemin nedeni bu değildi. Bana *ne kadar* ait olduğunu bilmesini istiyordum.

İsteksizce uzaklaşarak onu kucağımdan nazikçe ittim ve kabinden kayarak çıktım. Elimi uzatarak onun kine uzandım ve o da hemen tuttu. Bizi kalabalığın arasından geçirerek odama giden özel koridora yönlendirdim.

Baş başa kaldığımızda, saat gibi Kirsten ortaya çıktı. İki parmağımlı kaldırdım ve istediğimi bildiği içkileri almak için hemen çıktı. Jenna'nın ellerini ellerime aldım ve geri geri kanepeye doğru yürüdüm, oturdum ve onu da yanımda getirdim.

Mutlu bir şekilde kucağıma oturdu ve sekiz şekilde hareket etti. "Şimdi dans etmek ister misin?"

"Evet, ama yine de senden daha fazlasını istiyorum."

Tam konuşmak üzereyken Kirsten pembe bir tepsi içinde döndü ve onları yanımdaki masaya koydu. Uzanıp bardaklarımızı aldım ve birini Jenna'ya uzattım. Kirsten bir kez daha ortadan kayboldu.

Jenna pipeti dudaklarına dayadı ve gözlerimin içine baktı, sonra da içkiyi masaya geri koydu. "Benden tam olarak ne istiyorsun?" Kollarını boynuma dolayarak saçlarımla oynadı.

Onun anlamlı, parlak gözlerine bakarken içkimi yudumladım. Devam etmemi bekliyordu ama ben onun varlığını özümsemek için bir an daha istedim. Sonunda konuştum, "Benim yanıma taşınmanı istiyorum," bardağı masaya koydum ve kalçalarını tuttum, "ama bu-"

"Evet!" Dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve arkasına yaslandı. "Çok isterdim ama emin misin?"

"Pozitif-" Kapı hızla açıldı ve Jenna'yı arkama atıp silahımı çekmeye hazırlandım.

"Biziz!" Luke ellerini terli görünen Tylerın yanında havaya kaldırarak tersledi.

Jenna ayağa kalkarken Tyler çatık kaşlarla etrafıma baktı. "Ah, neden?"

Ona doğru dönerek parmaklarımı bileğine doladım, "Bebeğim, git giyin ve benimle ofisimde buluş."

Başını salladı, kapıya doğru süzüldü ama çıkmadan önce durdu. "Bu plajda giydiğimden daha fazlası, Ty." Ona cevap verme şansı vermedi ve loş koridorda kaybolurken onu suskun bıraktı.

"Oturmak ister misiniz?" Kolumu kanepeye doğru .

"Böyle iyiyim, teşekkürler." Tyler başını salladı. "Kız kardeşimle ne yaptığınıza dair hiçbir fikrim yok."

Fark edilir derecede sessiz olan Luke'a döndüm. Gözleri neredeyse sulanmıştı ve dudakları gerilmişti.

"Yüzünde neden öyle bir ifade var Luke?" Cevap vermedi.

"Luke," diye homurdandım, "sorun ne?"

Yavaş ve derin bir nefes aldı. Yüz ifadesi bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu. Mark başaramamıştı... bir şekilde. Ama iyileşiyordu.

Ne oluyor lan? "Ne zaman?"

Jenna'nın el değmemiş votka bardağını masadan alıp havaya kaldırdı. Başımı salladım ve o da bir dikişte içti. "Yaklaşık yirmi dakika önce." Cebinden bir paket sigara çıkardı ve birini yaktı. Luke öfkeli ya da üzgün olmadığı sürece nadiren sigara içerdi. Söylemesi gereken daha çok şey olduğunu biliyordum, bu yüzden konuşmaya hazır olana kadar bekledim. Birkaç dakika sigara içtikten sonra titrek bir sesle devam etti. "Bernardo'nun adamlarından biri kod alarmı devreye girdikten kısa bir süre sonra hastaneden çıkarken görülmüş."

Tyler duvara yaslandı, bir elini çenesine götürdü. "Bunun şimdi yapılması gerekiyor, Ian."

Gözlerim kısıldı ama başımı sallayarak onayladım. O haklıydı. Tartışacak bir şeyim yoktu. "Luke, herkesi topla ve benimle saat beşte buluş," diye emrettim. "Charity'yi benim için hazırla. Bu saçmalıklarla işim bitti." Dikkatimi Tyler'a çevirdim. "Var mısın, yok musun?"

"Ben de ."

Mark en yakın arkadaşlarımdan biriydi ve kız hayatını kurtarıırken öldü, ancak ona emrettiğimde Roman'ı öldürseydi kötü seçimler yaptı.

Şu anda her ne kadar üzgün olmak istesem de, yas tutmak beklemek zorundaydı. Yapmam gereken bir iş vardı ve bunu hemen yapmalıydım. Temiz bir kafaya ihtiyacım vardı ve Jenna'nın kötü seçimleri yüzünden çektiği tüm acılar için Mark'a hâlâ biraz öfkeliydim. Onun incinmesine asla izin vermeyeceğini söylemişti ama o incindi.

Hışımınla dışarı çıktım, koridordan aşağı indim, birkaç kızın vardiya ortasında üzerlerini değiştirdikleri soyunma odasına gittim. Odayı taradım ve Jen- na'yı arka duvarın yanında, tişörtünü başının üzerine çekerken buldum. Yanına yürüyüp çantasını yerden aldım ve omzuma astım.

İrkilerek sıçradı. "Ben... Bay Kni-"

"Gitmeliyiz," diye bağırdım, fısıltıyı zorlukla aşarak. "Hemen eve gitmeliyiz."

JENNA

Buz Adam iki arabanın arasında bekliyordu; Ian'ın Aston Martin'i ve Jaguar. Üçüncü bir araba kayarak Ian'ın arabasının arkasında durdu. Baktığımda bunun kardeşimin Alp beyazı BMW'si olduğunu gördüm.

Neler olduğunu sormak istedim ama Ian çantamı Buz Adamın kollarına sıkıştırdıktan sonra arabaya doğru ilerledi ve benim için yolcu kapısını açtı. Kafam karışmıştı, koltuğa kaydım. Kapıyı çarparak kapattı ve bana ezilmeden yerleşmem için zar zor yeterli zamanı verdi. Ceketini sımsıkı sararak sürücü tarafına doğru ilerledi.

Ian, Buz Adam, Tyler, Luke ve daha önce hiç görmediğim dört adam bir toplanmıştı. Ian kaşlarını çatmış, onlarla yoğun bir sohbet ediyormuş gibi görünüyordu. Tyler başıyla onayladıktan sonra arabasına doğru hızla ilerledi. İçimi çektim, gecenin soğuğu içeri sızarken titriyordum. Deri iç kısım kalçalarımı ısıtmaya başladı. Ian camdan içeri bakmak için döndüğünde ısıtmak ellerime üfledim.

Özür dilerim, diye mırıldandı, elini cebine soktu, sonra birden arabası canlandı, ısıtmalı koltuk ve kalorifer otomatik olarak devreye girdi. Beş dakika sonra hışımla geldi, arabaya bindi ve otoparktan çıktı. Arkamızda küçük bir konvoy varken, olması gerekenden daha hızlı iki tur attı.

Üçüncüden sonra siyah bir Range Rover önümüze kırdı ve Ian peşine takıldı. Bir elimle kapı kolunu, diğer elimle de kalçamı kavrayıp kendimi destekledim. Ian uzanıp elini benimkinin üzerine koydu ve tuttu. "Ne haltlar dönüyor?"

"yok." Ses tonu rahatsız edici olsa da salladı.

Sanki arabanın yönünü ve hızını kontrol edebiliyormuşum gibi gözlerim önce ona sonra tekrar yola kaydı. "Tehlikeli mi bunlar?"

"Gerçekten de öyleler," elimi birkaç kez nazikçe sıktı, "ama bizim için değil." Bana doğru baktı, sonra tekrar yola döndü. "Bu Nico."

"Ve o öyle mi?"

"Korumalarımдан biri sayılır ama henüz onunla tanışmadınız." Durakladı, sözlerinin geri kalanını dikkatle seçti, "O

sadece işler ciddileştiğinde ortaya çıkar."

Sertçe yutkundum. "Ian, lütfen bana neler olduğunu anlatır mısın?"

Çenesini sıkmış, gözlerini yola dikmiş, rengine bakmaksızın her trafik ışığından hızla geçiyordu. Kavşaklardan hızla geçerken karşıdan araba gelmediğinden emin olmaya dikkat . Yan aynaya baktım. Buz Adam hâlâ arkamızdaydı ve

diğerleri onu takip ediyor.

"Bernardo'yu halletme zamanı geldi," diye sessizliği bozdu Ian. "Söyleyeceklerim bu kadar."

Pencereden dışarı bakarak derin düşüncelere dalmaya çalıştım ama geçtiğimiz her sokak lambasının altında Ian'ın camdaki yansımasını görüyordum ve ona baskın ve tehlikeli iş modundayken ne kadar ateşli olduğunu söylemek istiyordum. Aynı derecede endişeliydim ama beynime engel olamıyordum. Sapıtmıştım.

Kendimi daha derin, daha tahrik edici düşüncelere gömmeden önce, binasının kapalı otoparkına girdik. Aceleyle arabanın benim olduğum tarafına geldi, kapıyı çekerek açtı ve beni dışarı çıkardı. Arkamızı kontrol etmeye devam ederken beni asansöre götürdü. Kapılar kapanırken Ice Man ve Nico asansöre en son binenlerdi.

Nico uzun boylu, geniş omuzlu ve karanlık yüz hatlarına sahipti. Siyah saçları kulaklarına kadar uzanıyordu ve şekillendirici jöleyle kabartılmıştı. Akdeniz kökenli olduğunu tahmin edebilirdim. Ian'la sadece Yunanca olduğunu tahmin ettiğim bir dilde konuşuyordu. Birkaç dakika sonra, çatı katına kadar olan yolculuğun geri kalanında telefonuyla mesajlaştı. Sessiz kaldım ama meraklı biriydim, bu gece ve Ian'ın diğer dillerdeki akıcılığı hakkında bir sürü soruyla yanıp tutuşuyordum.

Kapılar ayrıldı ve çatı katına girdik. Ian elimi tuttu, beni koridordan yatak odasına götürdü ve içeri adımımızı atar atmaz kapıyı kapattı. Aceleyle dolaba yöneldi, ben de onu yakından takip ettim. Bir ileri bir geri volta atarak siyah bir Gucci spor çantasına giysileri tıktırdı.

"Buz Adam seninle kalıyor ve Amber da vardiyasından sonra gelecek." Başımı salladım, Amber'ı sormak için ağzımı açtım ama o devam etti, "Nico ve ben asansörde onun hakkında konuşuyorduk."

"Ah, tamam," diye mırıldandım. "Bu hangi dildeydi?"

"Yunan." Yatak odasına girdi. Ben de onu takip ettim. Odadaki çeşitli saklanma yerlerinden ateşli silahları alarak başka bir siyah çantaya koymaya başladı. Bu odada birçok gece kaldığım ve bunlardan sadece birini gördüğüm için içimden kıkırdadım.

"Yarı Yunan yarı İtalyan."

Merakla başımı geriye doğru salladım." Yunanca mı konuşuyorsun?!"

Başını salladı. "İtalyan da. "Kocaman bir tuvali duvardan sıyrarak bir tabanca çıkardı, sonra yerine koydu. "Ve Rus."

"Kahretsin," diye nefes verdim.

Silahları çantaya yerleştirmeyi bitirdi ve parmaklarını kollarımda dolaştırarak bana doğru yürüdü. Gözlerimde panik vardı ama ben hiç paniklememiştim. Aslında, şu anda yatak odasında tanık olduklarıma rağmen oldukça sakinim.

Kaşları birbirine çarptı. "Bu gece için iyi misin?" "Hayır," diye başımı salladım, "yani evet, ama keşke bana izin verseydin izle."

Dudaklarıma küçük bir öpücük bıraktı. "Çok tatlısın amina koyayım." Dudaklarını tekrar dudaklarıma bastırarak beni tutkuyla öptü.

KİLİT. KNOCK.

Bir adım geri çekildi. "Öyle mi?"

Luke kafasını odaya soktu. "Sadece bir şey daha bekliyoruz."

"gitmeye hazır olacağım." Bana geri döndü. "Bu benim işaretim."

"Ne kadar süre uzak kalacağınızı sormama izin var mı?" Şimdi gergin bir şekilde sordum.

Alnımdan öperek sırtıttı. "Umarım sen uyanmadan önce dönmüş olurum."

"Sen böyle şeyler yaparken uyuyabileceğimi mi sanıyorsun?"

Kıkırdadı, çantasını kaldırmadan önce sırtıma vurdu, omzuna attı ve ardından silah çantasını aldı. "Alış buna."

Onu fuayeye kadar takip ettim; Luke ve Nico asansörün yanında durmuş telefonlarıyla konuşuyorlardı ve Buz Adam kalın, yuvarlak, gri bir sütuna yaslanmıştı. Ian onun önünde durdu ve çantalarını yere bıraktı. Ona bir kâğıt parçası uzattı.

"Trevon, ne yapacağını biliyorsun, değil mi?" diye iç geçirdi.

Buz Adam kağıda baktı, sonra tekrar Ian'a dönerek başını salladı.

Ian yanıma geldi, beni kollarıyla sardı ve gözlerimin içine baktı. "Ona çok fazla sorun çıkarmamaya çalış, tamam mı?"

Kıs kıs güldüm, "Deneyeceğim."

"Seni seviyorum," diye fısıldadı.

"Ben de seni seviyorum."

Alnımdan öptü, çantalarını aldı, sonra Luke ve Nico ile birlikte asansörde kayboldu. Artık Buz Adam'la yalnızdım. Kollarımı kavuşturarak ona doğru döndüm. "Gerçek adın Trevon mı?"

Bir kez başını salladı.

"Öyle." Sırttım.

"Hoşuma gitti."

IAN

Charity'nin tutulduğu gizli yer olan Beş Numaralı Depo'ya girdim. Bodrum katı olan iki katlı bir binaydı, içi cereyan yapıyordu ve haraptı ama süslü olmasına gerek yoktu. İnsanlar buraya sadece işledikleri suç yüzünden ölecekleri zaman girerlerdi zaten.

Binanın dumanlı kırmızı tuğlalı ön cephesi de aynı şekilde bakımsızdı. Her biri yüz otuz altı kare pencere camından oluşan devasa kemerli pencereler dış cepheyi kaplıyordu; her pencerenin en az sekiz camı vandalizm ya da doğal çürüme nedeniyle kırılmıştı.

Buraya hep şakayla karışık *ölümcül hata deposu* derdim. Bana yanlış yapan hiç kimse buradan canlı çıkamazdı. Ancak, bu gece benimle ilgili değildi. Kız arkadaşım ile ilgiliydi. Değer verdiğim insanlar söz konusu olduğunda, daha da acımasız olurdum. Bernardo, Jenna'yı ve onunla bağlantılı herkesi öldürene kadar durmayacaktı. Tek bir kişiyle asla durmazdı. Zekiydi, bütün imparatorlukları yıktı.

New York'taki arkadaşlarım Giovanni ve Valentino, bir keresinde bana sorun çıkarırsa onları da dahil etmemi söylemişlerdi. Onunla iş yapmayı reddetmişler ve ondan nefret etmişlerdi. Ama onları kulübümde ağırlama ihtiyacımı anlıyorlardı.

Charity'nin sesi depoda yankılandı ve ben de dış koridorlardan geçerek onun tutulduğu yere doğru yürüdüm. Bir an merhamet için ağlıyor, bir an sonra adamlarımın hayatını tehdit ediyordu. Bu işin dışında kalmalıydı ve aklımdan çıkaramadığım tek şey Jenna'nın neredeyse tecavüze uğrayacak olmasına gülmesi idi.

Benim için çalışan kadınları korumak için elimden geleni yapardım ama işe alındıklarında bana karşı gelirlerse ya da kulübümle yatarlarsa bunun sonuçları olacağını açıkça belirtmişim. Ve şimdiye kadar, bu hiç sorun olmamıştı.

Palyaço mu? Birine tecavüz kalkıştığı için kuzenine palyaço dedi! Ve bildiğim kadarıyla Mark'ın ölümüyle hiçbir ilgisi yoktu ama bunun da bedelini ödeyecekti. "Ben bir suç ailesi yönetiyorum, lanet olası bir kreş değil," diye mırıldandım kendi kendime.

"Ne?" Luke fısıldadı.

"Hiçbir şey."

Yeniden öfkelenerek odaya girdim, sutyen ve külotuna kadar giyinmemiş olduğunu gördüm, ancak çıplak olmaya alışkındı, bu yüzden onu rahatsız etmediğinden emindim. Charity yasal olsaydı Boston şehir merkezinde çırlıçıplak dolaşırdı.

Bir sandalyeye fermuarla bağlanmıştı, titriyordu, soğuk havayla buluştuğunda sıcak, panik nefesi görünüyordu. Adamlarımdan ikisi arkasında durmuş, hamlemi bekliyorlardı. Dışarıdan sakın, içeriden öfkeli bir şekilde doğru yürüdüm, önünde çömelip dirseklerimi dizlerime dayadım. Yere çökmüş, benimle göz teması kurmayı reddediyordu. Başımı eğdim ve belimden silahımı çıkardım. Namluyu çenesinin altına yerleştirerek onu bakışlarımla buluşmaya zorladım.

Tehditkâr bir şekilde sııttım. "Merhaba."

Ben ayağa kalkarken o da doğrulup başını geriye attı. Bana bakarak, sanki yeniden gerilmesinden kaçabilecekmiş gibi sağa sola savruldu. Kısa süre sonra çok yorulmuştu, metal sandalyede gevşek bir şekilde otururken sığ nefesi göğsünün hızla yükselip alçalmasına neden oldu.

Silahımı belime sokup kollarımı kavuşturdum. "Görüyorum ki kendini çoktan tüketmişsin."

Daha da güçlenerek dudaklarını büzdü ve ayağımın yanındaki yere tükürdü. "Siktir git!" diye avazı çıktığı kadar bağırdı ama sesi boğuk çıkıyordu.

"Ayakkabımın üstüne düşmediğine şükret." Elimi kaldırdım, çenemi okşadım. "Şimdi bana kız arkadaşım hakkında ne bildiğini anlat."

Cevap vermeden önce birkaç derin nefes aldı. "Sadece Tyler'la çıkmak ve babam için senden bilgi almak konusunda zaten bildiklerini."

"Peki *babana* şimdiye kadar ne söyledin?" Cebimdeki telefonum titredi ve onu çıkarıp kulağıma götürdüm.

Evet mi?

Her şey yerli yerinde ve biz hazırız, diye mırıldandı Tyler. Adamlarınız burada çok iyi bir iş çıkardı.

Teşekkür ederim, yakında görüşürüz. Telefonumu kapattım, bir kenara koydum ve dikkatimi tekrar Charity'ye verdim.

"Görünüşe göre babanla düşündüğümünden daha erken bir araya geleceksin." Kızgın kaşlarımı ona çevirmeden Luke'la konuştum. "Biz hazırız."

"Bana ne yapacaksınız?!" Charity çığlık attı. "Tam olarak kendi başına getirdiğin şeyi!"

Onu içeride yalnız bıraktık, hâlâ sandalyeye bağlıydı. Daha önce Tyler Bernardo'yu aradı ve Charity'yi depoya kilitlediğimi ve ona zarar vermek üzere olduğumu söyledi, sonra da ona adresi verdi. Bernardo Tyler'a yakınlarda olduğunu ve yakında geleceğini söyledi. Her şey plana göre gidiyordu.

Bernardo, Tyler ve Jenna'nın aralarının bozuk olduğunu bildiği için 'a hâlâ güveniyordu. Hâlâ kışkırtıcı olan Tyler, Bernardo'ya her şeyi öğrendiğimi ve Charity'ye tüm bunların bedelini ödetmeyi planladığımı da söyledi. Konuştuğumuz şey bu değildi ama ben geldim. Tüm Mussolini ailesi yakında ölmüş olacaktı.

Bernardo kanıt olarak bir fotoğraf istedi, bu yüzden Tyler ve ben o gelmeden önce hızla içeri koştuk. Ağlarken Charity'nin boğazına bıçak dayadım. Tyler eski bir fiçinin arkasına saklandı ve sanki bizi gözetliyormuş gibi yaptı. Birkaç fotoğraf çekti ve onu bir kez daha yalnız bıraktı. Dışarı adımımızı atar atmaz, bir sıra far park alanına döndü.

Tahta palet yığınının arkasına geriye doğru daldım, kırık çimentodaki çatlaklardan filizlenen aşırı büyümüş ot yığınının içine uzandım. Tyler yanımda kamburlaşırken keskin bir sızı koluma ve sırtıma yayıldı.

"Siktir."

Gözleri büyüdü. Sırtını işaret etti. Arkama dönüp baktığımda siyah deri ceketimden omzuma doğru büyük bir cam parçasının çıktığını gördüm.

Tyler cevap veremeden, çömeldiğimiz yerden yaklaşık on beş metre ötedeki binaya yaklaşan adamların sesini duyduk. Dışarı baktım ve Luke ile Nico'nun bizden yaklaşık yirmi metre ötede, diğer yöndeki eski sandık ve kereste yığınlarının arkasına saklandıklarını gördüm. Telefonumu çıkarıp parlaklığını azalttım ve yüzünü Luke'a gösterdim. Başını salladı ve telefonunu çıkardı. Ona mesaj attım.

İçeride olduklarını öğrenir öğrenmez, patlatmak zorundayız.

Ekranı Tyler'a gösterdim ve o da başını sallayarak "Çok yakınınız" diye fısıldadı.

Paletlerin yanından tekrar baktım. Bütün adamlar şimdi binanın içindeydi. Bu fırsatı eğilip olabildiğince hızlı bir şekilde diğerlerinin yanına koşmak için kullandık. Anahtarlarımıza uzandım ama Tyler ve ben içeri koşarken onları deponun içine koyduğumu fark ettim.

"Kahretsin, kahretsin." Emin olmak için pantolonumu sıvazladım ve haklıydım. "Yürüyerek gitmek zorundayız, Ian. Diğer arabalar çok uzakta ve görüleceğiz."

"Yeterli zaman yok," diye başımı salladım, "binayla birlikte patlayacağız."

"Buradan hemen uzaklaşabildiğin kadar uzaklaş." Kaçmaya hazırlandı ama ben ceketini tuttum.

"Sen neden be?" .

Çenesini az önce saklandığımız yere doğru kaldırdı. Fünne, yanıp sönen küçük kırmızı bir ışıkla birlikte yerde yatıyordu. Deponun içindeki biri sensörü tetiklemişti. Aynı anda siyah köpükten kulak tıkaçlarını kulaklarımıza soktuk.

Çömelmekten bacaklarım tutmuyordu ve omzum acı içinde zonkluyordu. Onu tuttum ve yere oturdum, sonra tekrar ayağa kalktım. Tyler patlayıcıya doğru koşmaya çalıştı ama onu tekrar yere çektim ve kendimi ayakta durmaya zorladım. "Şimdi git!" Kumandaya doğru koştum. Paletlerin arkasına daldım, tam o sırada nöbet tutan bir adam gürültüyü incelemek için döndü. Tüm vücuduma yayılan bıçaklanma hissiyle acı içinde irkildim.

"Kim var orada?!"

Çenemi sıkarak Tyler, Luke ve Nico'ya gitmeleri için öfkeyle işaret ettim. Luke başını salladı ama Nico onu ceketinden tutarak geri çekilmeye zorladı. Patlayıcıya bastım, sonra ayağa kalktım ve

Silahımı Bernardo'nun nöbetçisine ateşledim. Onun düştüğünü gördüğümde, dış cepheye yayılmış çeşitli engellerin üzerinden atlayarak otoparka doğru aceleyle ilerledim. Uzun bir çitin önünde durdum ve tam tırmanmaya başladığım sırada Bernardo Mussolini gecenin soğuk havasında kükredi.

"LANET IAN KNIGHT! ÖLDÜRECEĞİM-"

BOOM!

Her pencereden teker teker alevler fışkırıp camları ve enkazı etrafa saçarken çitlerden uçtum. Yere düştüm. Bir anda dünyam karardı.

İYİLEŞTİRME

JENNA

Buz Adam yatak odasına girdi ve beni uyandırdı. Bana Ian'ın bir kaza geçirdiğini söyledi. Ailemi nasıl kaybettiğimi düşününce ve bundan Bernardo'nun sorumlu olduğunu bilince, geriye dönüşler yaşadım. Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken dolaba koştum, üzerime geçirebildiğim ilk şeyi kaptım ve bizi hastaneye götürdü.

Titreyerek, yanımda Buz Adam ve Amber olduğu halde acil servisin sürgülü kapılarından içeri daldım. Ne düşüneceğimi bilmiyordum ama Tyler ve Jacob'ı bekleme alanının kenarında özel bir konuşma yaparken gördüğümde yarı rahatlamıştım. Tyler yeterince yaklaştığım anda beni kucağına çekti.

Göğsüne doğru hıçkırarak ağlarken, konuşmak için elimden geleni yaptım. "Bana onun iyi olduğunu söyle."

"Öyle, ama yaralı." Avucuyla sırtımı daire içine aldı.

Jacob elini omzuma koydu. "Sana ona kadar eşlik etmemi ister misin?"

Bir adım geri çekildim, kazağımın koluyla gözlerimi sildim ve başımı salladım.

Jacob ve Tyler beni Ian'ın özel odasına götürürken Amber bekleme alanında kaldı. Ben içeri girdiğimde Luke ve Nico kapının hemen önünde onunla konuşuyorlardı. İyi görünüyorlardı, kıyafetlerinde biraz kir ve küle benzer lekeler vardı.

Luke'un yüzü simsiyahtı. Koridora ıktılar ve bizi yalnız bıraktılar.

Ian yatağa uzandı. Acı çekmekten çok sinirlenmiş görünüyordu. zerinde küçük mavi desenler olan beyaz bir hastane önlüğü, ağır bandajlı omzunun yarısına kadar sarkıyordu. Gözleri benimkilerle buluştuğu anda sağlam kolunu uzattı.

Yatağın kenarına tünedim ve gözyaşlarıma engel olmaya çalıştım. Ne kadar zgn olduğumu bilmesini ve onu da strese sokmasını istemiyordum.

Gülümseyerek saımın bir tutamını parmağının etrafında döndürdü. "Merhaba, bebeğim."

Gözlerim yaşardı ve burnumu çektim. Yaralarının boyutunu bilmediğimden, onu incitmeden nasıl sarılacağımdan emin değildim. Her şeyden çok onun kollarına atılmak istiyordum. Elini enseme götürerek beni nazikçe kendine doğru çekti ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

"İyi misin?"

O daha cevap veremedi odaya bir doktor ve bir hemşire girdi. Hemşire yatağın diğer tarafına geçip Ian'ın serumunu kontrol ederken doktor da taburcu talimatlarını açıkladı. Bunun, kalmak zorunda olmayacağı anlamına geldiğini fark ettiğimde umut ve mutluluk içimi ağzına kadar doldurdu. Bakışlarını gidip geliyordu.

"Bu senin karın mı?"

Ian parmaklarını elime dolayarak bacağının üzerinde tuttu. "Onunla odada rahatça konuşabilirsin."

"Omzunda dikişler var," diye devam etti, "ama normal şekilde iyileşecek." Dikkatini Ian'a çevirdi. "Omzundaki cam tek bir parçaydı ve hepsi çıkmış gibi görünüyor, ama vücudunun alt kısmındaki daha küçük parçalar kendiliğinden çıkacaktır." Bakışlarını tekrar kaldırmadan önce bir süre iPad'inde gezindi. "Eczaneye iki antibiyotik ve Hydrocodone reçetesi göndereceğim."

IAN

"Hayır, efendim!" Ben mutfığa girerken Jenna şakacı bir şekilde huffladı. "Yatağına geri dön, Ian."

Olayın üzerinden bir hafta geçmişti ve zamanımın çoğunu yatarak geçiriyordum. Jenna sürekli beni beklemekte ısrar ediyordu ve ben de bunun devam etmesine izin vermeyecek kadar inatçıydım. Luke kulüp operasyonlarını ve *diğer* işlerimi denetliyordu. Her gece ziyaretime geliyor, hem gelişmelerden haberdar ediyor hem de beni kontrol ediyordu. O zamandan beri Mark'ın ölümü hakkında konuşmamıştık. Jacob'ın özel soruşturması tamamlanana kadar da konuşmayacaktık.

Jenna adada kırmızı, turuncu ve sarı dolmalık biberleri ayıklıyordu. Amber ve Chance iki bar taburesine tünemiş, bana doğru dönüyorlardı. Chance ayağa kalktı, ama ben ona el sallayarak Jenna'ya doğru yürüdüm. Tekrar yerine oturdu.

Kolumu beline dolayıp onu kendime doğru çektiğimde doğramayı bıraktı ve bıçağı yere bıraktı. Ellerini çıplak göğsüme dayayarak dilini ağzının damağında tıkırdattı. "Sen yeniden müttefik olmalısın, bebeğim."

"Ne yapıyorsun?" Endişesini görmezden gelerek ocağa doğru döndüm ve ıstakoz, sarımsak, soğan ve tam olarak tanımlayamadığım otların kokusunu aldım.

Kesme tahtasını tavaya doğru tutarak doğranmış biberleri tavaya sıyırdı. "Bu birazdan yapacağım bifteğin yanına yakışacak bir sote sebze yemeği." Gülümsedi. "Kokusunu aldığınız şey ise ev yapımı ıstakoz çorbası."

Hayatta olduğum otuz üç yıl boyunca annemden başka bir kadın bana yemek pişirmemişti. Jenna'nın benim için yemek pişirdiği kısa süre içinde onu mutfakta izlerken hayranlık duydum. Orada rahattı ve her dakikasını seviyordu. Orası onun mutlu yeri. Yemekleri Gordon Ramsey'i bile dize getirirdi. "Akşam yemeğine kalıyor musunuz?" Chance ve Amber'a sordum.

Hep birlikte başlarını salladılar. Amber elini Chance'in dirseğinin kıvrımına sıkıştırdı. "Akşam yemeği için Intermezzo'ya gidiyoruz."

Bir randevu. Chance'in nasıl biri olduğunu biliyordum ve bir parçam onu diğer odaya sürüklemek, Amber'a zarar verirse öldürmekle tehdit etmek istiyordu. Ancak Jenna ve ben aralarındaki artan çekimden bahsetmiştik ve her ikisi de ne olursa olsun buna izin veriyordu. Onları aynı odada ilk gördüğüm andan beri birbirlerine yapışıklardı. "Sadece ziyaret mi ediyorsun?" Chance'e sordum.

"Evet, birkaç günlüğüne." biradan bir yudum aldı.

"Sen de birkaç günlüğüne New York'ta değil miydin?" Am- ber'e alaycı bir sırıtışla sordum.

Başını salladı ve Chance'e döndü; Chance bana dönmeden önce ikisi de sırıtiyordu. "Seninle bir dakika özel olarak konuşabilir miyim?"

Buzdolabına doğru yürüdüm ve bir bira çıkardım, ama ben daha açamadan Jenna bir şişe suyla değiştirerek birayı kaptı. "Antibiyotik kullanırken alkol yok."

"Teşekkürler," diye homurdandım, suyu aldım ve Chance'e beni takip etmesi için el salladım.

Koridordan ofisime doğru yürüdük. Eşikten adımını atar kapıyı yavaşça arkasından kapattı. Sürgülü kapıya doğru yürüdüm ve içeri hava girmesi için açtım. Masamdan bir paket sigara aldım, bir tane çıkardım ve yaktım. O da aynısını yaptı. Dairemde sigara içtiğim tek oda ofisimdi. Her yeri kokutmasın diye özel filtreler .

"Olaydan beri seninle konuşma fırsatı bulamadım," diye mırıldandı Chance, sigarasını dudaklarının arasına sıkıştırarak.

"Her şey plana göre gitti ve önemli olan da bu." "Yani gitti," diye onayladı, "gitti, gitti mi?"

"Gerçekten de öyle." Bir nefes çekerek alay ettim. "Jake otoparkın her yerine dağılmış olduğunu doğruladı."

"Güzel," diye kıkırdadı. "Bu lanet aile beni çok kızdırıyor."

Gözlerimi devirerek kabul ettim. "Aptalın tekiydi ve en iyi yedi- ve yanında bir koruma ."

Şok içinde başını geriye doğru salladı. "Hepsi gitti mi?" diye onayladı.

Başımı salladım. "Ve onun lanet kölelerinden biri bu hafta sonu benimle buluşmak istiyor."

"Ve?" sigarasını içine çekti. "Öyle ?"

"Yapacağım," diye omuz silktim, "ama kraliçe önce biraz daha dinlenmem gerektiğini söylüyor, yani belki birkaç hafta."

"Çok patronluk taşıyor," diye kıkırdadı, "ama seni seviyor."

"Onu seviyorum." Genişçe sırıttım, sonra yüzümdeki tüm duyguları sildim. "Bunu hala seninle tartışmıyorum, Hollywood."

"Bu noktada neredeyse en iyi arkadaş sayılırız."

Bakışlarımı onunkilere dikerek sessizce sigara içtim. Bu bok her ne kadar içimde büyümeye devam etse de, bir noktada onun lanet suratındaki o arro- gant sırıtışını tokatlayacaktım.

JENNA

"İyi arkadaş olmalarına çok sevindim." Amber kıkırdadı.

"İan bunu asla kabul etmeyecek," diye homurdandım, "ama Chance'in hoşlanıyor ve aralarındaki dostluk filizleniyor."

"Biliyorum," diye mutluluk saçtı, "işte bu yüzden çok komik ve çok sevimliler."

Et paketini kesip açtığım anda güçlü bir kokuyla karşılaştım ve hemen ittim. "Oh, Tanrım!" Panik içinde lavaboya koştum ve çöp öğütücünün üzerine yığıldım.

"Sorun nedir?" Amber bar taburesinden atladı.

"Kokmuş et!" Boğuldum. "Çok hasta olacağım!" Ağzımı kapatarak koridorda yatak odasına doğru ilerledim. "Aman Tanrım, aman Tanrım."

Sanki tuvalete yeterince hızlı gidemeyecekmişim gibi hissediyordum ama tam zamanında yetiştim. Tuvalet kapağını olabildiğince hızlı bir şekilde kaldırarak yere yığılmadan önce birkaç kez hafifçe kustum. Top gibi kıvrılarak dizlerimi göğsüme çektim ve onlara sarıldım.

Amber banyoya girdi ve bana bir şişe su uzattı. "Al bakalım kızım."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandıktan sonra elimi salladım ve bir kez daha öğürmeye başladım.

"Jenna, sen mutfaktan çıkarken etin kokusunu aldım," diye iç geçirdi, "fena değil."

Eğilerek kuru hava almaya devam ettim. Saçlarımı parmaklarının arasında tarayarak topuz haline getirdi, sonra bileğinden çıkardığı saç bağına saçlarımın üzerinde gezdirerek yerinde tuttu. Geri çekildi ve dolapları açmaya başladı.

"Ne yapıyorsun?" diye sormaya çalıştım ama aklıma et geldi ve yine midem bulandı.

Çamaşır dolabına doğru yürüdü ve dolabı açtı. İçine bakarak, "Hamilelik testiniz var mı?" diye sordu.

Eğilip sifonu çektim, sonra ellerimi yıkamak için lavaboya yöneldim. İşim biter bitmez bir kez daha yere oturdum ve sırtımı duşun yanındaki sıcak küvetin kenarına yasladım. Dizlerimi göğsüme doğru çektim. Vücudumu sarmak kramplarına biraz olsun rahatlama getirmiş gibiydi.

Başımı öne eğip diz kapaklarımın üzerine koyarak rahatlamaya çalıştım. "Evet Amber," diye homurdandım, "bunları sadece

eğlenceli."

Raflardaki eşyaların yerini değiştirdi, sonra da kapıyı kapattı. "Gidip senin için bir tane alacağım."

Başımı salladım, tökezleyerek ayağa kalktım. "Ben iyiyim," diye mırıldandım, mide bulantısından kurtulmak için kendimi zorladım.

Bir kez daha lavaboya doğru adım atarak suyu açtım ve yüzüme soğuk sıvı sıçrattıktan sonra dolaptan bir şişe ağız çalkalama suyu alıp ağzımı çalkaladım. Amber duvara yaslanmış, telefonu uğraşıyordu. Ona doğru döndüm ve yumruklarımı kalçalarımaya dayadım.

"Chance'e söylemesen iyi edersin." Telefonunu işaret ettim.

Başını salladı ve ekranı bana doğru çevirdi. "Sizin için hamilelik belirtilerine bakıyorum."

"Ugh." Aynadaki yansıma baktım ve ona söylediğimde Ian'ın nasıl tepki vereceğini hayal ettim. Onun yanına yeni taşınmışım ve şimdi bebeğini doğurma ihtimali beni dehşete düşürüyordu. Henüz o kadar ileri gitmemiştik. Ona söylemenin doğru yolunu bulmam gerekecekti ama şimdi bunun için endişelenmenin zamanı değildi. Hâlâ yaralıydı ve şu anda sadece iyileşmeye odaklanmasını istiyordum. Ayrıca önce bir test yaptırmam gerekiyordu ama marketteki raftan bir tane almak istemiyordum. O zamana kadar hastalığımı ondan saklayarak bir doktor randevusu almam gerekiyordu.

Tam düşüncelerimi toparlarken, Ian banyoya girdi. "Her şey yolunda mı?"

İrkilerek sıçradım ve suçluluk duygusuyla başımı sallayarak ona doğru döndüm. "Sebzeler yanıyordu, ben de onları kapattım ve yıkadım. tava."

"Teşekkür ." Yüzümü avuçlarıma gömüp iç çektim. "Çok özür dilerim."

"Chance ve ben gitmeden önce gidip diğer her şeyi temizleyeceğim. Tabii kalmamı istemiyorsan?"

Başımı salladım ve o da banyodan çıktı.

Ian sürünerek yanıma geldi ve kollarını bana doladı. "İyi misin?"

Bakışlarımı kaçırarak derin bir nefes aldım. "Sadece biraz sipariş verebilir miyiz-

Bu gece bir şey var mı?"

Başını salladı, parmak uçlarını kollarımda aşağı yukarı gezdirdi.

"Tabii ki bebeğim. Zaten yeterince şey yaptın."

Rahat bir nefes alarak başımı göğsüne yasladım. Ona hamile olduğumu söylersem çekip gideceğini hayal ettiğimde gözlerimden yaşlar boşandı.

nant. Kokusunu içime çektim, daha önce yüzlerce kez yaptığım gibi ezberledim. Narenciye esintileri taşıyan odunsu aroması beni büyüledi. Hayatımı bu şekilde, onun yanımda olmasıyla seviyordum ve bunun elimden alınması düşüncesi korkutucuydu.

IAN

Haftalar geçti. Büyük ölçüde iyileşmiştim ve dikişler omzumdan tekrar alınmıştı. Kulak tıkacı takmamıza rağmen geçici bir işitme kaybı yaşamıştım ama sonra düzeldi. Sonunda kulübe geri dönmüştüm ve Jenna'ya yönetici süitinde benimkinin yanında bir ofis vermiştim ama henüz tüm değişiklikleri personele anlatmamıştım. Arkadaşlarım dışında sadece Jade biliyordu.

Uzun uzun düşündükten sonra Mark'ın cenazesine katılmamaya karar verdim. Gidecektim ama kendimi sürekli sevdiğim kadını neredeyse öldüren bu karar üzerine düşünürken buldum. Onun seçimleri eninde sonunda ben de dahil olmak üzere başkalarının çöküşüne neden olacaktı. Şu anda bile, yaptıklarının sonuçları bir domino etkisi yaratmış durumda ve adamlarımla ben hâlâ temizlikçilik oynuyoruz.

Luke sonunda daimi ofisini de süite taşıdı. Birlikte sahip olduğumuz işlerin yürütülmesine yardımcı olmak için daha fazla zaman harcamaya başladı ve yalnızca ortak projelerimize odaklanmak için kendi işini sattı. O benim için bir kardeş gibiydi ve hayatımda ne olursa olsun onun aynı kalacağını biliyordum. Jenna ile tanışana kadar, ailem dışında hayatımda sahip olduğum tek güven duygusu oydu.

Sonunda her şey yeniden normal görünmeye başlamıştı ama kendi dünyamda asla çok rahat olamadım. Çok sessiz olduğunda, belanın hemen köşede olduğu anlamına geliyordu. Mussolini suç ailesinin alt rütbeli üyeleriyle buluşmak için bir tarih ve saat belirlemiştik ve ben her şeyi geride bırakmaya hazırdım.

Bu gece masamda Luke ile oturuyordum. Kardeşi Declan dansçılardan birini özel bir odaya götürmüştü. Kalabalığı tarıyor, farklı dansçıların sahneye çıkışını izliyordum ki Tyler yanıma sokuldu ve masaya bir dosya attı. Amber birkaç dakika sonra elinde bir Tom Collins ile göründü ve onu önüne koydu. Tyler'a

Ana sahnedeki kendi setine hazırlanmak üzere hızla uzaklaşmadan önce ona kibarca başını salladı.

Luke merakla bir kaşını kaldırarak kâğıtları karıştırdı. "Buna inanamıyorum."

"Ben de," diye mırıldandım, kapatmadan önce hepsine baktım.

En yakın direkte duran Trina, Tyler'a göz kırptı. Tyler da ona salladı. "Bizimle üst katta buluşur musun?" Omzuna bir tokat attım.

Tyler'ın Charity ile yaşadığı zoraki ilişkiden sonra ilerlemekte bir sorunu yoktu ve davranışları da bunu gösteriyordu. Kız onun kucağına kaydığına Luke ve ben diğer tarafa kaydık.

Koridora çıktığımızda Jenna'ya yaklaştık. Kısa siyah bir mini etek ve ona uygun düğmeli bir askılı bluz giymişti. Eteği hayal gücüne neredeyse hiçbir şey bırakmıyordu ve göğüs dekoltesi üstünden taşarak tüm dikkatimi topladı; ve binadaki her erkek ve kadının toplayacağından emindim.

Yanımdan geçerken dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdum ama kravatımı kavradı ve bana doğru dönerken parmaklarının arasından kaymasına izin verdi. Hala kumaşı tutarak geriye doğru yürürken işaret parmağını bana doğru salladı.

"Ben ofiste olacağım." Luke güldü.

"Hemen gelecek." Jenna muzipçe sırıttı.

Omzunun üzerinden umursamazca el salladı. Beni özel asansöre götürdü, beni geriye doğru yürüterek asansöre bindirdi ve göğsüme bastırdı. Kapılar kapanırken koltuğa oturdum, dirseklerimi kolçaklara dayadım ve onun her hareketini izledim.

Geri uzandı ve şeytani bir şehvetle *Acil Durdurma* düğmesine bastı. "Demek sandalye bunun içindi?" Bana doğru süzülerek bir süre bana baktı, sonra kucağıma sürünerek üzerime çıktı.

Parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek bir avuç aldım. "Güvenliğim beni kurtarmak için gelmeden önce yaklaşık 10 dakikan var."

"Sadece beş taneye ihtiyacım var. Neden bu şekilde giyindiğimi merak ediyor musun?" Kalçalarını üzerimde daire şeklinde hareket ettirdi.

"Benim için olduğu sürece," diyerek yüzünü yakınımı çektim ve dudaklarını dudaklarımla sıyırdım, "Umurumda değil."

Ağzını benimkiyle çarpıştırarak, tümseğini bana anında verdiği ereksiyona bastırdı. Onun hızına ayak uydurdum, yukarıdaki hoparlörlerden sessizce çalan şarkıya uyarak onunla birlikte hareket ettim. Gösteri salonundaki Am-ber'in şarkısıydı.

Jenna ile aramızdaki bağ eşsizdi ve vücudumda yaptığı her hareket içimdeki her duyguyu daha da uyandırdı. Daha fazlasını arzuluyordum. Onu her gördüğümde dünyadaki her şeyden daha çok istiyordum. Şu anda, onu eğmemek için kendimi tutmam gerekiyordu, kendimi ona zorluyordum.

Dillerimiz ve bedenlerimiz müzikle dans ederken, küçük üstünü çıkardı ve omzuma koydu. Öpüşmemizden uzaklaştı, hâlâ kucağımda sürtünüyordu ve tırnaklarını yakamın hemen üstünden boynumun arkasına geçirdi. Sonra pençelerini takım elbisemin ön kısmına geçirdi ve düğmelerimi teker teker çözdü.

Gömleğimi aralayıp ellerini göğsümden sırtıma doğru kaydırırken keskin bir nefes aldım, benimle göz temasını hiç kesmedi. Tırnaklarını karnımın ön tarafına geçirerek kucağımdan indi, sonra dizlerinin üzerinde bacaklarımın arasına demir attı. Birkaç dakika içinde yavaşça ve baştan çıkarıcı bir şekilde pantolonumu açtı, uyarılmışlığımı avuçlarına bıraktı. Ucunu nazikçe öptü, ağzını shaftımın tüm uzunluğu boyunca aşağıya doğru kaydırırken benimle alay etti.

Parmaklarımı saçlarına dolayarak içine girdim. "Jenna, sikimi boğazının derinliklerine alırken çok güzel görünüyorsun."

İnledi ve beni neredeyse patlama noktasına getiren bir titreşim yarattı. Geri çekilerek elini aletimin etrafına sardı, gözlerinde masumiyetle bana baktı. "Toplantıya geç mi kaldın bebeğim?" diye sordu şakacı bir şekilde, elini zonklayan sikimin üzerinde sıkıca ve yavaşça aşağı yukarı kaydırırken. Tekrar kucağıma çıktı, kendini sertliğimin üzerine bıraktı ve kalçalarını müzikle birlikte hareket ettirdi. Ben de onun hızına uydum ve vücutlarımız bir bütün olarak hareket etti.

"Külot giymiyorsun." Kalçalarını sıkarak daha hızlı ittim, onu daha hızlı sürmeye zorladım.

"Sadece senin için kralım," diye inledi biz birlikte boşalırken itişler arasında.

Her şey yolunda mı?! Kapının diğer tarafından bir ses seslendi.

HABERLER

IAN

"Bunun için üzgünüm," diyerek ofise girdim ve kapıları arkamdan kapattım.

Masama doğru yürüyüp otururken ağızımdan tek bir kelime bile çıkmadı. Dirseklerimi yüzeye dayadım ve bakışlarımı Luke ile Tyler arasında gezdirdim. Birbirlerine baktılar ve Tyler içini çekerek tiksintiyle dudağını kıvırdı. Luke homurdandı ve Tyler'a geç kalmamın nedenini söylediği hissine kapıldım.

"Hala kimi bekliyoruz-"

Çift kapı açıldı.

Tyler kayıtsızca omzunun üzerinden işaret etti. "Film yıldızı."

Chance kulağında telefonu ve yüzünde bir sırıtışla kasıla kasıla odaya girdi. Gri deri ceketini çıkarıp bir sandalyenin arkasına fırlattı, ardından güneş gözlüklerini yüzünden kaydırды. Yüz ifadesi alaycıdan sinirliye dönüştü. *Evet, ama şu anda meşgulüm.* Dedi diğer hattaki kişiye.

Sinirlenerek kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup sandalyemde geriye doğru yaslandım. Tyler ona ters ters bakarken Luke eğlenerek izliyordu, insanların önümde yüksek sesle telefonla konuşmasının en sinir olduğum şeylerden biri olduğunu biliyordu.

Chance odanın içinde dolaşırken bizi görmezden geldi. *Umurumda değil! Bir milyon için görünüşü yapacağım ama aksi takdirde beni say*

Dışarı.

Luke parmaklarını başının arkasında birleştirirken içini çekti ve sandalyesinde arkasına yaslanıp tavana baktı.

Dinle, gitmem gerek. Asistanım detayları Pazartesi günü settteki karavanıma göndersin. Telefonu kapattı, cebine koydu ve kollarını kavuşturdu. "Ne oldu?"

"Bize katılman ne güzel, Hollywood." Dudaklarımı büzdüm. Omuz silkti, her zaman yaptığı gibi. "İş için."

"Seni görmek için kim bir milyon dolar öder ki?" Tyler alay etti.

Luke kıkırdayarak, "Umarım bu bir fayda görüntüsü değildir," diye . "Ama yine de, sanırım *senin* yararına."

Chance, Luke'a kaşlarını çatmadan önce ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Hayır, bir kızın on altı yaş doğum günü partisinde görüneceğim."

"Sen tam bir ." Güldüm.

"Bunun için bir milyon dolar mı?" Tyler . Chance başını salladı. "Evet, yani?"

Luke kaşlarını çatarak başını salladı. "Tek boynuzlu atlar ve altı başlı ejderhalarla sihir gösterisi mi yapacaksın?"

Chance alt dudağını dişlerinin arasında yuvarladı. "Mesele şu ki, bunu yapmak istemiyorum," diye itiraf etti. "Sanırım on altı yaşındaki bir grup yapışkan gözlü kızın arasına karışmam için o kadar para ödemeyeceklerdir." Bu düşünce onu ürpertti.

"Hatırlat da seni asla çocuğumun doğum günü partisine davet etmeyeyim." Durakladım ve sertçe nefes aldım. "Tabii eğer bir gün baba olursam."

Bir sigara yaktı ve uzun bir nefes çekti. "Eh," diye sırtıttı, "en iyi arkadaş olduğumuz için bedavaya gelebilirim."

Luke homurdandı.

Dosyayı elime aldım ve bir kez daha açtım. Bu kez, yeni yeraltı dövüş mekanını daha iyi inceleyebildim. Her sayfayı karıştırırken sertçe yutkundum, kafamda her seçeneğin avantajlarını tarttım. Dosyayı kapattım ve eğik bir kaşla kapaktaki bir par- ger'e dokundum. "Elinizdekilerin en iyisi bu mu?"

"Sanırım," durakladı Tyler, boğazını temizleyerek, "yani, başarmak istediğiniz şeye daha uygun olacağını düşünüyoruz."

Başımı eğdim ve ayağa kalkarak kasaya doğru yürüdüm. Parmağımın ucunu sensörün üzerine koydum ve kasa açıldı. Bir deste yüz dolarlık banknot çıkarıp elli bin dolar saydım. Parayı üst üste yığdım.

kasanın yanındaki masaya, her biri on binlik yığınlar halinde. İşim bittiğinde paraların üzerine kelepçeler taktım ve onları siyah bir torbaya koyan Tyler'a verdim. "Sakin bunu berbat etme."

"Bina için tam bir kelepçir."

"Katılıyorum," diye mırıldandım, sonra Chance'e döndüm ve bir sigara yaktım. "Arkadaşlarınla konuştun mu?"

Gülümsedi ve kollarını yana açtı. "Sana altı dövüşçü getirdim, Şövalye."

"Güzel."

KİLİT. KNOCK.

Kayınbiraderim kapıyı açarken aynı anda kapıyı çaldı. İçeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı. Dördümüz önce onun konuşmasını bekledik.

"Sen temizsin, şimdi tek yapmamız gereken diğer ailenin yemi yutmasını beklemek," diye rapor verdi. Yüzünü endişe kaplamıştı.

"Teşekkür ederim." Sigaramdan bir nefes daha çektim.

O cevap vermeye hazırlanırken Jenna kapıyı açtı ve yüzünde tuhaf, şaşkın bir ifadeyle havayı yelpazeleyerek soluk soluğa kaldı. "Daha sonra döneceğim!"

Sigaramı kül tablasında söndürmeden önce çocuklarla şaşkın bir bakış alışverişinde bulundum. Lobiye doğru koşarken ofisinin kapısının açık olduğunu gördüm. Hızla odaya girdim ve bileğini kavradım. Şaşkınlıkla arkasını döndü.

"Sana istediğin zaman ofisime gelebileceğin söylendi." Burnunun ucunu öptüm. "Sadece evdeki ofisimizden bahsetmiyordum bebeğim."

"Biliyorum," diye iç geçirdi. Benden uzaklaşarak masasına oturmaya gitti. "Özür dilerim."

"Neyin var senin?" Kollarımı kavuşturarak onun yanındaki masanın kenarına tünedim.

"Bunu eve gittiğimizde konuşabilir miyiz?"

Başımı salladım, sonra sandalyesinin yanına diz çökerek onu doğru döndürdüm. Ellerimi kalçalarından yukarı kaydırarak avuçlarını avuçlarımın içine aldım, dudaklarımı her bir elinin arkasına bastırdım ve yumuşak teninde kalıcı bir öpücük bıraktım. "Tabii ki. Eve gittiğimizde konuşabiliriz."

Ayağa kalktım, sonra bir konuda gergin görüldüğünü fark ettim. Elimi çenesinin altına koyarak bakışlarını kendime çevirdim. "İyi misin aşkım?"

"Annemlerin evinin yeniden satışa çıktığını gördüm ve oradaki hissi özölüyorum." diye yutkundu, yanağından bir damla gözyaşı süzölüdü. "Geri dönüp sadece merhaba ve hoşça kal demek istiyorum, eğer bu mantıklı geliyorsa."

Bir tutam saçını kulağının arkasına doladım. "Anlıyorum. Seni rahatsız eden tek şey bu mu?"

Parmak uçlarını kolunda aşağı yukarı gezdirdi. "Evet," diye inandırıcı olmayan bir şekilde fısıldadı, "ama konuşmamız gerek."

Başımı salladım. "Hadi gidelim artık. Eşyalarını topla ve eve erken gidelim."

"Ama senin toplantın-"

"Hayır, siz daha önemlisiniz ve açıkça konuşmamız gerekiyor. Toplantıyı erteleyeceğim. Sorun değil."

JENNA

Otoparktan çıkarken Ian elini bacağıma koydu. "Aç mısın?"

Ona baktım. "Açlıktan ölüyorum aslında."

"Güzel, ben de." Bacağıma hafifçe sıkarak gösterge paneline baktı. "Busy Bean Café gece 2'ye kadar kapanmıyor."

"Oh, evet lütfen," diyerek Back Bay'deki lezzetli kafeyi kabul ettim. En sevdiklerimden biriydi.

Kırmızı ışıktaki otururken bir an için bana döndü. "Peki, şimdi mi konuşmak istersin yoksa yemekte mi?"

Bir an için düşündüm. Şimdi konuşursam, kaza yapabilirdi. Restorana kadar beklersem, herkesin içinde bayılabilirdi. Onu gafil avlamak istemiyordum ve duygularına saygılı olmak istiyordum. "Eve gittiğimizde mi?"

"Tamam," diye iç geçirdi, "yine de bekleyemeyecek kadar meraklıyım."

Elimi kalçasına koyarak ona doğru uzandım. "Sen araba kullanırken olmaz."

Boğazından kısık bir kıkırdama yükseldi. "Restoran o zaman."

Harika, diye hayıflandım kendi kendime. Bir yerde uzun süre yaşayınca oranın ne kadar büyüleyici olduğunu unutuyorsunuz. Boston sonbahar ve kış aylarında her zaman muhteşemdi ve bir turisti haftalarca eğlendirecek zengin tarih ve hikayelerle dolu olduğu için popüler bir destinasyondur.

tüm yıl boyunca. Üzerinde annemin olduğu ve henüz kaldırılmamış bir reklam panosunun önünden geçtik ve kendimi duygusallaşırken buldum.

Ian hem reklamı hem de burnumu çektiğimi fark etti. "İyi misin?"

Çantamdan bir mendil çıkarıp burnumu sildim. "Yok bir şey, yemin ederim aptalca," diye mırıldandım.

Kafenin önündeki kaldırımda yavaşlayarak durduk. Arabadan fırlayıp yanıma geldi ve kapıyı açtı. Dışarı çıktım, işten çıkmadan önce daha sıcak kıyafetler giydiğim için şükrediyordum.

Birisi restoranın önündeki karı küremiş ve bir yol açmıştı. Elimi tuttu ve yürüme yolunda buzlu yerler olması ihtimaline karşı bana dikkatlice girişe kadar eşlik etti. Kapıdan içeri adımını atmadan hemen önce omzunun üzerinden Buz Adam ve Nico'ya baktı, onlar sadece güvenli bir şekilde vardığımızdan emin olmak istiyorlardı. Neyse ki beklemek için kendi sıcak arabaları vardı.

"Bizi takip ettiklerini unutmuşum." Kıkırdadım.

"Evet, bazen ben de unutuyorum."

"İçeri gelmiyorlar mı?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, bu *bizim* zamanımız ve onlar çoktan yemek yedi."

Masamıza götürüldüğümüzde birkaç Busy Bean personeli bizi karşıladı. Şirin tesis, baştan sona nane yeşili ve beyaz dekoruyla Fransız temalıydı. Aydınlık ve neşeliydi, kuruluşun ortasında odun yanan bir şömine vardı, rahat hissettirdi.

Ian biz geçerken ismen tanıdığı çeşitli çalışanlara el salladı. İki kişilik bir masada karşılıklı oturduk ve ellerimi ellerinin arasına aldı. Garson kız menüleri masaya bıraktı ve ben su, Ian ise bira sipariş etti. Teşekkür ettikten sonra aceleyle uzaklaştı.

"Ee?" diye sordu, ellerimi nazikçe sıkıp başparmaklarını daire içine aldı.

Bakışlarımı kaçırarak yarım bir gülümsemeyle iç çektim. Kalbim birden sanki göğsümden fırlayacakmış gibi çarpmaya başladı. Biraz sersemlemiş hissettim. Boğazım kurudu. İçkilerimiz tam zamanında geldi. Ellerini bıraktım ve bardağımı elime aldım, tüm bardağı tek bir yudumda içtim. Garson kız elinde gümüş bir sürahiyle yanıma geldi ve bardağı tekrar ağzına kadar doldurdu.

"Teşekkür ."

"Elbette hanımefendi." bir ileri bir geri baktı. "Birkaç dakikaya ihtiyacınız var mı Bay Knight?"

"Evet, lütfen."

Kulak misafiri olmadığı anda öne doğru eğildim ve fısıldayarak "Burası da size mi ait?" diye sordum.

Güldü. "Hayır, ama eskiden buraya sık sık gelirdim." Ellerini katlayarak kollarını yüzeye dayadı. "Bana neler olduğunu anlat Jenna."

"I-" Konuşmaya çalıştım ama yapamadım.

"Benden ayrılmayacağını biliyorum," diye şaka yaptı, "konuş o zaman." "Hamileyim," diye ağzımdan kaçırdım, tepkisini beklemeye başladım.

Göz kapakları titredi ve dondu kaldı. Onu kırdığımı sanmıştım. Şimdi, keşke ağzımı kapalı tutsaydım diyordum. Gözlerimi kapattım, serbest bırakılmak için yalvaran gözyaşlarımı tuttum. Her an, burayı gece için kapatana kadar beni burada tek başıma çürümeye terk edebilirdi.

Bariz gerginliği görmezden gelmeye çalışan garson bir kez daha yaklaştı. "Ne sipariş etmek istediğinize karar verdiniz mi?"

"Bir bebek mi?" Ian gözlerini benimkilerden ayırmadan sordu.

"Özür dilerim," diye özür diledi, göğüs hizasındaki atkuyruğunun gevşek bir tutamını yerine oturtarak. "Ne, Bay Knight?"

"Mia, biraz daha zamana ihtiyacımız olacak," diye ısrar etti gözleri hâlâ benimkilere kilitlenmişken.

Anında aceleyle uzaklaştı. Ellerimi avuçlarının arasına alıp dudaklarına götürdü. "Gerçekten bir bebeğimiz mi olacak?"

Yüzümü buruşturdum, "Yesss?"

IAN

Kelimeler dudaklarından döküldüğü anda felç oldum. Hayatta hiçbir şey sizi ebeveynliğe hazırlayamaz. Her çocuk farklıdır. O kadarını biliyordum.

Yeğenlerimi her şeyden çok seviyordum ama nasıl kusursuz bir *ebeveyn* olunacağına dair bir ebeveyn *kitabı* ya da kuralı yoktu. Çocukların kendi akılları var.

Ancak Jenna'dan bir bebek sahibi olma fikri beni çok heyecanlandırmıştı. Bu bana söylemesini beklediğim son şeydi.

İlk başta heyecanımı göstermekten korktum, onu doğru duyduğumdan emin olmak istedim. Yüzü olumlu bir tepki için çok umutluydu, ancak restoranın atmosferi ve ayrıcalık eksikliği ile

cy, nasıl cevap vereceğimi bilemedim. Ona yaklaşıırken yüzüme küçük bir gülümseme yayıldı. "Hamile olduğuna emin misin?"

"İan, aslında bir bebeğimiz olacak. Bugün sen toplantıdayken doktora gittim."

Hiç düşünmeden ayağa kalktım ve elimi onunkine uzattım. Güldüm ve öne doğru eğildim, elini tuttum ve onu ayağa kaldırdım. Onu restorana doğru götürdüm, çıkarken barın önünde durdum. Cebimden cüzdanımı çıkarıp yüzeye elli dolarlık bir banknot koydum ve parmağımla dokundum. Barmen parayı aldı ve ben sallayınca şaşkın şaşkın baktı.

Arkamı dönmeden omzumun üzerinden, "Mia'ya ver," diye seslendim.

Elimi Jenna'nın koyarak onu nazikçe restorandan dışarı çıkardım. Arabasının kapısını açarak binmesine yardım ettim, sonra da kapıyı olabildiğince sessizce kapattım.

"Ben kırılgan bir yumurta değilim biliyorsun," diye kıs kıs güldü şoför mahalline bindiğim anda. "Artık her şeyi bu kadar sessiz yapmak zorunda değilsin." Yorumunu görmezden gelerek arabayı çalıştırdım ve yüzümü ona döndüm,

yanacağını avuçluyor. "Hamilesin lan sen!"

Elini benimkinin üzerine koydu ve umutla gözlerimin içine baktı. "Yani, bu konuda iyi misin?"

Başımı salladım ve öne doğru eğilerek alt dudağını dişlerimin arasına aldım, sonra onu tutkuyla öptüm. Bir süre sonra ellerini göğsümde birleştirerek beni uzaklaştırdı. Gözlerinde bir neden ararken boğazını temizledi.

"Bu konuda iyi misin?" Ben sordum.

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırarak başını salladı. "Aklında ne var bebeğim?"

İçini çekti ve avuçlarının içinde tuttuğu karnına baktı. "Bu konuda ne hissedeceğini merak ediyordum," diye itiraf etti.

Elimi onunkinin üzerine koyarak gülümsedim ve gözlerinin içine baktım. "Gerçekten, eğer başka biri olsaydın, çıldırabilirdim." İçimi çekerek dudaklarımı ensesine bastırdım ve usulca konuştum: "Ama sen sevdiğim ve birlikte olmak istediğim kadınsın."

Gülümsedi, dokunuşuma doğru eğildi.

"Ve buna bebeğimiz de dahil." Sırıttım ve arkama yaslanıp gözlerini inceledim. "Bu bebeği seninle ve sadece seninle istiyorum."

"Sen harikasın ve seni seviyorum."

"Kulüpteki ofisimde havayı bu yüzden mi yelpazeliyordun?" diye sordum. "Duman yani."

"Evet," diye burnunu çekti, "ve ben her şeye ağlıyorum." Kıs kıs güldü. "Tanrım, şimdiden çok duygusal bir hamile kadın oldum."

"Belki bir sonraki senin için farklı olur." Göz kırptım.

Büyük, yuvarlak gözlerini çekti ve keskin bir nefes aldı. "Bir sonraki mi?"

"Bebeğin birlikte büyüyeceği biri olmalı ama önce bunu atlatabiliriz."

Arkamdaki pencereden dışarı baktı ve "Hâlâ açım" diye inledi.

"Yakında kapanacaklar ama bizim için açık kalacaklar."

JENNA

Ertesi sabah yan döndüğümde Ian'dan hiçbir iz olmadığını fark ettim, ama yatağın onun tarafında gümüş bir tepsi vardı. Dirseğimin üzerinde doğrulup daha yakından inceledim. Tuzlu krakerlerin sanatsal bir şekilde dağınık yonca tipi bir tasarıma yerleştirildiği bir tabak beni kıkırdattı. Sonra, etiketli üç bardak fark ettim. Bir bardak su, portakal suyu ve zencefilli gazoz, içinde altı çiçek bulunan kısa bir vazanın yanında duruyordu. Hafif, tatlı ve çiçeksi bir aroma havayı dolduruyordu. Vazoyu elime aldım ve burnuma götürdüm. Çiçekleri derin derin içime çekerken diğer elimle nota uzandım ve okudum:

Je; lore, 5 ^ab co xv ovc fo' a meeti>g nit³ so eo>e, svt 5 na 9ed ;ov co na e vp ^ap ;.

5 dib so e xesea cL anb fov t p'epna 9 no e> ca na vp navsea9ed, so 5 s'ovp^t ;ov cLe xe σ me ted s a h.

5 dib>'c h ov nLi^ d'i>h ;ov'd se feeli>g so 5 got ;ov mvl9iple.

5 cLe flone" cLi" mo'>ing nLe> 5 s v h ovc fo' my mo'>ing xv .

5 lore ;ov anb nill se ^o e soσ .

Dinlen, lütfen!

5an

Yüzümdeki sırtış büyüdü ve gözlerim komodine kayd, orada *What to Expect When You're Expecting* kitabını gördüm ve ağzım açık kaldı. Gerçekten de her şeyin ötesine geçmişti ve kalbim eriyordu.

"Seni hak edecek ne yaptım ben?" Bir kraker aldım, kemirdim ve sevimli notu bir kez daha okudum.

"Hey," Ian odaya girdi.

"Ahh!" diye bağırdım. "Toplantıda olduğunu sanıyordum!"

Gözlerim pahalı ayakkabılarından takım elbisesine, oradan da yontulmuş yakışıklı yüzüne kayd. Anında çıplak olduğumu ve göğüslerimin açıkta olduğunu fark ettim. Kendimi örtme zahmetine girmedim.

"Öyleydim ama artık değilim," diyerek gri kravatını gevşetti. "Onları sen mi öldürdün?" Alay ettim.

Ceketini çıkarıp bir sandalyenin üzerine örttü, sonra kravatını çıkarıp sandalyenin üzerine koydu. Manşetlerinin düğmelerini açıp kollarını sıvayarak yatakta yanıma oturdu. "Ya yaptıysam?"

"Bu çok geçerli bir soru."

Göz kırpıp alnımdan öptü, sonra bileğindeki altın Rolex'i işaret etti. "Saate hiç baktın mı?"

"Vay canına," diye nefes nefese kaldım, "sonsuz kadar uyudum!"

"Kesinlikle." Ayağa kalktı, giysilerini aldı ve vals yaparak dolaba gitti. Birkaç dakika sonra lacivert bir kot pantolon ve gri bir V yaka tişörtle döndü. Dirseğini dayayarak yanıma uzandı. Tabaktan bir kraker alıp ağzına attıktan sonra telefonu titredi. Cebinden çıkarıp yüzüne bir sırtıma yayıldı ve yerine koydu. "Dışarı çıkacak kadar iyi hissediyor musun?"

"Elbette," diyerek krakerimden bir ısırık aldım. "Nasıl giyinmeliyim?" "Sriptizci gibi değil."

"Ha ha," diye alay ettim, gözlerimi devirerek. "Nereye gidiyoruz?" Ayağa kalktım, cevap vereceğini düşünerek banyoya doğru yürüdüm. Duşu açtım ve yatak odasına geri döndüm. Gözleri yine telefonuna takılmıştı ve ekrana dokunurken sorumu duymazdan geldi. Onu cebine soktu ve bana baktı. "Yapmam gereken

Sen hazırlanırken gidip birkaç telefon görüşmesi yap." Ben cevap odadan çıktı.

Arabaya bindiğimizde ona birkaç kez beni nereye götürdüğünü sordum. Cevap vermedi ama birkaç dakika yolda kaldıktan sonra bir otoparka çekti. Cebinden bir göz bağı çıkarıp bana uzattı.

"Uh?" Gözlerimi devirdim. "Arkadaşın V-"

"şunu." Kaşlarını kaldırdı. "Ya da ben senin yerine takarım."

Kafam karışmıştı, aldım, siyah kumaşı gözlerime tuttum ve başımın arkasından bağladım.

"Görebiliyor musun?"

Araba tekrar yola çıkarken "Hayır," diye inledim.

"Güzel."

Daireler çiziyormuş gibi hissettiren bir şekilde sürdük, sonra bir süre düz gittik, birkaç dönüş ve daha fazla daire. Bana garip bir şaka yaptığını düşünmeye başlamıştım. Sonunda arabanın motoru durdu. "Kımıldama."

Arabasının kapısının açılıp kapandığını duydum ve sonra benimkinin açıldığını hissettim. Dışarı çıkmama yardım etti, ayağa kalkarken beni uyardı. Kapımı kapattı ve beni bilinmeyen bir yere götürürken ellerini kollarıma koydu. Botlarımın altında kabarık bir kar hissettim ve çok derindi.

Beni nereye götürdüğünü tahmin etmeye çalışırken zihnim hızla çalışıyordu. Etrafımdaki her şeye odaklandım ama oldukça sessizdi. Göz bağımı çözdü ve ağzım bir karış açık kaldı.

"İan!" Nefes nefese kaldım. "Ailemin

evi!" Elimi avucunun içine aldı. "Hayır."

"Hayır mı?" Ona doğru dönerek nostaljik gözyaşlarımı geri çektim.

"Bir süredir bunun üzerinde çalışıyor olabilirim," diye mırıldandı ensesini ovuşturarak.

"Ne yaptın sen?" Gözlerim iki kat büyüdü ve elimi geri çektim.

Uzanıp tekrar aldı, sonra da ucunda pembe kurdele olan bir anahtarı avucuma yerleştirdi. Şaşkınlıkla yere bakarken ağzım bir kez daha açık kaldı.

"İstemiyorsan burada yaşamak zorunda değiliz ama birkaç hafta önce piyasaya çıktığı gün görmüştüm ve nostaljik nedenlerle ihtiyacın olur diye satın aldım." İç çekti. "Senin için ne kadar önemli olduğunu biliyordum ve başkasının sahip olmasını istemedim."

"Ian, ben-" Gözyaşlarım soğuktan yanaklarımdan aşağı yuvarlandı.

"Bu evin istediğini yapman için sana ait olduğunu hissediyorum," diyerek yanağıma bir öpücük kondurdu ve gözyaşlarımı sildi, "ama eğer istersen burada seninle birlikte bir aile kurmayı çok isterim."

İşte tam o anda içimdeki duyguları artık kontrol edemiyordum. Hormonlardan mı, yoksa saf mutluluktan mı, anılardan mı, bilmiyordum. Gözyaşlarına boğuldum, kollarımı boynuna doladım ve o bana sıkıca sarılırken kontrolsüzce hıçkırdım. Yüzünü omzuma gömdü.

"Bu çok pahalı ve bunu benim için yapmak zorunda değildin," diye feryat ettim, "ama şu anda fiyat konusunda sana söylenemeyecek kadar mutluyum."

Kulağıma doğru kıkırdadı. "Sana olan sevgime paha biçemezsin ve bu bana verdiğinle kıyaslandığında küçük bir hediye idi."

Ellerimi göğsüne koydum ve gözlerimi gözlerinden ayırarak sözlerinin anlamını aradım. "Peki ben sana bir evden daha büyük ne verdim?"

Elini karnıma doğru indirdi. "Bana kendi ailemi verdin."

EVE DÖNÜŞ

ALTI AY SONRA İAN

Bir yıl önce bana bunu geleceğim olarak görüp görmediğimi sorsaydınız gülerdim. Çalışanlarımdan biriyle özel olarak çıkma fikri aklımın ucundan bile geçmemişti. İtibarım konusunda son derece temkinliydim.

Jenna her şeyi değiştirdi. Soyunma odasını aramak için kulübüme girdiği anda, anında bir bağlantı hissettim. O zamanlar gözlerimi ondan alamıyordum, şimdi de alamıyorum. Ne zaman onu daha fazla sevemeyeceğimi düşünsem, kalbim bana sevebileceğimi gösteriyor.

Jenna'nın bu kadar güçlü bir kadın olmasına hayret ettim. Ailesi için gözyaşı döktüğünde bile hala güçlüydü. Onlar hakkında kamuoyuna açıklanandan çok daha fazlasını bildiğimi hissettim. Bugüne kadar onlardan övgüyle bahsetmesi, keşke onları hayattayken tanısaydım dedirtiyor. Benimle birlikte evin içinde dolaşırken, duvarlardaki eski, küçük çukurları işaret ederken ve o zamandan beri boyanmış ve mümkün olduğunca yeniden eşleştirilmiş olan hikayeleri ondan dinlemek güzeldi.

Aile odasındaki şömine onun için evdeki en anlamlı yerdi. Babasını ateş yakarken izlediğini hatırlıyordu.

Kışın Tyler'la kesmeye gittikleri odunlardan. Gazeteleri buruşturur ve babasına verirdi. Kibrit kullanabilecek yaşa geldiğinde babası izin verirdi.

Hayattaki küçük şeylere her zaman gülümserdi ve bu yüzden ona hayranlık duyardım. Davranışlarıyla bana paranın her şey demek olmadığını hatırlatırdı. Aslında, aile benim mutluluğumun cevabıydı. Dünyadaki tüm para Jenna'nın bana hissettirdiği doluluğun ya da sevginin yerini tutamazdı.

Son bir akşam yemeği, son bir gece, Boston'ın aşağısındaki çatı katımızda son bir an. Neredeyse bir ay önce burayı New England Patriots futbolcularından birine sattım. Jenna'nın ailesinin evini satın aldıktan sonra orada o kadar çok zaman geçirdik ki şehir merkezindeki kalabalıktan ziyade banliyö hayatına alışmaya başlamıştım.

Bazen eve piknik yapmaya giderdik ya da küçük tadilatlar sırasında pizza sipariş edip boş konağın oturma odasında yerdik. Bana ailesi ve çocukluğuyla ilgili hikayeler anlattığında, sürekli olarak o eve dönmeyi arzuladığını anlıyordum. Çocukluğunun geçtiği evin onu normalden daha fazla canlandırması beni heyecanlandırıyordu.

Bekarken çatı katı hayatından keyif alıyordum ama çocuk büyütmek için uygun bir yer değildi. Bir binanın tepesinde oturuyordum, bu yüzden salıncaklı bir arka bahçeye sahip olmak ve çocuklarımla dışarıda çimenlerde oynamasına izin vermek burada bir seçenek değildi. Brookline'daki ev, tırmanmak için ağaçları ve açık havada eğlenmek için bolca alanı olan büyük bir arsa üzerinde oturuyordu. Onunla birlikte, yaz eğlenceleri için ailemizi ve arkadaşlarımızı havuz başına davet edebileceğimiz, geniş, üstü kapalı arka verandada yiyecek ve içecek servisi yapabileceğimiz bir hayat hayal ediyordum. Ya da kışın ateşin başında kıvrılıp Harry Potter maratonları izleyebileceğimiz çünkü bu onu mutlu ediyordu.

Bu gece, Jenna kapıdan kafasını uzattığında ofisimde bir telefon görüşmesi yapıyordum. Başımı kaldırıp baktığında açık, siyah, askısız bir hamile elbisesi giydiğini gördüm. Yan döndü ve yuvarlak karnını bir daire çizerek ovuşturdu.

Bana hamile olduğunu söylediğinde, birlikte bir doktor randevusu ve neredeyse üç aylık olduğunu öğrendik. Uzun süre boyunca sadece garip ağrıları ve yorgunluğu olduğunu düşünmüştü. Hayatla çok meşgul olduğu için regl döngüsünün eksikliğine hiç dikkat etmediğini söyledi. Geriye dönüp baktığında kendini saf olarak nitelendiriyor ve buna gülüyoruz. Artık neredeyse dokuz aylıktı, yani bebeğimizle tanışmamız çok uzun sürmeyecekti.

Onun güzelliği karşısında gözlerim parladı. "Çok güzel görünüyorsun. Buraya gel." Yanıma geldi ve ben de ona eşlik etmek için sandalyemi yana doğru çevirdim.

onu kucağıma oturttum. Kollarını boynuma dolayarak dudaklarını yanağıma bastırdı. "Akşam yemeği hazır."

"Sanırım akşam yemeğim tam burada, kucağımda."

Parmaklarını saçlarımda gezdirdi, tırnaklarını kafa derimde gezdirdi. "Buradaki son gecemiz için özel planlarım var."

"Ah, öyle mi?" Elimi kaldırıp yanağını avuçladım. "Peki bu ne , bebeğim?" Başparmağımı alt dudağının etrafında gezdirdim.

Yavaşça kucağımdan indi ve elime uzandı. Beni yemek odasına götürürken, onun ne kadar ışıltılı görüldüğünden başka bir şey düşünemiyordum. Acıkmıştım ama bu sadece onun içindi.

Onu kucağıma alıp oynaması için yatak odasına götürmemek için kendimi zor tutuyordum. Resmi yemek odasına girdiğimizde, sekiz kişilik masanın sonunda iki kişilik sofra kurulmuştu; mükemmel bir tabakla zarif şekilde hazırlanmıştı. Yerlerimiz arasında yanan mumlar odanın romantik atmosferini tamamlıyordu. Dairedeki diğer her şey kutulardaydı ve mobilyalar yarın nakliyeciler geldiğinde sarılıp yüklenecekti.

Jenna kolunu benimkine doladı. "Bana buradaki son gecemizde yemek pişirmek konusunda endişelenmememi söylediğini biliyorum ama son gecenin harika bir anı olmasını istedim. Burayı özleyeceğini biliyorum."

Özverili. Her zaman kendinden başka herkesi düşünürdü. Doğruyu söylemek gerekirse, burayı bazı açılardan özleyecektim ama buradaki anılar yüzünden değil. Şehir hayatından uzakta bir aile kurmaya hazırdım. Bazıları için işe yaradı ama şu anda geleceğimi hayal ettiğimde, o yer burası değil. "Her zaman böyle olduğun için teşekkür ederim," doğru kelimeyi bulmaya çalışarak duraksadım, "evcil".

Burnunu kırıştırdı ve kıs kıs güldü. "Teşekkürler. Bunu sevdiğimi biliyorsun. Senin yanında olmayı ve çalışmayı seviyorum ama sanırım hayatımızın en sevdiğim kısmı bu."

Onun sandalyesine doğru yürüdüm ve sandalyeyi ona doğru çektim. "Bu da ne?"

Oturdu ve ben de masaya doğru kaymasına yardım ettim. "Bebeğimize anne ve sana iyi bir kız arkadaş olmak."

Sandalyemi çekip masanın başına, onun yanına oturdum. Buzlu suyundan küçük bir yudum aldı. *Kız arkadaş* kelimesi kafamın içinde tekrarlandı. Kalbimde, o bundan çok daha fazlasıydı. O benim ailemdi. Benim her şeyimdi. "Sen benim için iyi bir kız arkadaştan daha fazlasısın." Cabernet bardağını elime alıp bir yudum aldım.

"Bak," dedi dudağının içini dişleyerek, "biftek yaptım."

Neden konuyu değiştirmeye çalışıyor? Onu kızarttığımda ya da sinirlendiğinde bunu sık sık yapardı. Ne kadar süredir birlikte olduğumuzun bir önemi yoktu, ona iltifat ettiğimde hep kızarırdı. İltifatları takdir eder, genellikle teşekkür eder ve karşılık verirdi ama bu konuda her zaman utangaçtı. Gülmekten kendimi alamadım.

Bifteğimi kestim ve mükemmelliğine hayran kaldım. "Altı ay sonra nihayet yeniden kırmızı et yiyebileceğiz," diye şaka yaptım.

"Bunun için üzgünüm," diye mırıldandı. "O bir kereydi ve bir hamile olduğumu bilmiyordum."

JENNA

Yemeğimizi yedikten sonra peçetemi tabağımın üstüne koydum ve elbisemi şişmiş karnıma göre ayarlayarak ayağa kalktım. Gülümseyerek Ian'a doğru birkaç adım attım. Sandalyesini masadan geriye kaydırды. Popomu avuçlayarak elbisemi yukarı çekti ve ben de kucağına oturdum. Çatı katındaki son gecemizin unutulmayacak bir gece olmasını istiyordum.

Ian sattığından beri geri dönme şansımız yoktu. Onu burayı tutması için ikna etmeye çalıştım ama bir faydasını görmedi. Bir evimiz olacaktı. Dünyanın çeşitli yerlerinde tatil amaçlı mülkleri vardı ve yürüttüğü karanlık işlerin çoğu Boston dışındaydı; kulüp ya da sözünü ettiği depolar. Yine de nerede olduklarını bilmiyordum.

"Şimdiye kadar," dedi koltuğunda biraz kıpırdanarak, "bunun gidişatını seviyorum." "Daha yeni başlıyoruz," diye fısıldadım.

Dudakları boynumu sıyırdı. "Peki ya senin özel planın başından beri benim planımsa?"

Kafamı şaşkınlıkla eğerek geri çekildim. Beklenmedik bir şekilde altımda bir tıkırtı duydum ve ağzının kenarları hafifçe kıvrılıp tehditkâr bir sırıtışa dönüştü. Soğuk metal bileklerimi sardı ve beni bir şeye bağladı. Nefes nefese kalarak hızla aşağıya baktım. Sandalyenin kollarına kelepçelenmişim, şimdi de onun üstünde kapana kısılmışım. Senaryoyu tamamen tersine çevirmişti. Boğazım kurudu. Geceyi kontrol etme ve onu baştan çıkarma planımı bozmuştu.

"Şaka yapıyorsun." Sanki kontrolü ona bırakmak başından beri benim planımmış gibi görünmek için elimden geleni yaptım.

"Nasıl yani?"

"Ben senin üstünde sıkıştım ve şimdi sen benim altımda sıkıştın."

Dudaklarını kulağımın yanına koydu. "Oh, tam istediğim ."

Sözleri karşısında titreyerek kollarımdaki tüm tüyler diken diken oldu. Vücudumun her santimini tüylerim diken diken oldu. Kararsızca nefes verdim. Güldü, ağzı köprücük kemiğimi bulmadan önce dudakları boğazımda zar zor gezindi.

Boynumu öpmeden önce dişleri tenimi ısırıldığında yutkundum. Tümseğimin altında büyüdüğünü hissediyordum ve bedenim bana ihanet etmeye ve karşılık vermeye başlamıştı. Dili kulağımı yaladı. Tüm kontrolü ona bırakmak artık benim olmayan bir seçimdi. Bana hükmediyor ve her anın sahibi oluyordu. O bir kontrol manyağıydı... ve ben buna bayılıyordum.

"Pantolonumu ." diye emretti çekilirken. Kötü kötü sırtarak alay etti, "Oh, doğru. Yapamazsın, değil mi?"

Alt dudağını dişlerinin arasında yuvarladı ve pantolonunun bağını çözmek için aşağı uzandı. Elini içine sokarken benimle göz temasını hiç kesmedi. Aletini kavradığını hissedebiliyordum, aramızdaki birkaç kat kumaşın arasından beni de inceden inceye tatmin ediyordu. Bedenim daha fazlasını arzuluyordu. Başımı arkaya yasladım, kendimi onun hareket eden eline ve uyarılmışlığına karşı sürüyordum. Kendimi o anın içinde kaybederken göz titreyerek kapandı.

"Gözler üzerimde."

bakışlarıyla hipnotize olmuş bir halde bakışlarımı onunkilere çevirdim.

Elini çekti ve parmağını külotumun ortasına doğru kaydırarak vücudumun seğirmesine neden oldu. Klitorisime bastırarak daireler çizdi ve dokunuşuna istemsizce tepki vermemi izledi. "Sakın cüret etme

Henüz boşalmadım." Ian beni her zaman kolayca orgazm edebilmişti ama hamile kaldığımdan beri çok daha çabuk boşalıyor ve ben de kontrol . Yer değiştirerek elini cebine attı ve bir bıçak çıkardı. Yan tarafa doğru tuttu. ". "

Çevirerek açtı, her iki taraftaki külotumun bel bandının altına yerleştirdi, sonra bıçağı kapatarak yere bıraktı. Altımdaki kumaşı çekiştirerek onun da yere düşmesine izin verdi. Parmak uçları bir kez daha merkezimde aşağı yukarı gezindi. "Mmm, böylesi çok daha iyi."

Diğer eliyle başımın arkasını kavradı ve bir avuç saçımı tuttu. Beni ağzına doğru çekti. O koltukta kayarken dillerimiz dans etmeye başladı. Bir anda kendimi onun kalın ve sert aletinin üzerinde aşağı doğru kayarken hissettim.

Dudaklarını sıyırıp gözlerimin içine baktığında protesto için yumuşak bir inilti çıkardım. Ellerinden biri kalçamı tutarken, diğeri kucağında ileri geri sallanırken klitorisime saldırmaya devam etti. "Boşalacağım, Ian. Sakın durma."

Kalçalarını savurup beni sert ve hızlı bir şekilde sikerken seksin sesi neredeyse boş olan odada yankılandı. Islaklığım onun boyunu ıslatıyordu. Vücudum serbest kalmak için yalvardı, ama o buna izin vermedi, orgazm olmazsam öleceğimi düşündüğüm noktaya kadar beni kenetlemeye devam etti.

Elini cebine atıp bir dizi anahtar çıkardı ve ellerimi sandalyenin kollarından çözdü. Kucağından inmeme yardım ederek ayağa kalktı, ellerimi avuçlarının içine aldı ve beni kendisinden uzaklaştırdı. "Ellerini masaya koy."

İtaat ettim, omzumun üzerinden arkama baktım, arkam dışarı çıkmıştı. Kendini girişime hizaladı ve arkadan kılıfıma gömüldü, şimdiye kadar hiç yaşamadığım bir mutluluğa patlayarak çözülmemeneden oldu. Birlikte olduğumuz onca zamandan sonra bile, bu sefer bir şeyler farklıydı. Elbisemi sırtımdan yukarı doğru itti.

SMACK!

Avuç içi çıplak bedenime değdi. İğne battı, dayanılmaz, acı verici bir zevkle tenimi yaktı. Haykırdım, tekrar boşaldım, bu sefer Ian'la birlikte. Vücudumun üzerine eğildi, kollarının arasına geri çekildi, boyu hala içime doğru fışkırıyordu. Kollarımı başının arkasına dolayarak yüzünü omzuma çektim. Nefesini tutarken boynumu öptü.

Ertesi günü taşınarak geçirdik. Fazla bir şey yapmama izin verilmediğinden ve nakliyeciler tuttuğumuzdan, zamanımı onları kutuları ve mobilyaları nereye götürecekleri konusunda yönlendirerek geçirdim. Dışarıda uzun, dolambaçlı araba yoluna doğru yürüdüm. Yazın başlangıcıydı ve acımasız hava hazırды; en azından benim için. Meteoroloji uzmanları bugünün seksen derece olmasıyla rekor kıracak bir yaz olacağı konusunda herkesi uyarmıştı. Bulabildiğim en kısa hamile şortu ve en küçük atlele bile hala eriyordum. Neyse ki arazimizde çok sayıda ağaç vardı. Beni rahatlatan tek şey, dalların arasından esen rüzgârın bahçede biraz serin bir esintiye neden olmasıydı.

Telefonumu almak için arabama doğru eğilirken, Tyler'ın arabası garaj yoluna girdi ve benimkinin arkasında durdu. Sürücü kapısı açıldı ve pahalı bir takım elbiseyle dışarı çıktı, ellerini kalçalarına dayadı. Ray-Ban'lerini çıkararak başını salladı. "Buraya geri döneceğimizi hiç düşünmemiştim."

"Garip, değil mi?"

Güneş gözlüklerini tekrar taktı ve yan yana dururken kolunu omzuma doladı. "Asıl garip olan, neden yazın taşınmaya karar verdiğiniziz, hem de doğum yapmak üzereyken." Karnımı işaret etti.

"Bu yüzden mi bu havalarda havuzumuz var, yoksa bütün yazları burada mı geçiriyorsunuz?"

İkimiz de iç çektik ve sessizleştik. Bakışlarımı kaçırdım, duygusal gözyaşlarımı bastırdım. Zaten bir anı seli ile uğraşmışım ve şimdi onlar kendilerini tekrar ediyorlardı. Tyler ve ben hem ön hem de arka bahçede pek çok güzel anı paylaşmıştık. Çocukken arazinin her yerinde oynardık.

Ailemiz bizim için birçok partiye ve yatıya kalmaya ev sahipliği yaptı. Annem çalışmadığı zamanlarda yemek pişirir ve fırıncılık yapardı. Bizi yetiştirirken elini taşın altına koyardı. Bebek bakıcılarımız vardı ama asla dadı tutmazdık. Mahalledeki tüm çocuklar oyun oynamak için evimize gelmeye bayılırdı. Sonsuz atıştırmalıklar ve eğlenceyle, *havalı* ev bizdik. Kendi çocuklarım için de öyle olmayı umuyordum.

Tyler resmi siyah ayakkabısıyla sandaletlerimi dürttü. "Hey."

Bakışlarım onunkilere kaydı ve kendimi toparlayarak birkaç kez göz kırptım.

"Seni biriyle tanıştırmak istiyorum." Elini çenesine doğru kaldırdı.
"Kim?" Arkasını ararken mırıldandım ve ona baktım-arabaya binin.

"O burada değil."

"Bu sefer dansçılarımızdan hangisi?" Aylardır bir dansçıyla birlikte olmamıştı, tabii bunu bir sır olarak saklamıyorlarsa.

"Aslında hiç yok." Dudaklarını kıvrarak benimle alay etti. "Mila ile tanıştığımda onlarla uğraşmayı bıraktım."

"Mila kim?!"

"Yakında onunla tanışacaksın."

"Kahretsin ağabey," diye kıkırdadım ve ona sarıldım. "Senin adına sevindim... Sanırım." Charity ile ilişkisinin sahte olduğunu bilsem de, Tyler'ın beni *tanıştırdığı* tek kadın o olmuştu. "Onun hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum."

"Şey," başını ileri geri salladı. "Yarı Koreli, yarı İspanyol ama Cali'de büyümüş. Kocasını onu terk ettikten sonra buraya taşınmış. Hayatımda tanıdığım en tatlı kadın ama gerçekten kendini toparlamış. Onu bir sır olarak saklıyordum çünkü ondan gerçekten hoşlanıyorum."

"Peki nasıl tanıştınız?"

Utangaç bir şekilde sırtıttı. "Ortak bir arkadaşımız aracılığıyla."

Güldü, sonra bir adım geri çekildi ve güneş gözlüklerini tekrar çıkarırken ensesini ovuşturdu. "Peki, bu hafta sonu ev partisi için onları yanımda getirsem sorun olur mu?"

"Onlar mı?" Kaşlarımı kaldırarak sordum.

"O üç çocuklu bekar bir anne. Babaları hayatlarında hiç yok ve ben de *'kız kardeşimin evine gelin ama çocukları birine bırakın'* demek istemiyorum. Gerçekten uslu ve saygılılar."

"Lanet olsun, Ty!" Nefes nefese kaldım.

Tyler hiçbir zaman çocuklu kadınlarla çıkan biri olmamıştı. Çocukları her zaman özgürlüğü için bir çeşit yük olarak görmüştü ve hayatında hiçbir çocuğa iltifat etmemişti. Normalde onlardan şikayet ederdi.

Bu haber beni şok etti ama aynı zamanda onun adına sevindim. Geçmişinde Charity ve ondan önce neyse ki hiç tanışmadığım bir servet avcısı vardı. Tyler ve ben Bernardo Mussolini'nin ölümünden beri yakınlaşmıştık ve birdenbire kendimi ona karşı çok korumacı hissetmeye başlamıştım. Sanırım yüzüm beni ele verdi.

"Jen, yemin ederim," dedi avuçlarını bana doğru çevirerek, "onu ve çocukları kesinlikle seveceksin."

"Önce onu internette takip etmeliyim."

Yüksek sesle bir kahkaha attı. "Camila Choi. Devam et. Kendimi bu işe bulaştırmadan önce öyleydim."

Sonunda onun için gerçekten mutlu hissedebildim ve bu işin yürümesini istedim. Sinir bozucu gülümsemesinin ardındaki yalvaran ifadeyi görebiliyordum. "Lütfen onları getir, evet." *Ama sana zarar verirse onu öldürürüm*, diye ekledim kendi kendime.

Arkamdan bir çift güçlü, kaslı kolun beni sardığını ve bir başın omzuma yaslandığını hissettim. Yüzümü Ian'a çevirdim ve o da dikkatini kardeşime önce dudaklarıma bir öpücük kondurdu.

"Peki, ne dedi?" Ian ona sordu.

"Onlarla tanışacağı için heyecanlı," diye kıkırdadı Tyler, "demek haklıymışsın."

"50 dolar kazandım."

Tyler kıkırdadı ve cüzdanına uzanarak elli dolarlık bir banknot çıkardı ve Ian'ın bekleyen avucuna sıkıştırdı.

Yumruklarımı kalçalarıma dayayarak Ian'ın kucağından sıyrıldım. "Bunu biliyor muydunuz?" Onları bir ileri bir geri işaret ettim.

Ian başını salladı. "Sana söylemesine izin vereceğime söz verdim." "Artık benim rahat edemeyeceğim kadar yakınsınız."

IAN

Evdeki ilk gecemiz olaylı geçti. Çok yorgundum, bu yüzden sadece bazı temel eşyalarımızı yerleştirdik ve sonunda ben pizza sipariş ederken onun oturup dinlenmesini sağladım. Yakınıımızdaki otantik bir İtalyan restoranından gelen bu pizza en sevdiğimiz hızlı yemeklerden biriydi. Ancak bu akşam etsiz bir salata istedi ve garip bir salata sosu kombinasyonu istedi. Son dokuz aydır onun tuhaf isteklerinin hiçbirini sorgulamamıştım ve şimdi de sorgulamaya başlamayacaktım.

Aile odasında akşam yemeğimizi yerken, ailesinin favorisi olduğunu söyleyerek seçtiği eski bir klasik korku filmini izledik.

Onu yemek yerken ve ekranda insanların gülüşlerini izlerken sırtıırken izlediğimde, onun sevdiğim özel bir deli türü olduğunu anladım. Sanki benim için özel olarak yaratılmış gibiydi.

"Beni biraz endişelendiriyorsun," diye şaka yaptım.

Omuz silkti ve çatalını salatasına saplayarak alaycı bir şekilde gülümsedi, "Bu filmlere bayılıyorum." Kaşlarını bana doğru oynatarak ağzına bir lokma attı ve çiğnedi. Sözlerini korumak için avucunu dudaklarına götürerek ekledi: "Pluff hoi life wh vey fip."

"Um, ne?"

Çiğnemeyi bitirdi. "Dedim *ya, ayrıca tökezlemelerine bayılıyorum.*" Yemeğini yemeye ve filmi izlemeye devam ederken neşeyle ileri geri zıplıyordu. Yemek onu mutlu ediyordu ve küçük bir dans yapmasını sevdim, ama bu gece ekstra enerjikti. Neredeyse duvarlardan zıplıyordu.

Yemeğimizi bitirdikten sonra ayağa fırladı ve çöpümüzü aldı. Uzandım ve bileğini tuttum. "Hayır bebeğim, sen otur. Ben hallederim."

Kâğıt tabakları mutfığa taşıyıp , sonra da pizzayı kaldırdım. Çöp kutusuna doğru adım atarak poşeti bağladım ve arka kapıya doğru yürüdüm. Mac bacaklarımın arasından koştı, ayağım takıldı ama kendimi tezgâhta yakaladım.

Çanta büyük bir gürültüyle yere düştü. Çırpınarak, bacaklarının onu taşıyabildiği kadar hızlı bir şekilde kaçtı. Daha önce hiç insan yemeği yememişti ama denemek istediğini anlamamız için her fırsatı değerlendirdi.

"Kahretsin Mac," diye mırıldandım, çantayı bir kez daha elime aldım.

"Um, Iannn?" Jenna arkamdan seslendi. Kafamı çevirdiğimde onu kapı aralığında karnını tutarken gördüm.

"Sorun nedir?" Çantayı yere bırakıp ona doğru yürürken sordum.

Dudağını ısırdı ve uyluklarını birbirine kenetlerken yavaşça başını kaldırdı. "Yani ya üzerime işedim ya da suyum geldi."

"Oh, Tanrım! Kahretsin, Tanrım, tamam." Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim ve hafif bir panikle etrafıma bakındım.

Hemen arka kapının yanındaki duvar kancasından anahtarlarımı kaptım, önceden hazırlanmış hastane valizini aldım ve elimi beline koyarak ona arabaya kadar eşlik ettim.

AİLE

JENNA

"Aman Tanrım, Iannn!" Arabada tutabildiğim her şeyi kavradım. "Vajinamda bir kafa var!"

Bundan önce hiç kasılma yaşamamıştım ve suyum geldiği anda dayanılmaz bir ağrıya girdim. Aynı şey annem Tyler'ı doğurmaya başladığında da olmuştu. Yine de bu kadar acı çekmeyi beklemiyordum. "Bir sorun var, Ian!"

"Hiçbir sorun yok, aşkım. Sadece bir bebeğin olacak. Nefes al. Bunu yapabilirsin."

"Böyle bir zamanda nasıl bu kadar pozitif ve sakin olabiliyorsun?!" Kapının kolunu ve Ian'ın kalçasının yan tarafını sıkarak tekrar bağırdım. Kasları sıkıca kenetlendi. Kısa süre sonra acı azaldı ama hâlâ muazzam bir baskı vardı. "Tamam, sanırım iyiyim." Ne yazık ki benim için rahatlama çok uzun sürmedi, çünkü bir kez daha vücudumun ters yönlerde doğru parçalandığını hissettim.

"Bebeğim, harika gidiyorsun." *Hâlâ sakin ve mükemmel olan Ian*, arabayı inanılmaz derecede destekleyici ve soğukkanlı bir şekilde sürerken gülümsedi. "Doktor orada bir kafa varmış gibi hissedeceğini söyledi ama sorun yok."

"Ian, bana bak!" Çığlık attım.

Gülümsedi ve yüzüne yerleşmiş neşeli bir ifadeyle bana baktı.

Nefes nefese kolunu tuttum. "Sana iyi görünüyor muyum?!"

Kıkırdadı. "Jen, yemin ederim iyisin ve olabildiğince hızlı sürüyorum."

"Sakinliğin beni deli ediyor!" Alay ettim. Adam insanları öldürüyor ve bundan hiç rahatsız olmuyormuş gibi davranıyordu, şimdi ise ben bir Aston Martin'in içinde doğum yapmak üzereydim ve o sanki biri ona bir milyar dolar kazandığını söylemiş gibi oturuyordu. Terliyor ve acıdan titriyordum, oğlumuzun arabanın taban tahtasından paspasın üzerine kaydığını hayal ederek ağladım. "Bu bebeği arabaya alamam!"

"Oraya zamanında varacağız," diye iç geçirdi, "söz veriyorum." Cümlesini bitirdiğinde telefonu arabanın hoparlörlerinden çaldı.

"Bu Jade," diye mırıldandı. "Jade'i sikeyim!"

Gülmemek için kendini zor tuttu ve tekrar konuşmadan önce sesli mesaja yönlendirdi: "Hey Siri, Chance'i ara."

"Tamam, sanırım yine iyiyim."

Chance hemen telefonu açtı. *Alo?*

Hey, eğer bizimle orada buluşmak isterseniz hastaneye gidiyoruz.

Tamam, birazdan orada . Ty ve Luke'u arayacağım. Boğuk ve derin sesi ya uyuduğu ya da seks yaptığı anlamına geliyordu.

Ian cevap vermeden telefonu kapattı.

On iki dakika otuz yedi saniye sonra hastaneye vardık ama bu hayatımın en uzun ve en acı dolu dakikalarıydı. Ian, birinin arabanın yanına bıraktığı tekerlekli sandalyeyi aldı ve oturmama yardım etti. anladıktan sonra beni binanın içine ve asansöre itti. Doğum ve Doğum katına vardığımda, giriş işlemlerim yapıldı ve bir hemşire tarafından özel bir odaya götürüldüm. Her şey benim için bir bulanıklıktı ve ne kadar zaman geçtiğine dair hiçbir fikrim yoktu.

Chance, Amber'la birlikte odaya girerken, "Tak Tak," diye seslendi.

"Merhaba," diye elimden geldiğince onları selamladım ama hemşireler önlüğümü giyip yerleştiğim anda serum takmaya ve hayati değerlerimi kontrol etmeye başlamışlardı.

Ian onları odanın köşesine götürdü ve banyo odasının yanındaki duvara dayalı kanepeye oturmadan önce neler olduğunu anlattı. Sonra yatağımın yanında durup beni tedirgin etmeden başımı olabildiğince hafifçe okşadı. Başka bir kasılma beni sert bir şekilde vurdu ve Ian bana nefes alma konusunda koçluk yapmaya başladı. havliyle elini sıkarak iki kez nefes verdim ve bir kez nefes aldım. Kısa sürede güzel bir ritim tutturdum.

"Phooo phooo hehhhh," yine iki kez nefes verdim ve bir kez nefes aldım. "Phooo phooo hehhhh, phooo phooo hehhhh."

Chance alaycı bir tavırla boğazını temizledi ve "Buddy sen bir cocuksun, büyük bir gürültü çıkararak oyna-" şarkısını söyledi.

"Tamam, çık dışarı!" Şarkının sözlerini bitiremeden kapıyı işaret ederek bağırdım.

Amber gözleri yaşarırken dudağını ısırıldı. Histerik bir şekilde gülmek üzereydi ama benim hatırım için kendini tuttu. Chance biriyle, özellikle de benimle alay ederken asla merhamet göstermezdi. Aslında, bir insanın kadınlığının kalbini mahvetmesini engellemeye çalışmıyor olsaydım, muhtemelen ben de gülerdim.

Chance omuz silkerek ayağa kalktı. "Ne? Hepimiz bunu düşünüyorduk ve sen de bunu biliyorsun!"

"Ben doğum yaparken We Will Rock You'yu söyleyemezsin!" Ağlamamak için kendimi zor tuttum.

Kapıya doğru giderken ekledi: "Tamam, ama bekleme alanındaki televizyonda filmlerimden birinin olduğunu ve eğer saldırıya uğrarsam seni suçlayacağımı bil."

Kasılmam geçmişti ve ben daha da sinirlenmiştim. Ellerimi vücudumun iki yanına sabitledim ve yatağa bastırdım. Bakışlarımı ona dikerek, "Doğumhane katındaki herhangi birinin bekleme odasında sana saldıracağından şüpheliyim," diye geveledim.

Amber'la birlikte odadan çıkarken şarkının nakaratını ıslıkla söyleyerek bana son bir kez daha sataştı. Başımı yastığa yasladım ve kafasını tekrar odaya sokmasını bekledim.

Ve tam o anda, şeytani bir sırıtişla kafasını kapı aralığından içeri soktu, nefesinin altından şarkı söylüyordu: "Yüzünde çamur var, seni koca

."

"!" Ian ve ben aynı anda tükürdük.

Chance kıkırdadı, sonra ortadan kayboldu ve Ian kıs kıs güldü.

"Ondan nefret ediyorum," diye sızlanırken içime bir kasılma dalgası daha yayıldı.

IAN

Birkaç hafta önce Jenna sağlıklı erkek bebeğimiz Dylan Lucas Knight'ı dünyaya getirdi. İkimiz de ona çok aşıktık ve dünyamız onun etrafında dönüyordu; ve tabii ki Mac'in yerini almadığından emin olduk. Onun sadece bir kedi olduğunu biliyordum ama Mac beni büyüdü ve ona bağlandım.

Yeni eve taşınma partimizi, Çarşamba günü olduğu için kulübün kapalı olacağı bu geceye ertelemiştik. Misafirler gelmeye başladı ve ev . Oturma odasında kardeşlerime, anne babama ve arkadaşlarımıza göz . Jenna Dylan'ı gösteriyordu ve insanların onu görmesinden heyecan duysa da aynı zamanda korumacı olduğunu söyleyebilirdim. Pek çok kişinin onu kucağına almasına izin vermiyordu. Fuaye ile oturma odası arasındaki geniş kemerli kapı aralığına yaslanmış, onun misafirden misafire dolaşmasını mutlulukla izliyordum. *Artık benim hayatım bu.* Düşüncelere dalmıştım ki annem yanıma geldi ve kolunu benimkine doladı.

"Onu seviyorum," gülümsedi ve Jenna'ya doğru başını eğerek devam etti, "O senin için iyi, oğlum."

"Biliyorum."

Kolunu çözdü ve döndü. "Biliyor musun, seni hiç bu kadar gülerken ve yumuşak tarafını gösterirken görmemiştim."

"Sanırım doğru kişi gerekiyor."

Şarabından bir yudum aldı, sonra kollarını kendine doğru çekti. "Tıpkı baban gibisin, bunu biliyor musun?"

Gözlerimi devirdim. "Tamam, anne."

Jenna yaklaşıp Dylan'ı bana uzattı. Annem oturma odasında babamın yanına doğru kaydı. Jenna yakındaki bir masadan dekoratif küçük bir heykel aldı ve ben boğazımı temizlerken şarap kadehimin kenarına vurdu.

"Dikkatinizi bana verebilir misiniz?"

Kükreme sustu ve dikkatlerini bize çevirdiler. Olacaklara hazırlanmak için derin bir nefes aldım. "Jenna ve ben tanıştığımızdan beri çok şey oldu," diye başladım gözlerim odada gezinirken, "ve yine de buradayız. Ve birlikte kutlayacağımız fazladan bir kişi daha var."

Haykırışlar odayı doldurdu ve Dylan sanki kendisiyle ilgili olduklarını biliyormuş gibi küçük bir ses çıkardı.

"Sanırım mutluluğu birlikte bulduğumuzu söylemek yanlış olmaz." Bakışlarım Tyler, Luke ve Chance'e kaydı. "Luke, ilk günden beri arkamı kolladın ama Chance ve Ty, size ne kadar teşekkür etsem azdır.

Jenna'yı beni hayatınıza kabul edecek kadar seviyorsunuz." Sırıttım, onlara aniden iltifat etmem biraz tuhafıma gitmişti. "Hep birlikte bazı şeyler yaşadık ama ben üçünüzü de en iyi arkadaşlarım ve kardeşlerim olarak görüyorum."

Chance cevap vermek için ağzını açtı ama Amber dirseğiyle onu yanından dürttü. Gözlerini devirdi ve kapattı.

"Aileme," dikkatimi onlara çevirdim, "Jenna'yı kabul ettiğiniz ve ona kendi çocuğunuz gibi davrandığınız için teşekkür ederim."

Jenna'nın burnunu çektiğini duydum. Amber elinde bir tis- sue ile yanıma geldi ve ona uzattı. Arkası dönük bir şekilde gözlerini kuruladı. Bunu fırsat bilerek ceketimin cebinden bir yüzük kutusu çıkardım ve oğlumuzun kundaklanmış battaniyesinin üstüne yerleştirdim.

Arkasını döndü ve konuklarımıza hitap etti: "Bay ve Bayan Knight, Ian ve-"

Gözleri kutuya takıldı ve dondu kaldı. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzölmeye başladı. Herkes az önce ne olduğunu anladı ve oda bir anda soluk soluğa ve heyecanlı mırıltılarla doldu. Amber'a döndüm, Dylan'ı ona uzattım ve kutuyu sakladım. Kutuyu avuçlarımla arasına aldım ve Jenna'nın ağzının açık kalmasını eğlenerek izledim.

Tek dizimin üzerine çöktüm ve onun sulu gözlerine baktım. Sertçe yutkunarak devam etmeden önce derin bir nefes aldım. "Jenna, senin için neler hissettiğimi biliyorsun ama bilmediğin bir şey var ki o da sen karım olmadan yaşamaya devam edemeyeceğim."

Gözyaşlarını mendille silerken bir yandan da endişeyle titriyordu.

"Tanıştığımız andan itibaren," diye hatırladım, "kendimi ona çok bağlı hissettim."

Seni. Kalbini ve canın yandığında bile başkalarını kendinden önce düşünmeni seviyorum. Bu özelliğın seni harika bir anne ve benim istediğim türden bir eş yapıyor. Ancak sen herkesi kendinden önce tutarken, ben seni her zaman herkesten önce tutacağım çünkü sen bencil olmayı bilmiyorsun."

Yüzük kutusunu açtım ve Jenna'nın gözyaşları bir şelaleye dönüştü. Önce gözyaşlarına karşı koydu ama sonra pes etti ve peçeteyi yere düşürdü. Ayağa kalktım ve elimi yanağına koydum. "İzin verirsen hayatım boyunca seni ve sadece seni seveceğime söz veriyorum."

Kollarını boynuma doladı ve dudakları dudaklarımla buluştu, "Evet, evet, evet, evet" demeden önce beni tutkuyla öptü.

Birbirimizden sıyrıldık ve ailemiz ve arkadaşlarımız alkışlamadan önce yüzüğü parmağına taktım. Tyler yanıma geldi ve omzumu okşadı, sonra da bana sarıldı. Daha sonra

Jenna'ya sıkıca sarıldı. Herkes onu izledi, armut şeklindeki devasa elmasına hayranlıkla baktı ve bizi teker teker tebrik etti.

JENNA

Saat 21:00 civarıydı ve Chance, Amber, Luke, Jade, Tyler ve Mila dışında herkes gitmişti. Çocukları üst kattaki boş yatak odasında uyuyakalmışlardı, bu yüzden biz takılırken onların dinlenmesine izin verdik. Tyler ve Ian kütüphaneye gittiler ve Luke mutfakta bir telefon görüşmesi yapıyordu. Chance televizyonu açtı ve Amber, Jade, Mila ve bana dönmeden önce gözlerini devirdi.

Kumandayı ekrana doğru sallarken "Bunu görüyor musun?" diye ters ters baktı.

Omuz silktim. "Ne olmuş ona?"

"Çektiğim ilk korku filmiydi ve benim için bir popo dou- ble kullandılar," diye itiraz etti inanmayarak.

"Aman Tanrım," diye güldüm. "*Onları Görmezden Gel* filmi mi bu?" "Evet, kış yanaklarımı görmezden geldiler ve dublör kullandılar."

Amber, "Eminim yanaklarını korumak istemişlerdir, bebeğim," diye araya girdi.

Başını salladı. "Kıçımı gördün." Kaşlarını çatarak filmi durdurdu. "O kış benimki kadar harika değil!" diye tersledi. "Bakın!" Bize arkasını döndü, biz ne yaptığını anlamadan kot pantolonunu ve iç çamaşırını indirdi.

O anda Ian ve Luke ayrı kapılardan aynı anda odaya girdiler. Ian elindeki içkiyi yudumlarırken boğuldu.

Chance eğilmiş, kot pantolonunun belini tutmuş, bizi süzerken başını çevirdi. Yanındaki duraklatılmış filmde dublörünün poposu da bizi süzüyordu. "Şimdi bana hangi kışın daha iyi olduğunu söyleyecek misiniz?"

Amber, Jade ve ben yüksek sesle gülerken Mila ağzını kapatarak kıs kıs güldü. Ian ve Luke sadece gözlerini devirip eğlence ve iğrenme karışımı bir duyguyla baktılar.

Chance pantolonunu yukarı çekerken ofladı. "Kıçım!" Kot pantolonunun düğmelerini ilikledi. "Kıçım daha iyi ve şimdi hayranlarım o kışa sahip olduğumu sanıyor." Eliyle televizyonu işaret etti.

Tyler oturma odasının kapısında kollarını kavuşturmuş bir halde belirdi. "Hey Jen?"

"Ha?" Ne kadar ciddi olduğunu fark ettiğimde hemen sustum.

Ian şimdi yere bakıyor, ellerinden biriyle ağzını kapatıyor ve derin düşüncelere dalmış gibi görünüyordu. Luke ise yüzünde şaşkın bir ifadeyle kanepeye doğru sendeledi ve kolunu Jade'in dayayarak yanına oturdu.

"Sen ve Chance beni takip edin."

Bebek telsizini sehpanın üzerinden aldım. Chance ve ben Tyler ve Ian'ı koridorda takip ederek Ian'ın ofisine dönüştürdüğü kütüphaneye gittik. Koyu ahşap odaya girdiğimizde, küçük bir masanın üzerinde düz ekran bir televizyonun yanında bir VCR olduğunu fark ettim. Chance ve ben merakla inceledik. Ian bir sandalyenin arkasında durdu ve oturmamı işaret etti. Mobilyaya doğru yürüdüm ve ekrana bakacak şekilde üzerine tünedim. Chance yakındaki kanepenin koluna yerleşti.

Tyler *Play* tuşuna basarken Ian ellerini omuzlarıma koydu. Babamın yüzü ekranda belirdiğinde Chance ve ben nefes nefese kaldık. Bir zamanlar benim bulunduğum yerde duran masanın arkasında oturuyordu. Ian omzumu okşarken gözlerim doldu, sonra bebek telsizini şefkatle elimden aldı.

Babam kameraya konuşurken hiç kıpırdamadan oturuyordu.

Ty ve Jen, bunu aldığınızda ben çoktan gitmiş olacağım. bir hastaya ameliyat yaptım. Ailesi intikam olarak en sevdiğim insanlara zarar vermeye yemin etti. İkinizi de kurtarmak için kendimi feda edeceğim.

Hayatlarınız karşılığında onlara teslim oldum. Bu gece, kendi isteğimle teslim olmayı kabul ettiğim yarından önce annenizi son bir randevuya çıkaracağım.

İkiniz için kimsenin bilmediği bir hesapta biraz para sakladım; annenizin bile haberi yok, bu yüzden ona söylemeyin. Ekrana göz kırptı, sonra devam etti.

Annen için ayrı bir video kaydettim, evi ve görünen tüm mal varlığımı ona miras bırakacak. Roxbury'de Allen Ringfield adında bir adam bul. Sana her şeyi verecek-

"Kapat şunu!" Tersledim. "Tyler, bunu nereden buldun?!"

"Birisi ofisime postalamış, ben de eski aile videoları falan sandım çünkü lanet olası bir VHS."

Ağlayarak ayağa kalktım, sonra derin bir nefes alarak tavana baktım ve duygularımı kontrol altına aldım. "Yani dışarı çıktıkları o gece, bir önceki geceydi-" Yüzümü ellerime gömdüm ve "Bu çok aptalca" diye haykırdım.

Dylan bebek telsizinden bir ağlama sesi çıkardı. Ian'ın elinden kaptım ve katlanmış kollarımın arasına sıkıştırdım. Başımı sallayarak, "Bunu bana gösterdiğin için teşekkür ederim ama gerisini görmek istemiyorum," dedim. Başka bir şey söylemeden odadan çıkmak ve oğlumu kontrol etmek için döndüm.

IAN

"Düşündüğümünden daha iyi gitti," diye iç geçirdi Tyler.

Chance sonunda bakışlarını ekrandan ayırdı. "Neden ona bunu gösterdin ki?!"

"Ne?" Ben sordum.

Chance başını salladı. "Jenna onlar öldükten sonra zar zor çalışabiliyordu, şimdi de bu mu?!" Kolunu yana atarak televizyonu işaret etti.

Tyler, "Bu sırrı ondan saklasaydık hepimizi öldüreceğini bilecek kadar onu iyi tanıyorsun," diye karşı çıktı.

Chance konuşmak için ağzını açtı ama hemen kapattı. Nefes nefese odadan çıkmaya başladı ama kapının önünde döndü. "Nişanınız için tekrar tebrikler, Ian. Eve gidip sinirimi yatak odasında Amber'dan çıkaracağım." Olaylarla başa çıkmak için garip bir yolu vardı.

"Buraya gel, güzelim." Herkese iyi geceler diledikten ve güvenlik sistemini kontrol ettikten sonra Jenna'nın yanındaki yatağa kaydım.

Yuvarlandı, eli göğsümdeydi. Kolumu gövdesine doladım ve onu sıkıca tutarak eline bakıp gülümsedim. Nişan yüzüğü parlak camın yansımada belli belirsiz parlıyordu.

Pencereden içeri ay parlıyordu. Titrek bir nefes aldı ve gözlerimin içine bakmak için yüzünü geriye doğru salladı.

"İyi misin?"

"Babam her zaman çok özveriliydi, o yüzden bunu seçmesine hiç şaşırmadım," diye iç geçirdi, "ama keşke düğün günümüzde benimle koridorda yürüyebilseydi. Ben de çok heyecanlıyım, beni yanlış anlamayın" diye beni rahatlatmıştı.

Öne doğru eğildim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım.

"Biliyorum, bebeğim."

Yüzüğünü havaya kaldırdı ve sırttı. "Çok güzel, teşekkür ederim."

"Bir değil." Parmaklarımı onunkilerle birleştirdim. "Hiçbir şey için üzülmeni istemiyorum."

"Şaka mı yapıyorsun?!" Doğrulup oturdu. "O video bile bu geceyi hüznü kılamazdı. Üstesinden gelemesem de izleyebildiğim için mutluyum. Ailem konusunda her zaman duygusal olacağım ama sen benim hayatımsın ve bunu düzgün bir şekilde kutlamak istiyorum." Yüzünde ani bir yaramazlık ifadesi belirdi. "Seni istiyorum."

"Tanrım, bunu seksle kutlamayı her şeyden çok istiyorum," diye homurdandım, "ama daha yeni bir bebeğin oldu."

Battaniyeyi geri çekerek dizlerinin üzerinde doğruldu. "O zaman doktor bana temiz olduğumu söyleyene kadar şimdilik seninle ilgilenmem gerekecek."

Sikimi avucunun içine alarak elini aşağı yukarı kaydırды ve keskin bir nefes almama neden oldu. Bana dokunmayalı çok uzun zaman olmuştu. Dudakları benimkilerle buluştu ve dillerimiz birleştiği anda Dylan bebek telsizinden ağlamaya başladı.

Birlikte inledik ve o da başını göğsüme yaslayarak geri çekildi. "Onu daha önce besleyecektim," diye iç geçirdi, "ama tekrar uykuya daldı ve acıktığında uyanacağını biliyordum."

"Sen burada kal." Kalçasını okşayarak yataktan kalktım. "Gidip onu senin için getireyim."

Oğlumun odasına girdim ve onu kucağıma aldım. "Çok sevimli olduğun için mutlu olsan iyi edersin, küçük adam." Sessizce güldüm.

YENİ BAŞLANGIÇLAR

JENNA

Yaz ve sonbahar uçup gitti ve biz de Noel için süslenmeye başladık. Aralık ayının bu kadar erken bir döneminde kar görmek pek alışıldık bir durum değildi ama rekor bir kar yağışı yaşadık. Yaz nasıl çok çetin geçtiyse, kış da aynı şekilde geçti. Tüm meteoroloji uzmanları New England'ın tamamı için zorlu söylüyordu. Şu anda dışarıda yaklaşık on santim kabarık beyaz kar vardı ve hala yağmaya devam ediyordu.

Ben aile odasındaki ağacı süslerken Ian yerde Dylan'ın yanındaydı ve onunla oynuyordu. Kutudan son süslemeyi çıkarıp bana uzattı, Dylan ise babasının eline tutuşturduğu parlak topu kapmaya çalışan iri gözlerle ona bakıyordu.

Diz çöktüm, önce Ian'ı sonra Dylan'ın başını öptüm. Ben geri çekilmeme fırsat vermeden iki eliyle saçlarımı kavradı ve başarısının sevinciyle ciyaktı. Ian saçlarımı neredeyse altı aylık olan çocuğun salyaya doymuş yumruklarından kurtarmaya çalışırken kıkırdadı.

"Dylan, annenin saçını ya da yüzünü dişleyemezsin," şaka yaptı Ian, sonunda beni serbest bıraktı.

Kıs kıs güldüm ve bileğimdeki lastikle saçımı topuz yaptım. Oturdum, sırtımı Ian'a yasladım ve televizyonda A Christmas Story'yi izledim. Parmaklarını kollarımda gezdirdi. Dylan dikkatini önündeki oyuncaklarına odaklamış, onları birden fazla sallıyordu.

yüksek sesler çıkarıyordu. Bizi eğlendirdiğini bilerek gülmeye devam ederken biz de onu alkışladık. Zekiydi ve bizi sürekli tetikte tutuyordu.

Tam yan yatıp yere uzanmak üzereyken kapı çaldı. Saati unutarak nefes nefese kaldım ve hem Dylan'a hem de bana sırttan Ian'a baktım.

"Evet, yine zamanın nasıl geçtiğini anlamadın."

"Bana saatin kaç olduğunu söylemeyi düşünmedin mi?"

"Aslında ben de zamanın nasıl geçtiğini anlamadım, sen süslemeleri asarken o güzel kıçını izledim."

Zıplayarak ayağa kalktım ve fuayede kaybolurken muzipçe omzumun üzerinden geriye baktım. Kapıyı açıp kollarımı arkadaşlarımızın ve kardeşimin boynuna doladım ama Amber'ın olmadığını fark ettim. Onu kucaklarken Mila'nın omzunun üzerinden Chance'e kaşlarımı çatarak baktım. Başını ön kapıya doğru salladı.

Mila'dan ayrılıp herkesi selamladıktan sonra kafamı aile odasına sokarak Ian'a Chance ile dışarı çıkacağımı haber verdim. Başını sallayarak Dylan'la birlikte ayağa kalktı ve odaya girip paltolarını çıkaran diğerlerini selamladı.

Antredeki siyah banktan ceketimi, şapkamı, atkımı ve eldivenlerimi aldım, dışarı çıkarken onları giydim. Chance verandanın yan tarafında sigara içiyor ve karla kaplı ön bahçeye bakıyordu. Üzgün görünmüyordu ama canı sıkkındı. Bana doğru dönmeden kolunu yana doğru uzattı. Yanına kaydım ve kolumu beline doladım. O da kolunu omzuma doladı.

"Tamam, bakalım."

İç çekti. "Biz ."

Geri sıçradım, neredeyse kayıyordum. "Ne?!"

Sigarasından uzun bir nefes çekti ve "Merak etme, biz hâlâ arkadaşız ve o da yolda," diye mırıldanırken dumanın ağzından sızmasına izin verdi.

"Chance!" Başımı salladım, hâlâ haberi sindirmeye çalışıyordum. "Bir yıldan uzun süredir birlikteydiniz. O senin sadık olduğun ilk kadındı!"

"Biliyorum," diye kıkırdadı, "benim için çılgınca, ha?" "Hadi canım! Ee, ne oldu?"

Bana doğru döndü ve boştaki elini korkuluklara dayadı. "Bir süreliğine Los Angeles'a gidiyorum ve projeye odaklanmam gerekiyor."

"Tamam mı?" Kaşlarım birbirine çarptı. "Peki, neden uzun mesafe birlikte olamıyorsunuz?"

"Benim için çok ciddi olmaya başlamıştı Jen ve bu kez altı aylığına gideceğim." Bir nefes daha çekti. "Üç ayımı film çekerek geçirdikten sonra bir film yöneteceğim."

İlk arkadaşılığımızdan bu yana geldiği noktayla gurur İnanılmazdı ve çok yetenekliydi. "Sahne arkasındaki haline de bak."

"Yani evethh," diye devam etti yarım bir gülümsemeyle, "işleri bitirdik ve ne olacağımızı göreceğiz, sanırım."

Siyah, ferforje kapı açıldı ve yepyeni, gümüş rengi bir Mercedes Benz garaj yoluna girerek Tyler'ın arkasına park etti. "Yeni bir arabası mı var?"

"Benden bir Noel hediyesiydi," diye mırıldandı sefilce.

Birden kendimi üzgün hissettim ve ona karşı nasıl davranmam gerektiğini düşündüm. Farkında olduğumu hemen anlayacaktı, bu yüzden normal davranmaya ve en iyisini ummaya karar verdim. Geniş bir sırtıyla arabadan indi ve garaj yoluna doğru yürüdü.

Chance küçük, tek basamaklı merdivene doğru yürüdü ve elini uzatarak kızın verandaya çıkmasına yardım etti. Onu kollarına çekti, sıkıca sarıldı ve yanağına bir öpücük kondurdu. "Selam bebeğim."

Birbirlerine duydukları gerçek aşkı izlerken kalbim ikiye bölündü. Bu beni aynı zamanda öfkeli yaptı. Bir zamanlar ayrı kalmalarını istemiştim ama yine de buna izin vermiştim. Şimdi ise onları ayrı düşünemiyorum.

Amber da onun yanağına bir öpücük kondurduktan sonra saat kaçta geldiğini sordu. Aralarında geçen kısa bir konuşmadan sonra ayrıldılar ve Amber gülümseyerek bana doğru ilerledi. Beni sıkıca sonra ellerini bileklerime koydu. "Yüzündeki ifadeden bizim için endişelendiğini anlayabiliyorum." Chance ona doğru yürüdü ve onu kendi tarafına çekerek şöyle devam etti: "Söz veriyorum, biz arkadaşız ve ikimizden de herhangi bir drama olmayacak."

Nutkum tutulmuştu.

Chance onun başının tepesine bir öpücük kondurdu, sonra bana baktı. "Gidip herkese merhaba diyeceğim ve siz kızlara biraz zaman vereceğim." Öne doğru eğilip yanağımdan öptü.

Kapı arkasından kapandığı anda Amber'ın yüzü düştü ve ceketinin cebinden bir mendil çıkarıp avucunun içinde sıktı. Endişe yüzünü kaplarken kaşlarımı çatarak iç çektim.

"Nasıl görünüyorum?" diye boğuldu, sulu gözlerinin kenarını sildi.
"Üzücü," diye iç geçirdim.

Dudağı titredi. "Bu benim için çok zor," diye kekeledi. "Yalan söyleyemem."

Başımı salladım, gözlerim yaşarmıştı. "Sanırım her şeyi bitiren o oldu."

"O yaptı," diye ağladı, "ama ben onun kariyerini destekleyeceğim. Neye ihtiyacı varsa."

Öne doğru atılarak onu kendime doğru çektim. Onun acısını hissettim. Onun acısını da hissediyordum ama o bunu maskelemekte daha iyiydi. Sert dış görünüşünün ardını görebiliyordum. Yüzümü Amber'ın omzuna gömüp burnumu çektim. "Bunun işe yarayacağını biliyorum. Bu kadar uzun süredir çıktığı tek kadın sensin ve seni sevdiğini biliyorum."

"Sadece onun gidip birileriyle düzüştüğünü düşünmemeye çalışıyorum-" diye başladı ama durdu.

Ellerimi kollarının üzerinde bırakarak bir adım geri çekildim. "Amber, beni dinle."

Burnunu çekti ve gözlerini sildi.

"Eğer kaderinizde varsa, tekrar bir araya gelme zamanınız geldiğinde bunun bir önemi kalmayacak."

"Haklısın ve biz hâlâ arkadaşız," diyerek gülümsemeye zorladı. "Onu kaybetme düşüncesi beni tamamen öldürüyor."

Eldivenlerimle yanaklarını kavradım ve yüzünü ezdim. "Evet, o yüzden sus ve içeri girip bu yeni geleneği başlatalım. İkinizi de çok seviyorum ve ne olursa olsun artık benim de ailemsiniz."

Sıkışmış yanaklarının arasından kıkırdadı. "Kulağa hoş geliyor."

Beni içeri kadar takip etti ve üzerimizdeki kat kat giysileri sonra aile odasına geçtik. Chance yerde oturmuş Dylan'la oynuyordu ve bize baktı. Ona endişeli bir gülümseme verdim, o da dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırdı. Kapının kemerine yaslanmış, ailemin ve arkadaşlarımın etkileşimini izliyordum. Hepimizi bir araya getiren şey alışılmadık bir şeydi, ama şimdi mükemmeldi... neredeyse.

Küçük kollar bacağıma dolandı, beni ürküttü, sıçramama ve ciyaklamama neden oldu. Dört yaşındaki yeğenim Naya bana bakıyor ve kucaklanmayı bekliyordu. Eğildim ve kollarımı onun küçük bedenine doladım.

Kardeşim ve Mila bir ay önce kaçmışlardı. Tyler'a çok iyi davranıyor ve ona tapıyor. Aralarındaki şeyler oldukça aceleyle ilerlemişti ama ben kararlarını destekledim.

Mila'yı kardeşim gibi severdim, çocuklarını da aynı şekilde. Tyler onun çocuklarını biyolojik ocuklarıymış gibi seviyor ve onlara öyle davranıyordu. Onlara karşı hiçbir şekilde farklı hissetmiyordu. Babaları hayatlarında yoktu ve evlat edinme sürecini başlatmıştı.

Ian ve ben hepsini hemen kabul ettik. Başlangıçta onların durumuyla ilgili duyduğum endişe ve korku, onunla ilk tanışmamdan sonra hızla azaldı. İnanılmazdı ve Tyler'ın ona neden aşık olduğunu anlayabiliyordum.

"Jen Teyze, bu akşam süsleri yapacak mıyız?" Naya saımın bir tutamını döndürürken sordu.

"Tabii ki !" Heyecanını paylaşarak, "Tabii ki yleyiz!" dedim.

Bir aşağı bir yukarı zıpladı ve akşamki planlarımızı açıklayarak koşar adımlarla aile odasına döndü. Yere oturup sırtımı Ian'a yasladım. Noel Tatili sona erdiğinde Chance uzaktan kumandaya uzandı ve Elf'i başlattı.

Luke elinde patlamış mısır kaseleriyle mutfaktan içeri girdi. Mila da elinde bir tepsi içeceklerle onu takip etti. Chance ve Amber birbirlerine yakın oturuyorlardı ve geleceğin onlar için neler getireceğini merak etmekten kendimi alamıyordum. Mutlu bir yüz ifadesi takınmakta harikaydı. Chance de yleydi. Geleceklerinin ne getireceğini sadece zaman gösterecekti. Belki de evlenecekleri gnle ilgili hayaller kurmaya başlamadan önce Luke düşüncelerimi böldü.

"Peki, düğün ne zaman?" diye sordu, tüm arkadaşlarımızın ve ailemizin aylardır bize sorup durduğu şeyi.

Ian ve ben bakıştık. "Birkaç tarihle oynadık ama henüz tam olarak emin değiliz."

Amber gözlerini devirdi. "Tanrım, bunu hemen yapmalısınız!"

Ian başını salladı. "Hemen şimdi, burada yapacağım."

"Eğer hazır bir şeyim olsaydı, bu benim için sorun olmazdı."

Amber bana bir parça patlamış mısır fırlattı. "Tamam, bu kadar. Alışverişe ıkıyoruz ve bu gösteriyi yola koyuyoruz."

"Amber, süslü bir elbiseye ihtiyaım yok. Parayı ihtiyaı olan insanlara harcamayı tercih ederim."

Ian yanağımı dudaklarına götürdü. "Görünüşe göre onlara şimdi söylemelisin."

Chance kaşlarını kaldırdı. "Bize neyi anlatacaksın?"

"Elbette hepinizi düğünde görmek istiyoruz," diye gülümsedim, "ama Maine'de evlenmek ve her şeyi basit tutmak istiyoruz-"

ZİL!

Sözlerimi bitirmeden kapı tekrar çaldı. Ian ayağa kalkıp Tyler, Chance ve Luke'la birlikte antrede belirdiğinde hepimiz şaşkın ifadeler takınarak odaya baktık. Amber sıcak çikolatasını yudumlarken ayaklarını kanepeye uzattı. İçimde garip bir his vardı. Bernardo'yla olanlardan sonra, bazen kendimi beklenmedik olaylardan korkarken yakalıyordum. Amber ve Mila gülümsedikten sonra bana baktılar.

"Ne?" Onlara şüpheyile sordum. Hep bir ağızdan başlarını salladılar. "Hiçbir şey," diye kıkırdadı Amber. "Her neyse," diye homurdandım.

Arka bahçeden gelen bir sürü şangırtı ve gümbürtü duydum. Kızlara tekrar baktım ama hiçbir şey duymamış gibi davranıyorlardı ve çocuklar Elfi izlemeye dalmışlardı.

"Dışarıda ne haltlar dönüyor?" Ayağa kalkarak tersledim. Amber koltuktan fırladı. "Vay canına, kar yağıyor, baksana!" diye bağırarak evin yan tarafındaki bahçeye bakan pencereleri işaret etti.

Herkes karın en sevdiğim şey olduğunu bilirdi, bu yüzden beni arkadaki gürültüden kolayca uzaklaştırdı. Dylan'ı aktivite battaniyesinden ve oyuncaklarından kaldırıp pencereye doğru götürdüm. "Dylan," diye bağırdım, "şu büyük kar tanelerine bak!"

Gözleri hayretle açıldı ama ne dediğimi anladığından emin değilim. Her zaman her şeyden mutlu oluyordu.

BANG!

Arkamı döndüm ama Amber kolumdan tuttu ve beni tekrar pencereye doğru çevirdi. Artık dikkatimi dağıtmak için söylendiği belliydi. "Tamam, dur." Dylan'ı kalçamda zıplattım. "Neler oluyor?" Mila'yla yüzleşmek için döndüm ama o dudağını ısıyor ve gülümsemesini gizlemeye çalışarak bana bakıyordu. "Bir şey biliyorsun ve bana söylemiyorsun." Parmağımı Mila'ya doğru salladım. "Baldızım olarak bana neler olduğunu anlatmak zorundasın!" Amber'a döndüm ve "Sen benim en iyi arkadaşımsın, o yüzden bana hemen şimdi söyle" dedim.

"Jenna, yapamam-" diye başladı Amber ama arka kapı açıldı.

Adamlar içeri girdiler, şömineye doğru odun taşıdılar ve keresteleri ocağın yanındaki rafa istiflediler. Dikkatle izledim,

gürültü hakkında bir açıklama bekliyorlardı. Hepsi sırayla bana doğru şaşkınca baktılar.

"Üzgünüm bebeğim," diye açıkladı Ian. "Sadece odun kırıyorduk."

"Sorun değil," diye nefes verdim. "Bütün o kargaşadan dolayı endişelendim." Eğilmiş, şöminenin içindeki siyah ızgaranın üzerine odunları yığıyordu.

Çantasından bir başlangıç kütüğü inceledikten sonra yere, yanına koydu. "Buraya gel, bebeğim."

Dylan'ı Mila'ya bıraktım ve şöminenin yanına gittim. Ian bana bir yığın gazete uzattı ve göz kırptı. İnceledim. Kıkırdadı ve başını salladı. *Nasıl ateş yakılacağını biliyordum ama neden o yapmıyordu?*

"Sanırım bu bir zamanlar sizin işinizdi, değil mi?"

Başımı salladım ve gazeteyi ufalayarak ateşi tamamladım.

"Ooh, bu işte iyisin," diye şaka yaptı.

Kıkırdadım. "Gazeteleri top haline getirme konusunda yıllarca pratik yaptım." Bir sonrakini ona fırlattım. "Bu çok sıkıcı bir iş, biliyorsun."

Tahtaların arasına soktu. Ben başka bir çarşafı toplarken, Ian bana babamın kullandıklarına benzeyen bir kutu kibrit uzattı. Babamın bunları bana çocukken verdiğini hayal ettiğimde sığ bir nefes aldım. Kibritleri Ian'dan alıp paha biçilmez bir eşya gibi ellerimin arasında tutarken gözlerim doldu.

Gözlerim yavaşça onunkilerle buluşurken, "Hatırladın," diye ciyakladım.

"Elbette biliyorum, çünkü bana söylediğin her şeyi hatırlıyorum."

Dışarıda lapa lapa kar yağıyordu ve tam kükreyen ateşin önüne yerleşmiştik ki arka bahçede bir gürültü daha patlak verdi.

Ian iri gözlerle ayağa fırladı. "Burada çocuklarla kal."

Adamlar mutfaktan dışarı çıktılar.

Panikledim, en kötüsünden korkarak oğlumuzla birlikte yere çömeldim. Dışarıda birkaç patlama daha oldu ve pencerelerden odayı aydınlatan çeşitli renklerde ışıklar gördüm. Ağzım bir karış açık kaldı. Ayağa kalkarak Dylan'ı bir kez daha Mila'ya uzattım.

Amber kolunu benimkine doladı ve gergin bir şekilde cama doğru yürüdük. Sesler ve ışıklar devam ederken dışarıya baktım, neredeyse gözlerim kamaşıyordu. Etrafımda döndüm ve montumu, atkımı, şapkamı kaptım, hepsini yıldırım hızıyla giydim.

Amber'ın Mila'ya bütün çocukları kastederek, "Hepsini giydirmene yardım edeyim," dediğini duydum.

Arka verandaya çıktım ve önümdeki manzaraya gözlerimi diktiğimde ağzım açık kaldı. Ian arka yaklaşık yirmi beş metre uzakta durmuş bana sırtıyordu. Kollarını yana açmış, gülümseyerek karda yavaşça bana doğru ilerliyordu.

"Ayrıca uzun zaman önce bana dünyada en sevdiğin şeyin kar olduğunu söylediğini hatırlıyorum. Ve ne zaman kar yağsa, içinde büyüsün."

Ağaçlardan sarkan ışıklara ve Tyler, Luke ve Chance'in yabancı bir adamla birlikte durduğu kemerli geçide hayranlıkla baktım. Acaba bunca zamandır dışarıda mıydı diye merak ettim. Ian gülümseyerek yavaşça geri çekilirken Chance bana doğru koştu ve önümde durdu.

"Dinle, baban olmadığımı biliyorum," diye iç geçirdi Chance, ellerini omuzlarıma koyarak, "ama ben senin dünyadaki en yakın arkadaşınım ve babanla ne kadar yakın olduğunuzu biliyorum." Beni kendine çekti ve sarıldı. "Seni evlendirmekten onur duyarım Jenna."

Hızla geri çekildim ve gözlerim büyüdü. "Her şeyden önce," diye tersledim, "ne?!" Ian'ın yanında diğerleriyle birlikte süslü kemerin yanında beklediğini görmek için etrafına baktım. Amber, Mila ve çocuklara doğru döndüm. Amber ve Mila gözyaşlarını silerken çocuklar olan bitenden habersiz bir şekilde etraflarına bakıyorlardı. "Jade!" Nefes nefese kaldım. "Nereden çıktın sen?!"

"Heyyy, kızım," diye şarkı söyledi. "Tebrikler!"

"Acele et, Jenna!" Luke bağırdı. "Hava soğuk!"

Derin bir nefes aldım, gözlerim tekrar Chance'e kaydı.

"Evet, kaltak," diye başını salladı Chance, burnunu çekerek, "bu şu anda senin başına geliyor."

Homurdandım. "Seni seviyorum ve evet, beni verirsen mutlu olurum."

Bana dirseğini uzattı ve ben de elimi kolunun kıvrımına soktum. Beni Ian'a doğru götürürken, "İkincisi neydi?" diye sordu.

"Ne?" Fısıldadım.

"Her şeyin ilki dedin, peki ikincisi neydi?" diye mırıldandı.

"Oh, sadece Chance Hardwin'i ekranda ağlarken göreceğimi hiç düşünmemiştim."

"Alerjiler."

Beni Ian'a teslim ederken "Doğru," diye yorum yaptım.

Tuhaf bakan şöyle başladı: "Hayattaki en olağanüstü an, sizi tamamlanmış hissettiren kişiyle karşılaştığınız andır."

Ian ve ben parmaklarımızı birbirine dolayarak mutlu bir bakış attık.

"O kadar özel bir bağı paylaştığınız kişi ki

Hayatınızın bir gününü daha onlarsız geçirdiğinizi hayal edin," diye devam etti adam, gri saçları kar taneleriyle doluydu.

İkimizi de eriten birkaç tatlı sözden sonra yüzükleri istedi. Endişeyle etrafıma bakındım çünkü son kontrol ettiğimde sipariş ettiğimiz yüzükler üst katta şifonyerimin çekmecesindeydi. Tyler bir adım öne çıkarak yüzükleri bakana uzattı. Rahatlayarak iç çektim. Bana göz kırptı, sonra yerine geri döndü. Papaz Ian'a yüzüğümü uzattı. Elimi eline aldı ve gözlerimin içine bakarken yüzük parmağımın önünde tuttu.

"Ian, Jenna'yı seveceğine, onurlandıracağına, besleyeceğine ve koruyacağına, diğer herkesten vazgeçeceğine ve sonsuza dek sadece ona bağlı kalacağına söz veriyor musun?"

Ian ağlamaklı bir şekilde sırttı. "Evet." Çarpıcı platin nikâh yüzüğünü parmağıma taktı.

Rahip daha sonra Ian'ın yüzüğünü bana uzattı ve "Jenna, Ian'ı seveceğine, onurlandıracağına, besleyeceğine ve koruyacağına, diğer herkesi bir kenara bırakıp sonsuza dek sadece ona bağlı kalacağına söz veriyor musun?" diye sordu.

İşıldadım. Ian'ın parmağındaki alyansı kaydırırken gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken, "Evet," diye ağzımdan kaçırdım.

Papaz kıkırdadı. "Hava nedeniyle bunu çok kısa tutmam söylendi, bu yüzden Massachusetts eyaletinin bana verdiği yetkiye dayanarak, sizi evli ilan etmekten onur ve zevk duyuyorum."

Ian beni yakaladı, kollarına çekti, herkesin alkışları ve tezahüratları arasında beni derinden ve tutkuyla öpmek için eğildi.

"Ewww," diye bağırdı Tyler ve Mila'nın altı yaşındaki oğulları Evan. "Çok fazla öpüşüyorlar."

Ian dudaklarıma sırttı ve kendini soydu. Arkadaşlarımızla ve ailemizle kucaklaştık bakanı ısınması ve bizimle birlikte yemek yemesi için içeri davet ettik ama o gitmesi gerektiğini söyledi.

"Gitmeden önce," diye bana bir zarf uzattı, "bu senin için." Beni kucakladı, bunu tuhaf buldum ama bir adım geri çekilmeden önce ben de ona sarıldım.

" teşekkür ederim, um-"

Ian bana yandan sarıldı.

Bakan elini kollarımdaki büyük zarfın üzerine koydu. "Benim adım Allen Ringfield."

Nefesim kesildi, "Babamın Roxbury'den arkadaşı mı?"

Başını salladı. "Seninle çok gurur duyardı Jenna."

"Teşekkür ederim."

"İkinizi ve oğlunuzu tebrik ederim."

"Her şey için teşekkür ederim," diye ekledi Ian, "sizinle temasta olacağım." Allen başını salladı, sonra evin içinden çıkmak için döndü.

Geri kalanımız içeri girdi. Aile odasında ateşin etrafında daire şeklinde durup ısınırken, Chance bizim için kadeh kaldırmak istedi. Tipik Chance tarzında, son derece uygunsuzdu, ama gülmekten kendimizi alamadık ve Tanrı'ya şükür tüm şakalar çocukların kafalarının üzerinden geçti. Herkes kadehini dudaklarına götürdü ama ben onları durdurmak için elimi kaldırdım.

"Aslında, önce ben bir şey söyleyebilir miyim?" Utangaç bir tavırla Ian'a bardağımı uzattım. "Benim yerime içkimi almanız gerekecek."

Başını eğdi ve kaşlarını çattı. "Neden?" "Um-"

"Kahretsin!" Ian'ın bakışları iki beden büyüdü.

"Yine hamileyim."

Herkesin nefesi kesildi. Ian konuşmak için ağzını açtı ama ağzından hiçbir şey çıkmadı.

Chance oyun rafından yakındaki Jenga kutusunu aldı ve havaya kaldırdı. "Whelp, kim bunu oynamaya hazır?" diye seslendi. "Ben hazırım!" diye cevapladı kendi sorusunu, dudaklarından alaycılık damlayarak.

EPİLOG

IAN

gözlerimi açtığımda Jenna'nın yanımda huzur içinde uyuduğunu gördüm. Dylan'ın ve kahvaltı istemesine çok az kaldığını biliyordum. Ben onun güzelliğini seyrederken biraz daha dinlenmesine izin verdim. Son haberleri değerlendirirken hayranlık dolu gülümsemem hızla taşa dönüştü.

İki bebek, *iki* yürümeye başlayan çocuk, iki çocuk, para ve özgürlük için yalvaran iki *ergen* olmadan önce. Heyecanlı olsam da yine de biraz endişeliydim. Dylan çok hareketliydi ve bizi çok güldürüyordu ama eninde sonunda büyüyecekti.

Peki ya ikinci bebeğimiz kız olursa? Onun ergenlik yıllarını grileşmeden ya da yakışıklı, azgın bir ergeni öldürmeden nasıl atlatacaktım? Bu düşünce bile beni neredeyse önceden tasarlanmış bir cinayet öfkesine sürüklüyordu. İç çekerek sırtüstü döndüm, boş gözlerle tavana baktım ve yıllar sonra gerçekleşecek bir cinayeti planladım.

"İyi misin?"

İrkilerek parmaklarımı saçlarımda ve başımı çevirip güzel karıma baktım.

"İkinci bir bebek sahibi olmaktan korkuyor musun?" Blöfümü görerek kıs kıs .

"Hayır mı?" Başımı , bu yavaşça baş sallamaya dönüştü. "Biraz, evet, ama şu anda senden çok fazla uzak kalmak istemiyorum.

kulüp, çalışma." Ondan çok ayrı kalma düşüncesi beni de rahatsız ediyordu.

"Anlıyorum," diye başını salladı, "ama bunu anladım ve şu anda yaptığım gibi üst kattaki ofislerde çalışmaya devam edebilirim." Dudağını ısırdı, derin bir nefes alıp vermeden önce göğsü inip kalktı, "Sonunda kapalı kapım çocukları zapt edemeyecek ve kesinlikle yönetici odasının ötesini görmelerine gerek yok."

"Doğru, çok doğru." Çocuklarımın ofisin ötesindeki olgun içeriği görmelerini kesinlikle istemiyordum, Luke ve benim burası için yaptığımız gelecek planlarıyla değil. Evrim geçirecekti.

Jenna sessiz kaldı. Bir dadı tutmadan ya da çocukları kreşe yerleştirmeden yeni bir düzen kurmaya çalışıyordum. Ailem için endişeye o kadar dalmıştım ki Jenna konuşana kadar telefonda olduğunu fark etmemiştim.

Tamam, ne demek istiyorsun?

İrkilerek başımı ona doğru salladım. Bakışlarımız buluştu ve gözlerindeki endişenin ses tonundaki endişeyle eşleştiğini gördüm. Yavaşça telefonu kulağından çekip hoparlöre yerleştirdi.

-Ve burada, kapımın önünde duruyordu. Buraya ne zaman geldiğini bile bilmiyorum ama sanırım posta deliğinden sokmuş. Amber gözyaşları içinde telefona ağlıyordu.

Jenna iç çekti. *Elbette, henüz gitmemişti.*

Bilmiyorum ama artık bununla başa çıkamıyorum, diye ağladı. Bu ayrılık beni öldürdü. Ian uyandı mı?

Gözlerimi devirerek dudaklarımı büzdüm. "Buradayım Amber."

Ona kızdığım için gözlerimi devirmedim. Chance'e kızdığım için yaptım. Bana göre, bunu çok daha farklı bir şekilde ele almalıydı. İlişkilerini bitirmeleri için hiçbir sebep yoktu. Tüm bu durum hem onlar hem de Jenna için trajikti. Hepimizi bir şekilde etkilemişti. Ne kadar sert olsam da arkadaşlarımı üzgün görmekten hoşlanmıyordum.

Ian, bana veda bile etmedi. Ayrıldığımızı biliyorum ama bana aptal bir veda notu bıraktı. Size hoşça kalın dedi mi?

Jenna'ya baktım ama o yatağa bakıyordu.

Hayır, iç çektim, bize veda etmedi. Onunla temasa geçmeye çalışacağım.

Giyinmek için yarı uykulu bir halde banyoya doğru tökezlerken, Chance'e ulaşmaya çalıştım. Her seferinde, aramaları sesli mesaja gönderdi. Onun için bir veda partisi düzenlememiz gerekiyordu,

Ama hepimize veda etmekten kaçınmasını beklemiyordum... hiçbirimize, özellikle de Jenna'ya.

Birkaç dakika sonra yatağa döndüğümde telefonu kapattığını gördüm. Battaniyenin altına geri kaymadan önce Ice Man'e beni alması için mesaj attım. Onu kendime doğru çektim. Endişesini gizlemeye çalışarak gözlerime bakmadan önce yüzünü göğsüme gömdü.

"Onun peşinden , değil mi?"

"Evet." Parmaklarımı saçlarında gezdirdim. "Sadece onun için burada olduğumuzu bilmesini istiyorum. Bu şekilde ayrıldığı için çok fazla duygu yoğunluğu yaşadığını biliyorum. Sana başka bir şey söyledi mi?"

"Pek sayılmaz, hayır."

"Tamam." Öne doğru eğilip dudaklarına küçük bir öpücük kondurmadan önce bir süre yanağımın içini kemirdim. "Geri geleceğim."

Buz Adam hızla Chance'in evine doğru giderken, onun orada olmadığını fark ettim. Bulmacanın parçalarını bir araya getirdikten sonra, ona bir not bıraktıysa evde olmayacağını anladım. Telefonumu bardak tutucusundan çekip çıkardım ve uçuş bilgilerine baktım. Çılgınca, ayrılıyor olacağını varsaydığım uçuşu bulana kadar birçok uçuşa göz attım.

"Logan'a git!"

Chance'in sokağına dönmek yerine, Storow Drive'da trafiğe girip çıkarak havaalanına doğru hızla ilerledi. "Orada mı?"

"üzereyiz."

Telefonum titredi ve Amber'dan gelen arka arkaya mesajları görmek için aşağıya baktım.

Karınla sabahını böldüğüm için özür dilerim.

Ben sadece üzgünüm.

Akılsızca başımı sallayarak başparmağımı ekranın üzerinde gezdirdim, empatik bir tepki vermek istedim ama yapamadım. Çok öfkeliydim. Buz Adam yakın bir park yeri bulduğunda telefonumu cebime attım.

Arabadan fırladık, hareket halindeki araçlardan kaçarak kapalı otoparka doğru ilerledik. İçeri girer girmez etrafıma bakındım.

Bir ekrandaki kalkış listesine göz gezdirdim. Listeyi taradım ve sonunda onun uçuşunu buldum.

Ağırlığımı ileri geri sallayarak, kapıdan geçebilmek için bilet almak üzere sırada bekledik. Heyecanla saatime baktım, sonra bir kez daha ekrana baktım ve o gitmeden önce ona ulaşmak için yeterli zamanımız olduğundan emin oldum. Sonunda sıra bize gelmişti. Gişeye doğru adım attık.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Merhaba," diye iç geçirdim ve arka cebimden cüzdanımı çıkardım. "Los Angeles'a iki bilete ihtiyacım var."

Bir süre yazdıktan sonra bakışlarını kaldırdı. "O uçuşta boş koltuk yok."

Kahretsin. Ne yapacağımı bilemez bir halde etrafıma bakındım.

"Sizi aktarmalı bir uçağa bindirebilirim." Gülümsedi, bize her türlü yardımı sunmak için elinden geleni yapıyordu.

Başımı sallayarak parmaklarımı hayal kırıklığı içinde saçlarımda gezdirirken gözlerim tekrar tezgâhın yanındaki ekrana kayd.

"Peki ya Nebraska?" Homurdandım.

Birden ciddileşti, dudaklarını sıkıca bastırarak gözlüğünün üstünden baktı. "Nebraska'da hangi şehir, efendim?"

Omuz silkerek gözlerimi etrafta gezdirdim. "Bilmiyorum. En yakın uçuş ne zaman?"

"Omaha'ya bir saat içinde kalkacak bir uçak var." Yanıt beklerken parmakları bilgisayarının klavyesinde dans ediyordu.

"İki tane lütfen." Tezgâha vurdum. "Nereye oturduğumuz önemli değil."

İşlem tamamlandıktan sonra kalabalığın geçtik. Chance'in kapısının değişmiş olma ihtimaline karşı ekranı kontrol ettim. Buz Adam beni yanımdan dürterek başımı ona doğru çevirmeme neden oldu. Başını güvenlik kontrol noktasının kenarında duran bir grup kıza doğru salladı. Kimlikleri olmadan geçmelerine izin vermeleri için havaalanı çalışanlarına çaresizce yalvarıyorlardı.

"Burada olmalı." Buz Adam kıkırdayarak kızlardan birinin tuttuğu bir tabelaya doğru yürüdü.

"O kesinlikle burada." Kafasının kesilmiş bir fotoğrafıyla Chance'i öneren tabelasını okurken dudağımı büktüm.

Birkaç dakika sonra nihayet güvenlikten geçebildik ve onu bir kez aramaya çalıştım. Bir süre sonra çağrımı sesli mesaja gönderdi.

Benim tarafımda bir sürü zil sesi. Başımı sallayarak bir kez daha denedim. İşte o zaman Buz Adam kapısına yaklaşırken beni yanımdan dürttü.

"Oradaki o mu?"

Gözlerim kalabalığı taradıktan sonra bir sandalyeye çökmüş, ayaklarının yanında birkaç çanta olan Chance'e takıldı.

"Hemen döneceğim." Dikkat çekmemeye çalışarak ona yaklaştım... ya da ona. İnsanlar zaten onu izliyordu. İç çekerek, arkasında dururken numarasını son bir kez çevirdim.

Birkaç dakika boyunca ekrana baktı ve cevap verme seçeneğini tarttı. Ona ne söyleyeceğimi çok iyi biliyordu. Başparmağını ekranda kaydırды ve aramayı sonlandırdı.

"Kahretsin," dedim gürültülü havaalanında beni duyabileceği kadar yüksek sesle, "gerçekten mi Hollywood?"

ABOUT THE AUTHOR

V.B. Emanuele, VioletBlue kullanıcı adıyla bir seri, görsel hikaye uygulaması için profesyonel olarak yazmaya başlayan ödüllü bir yazar / editördür. Kısa sürede kendini sanatını genişletmek isterken buldu ve 2019'da ilk çevrimiçi romanı The Veil'i yazdı. Kitabın hızlı başarısının ardından, onları yayınlamak istediğine karar vermeden önce birkaç çevrimiçi roman daha yayınladı. Just Business, Club Euphoria Romanlarını başlatan ilk kitap ve Valentina'nın ilk yayıncılık deneyimiydi.

Hem Avrupa'da hem de Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşamış ve Güzel Sanatlar ve İngiliz Edebiyatı dereceleri almıştır. Yazmadığı veya okumadığı zamanlarda açık havada aktif olarak bulunabilir, fitness yarışmalarına ve etkinliklerine katılabilir, yemek pişirebilir veya seyahat edebilir.

Daha fazla bilgi için lütfen vbemanuele.com veya linktr.ee/vbemanuele adreslerini ziyaret edin.

ALSO BY VB EMANUELE

Hollywood Eve Dönüyor (Club Euphoria Romanları #2)

Peçe Üçlemesi

İçimdeki Savaş (İtalyan Milyarder Serisi #1)

Kalbim Şimdiye Kadar Sevd mi?

Tryst

BU ROMANDA YER ALAN BAZI KARAKTERLER HAKKINDA DAHA FAZLA BILGI EDINMEK İÇİN:

Giovanni Rovati, lütfen İtalyan Milyarder Serisi'ne göz atın.

Valentino Greco, lütfen Peçe Üçlemesi'ne göz atın.

Seriler birbirinden ayrı ama aynı dünyada geçiyor.

ÇOK YAKINDA

İtalyan Milyarder Serisi #2 Zengin

Dadı Kulübü

If Only For One Night

Charm

Euphoria'nın Sırları (Club Euphoria Romanları #3)

ACKNOWLEDGMENTS

Aşağıdakilere çok teşekkür ederiz:

Hana (editörüm), Michael (işletme müdürüm), Nina (iş), Jasmine (çevrimiçi asistanım), Jan (pazarlama müdürüm).

Euphoria Yayıncılık Personeli. Şirketin kurucu ortağı olmama rağmen, yoğun bir yazarla birlikte bir işi yürütmek için gereken zamanı ayırdıkları için ekibe ne kadar teşekkür etsem azdır. Hepinize çok teşekkür ederim. Bunu siz olmadan yapamazdım.

ARC Ekibim ve Sokak Ekibim. Her şey için teşekkür ederim! Her zaman yanımda oldunuz ve sizi çok takdir ediyorum.

Okurlarım, sayısız saatler harcayarak kitapların parlamasını sağlayan kitap bloggerları / bookstagrammerlar. Hepiniz ne kadar sevildiğinizi bilmiyorsunuz. Her yazar için yaptığınız her şey için teşekkür ederim.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.